

Giới thiệu Vô Hạn Luân Hồi

Tác giả Anh Lạc Chung Ly đã gửi đến bạn đọc trên trang đọc truyện online một truyện mới đầy sức hút, truyện là truyện ngôn tình nhưng lại mang một màu sắc mới mẻ không quá bi lụy hay sầu thảm, màu sắc lấp lánh thu hút người đọc. Lối viết truyện sống động, chân thực, cách xây dựng nhân vật cũng thực sự khác biệt không đi vào lối mòn, diễn tả thực dung dị, dễ hiểu... Truyện còn là một truyện trinh thám với yếu tố ly kì hấp dẫn bạn đọc. Ngoại trừ việc nhân vật chính là nữ, truyện này cơ bản không có gì khác với các bộ vô hạn lưu khác. Nhân vật chính của truyện Vô Hạn Luân Hồi là một cô gái bình thường, tình cờ (hoặc cố ý) nhận được một tin nhắn khả nghi trong điện thoại, sau đó là bước chân vào thế giới luân hồi. Từ một lính mới gà mờ yếu ớt, cái gì cũng không biết, chưa từng tận mắt đối mặt với một trận chiến nào, dần dần trưởng thành, từng bước một mạnh mẽ lên, trở thành đội trưởng, xây dựng tiểu đội luân hồi, tập hợp các đội viên (đủ các loại người), vượt qua các phó bản kinh dị, lấy tốc độ khó có thể tưởng tượng được khiến cả thế giới luân hồi phải kinh hãi, đối địch cùng tiểu đội luân hồi mạnh nhất thế giới... Cuối cùng đi tới đỉnh cao, trở thành người mạnh nhất thế giới. Có lẽ vì tác giả là nữ, độc giả chủ yếu cũng là nữ, cho nên mức độ âm u tuyệt vọng trong truyện giảm thiểu đáng kể so với Vô Hạn Khủng Bố, nhưng cơ bản vẫn đủ kinh dị. Các nhiệm vụ ranh ma, những trận đoàn chiến đặc sắc, đấu trí đấu dũng, phó bản khủng bố... đều tập hợp đầy đủ. Xen lẫn những khoảnh khắc chạy đua với tử thần là những giây phút thư giãn nhẹ nhàng của thành viên đội "Hỗ Sinh Cứu Vĩ". Trong lúc đối mặt với tử vong, dĩ nhiên phải có cái gì đó khiến cho mọi người thoải mái hơn, thân thiện hơn một chút, chứ không chỉ đơn thuần là tuyệt vọng giãy dụa. Đúng như tên của truyện, "Luân hồi", một vòng xoay không có điểm đầu và điểm cuối, cuộn tròn lại rồi gặp nhau. Vĩnh viễn không có hồi kết... Mời bạn theo dõi và tìm đọc thêm các tác phẩm khác cùng thể loại như: Tổ Trinh Thám Linh Dị, Nếu Ốc Sên Có Tình Yêu...

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 1: Bắt Đầu Từ Tử Vong

Phần I – Left 4 Dead

“Hết hôm nay đến rạng sáng mai, tổng cộng vừa tăng thêm 35 ca bệnh. Biểu hiện bệnh trạng đều là toàn thân vô lực, liên tục sốt cao đồng thời ý thức mơ hồ. Theo các chuyên gia, đây là một loại virus cảm cúm mới, được gọi là...”

Mặc Ly tắt TV, không quan tâm đến chuyên gia đang thao thao bất tuyệt giới thiệu về loại virus cảm cúm mới. Từ đầu tháng nay, khắp nơi trên thế giới không ngừng xuất hiện các ca bệnh cảm như vậy. Nhưng tình N. nơi cô đang ở không có. Giống năm đó dịch SARS hay cúm gia cầm, mặc dù cả thế giới đều sợ hãi, nhưng không ảnh hưởng đến cuộc sống của mình.

Nhưng Mặc Ly lại cảm thấy cuộc sống như vậy không thú vị chút nào.

Bình bình thường thường thi vào đại học, bình bình thường thường học tập, từng yêu đương một lần nhưng không kéo dài quá 2 tháng. Lên sẵn thời gian biểu, ngày nào cũng lặp lại học tập, ăn rồi ngủ... Minh đã chán ghét cảm giác này...

Mặc Ly tự xưng là trạch hủ song tu, nhưng cô lại thích xem phim kinh dị. Thích nhất là “Resident Evil”, không ngừng xem đi xem lại.

Bóc một bao khoai tây chiên ăn vài miếng, thiếu nữ cảm thấy vị thịt nướng hơi chán miệng. Cô ném nó sang một bên cầm lên điện thoại di động, vui vẻ cắt đầy hoa quả trong “Ninja Fruit”.

Đang chơi, đột nhiên điện thoại di động của Mặc Ly rung lên. Ngón tay cắt hoa quả lệch sang một chút, cắt trúng một trái Bomb. Màu đỏ lan tràn cùng với dòng chữ “Game Over” làm Mặc Ly không vui nữa. Cô mở hòm thư, thấy mình thu được một tin nhắn vô cùng khả nghi, giống như tin rác.

“Đây là một trò chơi tử vong. Bạn đã chuẩn bị xong chưa?”

Cái không khí y chang trong ‘Vô Hạn Khủng Bố’ này là thế nào?

Mặc Ly vừa bức mình vừa buồn cười muốn xóa tin nhắn, lại đột nhiên phát hiện địa chỉ gửi tin là... 20126666. Khi nào thì Trung Quốc có số di động quý dị như vậy? Chẳng nhẽ đây là một tin nhắn lừa đảo được ngay trang tí mĩ sao?

Dường như ma xui quỷ khiến, Mặc Ly lại mở tin nhắn ra, ngón tay do dự giữa hai ký tự “Yes” và “No”. Có khi chọn “Yes”, cả cuộc đời của mình có thể thay đổi...

Có lẽ cuộc đời nhàm chán của mình sẽ vì vậy mà thay đổi.

Mặc Ly nghĩ vậy, ngón tay vuốt ve gần sát “Yes”. Điện thoại của cô trờ lên mạng cùng chơi trò chơi ra thì không có thứ gì quan trọng lưu giữ bên trong. Trong tài khoản vẫn còn hơn 1000 đồng. Cho dù nhiễm virus cũng không sao, coi như dùng 1000 đó để mua khon cũng được.

Nghĩ vậy, Mặc Ly liền nhấn vào chữ “Yes”.

Vừa chạm vào, Mặc Ly cảm giác trời đất xoay chuyển. Cảm giác đáng ghét giống như khi phát tác tụt huyết áp. Sau đó hoàn toàn mất tri giác.

Lúc này Mặc Ly còn chưa biết, sự lựa chọn khinh suất này thực sự thay đổi cuộc đời cô.

...

Mùi tanh hôi gay mũi cùng cảm giác âm lạnh kích thích té bào thần kinh. Trong khoảnh khắc khôi phục ý thức, đầu óc cô hoàn toàn trống rỗng... Thực sự là trúng thưởng? Chẳng lẽ mình xuyên tới nơi nào đó kỳ lạ sao?

Đột nhiên ngồi xuống mặt đất, Mặc Ly mờ mịt hoảng sợ ngấm nhìn bốn phía. Gió lạnh quất đau gò má, bầu trời xanh thẳm không có một chút tạp chất, không gian bốn phía nhỏ hẹp bị bao quanh bởi một lớp hàng rào bảo vệ... Đường như mình đang ngồi trên mái nhà.

- Này, người tỉnh lại cuối cùng, nghiêm túc nghe tôi nói đây! – Giọng nam trầm ấm truyền ra từ sau lưng Mặc Ly. Cô quay lại, nhìn thấy một người đàn ông mặt chữ quốc ngậm thuốc lá, mặc quần áo chống đạn, về mặt phiên bản nhìn mình.

Mình có làm chuyện gì khiến anh ta bất mãn sao? Tại sao anh ta lại dùng ánh mắt uể oải lơ đãng như vậy nhìn mình?... Người tỉnh lại cuối cùng... Nếu như dựa theo định luật người tư chất tốt tỉnh lại trước, có phải mình là người tệ nhất không?

Mặc Ly cắn môi, trong lòng có vô vàn nghi vấn. Sợ hãi, buồn bã, bất lực... đan vào một chỗ. Hà, đây chính là kích thích mà mình theo đuổi! Chẳng qua còn chưa bắt đầu trò chơi tử vong, mình đã cảm thấy hối hận.

Trong đầu Mặc Ly đột nhiên xuất hiện rất nhiều tin tức.

“Đây là không gian thí nghiệm do Thần, hoặc các người có thể gọi hắn ta là Ác Ma, sáng tạo ra. Theo tiên đoán của ‘Thần’, nhân loại đang dần dần hướng tới diệt vong. Vì cứu vớt nhân loại, những người may mắn được lựa chọn, hoặc những kẻ xui xẻo, ở chỗ này, các người nhất định phải sống sót qua thời gian quy định trong từng trò chơi, bộ phim khủng bố gọi là phó bản. Sau đó không ngừng mạnh mẽ lên, có đủ thực lực phá tan không gian thí nghiệm của ‘Thần’, trở về thế giới thật.”

- Bốn lính mới nghe kỹ đây! Cảm mừng trong lúc tôi đang nói, không được phép xen vào! Đây không phải là trò chơi cũng không phải xuyên việt. Có trách thì trách lúc đó các người ngựa tay ấn vào chữ “Yes”. Hãy lặp lại trong đầu “Bảng nhiệm vụ”. Một màn điện tử hơi mờ sẽ xuất hiện trước mặt các người. Đương nhiên — chỉ có các người mới nhìn thấy nó!

Bảng nhiệm vụ!

Mặc Ly không nói gì, làm theo chỉ thị của người đàn ông. Ít nhất cô có thể xác định tạm thời mình không có nguy hiểm gì. Ít nhất hắn ta còn giảng giải cho đám người không hiểu một chút gì này.

Một màn hình điện tử hơi mờ hiện ra trước mặt cô.

Thể giới: Left 4 Dead

Yêu cầu nhiệm vụ chính: Sống sót trong vòng 5h trong thế giới này. Phần thưởng: 1000 điểm tích lũy.

Ghi chú: Đánh chết Zombie bình thường được 1 điểm tích lũy; Bommer (Bom mìn) 25 điểm tích lũy; Hunter (Thợ săn) 50 điểm tích lũy; Smoker (Kẻ nghiện thuốc) 100 điểm tích lũy; Tank (Xe tăng) 250 điểm tích lũy; Witch (Phù thủy) 500 điểm tích lũy và 1 huy hiệu vinh dự cấp D (Người mới trải qua phó bản khủng bố đầu tiên có phần thưởng thêm).

- Đây là cái gì? Trò chơi sao? Chúng ta có thể đánh quái thắng cấp ở đây, sau đó dùng phần thưởng điểm tích lũy đổi năng lực? – Một thiếu niên đeo kính, thoát nhìn như học sinh trung học dò hỏi. Mặc Ly có thể nghe thấy giọng nói của cậu ta có... hưng phấn.

- Trò chơi? – Người đàn ông cười nhạo lặp lại, hắn ta phát phát khẩu súng trong tay, bắn xuống mặt đất.

“Phanh—”

Một lỗ nhỏ màu đen xuất hiện trên mặt đất. Vị trí của nó ngay bên chân thiếu niên. Thiếu niên nhấp máy mỗi một lúc, một giọt mồ hôi lạnh trượt từ trên trán tới cằm, treo lơ lửng ở đó.

- Nhóc con, nhìn cho kỹ đi, mở to hai mắt ra! Đây là phó bản cải biên từ trò chơi và phim kinh dị. Trên điện thoại di động hoặc máy tính của mày không phải viết rõ ràng “Đây là trò chơi tử vong” sao? – Người đàn ông càng nói càng kích động, máu dồn lên làm khuôn mặt đỏ bừng, họng súng lóe qua bốn lính mới. Bốn người đều ngậm miệng không dám nói một lời.

Một người đàn ông trung niên không biết xuất hiện từ đâu, mặc áo choàng màu vàng nhạt, bình tĩnh hòa nhập vào vai người đàn ông kích động. Hắn ta hít vào một hơi thật sâu, lại khôi phục bình tĩnh ban đầu.

- Phó bản này được cải biên từ trò chơi “Left 4 Dead”. Như mọi người thấy, nhiệm vụ rất đơn giản, sống sót qua 5 giờ, còn có ghi chú có thể giết Zombie gì đó đạt điểm tích lũy. Nhưng tôi tốt bụng nhắc mọi người, đừng chọc tới Witch. Bộ phim kinh dị trận trước “Zombie lấy ra khỏi lòng hấp”, chỉ một con Zombie bình thường cũng khiến cho đội ngũ 13 người của chúng tôi suýt nữa toàn diệt. Hiện tại chỉ còn lại 3 Người Tàng Trại, cộng thêm 4 con chim non các người nữa là 7. Phó bản khủng bố nếu có càng nhiều người tham dự thì khó khăn càng lớn. Phó bản 7 người coi như tương đối dễ dàng.

- Xin hỏi các phó bản chúng ta sẽ trải qua đều là kiểu Zombie sao? – Một cô gái xấp xỉ Mặc Ly lên tiếng.

Có lẽ là cách nói chuyện của cô ấy tương đối hiền hòa, không biểu hiện hành vi quá mức kích động, người đàn ông cũng vui vẻ đáp lời:

- Chọn trúng phó bản Zombie thì thật là may mắn. Ông chú trung niên này là người có tư cách lão luyện nhất đội ngũ chúng ta. Trước kia ông ấy đã trải qua một vài bộ phim kinh dị khó hiểu như “Phố quý dữ”, “Giày múa màu đỏ”... Đương nhiên nếu cô có thể sống qua trận phim kinh dị đó, có thể dùng điểm tích lũy để cường hóa cao hơn một chút. Không chừng còn có thể gặp gỡ một loại phó bản khủng bố như “Alien” hay “Chiến tranh giữa các vì sao”... Nhưng sau này cô sẽ nhận ra có thể chết ở chỗ này coi như kết cục tốt nhất.

Sắc mặt cô gái hơi trắng bệch, nhưng vẫn cố gắng tự điều chỉnh, hít thở thật sâu, cười nói:

- Tôi sẽ cố gắng sót sót.

- Hà. Tuy cô là người đầu tiên tỉnh lại, tư chất rất tốt, nhưng không nhất định sẽ là người sống cuối cùng. Hãy chuẩn bị tâm lý đi! – Người đàn ông cười nói, cố ý vô tình liếc mắt nhìn Mặc Ly cố gắng trấn định.

Người tỉnh lại cuối cùng = Tư chất tệ nhất = Có khả năng tử vong nhất = Chỉ đáng làm bia đỡ đạn trong mắt Người Tàng Trại.

Trong đầu Mặc Ly không ngừng quanh quẩn công thức này — Cô không cam lòng! Cô còn chưa muốn chết! Cô từng xem phim về Zombie suốt một năm, cách hướng dẫn sống sót trong tận thế cũng xem không ít, tuy bản thân là trạch nữ, nhưng nhìn thấy Zombie cũng không dễ kinh hoàng như vậy! Nhất định mình sẽ có cơ hội sống sót!

- Chờ chút, nếu như chúng ta chết ở đây, có nghĩa là “Tử vong thật sự” sao? – Thiếu niên vừa rồi bị dọa cẩn thận dè dặt hỏi.

- Bingo! Cơ thể chúng ta đều ở trong phó bản khủng bố này đây. Điều đó có nghĩa là không thể giống như trong game, tùy ý xông lên, hoặc là có một mục sư đứng sau lưng thêm đầy máu cho mày. Chết — có nghĩa là chết! – Người đàn ông cười lạnh — Nếu mày muốn trở về thế giới thật, không phải là không thể. Chỉ cần mày vượt qua 50 phó bản khủng bố!

50 phó bản, không phải đồng nghĩa với chết ở đây sao? Mặc Ly cười khổ.

- Chớ má “Trò chơi tử vong”! Ông nói cho mày biết, đừng tưởng chụp thuốc mê ông rồi mang lên trên mái nhà là có thể lừa được ông mày! – Một gã béo bụng bia đột nhiên đứng dậy, cầm điện thoại di động đi đến cửa cầu thang thông xuống dưới, đặt tay lên lan can — Nói cho chúng mày biết, bố của ông là cục trưởng XX, ông mày phải... .

- Ngốc! Làn nào cũng có loại lính mới này! – Người đàn ông nói thầm, nhưng không ngăn cản gã béo bụng bia vừa đòi rời đi vừa kêu gào “Gọi cảnh sát tới bắt chúng mày”.

Xin mọi người chú ý. Thời gian 10 phút bảo vệ sắp kết thúc. Bắt đầu khởi động phó bản...

Thanh âm điện tử giọng nữ đầy nghiêm túc trang trọng vang lên trong đầu Mặc Ly.

Bắt đầu đếm ngược: 3 — 2 — ...

Gã béo bụng bia đã mở cửa, lăm bằm tại sao không có sóng di động.

... 1—!

- AAAAA... .

Những bàn tay trắng bệch thò lên tóm chặt lấy gã béo bụng bia. Là Zombie!

- Cứu tôi! Cứu tôi với...! – Gã béo bụng bia liều mạng kêu cứu.

Zombie vừa gào thét, vừa kéo gã xuống thang lầu, chỉ để lại một bàn tay còn đang giãy dụa bên ngoài. Chốc lát sau, bàn tay béo mập liền ngừng giãy dụa. Cả cánh tay bị lực lượng xé rách khỏi cơ thể.

- Tam Mao! Hành động! – Người đàn ông gầm lên một tiếng. Một người đàn ông nhỏ gầy mặc quần áo chống đạn xuất hiện sau cánh cửa khép hờ, nhanh nhẹn ném lựu đạn vào giữa đám Zombie còn đang “dùng bữa”.

“Àm—!”

Thịt vụn cùng máu tươi đồng thời rơi đầy đất, trải một tầng thật dày trên mặt đất. Mùi hôi thối dày đặc tràn ngập khoang mũi. Thậm chí cô còn quên mất thét chói tai.

- Không tệ, được 17 điểm tích lũy, có khả năng trở về chữa trị thân thể rồi. – Người đàn ông bị gọi là “Tam Mao” thô tục cười hai tiếng, liếm đôi môi hơi trắng bệch.

- Trò chơi “Left 4 Dead” này không cho phép người chơi ở lại một nơi quá lâu. Nếu không sẽ có một lượng lớn Zombie tấn công. Giờ chúng ta cần làm

là không ngừng tìm nơi trốn, vượt qua 5 giờ. Chỉ cần cẩn thận tránh đi Tank hoặc Witch, chúng ta có xác suất sống sót rất cao! – Người đàn ông gật đầu, đùa nghịch khẩu súng tình cờ trên tay, cười lạnh nhìn nhóm ba lính mới biểu tình đỡ đỡ – Có thấy gì không? Đó chính là số phận cuối cùng của chúng mày!

- Nếu không muốn chết thì qua bên kia chọn vũ khí, đi theo bọn tao. Trên đường không được gây rối, tất cả phải nghe tao chỉ huy. Muốn chết thì ngay lập tức nhảy lầu cho tao. Tao cam đoan đó là kiểu chết hạnh phúc nhất!

Tuy rằng biết nghe Người Từng Trãi chỉ huy là lựa chọn sáng suốt nhất, nhưng Mặc Ly vẫn mang theo định ý cùng phản cảm đối với người đàn ông vẫn luôn khinh thường bản thân mình này. Cho dù cô biết thể chất của cô thực sự khiến người ta thất vọng cỡ nào.

- Đúng rồi, tên tao là Triệu Đông. Tên vừa ném bom là Tam Mao. Ông chú này là Dịch Khải. Ba người báo tên tuổi, nếu có sở trường cũng báo luôn.

- Tên tôi là Vương Giai Tuệ, sinh viên đại học năm nhất, là sinh viên khoa thể thao, chạy 5 giờ không thành vấn đề! – Cô gái tỉnh lại đầu tiên cười hi hi giới thiệu, phảng phất không bị ảnh hưởng từ cái chết của gã bụng bia.

- La Dịch, La trong La Quán Trung, Dịch trong Edison (Y Dịch Sâm), học sinh lớp 11. Không ngờ online cũng kích thích như vậy. Sở trường ư? Chơi game có được không? – La Dịch tái mặt gãi đầu. Vừa rồi Zombie gầm rú cùng thịt nát đầy đất khiến cậu bị kích thích không nhỏ.

Cuối cùng ánh mắt mọi người tập trung tại người Mặc Ly, đang không ngừng cắn môi. Mặc Ly cười đậm, cố gắng làm cho giọng nói của mình không run rẩy quá mức.

- Mặc Ly, Mặc trong thủy mặc, Ly trong ly biệt. Cũng là sinh viên đại học năm nhất. Sở trường... Thích xem phim Zombie có được không?

Triệu Đông cười lạnh một tiếng, không thèm nói thêm. Nhưng Mặc Ly có cảm giác dường như hắn đã muốn bỏ rơi cô.

Không sao cả. Mặc Ly nắm tay, móng tay đâm vào da thịt. Thái độ của Triệu Đông ngược lại khiến cô tỉnh táo hơn.

Cô sẽ sống sót! Nghiêm túc sống sót hơn bất kỳ ai!

Thứ gọi là vũ khí, chính là những thứ bình thường có thể thấy trên TV, hoặc là chỉ có thể tiếp xúc trong trò chơi bắn nhau, dụng cụ cắt gọt.

Mặc Ly chỉ có thể nhận thức đại khái... nhưng một số súng ống thoát nhìn cực kỳ phong cách kia có vẻ như đều rất nặng. Mà bản thân cô thậm chí xách bảy tám quả táo cũng cảm thấy mệt, có lẽ là không nên chơi thứ đó.

La Dịch là người đầu tiên chọn được vũ khí. Cậu ta ôm một thanh súng trường M16, cười tươi như một đóa hoa cúc.

Vương Giai Tuệ cũng không khách khí cầm lấy một khẩu súng lục Browning M1911A1, thuận tiện lừa gạt từ Triệu Đông được 2 băng đạn.

Mặc Ly suy nghĩ một lúc, trước khi Triệu Đông mất kiên nhẫn nhấc lên túi cấp cứu, kiểm tra một chút các loại vật phẩm băng vải, thuốc cầm máu, thuốc giảm đau, sau đó chọn một thanh chủy thủ cùng một vũ khí thật dài thoát nhìn như đao võ sĩ Nhật Bản, trực tiếp ném bỏ vũ khí không có tác dụng.

Thế là thiếu nữ Mặc Ly trở thành người duy nhất dùng vũ khí lạnh trong tiểu đội 7 người không chính thức. Nhưng cô cảm giác ánh mắt Triệu Đông nhìn mình tốt hơn lúc mình nghịch một khẩu súng lục. Có lẽ hẳn nghĩ cô biết tự lượng sức mình cũng là một ưu điểm không tệ.

- Cố lên! Chỉ có chúng ta là 2 nữ sinh, nhất định phải cùng nhau sống sót! – Vương Giai Tuệ đi đến bên cạnh Mặc Ly, cười vỗ vai cô. Lực đạo hơi nặng suýt nữa làm Mặc Ly ngã xuống.

Mặc Ly cười có vài phần thê lương, nhìn Vương Giai Tuệ chạy đến trước mặt Triệu Đông, gọi một tiếng “Triệu đại ca” thật là thân thiết. Ngay cả Tam Mao ở bên cạnh cũng huyết sáo, sợ rằng lâu lắm không gặp qua một cô gái tràn đầy sức sống như vậy.

Mặc Ly bắt đầu theo mọi người đi xuống lầu. Mục tiêu trước hết của bọn họ là rời khỏi nơi này. Nếu chờ thêm một lúc để đám Zombie kéo tới phá hỏng cầu thang, muốn khóc cũng không kịp nữa.

Trên thang lầu quả nhiên thỉnh thoảng nhìn thấy mấy con Zombie mặt mũi trắng bệch gào to xông tới. Tốc độ còn nhanh hơn cả Lưu Tường. Nhưng đều bị Triệu Đông bắn bạo đầu. Đáng nhẽ chúng nó không nên gọi là Zombie. Chính xác thì nên gọi là Kê Lây Nhiễm, chỉ còn lại khát vọng điên cuồng công kích, xé nát.

- Đang nghĩ gì vậy?

Một bàn tay vỗ nhẹ lên vai, Mặc Ly ngẩng đầu. Dịch Khải mặc áo choàng vàng nhạt cười nhìn mình. Mùi thuốc lá nhàn nhạt trên người ông lại có tác dụng an thần.

- Không có gì. – Mặc Ly cầm đao võ sĩ bằng tư thế cực kỳ khó chịu. Nhưng nhìn tình huống này đại khái là không có cơ hội cho mình lên sân khấu chém Zombie.

- Gọi chú là Dịch thúc được rồi. – Dịch Khải vẫn cười thật ôn hòa. Nếu như vừa rồi ông không nhanh nhẹn cầm đao trực tiếp chém đứt xương sống một con Zombie, Mặc Ly đồng ý tin tưởng ông là một thầy giáo, hoặc là một nhà thơ... Ông cho người ta cảm giác thành thực mà lại tang thương.

- Thật ra trong lòng cháu rất bất mãn với Triệu Đông đúng không? – Dịch Khải nói rất nhỏ. Bậc thang phía dưới liên tiếp truyền ra tiếng thét cùng với tiếng súng vang, nhưng không ảnh hưởng tới việc Mặc Ly vẫn nghe rõ những gì ông nói – Cháu là một cô bé thú vị... Cô bé tên Vương Giai Tuệ kia giống như một người mạo hiểm trời sinh. Còn cháu... Thoạt nhìn như một cây cỏ dại ven đường, không hề đặc sắc. Nhưng mà...

Dịch Khải dừng một chút. Quả nhiên cô bé hoàn toàn chú ý đến bản thân mình.

- Triệu Đông khinh thị cháu lại bất ngờ khiến cháu dấy lên khát vọng sinh tồn... Điều này rất khó được. Nói thật, cháu muốn sống đúng là rất khó. Cho dù không có Zombie đặc biệt, cũng rất khó chạy trốn khỏi một biển Zombie.

- Cháu không am hiểu vận động.

- ... – Mặc Ly không lên tiếng, nhưng tay càng cầm chặt lưỡi dao.

- Nhưng cháu lại rất bình tĩnh, cũng rất lí trí. – Dịch Khải đặt tay lên đầu Mặc Ly an ủi cô.

- Nếu như cháu có thể sống trở lại Không Gian Cửa Thần – có nghĩa là sau khi hoàn thành nhiệm vụ, chúng ta sẽ có thời gian nghỉ ngơi 10 ngày ở đó. Cháu có thể dùng điểm tích lũy cường hóa thân thể. Đến khi đó... hãy làm bọn họ chấn động!

Mặc Ly ngẩng đầu nhìn đôi mắt chúc phúc đầy chân thành... Người đàn ông tên là Dịch Khải này tại sao sẽ nói với cô những lời như vậy? Thật sự muốn an ủi cô, hay là có ý đồ khác?

- Hãy nỗ lực sống sót. – Nụ cười của Dịch Khải như ánh mặt trời mùa thu, ánh mắt hoài niệm nhìn mình, thanh lãnh nhưng ấm áp.

“Àm—!” Tiếng nổ mạnh kịch liệt khiến Mặc Ly suýt ném vũ khí xuống.

- Mẹ kiếp! Chạy mau! Là con lũ Zombie! Con em nó, tại sao lại gặp chuyện này ở ngay trước cầu thang? – Triệu Đông rống lên, xen lẫn trong tiếng bước chân hỗn loạn cùng với tiếng gào thét như ác quỷ của lũ Zombie.

- Vào đây! – Dịch Khải giữ chặt tay Mặc Ly, nhanh chóng lên đến trước một căn phòng, nghiêng người đá bay cửa chính gian phòng xông vào trong. Một khẩu súng thỉnh linh xuất hiện trong tay, bắt đầu thanh lý Zombie trong phòng.

“Oa—!” Một con Zombie xuất hiện ngay bên cửa, thấy Mặc Ly ngu ngơ đứng sau lưng Dịch Khải, quát lên một tiếng rồi lao tới.

Mặc Ly run lên một cái, trực tiếp chọc dao ra đằng trước, xuyên qua khoang miệng Zombie, chặn lại tiếng gào thét của nó... Nghiêm túc mà nói, chúng không phải là Zombie chân chính, cho nên bị thương sẽ tử vong. Một kích may mắn này có thể nói là lập tức đoạt mạng nó.

- A! – Mặc Ly cảm giác acid trong dạ dày trào ngược lên cổ họng. Cô chậm chạp rút vũ khí khỏi miệng Zombie. Nhìn Zombie ngã xuống đất, cuối cùng không nhận được dựa vào vách tường nòn mả.

- Mau vào! – Dịch Khải kéo lấy Mặc Ly vừa nôn sạch bữa sáng, gọi to về phía cửa – Vào đây hết đi! Chỗ này là tầng một, chúng ta có thể nhảy ra từ ban công.

- Mẹ kiếp, dưới kia đều là Zombie! – Triệu Đông mang những người còn an toàn lùi vào trong phòng. Quần áo chống đạn trên người hắn đã bị máu tươi nhuộm đầm. Trên tay La Dịch còn có mấy vết cào.

- Tam Mao, trên người cậu còn có mấy quả bom? Làm nổ hai chiếc xe ở ngoài kia hấp dẫn sự chú ý của đám Zombie, cho dù chỉ có một lúc cũng đủ để chúng ta rút lui. Tôi sẽ khởi động kết giới. Nhất định là “Thần” cảm thấy chúng ta ở một chỗ quá lâu, cho nên tăng độ khó. Nếu không rời đi chỉ sợ sẽ gặp Kẻ Lây Nhiễm đặc biệt. – Dịch Khải nắm thời cơ, nghiêng người đá bay một con Zombie lao tới – Nhanh lên!

Tam Mao giật mình thấy Dịch Khải đột nhiên bùng nổ khí thế, gạt đầu đếm số bom. Triệu Đông cùng La Dịch không ngừng thanh lý Zombie ủa vào phòng. Thi thể Zombie cơ hồ tràn ngập cánh cửa nhỏ hẹp.

Mọi thứ đều được tiến hành gọn gàng ngăn nắp. Đương nhiên chỉ nói riêng những Người Từng Trải.

- AAAA...!

Tiếng một cô gái thét chói tai đánh vỡ hoạt động của mọi người.

Dịch Khải đột nhiên phát hiện không thấy Mặc Ly vẫn ngoan ngoan đứng sau lưng mình!

...

Mặc Ly thấy những người từng trải việc ai nấy làm, căn bản không có chỗ cho mình nhúng tay, liền đứng trước ban công hứng gió lạnh, hi vọng có thể tỉnh táo hơn một chút. Vừa rồi vô ý giết chết một con Zombie, suy nghĩ của cô vẫn ở trong trạng thái hỗn loạn.

- Mặc Ly, cậu không sao chứ? – Cô gái cùng tuổi duy nhất trong đội Vương Giai Tuệ xách súng tự động đi đến bên cạnh Mặc Ly, quan tâm nhìn vẻ mặt suy sút của Mặc Ly. Dù sao giữa các cô gái vẫn có một loại tín nhiệm khó nói rõ.

- Không sao. Chỉ là hơi choáng đầu vì mùi máu tươi.

Mùi máu dày đặc trên người Vương Giai Tuệ kích thích thần kinh của cô, nhưng cô sợ mình biểu hiện quá rõ sẽ khiến cô gái này ghét mình. Trong thế giới thật, Mặc Ly không có bao nhiêu bạn bè. Cô không muốn cho dù thay đổi hoàn cảnh cũng cứ như vậy.

- Ôi chào, như vậy sao? Mình lại cảm thấy... rất kích thích! – Vương Giai Tuệ chớp mắt mấy cái, hưng phấn nói – Cứ nghĩ chúng ta sẽ vượt qua phó bản khủng bố này là có thể trở lại Không Gian Cửa Thần. Nơi đó giống như trong tiểu thuyết viễn tưởng vậy, có thể đổi các loại huyết thống cùng kỹ năng. Cứ nghĩ như vậy là thấy hưng phấn rồi!

Thật sự rất hấp dẫn, hơn nữa trước khi Mặc Ly đến nơi đây ngày nào cũng tự sướng như vậy. Nhưng bây giờ cô lại không cười nổi, bởi vì cô không có được “quảng sáng vai chính”, mà là “quảng sáng bia đỡ đạn”.

Bên cạnh nhà của thần xuyên qua đều là thần bàn trà. Mình thật không hay ho gõ nhảm cửa, cùng uống trà với đại thần bàn trà.

- Mặc Ly, sau này cậu muốn đổi kỹ năng như thế nào? Mình muốn làm một nữ chiến sĩ hoặc một nữ kiếm thủ đại loại như vậy. Nhất định sẽ rất uy phong!

- Rất hợp với cậu. – Mặc Ly cũng cảm thấy theo tính cách của Vương Giai Tuệ sẽ trở thành kiểu nhân vật tấn công vật lý. Còn mình thì sao? Một phế vật suốt ngày trốn trong nhà không bước chân ra khỏi công, ngay cả một thanh đao cũng không cầm ổn.

- Đại khái là xem anime tương đối nhiều, có lẽ sẽ tham khảo cường hóa anime... – Mặc Ly nghĩ tới nghĩ lui cũng không biết 1000 điểm tích lũy có thể đổi được cái gì. Ít nhất mình sẽ không có biến đổi về chất.

- Đúng rồi! Mấy kỹ năng trong anime cực kỳ ảo! Không biết trong “Không Gian Cửa Thần” có để đổi hay không!

Không khí giữa hai người gần như thả lỏng. Mặc Ly cũng dần dần thả lỏng thần kinh căng cứng.

Nhưng mà, Mặc Ly phạm phải một sai lầm trí mệnh. Cô quên mất, cô đang ở trong một trò chơi tử vong.

- Khụ khụ, khụ khụ...

Vài tiếng ho khan rất nhỏ vang lên sau lưng Mặc Ly. Cô có thể cảm giác được phần lưng trở nên cứng ngắc...

Chân mình bỗng nhiên bị cái gì cuốn lấy. Mặc Ly chỉ kịp hét chói tai. Trời đất xoay chuyển một trận, cô đã bị kéo ra khỏi ban công.

- Mặc Ly! – Vương Giai Tuệ cũng giật cả mình, vội vàng nắm chặt tay Mặc Ly. Kết quả một nửa thân thể Mặc Ly bại lộ ngoài ban công ngoài trời, dưới lầu là mấy con Zombie muốn xé xác cô. Tay cô bị Vương Giai Tuệ nắm chặt, vừa dạo một vòng quanh Quý Môn Quan, nhưng cơ bắp bị kéo đau đớn.

- Sao lại như vậy? – Triệu Đông nghe thấy tiếng hét vội vàng chạy tới, liền thấy Mặc Ly đang bị lôi ra khỏi ban công từng chút một.

Mặc Ly cả gan quay đầu lại nhìn thứ gì đang lôi chân mình. Vừa liếc một cái suýt chút nữa tim ngừng đập! Một thứ nhần thín tương tự đầu lưỡng gấu cuốn lấy mắt cá chân phải. Nhìn theo đầu lưỡi, một con Zombie thân hình cao lớn, nửa bên mặt còn có một cái bướu không ngừng động đậy. Nó nhìn cô bằng con mắt sáng rực tràn ngập thèm khát.

Mặc Ly từng nghe qua trong trò chơi “Left 4 Dead” có một loại Zombie dị biến tên là Smoker, nó sẽ lè lưỡi cuốn lấy người sống sót kéo tới. Sau khi chết sẽ nổ mạnh sinh ra một đồng sương khói. Người sống sót trong sương khói sẽ bị sặc mà mất đi khả năng truyền tin bằng thanh âm. Sương khói cũng sẽ quấy nhiễu tầm nhìn của con người.

- Là Smoker! Chết tiệt! Đã bắt đầu xuất hiện Kẻ Lây Nhiễm đặc biệt rồi sao?! – Triệu Đông chỉ thoáng liếc qua Mặc Ly, tượng trưng bắn vài phát súng, nhưng không đánh trúng cái lưỡi đang cuốn lấy Mặc Ly. Hắn nhường mày, thấy Vương Giai Tuệ đang cố gắng nắm chặt Mặc Ly, hét lớn – Buông tay!

- Anh đang nói bậy gì vậy? Gọi Tam Mao ném một quả bom không được sao? – Vương Giai Tuệ không muốn buông tay, cũng gào lên.

- Không thể cứu được. Zombie dưới lầu đã phát hiện Mặc Ly, nếu không bỏ cô ta lại thì Smoker sẽ hấp dẫn càng nhiều Kẻ Lây Nhiễm đặc biệt. Buông ra, nếu không cô cũng sẽ rơi xuống! – Triệu Đông quyết tâm muốn buông tha Mặc Ly không có tác dụng, nhìn Vương Giai Tuệ gào lên.

Mặc Ly trắng bệch mặt... Mình bị buông tha! Cô nhìn Vương Giai Tuệ, trong đôi mắt kia tràn đầy hoảng hốt, mờ mịt, còn có giẫy dụa.

- Tôi xin cậu... Tôi không muốn chết!

Một phát súng thôi cũng được! Không phải chỉ cần giết Smoker là được sao? Tại sao không có một người từng trải nào chịu giúp đỡ mình? Ngay cả Dịch Khải cũng vậy!

Cuộc đời này Mặc Ly chưa bao giờ khép nép cầu xin người khác như vậy. Cảm giác nhục nhã cùng phần nộ đan xen vào nhau, bất ngờ lại tăng thêm một chút lực lượng cho cánh tay đã rã rời.

Vương Giai Tuệ cơ hồ đã đến cực hạn. Cô cầu xin nhìn về phía sau. Nhưng không có một ai đồng ý giúp cô. Cô lại nhìn Mặc Ly, người bạn vừa mới quen biết này đang nhìn mình bằng ánh mắt gần như tuyệt vọng... Một sinh mệnh đang nằm trong tay cô. Cô hiểu, Triệu Đông đang ép cô phải lựa chọn.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút. Tiếng gầm gừ không ngừng vang lên bên tai. Có lẽ còn có thêm vài con Zombie đang chạy đến từ đằng xa

Rốt cục, Vương Giai Tuệ quyết định lựa chọn, giữa lương tâm và sinh tồn...

Bàn tay đang nắm chặt bị buông ra. Mặc Ly cảm giác thân thể bay lên không trung, nhanh chóng rời xuống.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 2: Tiến Hóa Cực Hạn

Trong khoảnh khắc bị buông tay, phản ứng đầu tiên của Mặc Ly không phải là sợ hãi, mà là phẫn nộ, cực kỳ phẫn nộ! Cô có thể bị buông tha dễ dàng như vậy!

Cô không muốn chết! Cô còn chưa muốn chết!

Mặc Ly không trực tiếp rơi xuống mặt đất. Đám Zombie ăn thịt người lúc này lại trở thành đệm thịt cứu mạng trong khoảnh khắc. Nhưng những cánh tay đang kéo lấy Mặc Ly, lực kéo mạnh mẽ như muốn xé cô thành mảnh vụn.

Cô còn chưa muốn chết! Nửa giờ trước cô còn từng thề nhất định sẽ sống tốt hơn bất cứ kẻ nào!

Một chùm ánh sáng trắng nổ tung trong đầu Mặc Ly. Cô đột nhiên trở nên bình tĩnh thần kỳ, ngửa đầu nằm trên người một con Zombie. Cô cảm thấy phần lưng đau đớn bỗng rất, tứ chi cũng bị Zombie kéo gần như đứt ra. Kẻ Lây Nhiễm đặc biệt Smoker đứng cách cô không tới 3m.

Mặc Ly duỗi tay rút ra dao găm bên hông. Từng động tác của con Smoker, bao gồm cả cái bước thịt run rẩy trên mặt nó đều bị chậm lại mấy lần. Một giây, hai giây... Con Smoker đang kéo cô lại gần nó.

Trong giây phút sống chết này, trong lòng Mặc Ly bình tĩnh thần kỳ. Sự phẫn nộ tuyệt vọng trước đó đều bị ném sang một bên.

Mặc Ly không biết lấy dũng khí từ đâu tới, toàn thân bộc phát lực lượng, dùng dao găm cắt đứt cánh tay con Zombie đang kéo tay trái của cô, sau đó chém xuống chân mình, cắt đứt lưỡi Smoker, cho dù cái giá phải trả là mất cả chân bị cắt vỡ.

Cầm lấy túi chứa bệnh dùng sức ném lên bộ mặt Smoker có vẻ như sẽ nổ tung bất cứ lúc nào. Mặc Ly dùng cả tay chân bò lên, lao đảo tiếp cận Kẻ Lây Nhiễm đặc biệt, hung hăng cắm dao găm vào đầu nó.

Mặc Ly không quay đầu lại, hít sâu một hơi đẩy Zombie bên cạnh ra, chạy về phía xa thoát nhìn không có Zombie.

“Phanh—!” Tiếng nổ mạnh chấn động truyền tới, mang theo mùi khói dày đặc gay mũi. Con Smoker đã nổ tung!

Đột phá giá trị giới hạn tinh thần! Đạt được 500 điểm tích lũy, tinh thần lực tăng lên 30 điểm, độ nhanh nhẹn tăng lên 15 điểm!

Trong đầu Mặc Ly vang lên giọng nữ nghiêm túc trang trọng. Nhưng hiện tại cô không có rảnh rỗi đi suy nghĩ ý nghĩa của nó, chỉ là không ngừng chạy, dùng hết sức chạy! Cô thật sự muốn cứ như vậy chạy khỏi trò chơi tử vong này.

“Hà... hà...” Cho dù là bùng nổ trong nháy mắt, nhưng dù sao Mặc Ly vẫn là trạch nữ hàng năm không vận động. Dưới sức ép của tử vong, cô đã phá kỷ lục thời gian chạy 200m năm xưa, không ngừng chạy như điên về phía trước, đẩy ra đám Zombie cản đường, sau đó không có mục đích chạy về phía trước.

Chân phải đau đớn kịch liệt cùng với vết máu kéo lê một đường, từng chút từng chút một làm hao mòn hi vọng trong lòng.

Thời gian trôi qua từng giây từng phút. Có lẽ mới 1 phút, có lẽ đã 5 giờ.

Rốt cục, cô nghe thấy một trận tiếng súng. Là đám người Triệu Đông sao...? Không, đoán chừng hiện tại bọn họ còn đang chờ làn khói do Smoker nổ mạnh tạo ra tiêu tán rồi mới có thể tiếp tục đi tới.

Vậy thì... còn ai đang nổ súng ở đó?

...

- Nhanh lên, cẩn thận hấp dẫn Tank đến! – Một người đàn ông mặc quân trang vừa chỉ huy ba đồng đội của mình lui về phía sau, vừa ném một cái bình

lửa. Ngọn lửa cắn nuốt một đồng Zombie. Đám Zombie điên cuồng kêu gào chạy bốn phía, càng dễ dàng đánh chết.

- Ô, hình như bên kia còn một con! – Một cô gái duy nhất trong tiểu đội bốn người sống sót phát hiện trong bãi đậu xe hoang tàn có một thân ảnh nhỏ bé nghiêng ngả lao đảo chạy về phía bọn họ – Không đúng! Không phải là Zombie! Là một cô bé!

Cô gái có khuôn mặt khéo léo của người phương đông, sắc mặt tái nhợt vì chạy trong thời gian dài, nhưng vẫn có chút huyết sắc hơn làn da trắng bệch của đám Zombie. Hơn nữa tốc độ chạy của cô càng ngày càng chậm, thoát nhìn đã thoát lực, có thể gục ngã bất cứ lúc nào. Đó cũng là nguyên nhân mọi người phán đoán cô không phải Zombie.

Nếu như Zombie đều giống như cô gái này thì không cần phải hao tâm tốn sức hồi hã ngược xuôi chạy trốn chết như vậy.

- Francis, mau ôm cô bé đáng thương kia đến đây! Ôi chúa ơi, cô ấy lại có thể trốn thoát!

- Hắc, đừng đi qua. Nếu như lại là một con Kê Lây Nhiễm già vờ đáng thương thì sao?

- Ôi trời ơi! Làm ơn đi mà Bill! Không có con Zombie nào sẽ ngất đi như vậy cả!

- Băng vải... Chết tiệt! Đùi của cô ấy bị cắn rách... Đợi đã, tôi nhìn nhầm, hình như là vết cắt! Ai còn thừa lại thuốc sát trùng, cồn, băng vải cầm máu? Bàn năng sinh tồn của đứa bé này rất mạnh mẽ, không ngờ lại có thể chạy đến nơi này với cái chân như vậy!

- Mau lên, có tiếng khóc! Con điểm Witch kia đang ở gần đây! Francis công cô bé này. Nếu như cô ta muốn cắn cậu, Louis sẽ bắn chết cô ta!

...

Mặc Ly đã sớm hôn mê bất tỉnh. Trong cơn hoảng hốt cô cảm giác có người đang chạm vào vết thương. Đau đớn từ cơn tiêu độc làm cô đột nhiên thanh tỉnh lại.

Đột nhiên thiếu nữ nhóm dậy khiến cho cô gái sống sót Zoe đang tiêu độc mắt cá chân cho cô sưng chút nữa ném bình rượu xuống đất. Ba người đàn ông sống sót lập tức cầm súng nhắm vào Mặc Ly. Chỉ cần biểu hiện của cô có một chút khác thường sẽ bị đánh chết ngay lập tức.

Nhưng Mặc Ly chỉ mờ mịt nhìn quanh, nhận ra mình tạm thời được an toàn nghỉ ngơi trong một cái xe buýt bỏ hoang. Một cô gái sống sót đang giúp cô xử lý vết thương.

- Hắc, cô gái nhỏ, thật tốt khi cô vẫn là con người. – Francis thấy Mặc Ly biểu hiện bình thường, vui vẻ thu hồi súng. Hai người đàn ông khác không nói chuyện, nhưng qua vẻ mặt thả lỏng có thể nhận thấy bọn họ rất vui khi cứu được một người sống sót.

- Cảm ơn... Tên tôi là Mặc Ly. – Mặc Ly không biết rốt cục chuyện gì xảy ra, nhưng rõ ràng là mấy người ngoại quốc này đã cứu mình, còn tốn công sức mang mình lên xe buýt bỏ hoang để trị liệu. Nhưng vừa nói chuyện, cô liền sững sốt. Cô không biết nói tiếng Anh mà...

- Mặc Ly là người Trung Quốc sao? – Rất bất ngờ, dường như Francis hiểu cô đang nói gì, hần gật đầu nói – Cô nói tiếng Anh không tệ. Là du học sinh ở đây sao?

Chuyện này là sao? Rõ ràng là cô nói tiếng Trung, nhưng bọn họ lại nghe thành tiếng Anh. Mà bọn họ nói tiếng Anh, trong đầu cô lại trực tiếp phiên dịch thành tiếng Trung. Chuyện này thật thần kỳ! Mặc Ly càng ngày càng tin tưởng mình đang ở trong một không gian thần kỳ. Hoặc, đây chỉ là một giấc mơ buồn cười mà thôi.

- Tên mình là Zoe, một người yêu thích phim kinh dị. – Cô gái sống sót Zoe vừa băng bó mắt cá chân cho Mặc Ly, vừa giới thiệu.

- Thật trùng hợp, mình cũng là một người yêu thích phim kinh dị. Trước kia rất thích xem “Resident Evil”, nhưng bây giờ thực sự gặp phải Resident Evil, mình lại không vui mừng một chút nào. Dù sao nữ thần Alice cũng chỉ có một người.

Zoe? Hình như trong trò chơi “Left 4 Dead” có bốn nhân vật để người chơi lựa chọn, trong đó có một người tên Zoe. Mặc Ly phát hiện dường như mình còn chưa bị Thần vứt bỏ, không ngờ lại gặp được vai chính trò chơi!

Zoe thấy Mặc Ly cũng là người thích phim kinh dị, đôi mắt sáng lên, cười hi hi lôi kéo thiếu nữ vào trận doanh của mình.

- Hắc, cô gái Trung Quốc, tôi là Francis người lái xe xăm mình. Binh lính luôn nghiêm mặt này là Bill, đây là Louis nhân viên phân tích hệ thống máy vi tính. – Francis cười hi hi giới thiệu hai người đồng bạn ngồi hai bên.

“Xuất hiện nhiệm vụ đường nhánh: Hộ tống bốn người sống sót đến Bệnh Viện Từ Ái. Hoàn thành nhiệm vụ được thưởng 3000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C. Mỗi một trong bốn người sống sót tử vong bị trừ 500 điểm. Toàn bộ tử vong hoặc nhiệm vụ chính kết thúc bị trừ 4000 điểm. Nhiệm vụ chính kết thúc, người có điểm tích lũy âm sẽ bị delete.”

Đằng ấy xác định là tôi bảo vệ bốn người, mà không phải là bốn người bảo vệ tôi sao?!

Trong đầu Mặc Ly lúc này quanh quẩn tin tức nhiệm vụ, ngọn lửa phi nhỏ bị đè nén vì sợ hãi lúc này lại bùng hực cháy lên.

- Tiếp theo chúng ta sẽ đi đâu? Trong thành phố này còn người sống sót không? – Nếu như nhiệm vụ đã nói là đến Bệnh viện Từ Ái, Mặc Ly nhanh

chúng coi mình là một vai chính trong trò chơi, thậm dò xem bọn họ có tiếp tục thực hiện theo nội dung đã đặt ra hay không.

- Mục tiêu của chúng tôi là đến Bệnh viện Từ Ái. Chúng tôi muốn đến đó cầu cứu. – Zoe vuốt ve mái tóc mềm mại của Mặc Ly nói.

Mặc Ly thử dùng bên chân băng bó đi đường. Vừa chạm xuống mặt đất, cơn đau đến tận xương tủy từ chân truyền vào đầu óc.

- Shhhh...

- Bên dưới đã hồng bết. Có lẽ là cái đùi này sắp bị tàn phế rồi. – Bill nhìn Mặc Ly trắng bệch mặt, lo lắng nhíu mày – Đúng lúc ở bệnh viện có thuốc tiêu viêm, chúng ta phải mau chóng qua đó. Nếu không phải cô bé này cũng có kháng thể thì đã sớm bị truyền nhiễm rồi.

Kháng thể? Xin lỗi tôi không có thứ đó... Mặc Ly nhớ lại trên đường đi mình bị không biết bao nhiêu con Zombie cào cấu, miệng vết thương chỉ hơi sưng đỏ, không có bệnh trạng khác. Không biết đây là phúc lợi của lính mới hay là mình gặp may mắn mới miễn dịch với virus.

- Ôi chào ôi chào... – Mặc Ly đột nhiên kêu lên, trời đất xoay tròn, mình đã bị nâng lên trên một cái lưng đầy mồ hôi bụi bặm.

- Đề tôi cõng cô ấy! – Francis không để ý đến Mặc Ly la hét, lập tức vác cô lên lưng – Cô gái Trung Quốc, cô thật là quá nhẹ, cứ nhiên còn không nặng bằng hành lý của tôi.

- Ông chú à...

- Phải gọi là “Anh Francis”!

- Ông chú à... Phải tắm rửa đi...

- ...

Tiếp theo, nhóm bốn người may mắn còn sống sót bắt đầu thảo luận đường đi tới Bệnh viện Từ Ái. Mà Mặc Ly luôn bị vết thương trên chân dày dọa. Cô biết một đạo lúc trước của mình tuy rằng cắt đứt đầu lưỡi, nhưng cũng cắt trúng mắt cá chân của mình, sau đó lại chạy như điên một đường càng tăng thêm vi khuẩn nhiễm vào vết thương... Nếu như đây là thế giới hiện thực, chân mình đã sớm bị cắt bỏ.

Nhưng đây là thí luyện của Thần. Chỉ cần sống sót qua 5 giờ, cô sẽ đạt được tân sinh!

“Bảng nhiệm vụ.”

Mặc Ly mặc niệm trong lòng. Một màn hình điện tử hơi mờ xuất hiện trước mắt, hoặc có thể nói... dính trên lưng Francis.

Đầu tiên, cô chú ý thấy thời gian còn lại của nhiệm vụ chính là 2h30, cũng có nghĩa mình may mắn được tổ bốn người bảo vệ suốt hai giờ.

Mấy hàng chữ nhỏ phía dưới hấp dẫn sự chú ý của cô.

“Giết chết Zombie bình thường đạt được 1 điểm tích lũy.”

“Giết chết Smoker đạt được 250 điểm tích lũy (Lính mới có thưởng).”

“Đột phá giới hạn giá trị tinh thần! Đạt được phần thưởng 500 điểm tích lũy, tinh thần lực tăng lên 30 điểm, độ nhanh nhẹn tăng lên 15 điểm.”

Độ nhanh nhẹn rất dễ hiểu, nhưng tinh thần lực có nghĩa là gì? Nó tương đương với “Mana” của nhân vật trong game sao? Hay là đề cao trị số thương tổn kỹ năng của mình?

- Chết tiệt! Chúng phát hiện chúng ta rồi!

Mặc Ly đang chuyên chú nghiên cứu tinh thần lực là cái gì, đột nhiên bị xóc nảy. Francis cõng cô chạy như điên về phía mục tiêu đã xác định.

Mặc Ly vòng tay ôm cổ Francis, phát hiện suy nghĩ của mình trở nên rõ ràng dị thường. Ban đầu nhìn thấy Zombie mình còn không ngừng sợ hãi, nhưng bây giờ mình có thể nhìn thẳng vào Zombie, hơn nữa có thể bình tĩnh quan sát cái miệng rộng của chúng, hai cánh tay vung vẩy.

Hóa ra đây là biến hóa sau khi tinh thần lực được tăng lên!

Mặc Ly giật mình hiểu ra. Đây là lực lượng này sinh trong khoảnh khắc mình đối mặt với tử vong.

Chân lý của trò chơi tử vong này là để mọi người tiến hóa trong cực hạn!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Kịch Chiến Tank

- Chú Bill, đưa cho cháu một khẩu súng. Cháu có thể giúp đỡ!

Mặc Ly không muốn ăn không ngồi rồi trốn trên lưng Francis trong khi bốn người khác đều đang ra sức chém giết Zombie. Phía trước thấp thoáng thấy được dấu hiệu chữ thập đỏ của bệnh viện. Bây giờ cô đã có đủ khí sống sót. Nhất định cô phải gia nhập chiến đấu!

- Cháu biết bắn súng sao?

Bill rút khẩu súng lục bên hông ném cho Mặc Ly. Thiếu nữ vươn tay tiếp được khẩu súng, bắt đầu ngắm bắn mục tiêu đang điên cuồng chạy đến từ phía xa.

- Nếu như cháu...

“Phanh—!”

Một con Zombie vừa bò lên nóc xe bị ngã xuống. Mặc Ly nháy mắt mấy cái, có phần không nắm chắc khẩu súng, thế là đổi tay trái vòng qua cổ Francis, tay phải cầm súng, lại bắn chết một con Zombie đang cố gắng thoát khỏi vòng vây.

- Thú vị đấy!

Tiếng súng nổ gần sát bên tai làm Francis cảm thấy đau đớn. Tuy động tác ngắm bắn của Mặc Ly cực kỳ không đủ tiêu chuẩn, hơn nữa cực kỳ chậm chạp, nhưng xác suất bắn trúng lại gần như là trăm phần trăm, tựa hồ cũng không có nguy hiểm run tay bắn nhảm, là trợ lực rất tốt cho bọn họ, phòng ngừa có cá lọt lưới lên đến gần.

- Tốt lắm! Nếu có ai phát hiện bằng đạn súng lục thì hãy đưa hết cho Mặc Ly. Cô nhóc này sẽ tiết kiệm đạn hơn đám dê xồm các cậu! – Hiện nhiên Bill rất hài lòng với biểu hiện của Mặc Ly, tiếp tục nhắc súng máy bắn phá, thỉnh thoảng mắng vài câu thô tục.

Mặc Ly hơi chột dạ le lưỡi. Cô phát hiện tinh thần lực lại có khả năng đề cao xác suất trúng đích của mình. Chỉ cần ổn định tâm thần, rất dễ dàng khóa chặt mục tiêu. Hơn nữa những Kê Lây Nhiễm như vậy, hoặc có thể gọi chúng bằng cái tên thông dụng hơn là quái vật Zombie, chỉ cần bắn trúng là cơ bản đi đòi nhà ma, không cần phải headshot.

Tuy giết loại Zombie này chỉ có 1 điểm, nhưng thịt muối cũng là thịt. Nếu như có thể giết được trăm hai chục con, cũng có một khoản thu không nhỏ.

Thế là dưới sự hỗ trợ của bốn người, Mặc Ly thanh thân ngắm bắn. Tiểu đội năm người nhanh chóng di chuyển.

Có vẻ như tất cả đều đang tiến hành theo kế hoạch. Nhưng Mặc Ly vẫn có cảm giác nguy hiểm. Từ khi bước chân vào thế giới Left 4 Dead khủng bố này, loại cảm giác này vẫn không có biến mất, cứ như đang có ánh mắt của một kẻ đi săn đang chăm chú nhìn mình, chờ mình buông lỏng trong tích tắc sẽ nhào ra cắn đứt cổ mình.

Cô không biết thứ đó chính là giác quan thứ sáu, giác quan thần bí có thể dự cảm được nguy hiểm

Khoảng cách đến bệnh viện Từ Á càng ngày càng gần. Mặc Ly lơ mơ nhìn thấy ở phía xa có một tấm bảng quảng cáo chỉ hướng đi cho bọn họ. Còn có nữa giờ! Mặc Ly nhất định phải đưa bốn người tới bệnh viện trước khi nhiệm vụ chính kết thúc. Nếu không tất cả nỗ lực của mình sẽ đổ xuống sông xuống biển!

“Grừ...” Một tiếng gầm gừ dữ dội chút nữa làm cho Mặc Ly ném khẩu súng xuống.

“Àm— Àm—” Mặt đất bị chấn động, dự báo một sinh vật nguy hiểm đang tiến đến gần bọn họ.

- Tank! Chết tiệt! Vừa ổn định một lúc đã đuổi kịp rồi! – Louis nhổ một bãi nước bọt, nhìn bốn người hét lớn – Ai còn có bom? Bình nổ cũng được! Nếu không xử lý gã này thì chúng ta không thể tiếp tục đi tới!

Không ngờ lại là Tank! Một loại hình Kê Lây Nhiễm đặc biệt, hình thể khổng lồ cường tráng, cánh tay cực kỳ cơ bắp, lực công kích cũng rất cao. Mặc Ly vẫn luôn gọi nó là “The Hulk”!

Mặc Ly cảm thấy cuộc đời cô tới đây là chấm hết. Đây không phải là game trên máy vi tính! Mà việc con Tank thích làm nhất là...

Một bóng đen xuất hiện trên đầu Mặc Ly. Mặc Ly còn chưa kịp phản ứng đã bị Francis ném ra ngoài. Nền xi măng nơi cô đứng lúc trước đã bị một chiếc xe hơi đập lồm xồm xuống một khối.

Mặc Ly ôm hông, đau đến mức nhe răng trợn mắt. Còn chưa kịp đứng lên, một chiếc xe đã đập về phía mình.

- A...! – Mặc Ly hét lên một tiếng, dùng cả tay chân lăn sang một bên. Vụn đất đá văng lên đâm vào khuôn mặt, cô cảm giác nửa khuôn mặt của mình đã bị hủy hoại rồi. Nhưng cuối cùng vẫn tránh thoát một kích trí mệnh. Lập tức, cô lợi dụng thân thể nhỏ gầy chui xuống dưới gầm một chiếc xe tải, quan

sát tình huống bên ngoài.

Tank có được những bắp thịt vạm vỡ đến mức ngay cả quân đội vật đều phải ghen tị. Cánh tay của nó mạnh mẽ dị thường. Toàn thân không giống những con Zombie khác thiếu tay chân hay da thịt lở loét, mà là cơ bắp hoàn chỉnh trăm phần trăm! Bốn người khác trốn trong một căn phòng thay nhau bắn Tank. Nhưng viên đạn gần như không thể xuyên thấu lớp da cứng rắn của Tank.

Tank gầm lên giận dữ ném ra tất cả những gì nắm trong tay, tạo thành những tiếng vang nhưc óc, thậm chí đánh bay cả đám Zombie.

“Phải xử lý như thế nào đây? Mình có cần nổ súng không? Nếu như nổ súng sẽ hấp dẫn sự chú ý của Tank, mình sẽ bị nó giết chết!”

Mặc Ly nắm chặt khẩu súng lục bảo mệnh. Chỉ cần nhìn khổ người như thế kia cũng đủ biết một khi mình bị phát hiện, Tank chỉ cần quơ tay một cái cũng đủ đập bẹp mình.

- Đi chết đi! – Đột nhiên, Bill xông ra từ sau kệ sách báo, ném vật thể trong tay về phía con Tank đang nhỏ cột điện.

Quỹ đạo rơi của bình nổ chậm lại trong mắt Mặc Ly, quay cuồng nên lên trên cơ bắp cường tráng của Tank, nhanh chóng lan ra toàn thân.

“Grừ...!” Tank thống khổ gầm lên, dùng tốc độ còn nhanh hơn Zombie bình thường xông về phía Bill, đuổi ra nắm đấm chuẩn bị đánh bay con người dám thương tổn nó.

Bill trốn phía sau kệ sách báo, nhưng một quyền của Tank đâm xuyên qua kệ sách báo. Tiếng rên thống khổ của Bill bị chôn vùi sau đồng đá vụn.

- Bill! Đồ quái vật khôn khiếp!

Louis nhìn thấy đồng bạn của mình bị vùi lấp dưới đồng hoang tàn, khuôn mặt đỏ lên, ôm lấy súng máy điên cuồng nã vào Tank. Tank lập tức chạy về phía Louis.

“Hồng rồi! Bill không thể chết!”

Mặc Ly đột nhiên nghĩ đến nếu chết một người sẽ bị trừ 500 điểm, đột nhiên bò ra khỏi gầm xe. Nhìn thấy Zoe đỡ Bill đã tạm thời được an toàn, hết sức lo lắng ra khỏi đồng đá vụn, trái tim đập mạnh như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực.

Sau khi Tank bị bình nổ đánh trúng sẽ rất dễ tiêu diệt. Nhưng tốc độ cùng lực sát thương của nó sẽ tăng lên một tầng. Mặc Ly lao đảo dựa một chân vào ô tô bên cạnh, thuận tay đánh chết hai con Zombie, nòng súng chĩa vào Tank, lại hạ xuống.

“Oanh—!”

Một chiếc xe hơi bị Tank đập về phía trước. Louis bắt chước Mặc Ly lăn trên mặt đất, tránh thoát công kích.

Một loại mùi cay độc, khác với mùi hôi cùng máu tanh chui vào mũi Mặc Ly. Thiếu nữ miễn cảm với mùi cay độc lập tức hắt xì một cái... Cô miễn cảm với xăng!

Xăng...? Đúng, chính là xăng!

Mặc Ly trước mắt sáng ngời. Vừa rồi Tank đập nhiều xe hơi như vậy, thuận tiện cũng đập hư rất nhiều bình xăng. Mà chiếc ô tô bên cạnh Louis đang không ngừng tràn xăng ra ngoài.

- Louis! Hãy dẫn Tank đến chiếc ô tô bên cạnh chú. Bình xăng ô tô bị ngã! – Mặc Ly vừa ngắm bắn Tank, vừa lui về sau gọi Louis.

Hiển nhiên đối phương biết Mặc Ly muốn làm gì, lập tức nâng súng bắn vào đầu Tank.

- Come on, gã cơ bắp! Có giỏi thì tới giết tao nè!

“Grừ...!” Thân thể Tank còn đang bốc cháy. Nó bắt đầu chảy máu. Nhưng miệng vết thương nhỏ bé đó không có bao nhiêu tác dụng. Nó gầm lên, tiện tay ném tảng xi măng xuống đất, chạy về phía Louis.

Mặc Ly ngã sấp xuống đất, hai tay nâng súng lục ngắm ngay bãi xăng dưới ô tô. Đau đớn nóng rực trên má cũng không ảnh hưởng cô tập trung theo dõi hướng di chuyển của Tank. Cơ hội chỉ có một lần, bỏ qua thì phải trả giá một mạng người!

Tank ngày càng gần sát mục tiêu...

Tank vượt qua ô tô!

Mặc Ly không chút do dự bóp cò. Tất cả xe bị biển lửa cắn nuốt, cũng quán lấy con Tank đang gầm lên giận dữ.

“Giết chết Tank, được thưởng 500 điểm, một huy hiệu vinh dự cấp D (Linh mới thưởng thêm).”

Mặc Ly rút cục buông khẩu súng trên tay. Đến bây giờ cô mới phát hiện có một mảnh thủy tinh vỡ cắm vào lòng bàn tay. Chất lỏng cô vẫn nghĩ là mồ hôi

lạnh thật ra là máu tươi.

- Mặc Ly, mau rời khỏi chỗ đó! Đằng sau cậu... Chiếc xe sau lưng cậu sắp nổ!

Vốn đang giúp đỡ Bill băng bó vết thương Zoe vui mừng quay đầu lại nhìn cô gái Trung Quốc đã xử lý Tank, nhưng khuôn mặt vui mừng nháy mắt biến thành hoảng sợ. Cô nhìn thấy chiếc xe sau lưng Mặc Ly đang bốc cháy, xăng đã chảy đến bên cạnh thiếu nữ.

Mặc Ly kinh ngạc quay lại, thấy ngọn lửa đã lan tới bên chân mình. Vừa định đứng lên chạy trốn, chân phải đau đớn khiến đầu óc Mặc Ly trống rỗng, vấp trúng đá vụn lại té nhào xuống đất. Nhìn ô tô đang phát ra từng tiếng “Bùm bùm lốp bốp”, trái tim Mặc Ly gần như muốn nhảy ra khỏi lồng ngực, hai chân mềm nhũn không thể đứng dậy được.

Thiếu nữ dùng cả tay chân, lấy phương pháp nguyên thủy nhất vừa bò vừa lăn, đến bên cạnh Francis muốn tiếp ứng mình.

- Hai người mau gục xuống! – Tiếng hét chói tai của Zoe như muốn hấp dẫn tất cả Zombie chạy đến đây.

Mặc Ly gắng sức lao về phía trước. Đầu gối dường như đã bị mài rách da, kéo thành vệt máu trên nền đất. Sau đó ôm lấy đầu mình, hoảng sợ nhắm mắt chờ đợi nổ mạnh.

Một giây... Hai giây... Ba giây...

Chỉ nghe thấy tiếng ngọn lửa cháy bùm bùm lốp bốp.

Mặc Ly lặng lẽ dúi tay nhìn về phía sau. Ngọn lửa cán nuốt chiếc xe đang lẳng lẳng bốc cháy. Bên cạnh cô, Francis nhấc lên áo khoác che kín đầu ngột ngại nhìn chiếc xe, khuôn mặt trở thành màu gan heo nhìn rất buồn cười.

- ...

- ...

- Ha ha... Minh... mình cứ nghĩ nó sẽ nổ mạnh như trong phim... – Zoe ngai ngừng che mặt.

- Chúng ta hiện tại không khác gì một đám nạn dân Châu Phi.

Người chân chính bị dư ba của trận nổ ném bay ra ngoài – Louis mặt dính đầy tro bụi trở lại đội ngũ. Nhìn thấy Mặc Ly tình cảnh còn tệ hơn mình liền cười ha ha.

- Tạo hình của cậu giống y chang Witch! Em gái Witch!

Chẳng qua quần áo rách nát một tý, sắc mặt trắng bệch một tý, vết thương trên người nhiều một tý! Cười đi! Cười nữa tôi cần chết ông!

Mặc Ly bị nghẹn không ra tiếng, chỉ có thể dùng ánh mắt giết chết đối phương. Nhưng chính thái độ đối thoại không khách khí này mới khiến quan hệ của bọn họ càng thêm thân mật.

Đột nhiên cô cảm thấy rất bị thương. Những nhân vật tương tự như NPC trò chơi này không hề do dự giao phía sau lưng cho mình, có thể không cần lý do bảo vệ mình bị hôn mê... Mà những người từng trải kia, lại không chút do dự không chút lý do vứt bỏ mình.

Cảm giác thể lương khó nói thành lời này, khiến cho sự sợ hãi càng thêm cô tịch... Nếu như, mình có thể sống sót, lại nên dùng thái độ nào đối mặt với đám người Triệu Đông?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 4: Tiếng Khóc Than Của Phù Thủy – Trở Về

Sau khi giải quyết Tank, đường đi tới bệnh viện Từ Ái càng trở nên thông suốt. Mặc Ly tính báo thù nằm ý trên lưng Francis, nổ súng bên cạnh lỗ tai hắn. Người đàn ông bị tiếng súng chấn cho hoa mắt chóng mặt, nhưng biết thiếu nữ đang giận dữ nên không dám nói gì.

Thần kỳ nhất là năm người thường xuyên có thể nhặt được đạn được thậm chí là súng ống mới tinh ở dưới ô tô hoặc bên cạnh thi thể. Điều này không khoa học!

Khẩu súng lục của Mặc Ly đã bị ném vào biển lửa trong trận chiến trước. Nhưng Bill thuận tay moi được một khẩu súng lục từ một thi thể ném cho cô. Nghĩ đến khẩu súng này không biết bị nắm trong tay thi thể đã bao lâu, Mặc Ly liền cảm thấy không thoải mái. Bàn tay băng bó thậm chí có thể cảm giác được khí lạnh từ trên khẩu súng.

- Nhìn kia, bệnh viện! Có thể lấy thuốc cho Mặc Ly và Bill rồi! – Zoe vui vẻ kêu lên. Đùi Bill đã bị thương trong trận chiến với Tank, nhưng hẳn kiên cường hơn Mặc Ly. Tạm thời cô định đùi bằng một tấm ván gỗ, coi thuốc giảm đau thành kẹo, chống đỡ tới bệnh viện.

Mặc Ly gọi “Bảng nhiệm vụ”, phát hiện còn gần hai mươi phút nữa mới kết thúc nhiệm vụ chính, bất giác thở phào nhẹ nhõm.

Súng tự động nhanh chóng bắn nát đám Zombie mặc đồ bệnh nhân kết thành chùm ở trước cổng bệnh viện. Mặc Ly bắt đầu hoài nghi có khi nào ở trong bệnh viện có càng nhiều Zombie đang chờ bọn họ. Bởi vì khi virus bắt đầu bùng nổ, người bị nhiễm virus chắc chắn sẽ nhanh chóng được đưa đến bệnh viện. Nhưng nỗi băn khoăn này biến mất trong chớp mắt.

Trong tích tắc cổng bệnh viện bị đập đổ, trong đầu Mặc Ly vang lên giọng nói đã chờ từ lâu...

“Hoàn thành nhiệm vụ đường nhánh: Hộ tống nhóm 4 người sống sót đến Bệnh Viện Từ Ái! Được thưởng 3000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C!”

Mặc Ly vui vẻ mỉm cười.

- Ồ... Sao lại không có Zombie? – Zoe bắn phá quây tiếp khách, nhưng không có tiếng Zombie thét gào. Bốn phía tĩnh lặng, không một bóng người.

- Có lẽ là đã thanh lý hết ngoài quảng trường. – Louis lôi một chiếc ghế ngồi xuống, mở nắp bình nước uống sạch, thở phào nhẹ nhõm một hơi.

- Hắc, muốn nghỉ ngơi thì chờ một tý sẽ cho chú nghỉ ngơi đủ! Đi tìm thuốc với tôi trước đã! Hy vọng nơi này còn có thuốc kháng sinh và thuốc tiêu viêm.
– Zoe đá Louis một cái, cầm đèn pin cùng súng máy, cẩn thận dè dặt đi đến gần phòng thuốc trên tầng hai.

- Francis ở lại đây chăm sóc bệnh nhân nhé, tớ có một cuộc hẹn cùng người đẹp! – Louis nhếch mép cười, phui mông đuổi theo Zoe.

- Mặc Ly, có muốn thử một hơi không? – Bill gác đùi bị thương lên ghế, lấy ra một điếu thuốc, bật quẹt châm lửa, nhìn Mặc Ly đang lom khom theo dõi mình, phả ra một vòng khói cười đùa.

- Cháu là bé ngoan, cháu không hút thuốc. – Thiếu nữ băng bó kín mặt chỉ chừa lại mắt mũi miệng đang hoảng từ chối – Hút thuốc sẽ giảm ngắn tuổi thọ con người, hút thuốc có hại cho sức khỏe!

Francis xoa đầu Mặc Ly, xin Bill một điếu thuốc. Trong bệnh viện tràn ngập một loại mùi kỳ lạ hỗn hợp từ khói thuốc và thuốc sát trùng.

Mặc Ly nghe tiếng súng thỉnh thoảng vang lên trên lầu, quanh quẩn trong bệnh viện yên tĩnh càng thêm quỷ dị. Không biết có phải vì đây là nơi tiếp cận người chết nhất hay không, nhưng cô thấp thoáng nghe thấy tiếng khóc thê thảm.

Tiếng khóc bi thống có thể khiến người nghe cảm thấy vô tận tuyệt vọng, hơn nữa càng ngày càng lớn... Không phải là nghe nhầm chứ?

Mí mắt trái của Mặc Ly giãn cuồng co giật, giống như bị đổ một chậu nước đá lên đầu, tay chân của cô trở nên lạnh ngắt!

- Mọi người... Có nghe thấy tiếng khóc không? – Mặc Ly dò hỏi, thanh âm run rẩy gần như không rõ ràng.

Hai người đang cười đùa lập tức như bị bóp cổ, điếu thuốc trên tay Bill rơi xuống đất.

- Mẹ kiếp, là Witch! – Bill hét lớn một tiếng, quơ lấy súng tự động bắn phá xung quanh. Một cái bóng trắng bay tới, nháy mắt đánh ngã Bill, chiếc ghế cũng bị cắt thành hai nửa.

- Bill!!!

Đầu lâu của Bill lăn đến bên chân Mặc Ly. Cô đỡ đỡ cả người. Trên gương mặt hắc vẫn còn vằn vẹo vì sợ hãi, đôi mắt đục ngầu trợn to.

“Rõ ràng vừa rồi còn đang nói cười cùng nhau... Rõ ràng vừa rồi còn rất khỏe mạnh...”

Cổ họng Mặc Ly không thể phát ra âm tiết, trong lòng đột nhiên có cái gì đó ầm ầm sụp đổ. Cô ngơ ngẩn nhìn Kẻ Lây Nhiễm đặc biệt mạnh nhất trong Left 4 Dead – Witch đang xé nát thân thể Bill bằng bộ móng sắc bén.

Trong trò chơi, Witch sẽ không chủ động công kích Player. Cô ả thường quỳ rạp trên mặt đất, than thở khóc lóc như một quả phụ chết chồng chết con. Nhưng một khi bị ánh sáng mạnh chiếu vào hoặc bị công kích, cô ả sẽ bỏ nhào vào người quấy rầy cô ả khóc lóc kẻ lè, lấy móng vuốt xé nát người đó... Bởi vì cô ả quá mạnh mẽ!

Con Witch này rõ ràng được “Thần” đề cao độ khó, chủ động tìm đến bọn họ, hơn nữa giết người có tư lịch thâm sâu nhất là Bill trong nháy mắt!

Đây chính là nguyên nhân bệnh viện không có Zombie... Đáng nhẽ cô sớm nên nghĩ đến, nơi có BOSS thì sẽ không có tiểu binh!

- BILL!!!

Thấy thi thể đồng bạn đang bị Witch xé nát, Francis gầm lên giận dữ nổ súng vào Witch.

Witch vừa xé nát thi thể vừa khóc lóc, đột nhiên nó quay đầu lại, đôi mắt màu vàng sáng tràn đầy độc ác nhìn Francis. Sau đó như một bóng ma trắng, Witch bỏ nhào vào người sống sót đám tập kích cô ta.

Witch thét lên đầy mê lương, móng vuốt thật dài đỏ như máu đâm xuyên khoang miệng Francis. Người đàn ông vẫn luôn bảo vệ Mặc Ly này đã tử vong cực kỳ thảm chỉ sau 10 giây Witch xuất hiện.

“Francis... cũng chết...”

Mặc Ly cảm sung lực, nhìn hai người đàn ông không có chút sức chống cự bị Witch giết chết trong nháy mắt. Con quái vật dơ dáy bản thủ, trên mặt còn dính đầy vết máu đó... một giây sau cũng sẽ cắt lấy đầu lâu của cô...

- A... A...!

Witch dùng sức chọc vài cái vào thi thể Francis, lại chuyển mục tiêu về phía thiếu nữ đang đờ đẫn đứng yên. Đôi mắt màu vàng sáng bắn ra sát ý đầy đặc khiến Mặc Ly nghẹt thở.

“Nếu như cứ như vậy chết đi... Có phải là sẽ được giải thoát...?”

Witch không chút do dự lao về phía Mặc Ly. Khuôn mặt trắng bệch dính đầy máu nháy mắt phóng đại, tràn đầy nỗi bộ của thiếu nữ.

Nhưng mà... Witch không lập tức đụng tới Mặc Ly hoàn toàn ngồi bệt dưới đất. Một bức tường màu da cam hơi mờ ngăn cản nó. Khuôn mặt phù thủy đáng sợ của nó dán trên bức tường mờ nhạt.

Tử vong trong dự liệu không giảng lâm, đột nhiên Mặc Ly khôi phục năng lực suy nghĩ. Đây là cơ hội duy nhất!

Tay phải cầm súng lục xuyên qua bức tường mờ lập tức nhét vào trong miệng Witch đang há to. Cảm giác sềnh sệch chán ghét, còn có đau đớn vì làn da bị cấn rách, tất cả khiến Mặc Ly muốn nôn mửa. Cô không suy nghĩ nhiều đã thò tay vào trong miệng Witch, như vậy thì không thể lấy về được nữa!

“Phanh— Phanh— Phanh—!”

Mặc Ly bắn ba phát súng liên tiếp, tiếng viên đạn xuyên qua làn da vang lên chói tai.

“A— A— A—!”

Cho dù bị súng nhét vào miệng, Witch vẫn phát ra tiếng kêu thảm thiết mê lương. Móng vuốt đỏ như máu của cô ả cố gắng cào lên vách tường. Bức tường trong veo lập tức xuất hiện những vết xước tinh mịn như mạng nhện.

“Phanh—!”

Lại thêm một phát súng. Khoang miệng Witch bị xỏ xuyên. Máu đen đậm đặc sềnh sệch chảy trên nền đất, toát ra mùi tanh hôi dày đặc.

“Sao còn chưa chết đi? Nhất định phải bắn nát đầu nó sao?”

Mặc Ly cảm thấy tay mình sắp bị Witch cắn đứt. Nếu còn tiếp tục như vậy, mình sẽ chết mất! Sự sợ hãi lên đến tột đỉnh thì sẽ không còn sợ nữa, Mặc Ly cố gắng nhét tay mình vào sâu trong miệng Witch, nhét vào trong cổ họng nó. Cô muốn bắn thùng dĩa dày con đàn bà chanh chua này!

“Đột phá giá trị giới hạn tinh thần! Đạt được 500 điểm tích lũy; tinh thần lực tăng lên 30 điểm; lực miễn dịch tăng lên 15 điểm!”

Móng vuốt màu đỏ như máu sắc nhọn xuất hiện trong tầm mắt. Mặc Ly chỉ kịp hiểu được Witch đã đánh vỡ tường phòng ngự. Lòng ngực cảm thấy đau nhói. Cô cúi đầu xuống... Móng vuốt sắc nhọn của con yêu nữ đã xuyên qua ngực mình... Đầu tiên là đau đớn như lửa, sau đó là tử vong lạnh buốt truyền từ trái tim đến khắp cơ thể...

“Phanh—!”

Phát súng cuối cùng. Witch kêu lên thảm thiết rút ra móng tay. Mặc Ly bị đẩy ngã, nằm dưới đất co giật.

Mặc Ly cảm giác có tiếng sấm nổ bên tai. Lại cảm thấy trời đất xoay chuyển như lúc xuất hiện trong trò chơi tử vong này. Lập tức mất ý thức...

...

“Mình chết rồi sao? Vẫn còn sống...”

Mặc Ly cảm giác toàn thân được bao bọc bởi một thứ gì đó ấm áp, đau đớn toàn thân đã biến mất. Vết thương trên mắt cá chân đau tới tận xương tủy cũng dần dần tiêu tán.

“Kết thúc trị liệu. Bị trừ đi 16 điểm tích lũy. Qua kiểm tra đo lường cho thấy trong cơ thể có tồn tại virus sinh hóa (chưa biến dị), đã quét sạch bộ phận không thể dung hợp, bị trừ 100 điểm tích lũy.”

Thân thể chậm rãi hạ xuống. Mặc Ly đếm tới ba rồi mở mắt, phát hiện mình đang đứng trên một quảng trường màu trắng bạc. Trung tâm quảng trường có một khối thủy tinh màu tím lơ lửng trong không trung. Giáp ranh quảng trường tràn ngập bóng tối khôn cùng, ngẫu nhiên có vô số ánh sao lấp lánh, giống như bầu trời đêm. Hay nói đúng hơn là một góc vũ trụ.

Giáp ranh còn có rất nhiều cánh cửa màu trắng cách đều nhau cuốn quanh quảng trường, giống như được khảm trong bóng tối khôn cùng.

- Cô là ai?

- Mặc Ly, thật tốt! Cậu còn sống!

Giọng nam tức giận cùng giọng nữ kinh hãi đồng thời vang lên. Mặc Ly xoay người, nhìn thấy gã Triệu Đông mà mình vẫn muốn bắn nát đầu hắn, còn có Vương Giai Tuệ đang vô cùng vui vẻ.

Địch Khải vẫn khoác áo choàng vàng nhạt, chẳng qua nhìn nó giống như vừa nhặt được trong đồng rác sau một trận chiến với lũ mèo hoang. Hắn ôn hòa mỉm cười với thiếu nữ còn đang mơ hồ, nụ cười tươi tắn làm cho Mặc Ly thấp thoáng cảm thấy bức tường hơi mờ vừa cứu mình một mạng chính là kiệt tác của hắn.

La Địch nhỏ hơn mình một chút cũng còn sống, đang hưng phấn đánh giá không gian hoàn toàn mới.

Chẳng qua... người đàn ông tên Tam Mao trong trí nhớ không thấy. Chết rồi ư...? Mặc Ly cảm thấy Tam Mao ra đi không khiến mình buồn bã bằng cái chết của Francis và Bill.

Ánh mắt lại trở về trên người Vương Giai Tuệ. Cô gái cũng nghĩ đến lúc mình lựa chọn giữa sống và chết, lúng túng cúi đầu, không muốn đối diện với đôi mắt đã nhìn thấu sinh tử, không có một chút hận ý với mình.

- Cô tên là Mặc Ly? Vậy mà chưa chết, mạng lớn quá! – Triệu Đông hừ lạnh một tiếng, ngữ khí như đối đãi với khách không mời mà đến.

Mặc Ly cảm thấy mình phải giải thích một chút gì đó. Nếu không Triệu Đông sẽ càng ngày càng muốn đối địch với mình. Cô suy nghĩ một lúc rồi chậm rãi nói:

- Trên đường đi tôi gặp được vai chính trong Left 4 Dead, được bọn họ bảo vệ nên sống qua phó bản khủng bố. Nửa đường hôn mê ít nhất là hai giờ.

- Khó trách, hóa ra là có chút may mắn. Nhưng nếu nghĩ sống sót chỉ dựa vào vận may thì không có đâu! – Triệu Đông nhìn tạo hình mới của Mặc Ly — phiên bản xác ướp, biểu tình nghiêm túc biến thành hơi buồn cười – Cái cách cô xử lý con Smoker thú vị đấy.

- Cảm ơn! – Mặc Ly không biết nên đối đãi như thế nào với người dẫn đầu tính cách thất thường này.

- Mẹ, cuối cùng sống sót! – Triệu Đông thở dài một hơi – Có gì không hiểu thì hỏi “Thần” đi, chính là khối thủy tinh ở giữa quảng trường kia. Dùng tinh thần liên tiếp. Trước khi chọn cho mình một căn phòng thì hãy xử lý bộ dáng ma quỷ của mình trước đã. Cầm nắm đầm cửa rồi tưởng tượng ra nội thất trong phòng, căn phòng sẽ biến thành như ý muốn. Cả quần áo đồ ăn cũng có thể tưởng tượng.

- Bây giờ tôi muốn ngủ một giấc. Ngay mai giữa trưa 12 giờ tập hợp. Đừng quấy rầy tôi nghỉ ngơi! – Nói xong, Triệu Đông không quan tâm đến ánh mắt nghi hoặc của mọi người, đi tới trước một cánh cửa, mở cửa ra rồi biến mất.

Này này, hình như còn có nhiều thứ anh chưa nói rõ ràng! Mặc Ly yên lặng phỉ nhổ trong lòng.

Nhưng mà, nếu như mỗi người trở về sau khi kề cận cái chết vẫn luôn khẩn trương cao độ thì sớm muộn gì cũng điên mất.

- Trong phòng “Thần” sẽ đặc biệt tặng thêm một cái đồng hồ. Tuy rằng bây giờ không biết là mấy giờ, nhưng trong phòng vẫn thay đổi ánh sáng dựa theo mặt trời mọc lặn mỗi ngày. Các vị có 12 giờ để nghỉ ngơi. Sáng mai 12 giờ tập trung cùng nhau thương lượng phân phối điểm tích lũy và cường hóa thân thể. Nếu như bạn muốn cường hóa trước thì có thể thương lượng với tôi.

Địch Khải hiển nhiên chuyên nghiệp hơn Triệu Đông nhiều, biết rõ lính mới tham gia vào không gian thí luyện của Thần muốn biết gì nhất.

- Đương nhiên, tôi nghĩ điều quan trọng nhất bây giờ là các bạn nên đi tắm rửa thay quần áo, thoải mái ngủ một giấc trên giường. Hãy thả lỏng một chút đi. Không gian này là an toàn tuyệt đối. Nếu muốn ngủ nướng, đừng quên đặt đồng hồ báo thức, nếu không sẽ dậy muộn đấy nhé! – Địch Khải vẫn mỉm cười âm áp như gió xuân.

La Địch đã sớm chịu không nổi mùi hôi trên người, chọn đại một căn phòng rồi đi vào. Vương Giai Tuệ đứng trước các cửa phòng do dự rất lâu, quay lại nhìn bộ mặt băng bó kín mít nhìn không ra cảm xúc của Mặc Ly một lúc rồi chui vào trong.

- ...

Thế là trong quảng trường chỉ còn lại một thiếu nữ xác ướp cùng một ông chú “thâm tình” nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 5: Cường Hóa

- Cảm ơn. Bức tường của chú đã cứu mạng cháu. – Mặc Ly mò nắm gỗ băng gạc trên đầu xuống, khuôn mặt đã khôi phục, nhưng trên băng gạc vẫn còn dính mùi máu tanh hôi, quần trên mặt rất không thoải mái.

- Vốn định dùng kết giới đó để cứu cháu khỏi miệng con Smoker, không ngờ còn có công dụng khác. – Địch Khải vui mừng nhìn thiếu nữ sống sót. Ánh mắt cô đã thay đổi, không còn ra vẻ trấn tĩnh khản trương và sợ hãi, thêm một phần thông dong trước chết chóc. Đây là ánh mắt chỉ có thể luyện qua khi đã kề cận sát tử vong.

“Hóa ra... ông ấy muốn cứu mình...”

Trong lòng Mặc Ly cảm thấy dễ chịu một chút, điều này còn tốt hơn trăm lần việc mình bị Triệu Đông coi thường. Mà trong cuộc chạy trốn từ thân mình cũng có hồi báo khá dày, hơn nữa có mạng để nhận phần hồi báo này. Nhưng còn hai “đồng đội” đã chết... Tình cảnh bi thảm cuối cùng của bọn họ sẽ không thể xóa khỏi đầu mình.

- Điều hâu dạy chim non bay lượn bằng cách đá nó ra khỏi tổ. Đối mặt với tử vong, nó mới có thể học cách bay lượn. Nếu như chim non vô ý ngã chết, điều hâu sẽ không đi cứu... Bởi vì chim ưng không biết bay thì sớm muộn gì cũng sẽ tử vong. – Địch Khải ý vị thâm trường nói.

Mặc Ly đột nhiên hiểu ra điều gì đó.

- Cháu là con chim ưng non đó?

- Một con chim non thiếu dinh dưỡng. – Địch Khải hơi dừng lại một chút, hiện tại mới phát hiện Mặc Ly gầy đến mức không giống con người – Hơn nữa gần rơi chết!

Mặc Ly quay đầu sang chỗ khác, nhìn khối thủy tinh giữa quảng trường. Địch Khải biết Mặc Ly muốn làm gì. Cô thiếu nữ này không có sức sống cùng thiên phú vận động như Vương Giai Tuệ, cũng không thiên chân như La Địch. Nhưng cô ấy có ý chí sống sót mạnh nhất. Niềm tin “Tôi muốn sống sót, tôi còn muốn sống!” đó không thể không khiến cho mình chú ý tới thiếu nữ có tư chất tệ nhất này.

Cô ấy thiếu cảm giác an toàn, quá cảm tính, biết rõ chỉ có bản thân mới bảo vệ được mình... Cô ấy cần một người thầy, nếu không thì sự cố chấp với sinh mệnh đó sẽ biến thành điên cuồng.

- Tiểu Ly hãy tự xem đi. Nếu cảm thấy mình muốn cường hóa thì hãy tìm chú thương lượng một chút... Yên tâm đi, Triệu Đông đang nghỉ ngơi, sẽ không đi ra.

Đứa bé này thông minh, biết mình nên làm gì.

Nhìn Địch Khải đi vào phòng, Mặc Ly mới phản ứng lại tiếng “Tiểu Ly” là gọi mình... Khi nào mình quen thuộc với ông ta như vậy? Có phải mình cũng nên gọi lại một tiếng “Lão Địch”?

Mặc Ly thực sự rất bất an, dù trong lòng mười hai vạn lần muốn về tắm rửa, nhưng cầm trong tay một số lớn điểm tích lũy cứ có cảm giác không an toàn... Ngày mai có thể giấu được Triệu Đông sao? Cho nên cô muốn tiền trăm hậu tấu! Mà Địch Khải tựa hồ cũng biết lần này cô có thu hoạch khá lớn.

Tam Mao đã chết, có nghĩa là đến bước cuối bọn họ tiến triển không được thuận lợi lắm, thậm chí có khả năng cũng gặp phải Tank và Witch. Mà mình còn đạt được phần thưởng nhiệm vụ đường nhánh. Đó là một ưu thế.

Mặc Ly đi đến trước trung tâm thủy tinh, nhắm mắt lại. Một cảm giác thật kỳ diệu, tinh thần của mình cứ như đã dung nhập vào trong đó. Màn hình điện tử hơi mờ lại xuất hiện trước mắt mình. Nhưng rộng hơn “Bảng nhiệm vụ”.

Trên màn hình điện tử chia ra làm các hạng lựa chọn gồm “Thuộc tính cơ bản”, “Huyết thống”, “Loại khoa học kỹ thuật”, “Loại ma pháp truyền thuyết”, “Loại phụ trợ”, “Loại hằng ngày”. Bên dưới màn hình còn kỹ lưỡng liệt kê phần thưởng của mình trong “Left 4 Dead”.

Sau khi chọn “Thuộc tính cơ bản”, những thuộc tính thể chất không nở nhìn của Mặc Ly hiện ra trước mặt.

“Trí lực: 180; Tinh thần lực: 233; Lực lượng: 21; Nhanh nhẹn: 87; Lực miễn dịch: 105; Tế bào hoạt tính: 66; Ghi chú: Giá trị của người bình thường chia đều là 100.

Đánh giá tổ chất tổng hợp: F+ (Người bình thường là F).”

Ngoài trí lực và tinh thần lực còn dễ nhìn, lực miễn dịch được tăng thêm 15 điểm mới có thể đạt được trên bình quân một chút, ba thuộc tính khác của mình... thậm chí không thể hình dung là “Thể chất không nở nhìn”. Mặc Ly bị đá kích, không thể không thừa nhận sự thật “Mình có tư chất tệ nhất”, hơn

nữa còn bị “Thần” hung hăng khinh bỉ một chút tổ chất tổng hợp.

Cô phát hiện những thuộc tính này có thể lượng hóa, mỗi 10 điểm thường có thể tăng cường một điểm thuộc tính cơ bản. Nếu như muốn tăng lực lượng của mình lên tới giá trị bình thường phải mất 600 điểm. Vượt qua một phó bản khủng bố mới có 1000 điểm, nếu như mình ngây ngất đại đột trở về như vậy, phó bản khủng bố tiếp theo nên vượt qua như thế nào? Mặc Ly không dám tưởng tượng nữa.

An ủi duy nhất là điểm phần thưởng của mình. Phần thưởng cơ bản là 1000 điểm, nhiệm vụ đường nhánh 3000 điểm, đột phá giới hạn giá trị tinh thần thường 1000 điểm, Zombie bình thường 87 điểm, Smoker 250 điểm, Tank 500 điểm, Witch 1000 điểm, chữa trị thân thể quét sạch virus trừ 116 điểm, hiện tại cô có 6721 điểm thưởng.

Còn có hoàn thành nhiệm vụ đường nhánh được huy hiệu vinh dự cấp C, giết Tank có huy hiệu vinh dự cấp D, giết Witch có huy hiệu vinh dự cấp C, tổng cộng hai C một D.

Trong lòng Mặc Ly có một chút cảm giác thành tựu.

Cô đọc nhiều tiểu thuyết tự nhiên biết có một huyết thống mạnh mẽ là thành công bước đầu. Thế là vào “Huyết thống” bắt đầu lựa chọn giữa một đồng huyết thống hoa cả mắt. Mặc Ly biết hiện tại cô đã lệch khỏi quỹ đạo công kích vật lý rất xa, chỉ còn cách phát triển theo hướng trí lực và tinh thần lực. Hệ thống căn cứ suy nghĩ của cô sàng lọc huyết thống yêu cầu tương đối cao về trí lực và tinh thần lực. Cho dù vậy cũng còn lại năm mươi mấy sự lựa chọn.

Sau huyết thống đều có một mục “Đánh giá phù hợp”, tức là trình độ phù hợp với thể chất bản thân. Trừ đi những huyết thống phù hợp dưới 80%, cuối cùng làm ngắn lại danh sách chưa đến 10 hạng.

“Huyết thống Sơn Quỷ sơ cấp: Đánh giá phù hợp 88%. Sơn Quỷ là tinh linh kỳ sơn, năng cỡi xuống lông chim thành người, mặc vào áo choàng lông chim có thể bay lượn trong không trung, cũng có thể tạo sương mù trong không trung, làm rối phương hướng địch nhân, có năng lực chỉ huy các loại chim chóc. Thích hợp các loại phó bản khủng bố có thiên nhiên. Kỹ năng bay lượn phù hợp với tất cả phó bản khủng bố. Có tác dụng khắc chế oan hồn, nhưng sẽ giảm xuống với các oan hồn lớn mạnh. Cần 700 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D.”

“Cường hóa niệm lực sơ cấp: Đánh giá phù hợp 85%. Trong truyện tranh 《Hunter x Hunter》, một bộ phận Hunter sẽ có năng lực được gọi là “Niệm”. Khác với lý giải niệm lực thông thường, niệm là một loại kỹ xảo, có lúc càng giống như ngộ đạo trong tu hành, sử dụng hơi giống với nội công trong truyền thuyết của Trung Quốc. Thích hợp bất kỳ phó bản khủng bố. Cần 850 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D.”

“Huyết thống Tam Vĩ Linh Hồ sơ cấp: Đánh giá phù hợp 80%. Hồ ly hấp thu thiên địa linh khí, cái đuôi là nơi tụ tập linh lực, ban đầu chỉ có một cái, tự thân tu hành tới tam vĩ, có thể tu luyện đạo pháp, tiên pháp. Thích hợp bất kỳ phó bản khủng bố, tăng thêm thương tổn với oan hồn. Cần 800 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D. Ghi chú: Nếu không thể tu luyện tới tam vĩ sẽ không thể đổi huyết thống càng cao.”

“Huyết thống Tam Vĩ Yêu Hồ sơ cấp: Đánh giá phù hợp 93%. Yêu Hồ, còn gọi là hồ yêu, hồ tiên hoặc hồ ly tinh. Là một loại yêu tinh do hồ ly biến thành. Đuôi yêu hồ là nơi chứa đựng linh khí. Khi Yêu hồ hấp thu đầy đủ yêu lực, cái đuôi sẽ chia làm hai, đến cuối cùng tách ra thành chín đuôi. Đến khi yêu hồ có được chín cái đuôi, có thể có Bất Tử Chi Thân. Ban đầu chỉ có một cái, có thể dùng điểm thưởng đổi lên tam vĩ. Có thể điều khiển thực vật Ma Giới, hơn nữa có năng lực chuyển hóa thực vật bình thường thành vũ khí. Thích hợp bất kỳ phó bản khủng bố, tăng cường trong hoàn cảnh thiên nhiên. Cần 500 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D. Ghi chú: Hãy tự thăm dò điều kiện để đổi huyết thống Lục Vĩ Yêu Hồ trung cấp.”

Hai loại huyết thống cuối cùng chỉ lệch có một chữ mà sao khác biệt quá trời vậy??? Đến khi Mặc Ly nhìn thấy dưới cuối bảng là “Cường hóa Chakra sơ cấp”, rốt cục không nhìn được co rút khóe miệng. Thật là cái gì cũng có! Chỉ có thứ bạn không nghĩ tới, không có thứ bạn không đổi được!

Cuối cùng, Mặc Ly do dự giữa “Huyết thống Sơn Quỷ” cùng “Huyết thống Yêu Hồ”. Thiên phú bay lượn của Sơn Quỷ thực sự là hấp dẫn, nhưng lực công kích hơi yếu. Yêu Hồ có lẽ là đặt ra theo bộ phim hoạt hình “U Du Bạch Thư” (ND: Chưa biết anime nào, Trung hay Nhật?), có khả năng điều khiển thực vật Ma Giới, dùng thực vật làm vũ khí, còn có Cửu Vĩ Bất Tử Chi Thân. . . Càng khiến cho Mặc Ly động lòng không thôi.

Trọng điểm chú ý tới “Huyết thống Yêu Hồ”, Mặc Ly tìm đọc một chút phần thưởng cần đổi sau này: nhất vĩ 500 điểm, một D; nhị vĩ 750 điểm, hai D; tam vĩ 1200 điểm, một C; tứ vĩ 2000 điểm, hai C; . . . Về sau con số thiên văn thì không cần nhìn. Chỉ cần huy hiệu vinh dự cấp S để đổi cửu vĩ kia thôi, còn lâu lắc lâu ló. Đây là loại huyết thống cực kỳ tốn huy hiệu vinh dự.

Nhưng Mặc Ly vẫn nhớ mãi không quên kỹ năng điều khiển thực vật và Bất Tử Chi Thân.

- Huyết thống Yêu Hồ này tôi có thể đổi đến nhị vĩ không? – Mặc Ly thăm hỏi trong đầu.

“Có thể. Hơn nữa huy hiệu vinh dự có thể gỡ ra thành huy hiệu cấp thấp hơn. Một huy hiệu cấp C có thể gỡ thành ba huy hiệu cấp D, cứ như vậy tính. Quyết định tiến hành đổi?”

- Vâng! – Mặc Ly vô ý thức đáp.

Một cột sáng chiếu xuống, nâng thiếu nữ kinh ngạc lên giữa không trung, một chút ánh sáng nhạt lấp lánh như đom đóm dung nhập vào cơ thể cô.

- Đợi đã, chờ chút, tôi nhầm! Vừa rồi tôi nói nhầm! – Mặc Ly mới phản ứng kịp mình đang tùy tiện nhìn xem, còn đang tính tìm Dịch Khải thương lượng một chút, kết quả bị “Thần” cưỡng ép chào mua hàng, hơn nữa là hàng mua rồi miễn trả lại!

Tuy rằng Mặc Ly vô cùng hối hận, nhưng cảm giác ấm áp vây quanh khiến cô cứ như đang hưởng thụ nằm trong đám mây. Thân thể có cảm giác như

vừa được lột xác, giống như thân thể trước kia là một loại trời buộc, mà bây giờ, dây trời đã bị cắt đứt, cảm nhận hoàn toàn mới đang thanh tẩy các giác quan của cô.

Bản thân Mặc Ly cũng có chút mệt mỏi, mà ánh sáng nhạt ảm áp dung nhập trong cơ thể càng khiến cô buồn ngủ hơn. Đại khái mấy phút sau, cột sáng dần biến mất, cô lại đáp xuống mặt đất.

Bàn tay trở nên trắng nõn hơn trước kia, thiếu nữ chậm rãi nắm tay thành quyền. Trước giờ cô chưa từng có lực nắm mạnh như vậy. Hơn nữa cô có cảm giác mình có thể chạy băng băng, dường như suy nghĩ trở nên rõ ràng hơn... Thật là tân sinh, lột xác từ trong ra ngoài.

“Hoàn thành cường hóa huyết thống, trừ đi 1250 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C.”

Bây giờ có đau lòng cũng không đòi về được. Mặc Ly thầm mắng “Thần” là gian thương. Cô lại kiểm tra thuộc tính cơ bản của mình.

“Trí lực 190; Tinh thần lực 421; Lực lượng 100; Nhanh nhẹn 321; Lực miễn dịch 205; Tế bào hoạt tính 206.”

Cao càng thêm cao, thấp càng xuống thấp. Mình đã hoàn toàn biến thành “Thiên khoa”!

Tinh thần lực gấp 4 lần người bình thường, nhanh nhẹn gấp 3, tế bào hoạt tính cùng lực miễn dịch gấp 2, trí lực chỉ tăng 10 điểm??? Nhưng thoát nhìn có vẻ như trí lực không phải IQ... Còn lực lượng của mình... Mặc Ly sâu sắc tự kiểm điểm lực lượng vừa tròn 100 của mình. Lần này ngay cả huyết thống Yêu Hồ cũng khinh bỉ lực lượng của mình, nhân tiện khinh bỉ độ nhanh nhẹn từ hơn 80 tăng vọt lên 300. (ND: Chạy trốn nhanh hơn, tẩu vi thượng sách thời :059:)

Sợ là sau này phải tăng cường huấn luyện, độ nhanh nhẹn cùng với suy nghĩ phản ứng của mình phải biến đổi tương đương nhau.

Màn hình trước mắt Mặc Ly cũng xảy ra biến hóa. Hạng lựa chọn dưới “Huyết thống” biến thành bảng chuyên nghiệp của “Huyết thống Yêu Hồ”. Dưới cùng có lựa chọn “Huyết thống khác”. Sau khi hỏi thăm mới biết có thể đổi nhiều hơn một huyết thống, nhưng các huyết thống đều có tương sinh tương khắc. Một khi lựa chọn sai lầm, huyết thống có thể biến dị, nặng hơn thì gen tan vỡ, về gặp tổ tiên.

“Thiên phú – Điều khiển thực vật: Có năng lực điều khiển thực vật Ma Giới. Tự động đạt được sau khi cường hóa huyết thống. Số đuôi yêu hồ càng nhiều, khả năng điều khiển thực vật càng mạnh. Nhất định phải dùng quyền trực khế ước thực vật đổi bằng điểm tích lũy mới có thể triệu hồi thực vật Ma Giới.”

“Thiên phú – Biến thực vật thành vũ khí: Có thể thông qua yêu lực truyền vào thực vật, biến thực vật thành vũ khí. Số đuôi yêu hồ càng nhiều, uy lực vũ khí càng lớn. Tự động đạt được sau khi cường hóa huyết thống, không thể tăng cấp.”

“Thần”, đồ gian thương thương thương thương— Triệu hồi thực vật Ma Giới cư nhiên còn phải trả tiền!!!

Mặc Ly hận không thể bỏ nhào vào căn nát khối thủy tinh tím lấp la lấp lánh kia. Đợi chút, tại sao phải cần? Chẳng nhẽ huyết thống còn ảnh hưởng tới tính cách của mình sao?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6: Huyết Thống Yêu Hồ

Mặc Ly lần qua lần lại trang thống kê cường hóa huyết thống Yêu Hồ, một loạt các loại quyền trực khế ước thực vật Ma Giới hiện ra trước mắt, mình lại không biết nên chọn cái gì. Chờ lát nữa xin “Thần” một bản thảo sao chép, mang về chậm rãi nghiên cứu.

“Thiên phú – Hồ Hỏa: Yêu Hồ dùng yêu lực châm hỏa, có thể thiêu đốt thể gian vạn vật, cũng có thể dùng để chiếu sáng ban đêm. Tăng cường thương tổn với sinh vật loại yêu quái, oan hồn. Cần 500 điểm tích lũy.”

Thoạt nhìn hồ hỏa cũng không tệ, còn có thể dùng để chiếu sáng, hơn nữa không cần huy hiệu vinh dự. Suy nghĩ của Mặc Ly đã hoàn toàn lệch khỏi quỹ đạo bình thường, trong đầu óc tự động tưởng tượng ra một đêm tối không thể nhìn rõ năm ngón tay... Bên cạnh mình trời nổi từng đóm lửa màu xanh...

Nhưng cô còn cần thêm một vũ khí vừa tay, chí ít là một khẩu súng ống vô hạn viên đạn.

Mặc Ly chuyển mắt sang phân loại khoa học kỹ thuật, một loại liệt kê các loại súng ống khiến cô hoa mắt chóng mặt. 100 điểm tích lũy là có thể đổi một khẩu Desert Eagle vô hạn đạn. Nhưng thứ này không thích hợp với mình. Dù sao mình cũng là con gái, không am hiểu mấy thứ vũ khí quân sự như vậy.

Thế là ánh mắt chuyển sang loại ma pháp truyền thuyết. Bởi vì trong phim anime vẫn có một số kỹ năng thi triển thông qua “Súng”.

Đợi đã, thứ này thoạt nhìn rất thú vị...

“Cường hóa vô hạn súng ống lưu sơ cấp: Gọi ra một khẩu súng phát tuyến thang mang bên mình, uy lực to lớn, không có thời gian làm lạnh, dùng xong có thể vứt bỏ. Ma lực, linh lực, niệm lực, yêu lực đều có thể sử dụng. Năng lực càng cao thì có thể gọi ra càng nhiều súng. Cần 1500 điểm tích lũy cùng hai huy hiệu vinh dự cấp D. Ghi chú: Òa— Thiếu niên, làm một phát nhé!”

Ồ ồ ồ... Hình như cô vừa nhìn thấy ngôn ngữ mười tám cộng! Là đũa nào viết bằng giới thiệu thế???

Còn yêu lực... Mặc Ly thấp thoáng cảm thấy trong cơ thể mình có một loại lực lượng gọi là “Yêu lực” trực tiếp kết nối với tinh thần lực của mình. Tinh thần lực càng cao, yêu lực lại càng nhiều. Vô hạn súng ống lưu thoát nhìn rất thích hợp với mình. Nhưng cũng là một kỹ năng ngốn nhiều huy hiệu vinh dự.

Cô cũng phát hiện, những kỹ năng yêu cầu càng cao về huy hiệu vinh dự, thường thường hiệu quả càng tốt. Kỹ năng này rất thích hợp với người có xác suất trúng đích tương đối cao như cô... Cô tuyệt đối không thừa nhận vì thấy ghi chú mới động lòng!

Trong đầu Mặc Ly tự động chuyển kỹ năng này cùng với hồ hòa bỏ vào “Giỏ mua đồ”, tiếp tục đi lang thang trong siêu thị mua sắm của “Thần”. Theo con đường súng ống này, cô bắt đầu thăm tra kỹ năng có thể đề cao kỹ xảo thiết kế.

“Gunkata: Dung hợp thể thuật, thương thuật, kiếm thuật thành một năng lực mạnh mẽ. Kết hợp môn thống kê, thiết kế sân đường bắn, đề cao xác suất trúng đích 200%, khả năng tránh né 150%. Lấy Gunkata làm kỹ năng cơ sở, có thể học tập thêm thuật đấu súng tốc độ, thuật đấu súng Alpha, thuật đấu súng Beta, thuật đấu súng Omega. Cần 2000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C.”

Đây là thuật đấu súng của vai chính Christian Belle dùng trong phim “Xé rách tận thế”! Nghĩ đến diễn viên điện ảnh đẹp trai, trái tim chết lặng của Mặc Ly rốt cục bắt đầu kích động.

“Còn tôi, cô độc, muốn giữ lại giấc mơ của tôi, dang rộng đôi cánh giấc mơ ở dưới chân ngài, nhẹ nhàng bước lên... Vì muốn bước đi trên đôi cánh giấc mơ của tôi.” (ND: không xem phim này nên không biết có edit đúng hay sai)

Lời thoại kinh điển trong phim vang vọng trong đầu, còn có cảnh tượng vung vẩy hai khẩu súng trên tay lập tức giết sạch kẻ địch. Cô nàng trách nữ sống trong thế giới của chính mình quyết định xem nhẹ Gunkata yêu cầu những 2000 điểm tích lũy cùng một huy hiệu vinh dự cấp C, quyết định cường hóa kỹ năng này.

Thống kê xong danh sách kỹ năng cường hóa, thuận tiện lợi dụng công năng của thủy tiên copy ra một danh sách thực vật Ma Giới, Mặc Ly một mối vượn vai dưới lưng, khẩn cấp trở về gian phòng tắm nước nóng. Sau khi cường hóa huyết thống, năm giác quan của cô trở nên linh mãnh dị thường. Mùi máu tươi nồng đậm trên người khiến đầu óc không dễ dàng tỉnh táo lại trở nên hỗn loạn.

Phòng đã có chủ thì cửa phòng sẽ biến hóa theo yêu thích của người ở, còn gian phòng nào chưa có chủ thì cánh cửa có màu trắng đơn giản nhất, không phụ họa một chút hoa văn nào. Mặc Ly cảm nắm nắm cửa, tưởng tượng căn phòng cũ của mình. Một gian phòng ngủ giống hệt căn phòng của cô xuất hiện trước mắt.

Nếu như không phải biết mình đang ở Không Gian Của Thần, cô sẽ cho rằng tất cả đều là một giấc mơ. Tỉnh dậy, đã trở về nhà.

“Có lẽ sau này phải đổi phòng khác.”

Áp chế cảm giác chưa xót nhớ nhà, cha mẹ mình sẽ ra sao, bạn học của mình sẽ thế nào... Bọn họ thấy mình mất tích có nôn nóng báo cảnh sát không? Những điều đó đều không nằm trong phạm vi suy xét của mình.

Hiện tại, cô chỉ cần sống sót. Sống nghiêm túc hơn bất cứ kẻ nào. Vậy là đủ rồi.

Cởi bộ quần áo rách tung tóe trên người vứt vào thùng rác, hiện tại Mặc Ly một lòng một dạ muốn tắm rửa sạch sẽ bóng loáng, không để lại chút vết máu.

Mở cửa phòng tắm, Mặc Ly huyết sáo tìm xà phòng, theo quán tính ngẩng đầu soi gương...

- ...

Ồ, thế này là thế nào? Mặc Ly chớp chớp mắt, thiếu nữ trong gương cũng chớp chớp mắt... Ê, đó là cô đấy à?

-Ồ ồ ồ...? A—A—A—!

Trong phòng tắm phát ra tiếng kêu sợ hãi rung trời. Nhưng sản phẩm phòng ở của “Thần” cách âm cực kỳ tốt. Thiếu nữ bị tiếng hét cao vút của mình làm cho hoảng sợ.

Gương mặt của Mặc Ly vốn theo kiểu búp bê, sau khi đổi huyết thống Yêu Hồ lại thêm mấy phần thành thực quyến rũ. Mặc dù làn da bản thủ dơ dáy, nhưng thoát nhìn trắng hơn rất nhiều. Cho nên Mặc Ly nghĩ rằng người trong gương là người khác, trong phòng mình có ma, thế là hét chói tai.

Huyết thống Yêu Hồ đúng là chất lượng cao. Cơ mà...

Người kia là ai vậy??? Mọc ra một cái đuôi hồ ly cùng với lỗ tai đó là ai a a a??? Mặc Ly ngọt ngọt rung đuôi, hai cái đuôi trắng tinh phía sau cũng vậy vậy như đuôi chó. Hai lỗ tai trên đầu cũng phần chân tinh thần run rẩy hai phát.

Chụp lấy cái đuôi lông xù, cảm xúc kỳ lạ có một loại cảm giác tê dại vô lực. Nếu không phải vì cái đuôi chứa đựng yêu lực, cô rất muốn cắt đứt hai cái đuôi này.

Thứ duy nhất không biến hóa, đó là mái tóc không bị “Gian thương” cưỡng ép nhuộm trắng, vẫn là tóc dài đen nhánh, nhưng càng trở nên mượt mà hơn. Mặc Ly là con gái, tự nhiên chảnh chọe ngấm ngấm tạo hình mới của mình, còn dùng đuôi tạo dáng thật kiêu, nhìn lâu mới phát hiện kỳ thực như vậy cũng không tệ lắm.

Thoải mái ngâm bọt nước suốt một giờ, đầy máu đầy mana Mặc Ly thờ phào nhẹ nhõm một hơi, đứng dậy đổi một bộ quần áo ở nhà, hai cái đuôi tự giác lay động trên dưới... Cô còn thấy sau khi đổi huyết thống liền cảm giác sau lưng có cái gì đó kỳ kỳ, hóa ra nhiều thêm hai cái đuôi lớn như vậy.

Tắm rửa xong, Mặc Ly mặc áo ngủ đi đến bên giường, nhảy lên trên.

Lăn lộn trên giường hai vòng, Mặc Ly hoàn toàn không có cảm giác buồn ngủ.

Nghĩ đến mấy kỹ năng đã chọn sẵn nhưng chưa cường hóa... quả nhiên, không đổi tới trong tay liền không có cảm giác an toàn. Cô luôn luôn thiếu cảm giác an toàn, cho dù là trước kia ở nhà một mình coi nhà hay là ngủ lại ký túc xá ở trường, vẫn luôn có một loại cảm giác sợ hãi kỳ lạ.

“Quả nhiên là vẫn phải tìm Dịch Khải.”

Mặc Ly lăn xuống giường, bò trên mặt đất đuổi tứ chi như một con dã thú.

Hiện tại chỉ có hai người từng trải. Triệu Đông, cô hoàn toàn không thể tin được. Còn Dịch Khải, mặc kệ ông ta cứu mình vì mục đích gì, tóm lại là một người đàn ông có thể kết thành đồng đội—Đó là trực giác của phụ nữ, hoặc bây giờ có thể nói là trực giác của hồ ly.

...

- Không tệ, một lựa chọn không tệ!

Dịch Khải nghe Mặc Ly giới thiệu xong, mỉm cười cầm chén trà nhấp một ngụm.

- Tinh thần lực và độ nhanh nhạy cao của Yêu Hồ sẽ phát huy vô cùng tinh tế trong “Vô hạn súng ống lưu” và “Gunkata”. Hơn nữa thích hợp đại đa số phó bản khủng bố. Điều khiển thực vật cũng có rất nhiều lựa chọn. Suy nghĩ của cháu thật là kỳ lạ, những thứ đó có vẻ không dễ dàng liên hệ với nhau.

Mặc Ly không dấu diếm kể hết những gì mình đã gặp cho Dịch Khải nghe.

- Hơn nữa từng có một ít linh mới lựa chọn tăng cường tố chất thân thể, đổi súng ống vô hạn đạn cùng kỹ năng tu tiên, rất ít người tìm kiếm linh cảm từ anime. Rốt cục là tuổi trẻ a!

Nghe Dịch Khải khích lệ, Mặc Ly ngại ngùng vẩy đuôi. Hiện tại cái đuôi lay động là phản ánh tâm tình biến hóa của cô.

Rất bất ngờ, gian phòng của Dịch Khải bố trí theo phong cách Nhật Bản, một phòng trà cổ điển, có cửa trượt dán giấy vẽ hoa anh đào. Phong cách trang hoàng thanh nhã và tràn ngập hương trà. Nhưng Dịch Khải lại là người Trung Quốc. Nghe nói trước khi tới đây, ông ấy từng là một quản gia chăm sóc hai vị thiếu gia tiểu thư con lai Trung Nhật.

Sau khi Dịch Khải đến không gian này, đã trở thành một Kết Giới Sư, đặc biệt chịu trách nhiệm phòng ngự của đội ngũ, vô cùng thích hợp với năng lực của ông ấy.

- Nhưng chọn con đường rộng lớn như vậy, có nghĩa là cháu phải trả giá gấp nhiều lần người bình thường. Gunkata dung hợp thể thuật, thương thuật, kiếm thuật, cường hóa kỹ năng chỉ khiến cháu ‘biết’ nó chứ không phải là ‘sử dụng’ nó. Nếu như cháu nhất định chọn đi con đường này, thì cháu nhất định phải không ngừng luyện tập mới có thể phát huy giá trị của 2000 điểm tích lũy.

- Cháu không giỏi thể dục. – Lỗi tai Mặc Ly sụp xuống. Sao mình lại không nghĩ đến điều này? Còn tưởng cứ học là được rồi. Nói cho cùng, mình vẫn quá xúc động.

- Có giỏi hay không đều do tố chất cơ bản của cháu quyết định, không có nghĩ là cháu không có thiên phú. Không phải cháu nói xác suất trúng đích của cháu rất cao sao? Chú có thể chắc chắn nói với cháu, cho dù cháu không có 30 điểm cường hóa tinh thần lực, xác suất trúng đích của cháu sẽ vẫn cao như vậy. Đó chính là thiên phú! – Dịch Khải đột nhiên uống hết nước trà, ném cái cốc vào người Mặc Ly.

Cái đuôi của thiếu nữ xù lông lên, cả người nằm rạp xuống đất tránh thoát “Cốc bay”.

- Đấy, không phải tránh thoát sao? – Dịch Khải cười tít mắt.

- Bởi vì cường hóa tăng độ nhanh nhạy không ít. – Mặc Ly lại ngồi dậy, xoa xoa trán không cẩn thận đụng vào góc bàn – Dịch lão cảm thấy cường hóa như vậy có được không? Cháu nghĩ ngoại trừ huyết thống này, cần dùng một số lớn điểm tích lũy cường hóa thứ Triệu Đông không thể nhìn bằng mắt thường.

Lão Dịch có vẻ khó nghe, cho nên Mặc Ly gọi ông ấy là Dịch lão.

- Một khi cháu đã đi vào con đường này, cháu sẽ cần càng nhiều điểm tích lũy và huy hiệu vinh dự. Cháu không thể giống với Triệu Đông, chỉ cần điểm cơ bản. Cháu phải chủ động tìm cơ hội hoàn thành nhiệm vụ đường nhánh... Có thể sẽ khiến cháu nhanh chóng tử vong hơn.

- Dậm chân tại chỗ sẽ không thể sống sót. Cho dù là tiểu thuyết hay ở hiện thực. – Mặc Ly chớp mắt mấy cái.

Địch Khải sừng sốt rồi cười ha ha. Quả nhiên là ông không nhìn nhầm. Chỉ có những người ôm niềm tin như vậy mới có thể sống sót!

- Cháu không tin Triệu Đông, chủ cũng vậy. Đứa bé đó rất muốn mạnh mẽ, thiên phú không tệ, nhưng rất bảo thủ. – Địch Khải lấy một bao thuốc lá khỏi túi áo choàng, vỏ trắng chữ màu xanh, dấu hiệu trên hộp là Mild Seven. Hương vị thanh nhã, giống như phòng trà này.

Mùi thuốc lá nhân nhật tràn khắp gian phòng, Địch Khải ngồi trong làn khói, thân ảnh hơi mơ hồ.

- Chú già rồi, không biết có thể sống qua bao nhiêu phó bản khủng bố nữa. Chú cần tìm một người thừa kế cho mình.

- Vậy nên... Chúng ta hợp tác? – Mặc Ly nghiêng đầu, không biết Địch Khải nói thừa kế nghĩa là gì.

- Chú có thể rèn luyện cháu, để cháu nắm chắc kỹ năng của mình ở mức cao nhất... Còn có dẫn đường cho cháu. Kiểu như đi con đường nào đã quá cũ kỹ. Ít nhất cháu phải học cách lựa chọn, giống như Vương Giai Tuệ vậy.

Nhắc đến Vương Giai Tuệ, Mặc Ly cup mí mắt. Cô rất để ý việc Vương Giai Tuệ buông tha mình. Nhưng, nếu đó là cô, nhất định cô sẽ lựa chọn giống vậy. Bởi vì... sinh mệnh người khác dù quan trọng, nhưng không nặng hơn sinh mệnh của bản thân mình.

Triệu Đông dùng phương pháp tàn nhẫn nhất để dạy Vương Giai Tuệ buông tha cho sự thiên chân của mình. Chẳng qua Mặc Ly vẫn còn sống trở về, một lần giáo dục vỡ lòng này không đủ triệt để.

Còn có Địch Khải, đã chìm non xuống vách núi, chờ đến lúc nó biết cách bay lượn.

- Bé con còn phải học rất nhiều thứ! – Địch Khải đứng dậy vỗ đầu Mặc Ly, trêu chọc hai cái lỗ tai một phen – Hãy thay đổi theo những gì cháu muốn. Con đường này, cháu đã không có lối thoát, phải đi tiếp mới có thể sống tới cuối cùng.

...

Chẳng qua, chờ đến một ngày kia Mặc Ly chân chính hiểu được hàm ý câu nói cuối cùng của Địch Khải, nhớ lại một đêm nói chuyện trong phòng trà, nước mắt đã sớm tràn mi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 7: Thuộc Tính Cơ Bản

Mặc Ly dựa theo kế hoạch lúc trước, đổi “Thiên phú – Hồ Hóa”, “Vô hạn súng ống lưu sơ cấp” và “Gunkata” tổng cộng tiêu hết 4000 điểm và một huy hiệu vinh dự cấp C. Ví tiền căng phòng giờ chỉ còn dư 1471 điểm tích lũy và một huy hiệu vinh dự cấp D.

Bao nhiêu điểm tích lũy cũng không đủ dùng. Mặc Ly thăm than trong lòng. Mà hơn một ngàn điểm tích lũy cuối cùng này cũng bị Địch Khải phân phối gần hết.

“Thực vật Ma Giới – Bào Tử Thảo: Thực vật chứa đựng vật phẩm thông dụng ở Ma Giới, chỉ giới hạn cho vật thể không có sinh mệnh. Khi cần dùng có thể gọi bằng yêu lực. Quyền trực khế ước thực vật cần 500 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D.”

“Thực vật Ma Giới – Hạm Hồng: Thực vật Ma Giới cấp thấp cực kỳ táo bạo, một khi đụng chạm đến vật thể lạ trừ chủ nhân sẽ nổ mạnh, uy lực bình thường. Quyền trực khế ước cần 250 điểm tích lũy.”

Chỉ cần ở trên quyền trực khế ước ấn một dấu tay máu, nó sẽ biến mất. Mặc Ly cảm giác mình có một cảm giác liên hệ mỏng manh với mấy loại thực vật kia. Ma Giới thực vật nóng nảy, bất an chỉ có Yêu Hồ mới có thể sử dụng.

Kế tiếp là thuốc cầm máu, thuốc giảm đau, thuốc giải độc, băng cầm máu, còn có lựu đạn có thể nổ tan xác một cái xe buýt, thuận tiện chọn hai khẩu súng vô hạn đạn để phòng thân. Sau khi Mặc Ly kiên quyết bảo vệ nhân quyền của mình, Địch Khải đồng ý cho cô mang thức ăn tươi và nước lên chiến trường... Tuy rằng thức ăn nén và nước cứng trong bao con nhộng sẽ thuận tiện hơn, nhưng phẩm vị của Yêu Hồ không cho phép bọn họ bắt nã như vậy.

Mặc Ly còn dùng điểm tích lũy còn thừa đổi một cái thập tự giá —— không chừng sẽ gặp phải phim ma thì có cái làm bùa hộ mệnh. Một cây thập tự giá khéo léo treo trên lồng ngực, lực lượng thánh khiết bình thân mỏng manh khuếch tán toàn thân. Sản phẩm của “Thần” quả nhiên là chất lượng tốt!

Thế là... Cảm theo số điểm tích lũy còn lại chưa tới 100, Mặc Ly rung đuôi an tâm về phòng ngủ một giấc.

...

Giữa trưa 12 giờ ngày thứ hai là thời gian tập hợp. Mặc Ly tối hôm qua hưng phấn mất ngủ cả đêm cũng là người có mặt sớm nhất trên quảng trường.

Giấc ngủ không đủ thiếu nữ hồ ly hai tai cụp xuống, ngồi trên ghế sofa bằng da thật trên quảng trường ăn bữa trưa— Bánh ngọt chocolate. Để phối hợp thập tự giá trên ngực với cái đuôi bông bành sau lưng, cô chọn một bộ trang phục “Hỏa Xạ Thủ” trong truyện tranh thích hợp với mình. Mặc dù không có hiệu quả cường hóa, nhưng lại sinh ra không khí Cosplay.

- Ai nha, ai đến sớm vậy? – La Định ngáp một cái, khóe mắt còn có nước mắt. Thằng nhóc này hiển nhiên ngủ tới hiện tại, nhưng ít ra nghe ý kiến Định Khải đặt đồng hồ báo thức. Nếu không ngủ thêm mười ngày nửa tháng nữa cũng không thành vấn đề.

- Ô... – Mặc Ly cảm dao nĩa nỗ lực giải quyết bánh ngọt chỉ có thể vấy đuôi thay thế chào hỏi.

La Định lập tức tỉnh ngủ, dụi mắt, nhìn thiếu nữ đội nón beret cắm lông chim với đeo thập tự giá, lại dụi mắt.

- Tôi là Mặc Ly, người tụt lại phía sau mấy người. – Mặc Ly biết hình tượng hiện tại của mình rất không trùng khớp với bản thể, thốt ra nhắc nhở.

- Ôi chào!? – La Định mở to mắt, run rẩy chỉ vào hai cái đuôi to, ghen ngào nói không nên lời.

- Tôi cùng Định lão, chính là Định Khải, thương lượng trước một chút, chú ấy chỉ dẫn đổi huyết thống trước. – Mặc Ly bình tĩnh lừa dối thiếu niên nhỏ tuổi hơn mình – Tôi bị tụt lại phía sau rồi gặp được nhóm bốn người vai chính trong Left 4 Dead, hoàn thành một nhiệm vụ đường nhánh nên nhiều hơn mọi người 3000 điểm tích lũy cùng một huy hiệu vinh dự cấp C.

- Đây là huyết thống Yêu Hồ, chính là yêu hồ ở trong Yêu Hồ Tàng Mã truyện “U Du Bạch”.

- Oa oa oa— Thật là tàn bạo! Đây là y phục Hỏa Xạ Thủ đúng không? – Ánh mắt La Định tập trung đến phần đuôi lộ ra khỏi làn váy. Ân ân, trước kia sao lại không phát hiện dáng người chị ấy tốt như vậy nhỉ?

- Mặc Ly, cậu hóa trang thật là khố! – Ánh mắt Vương Giai Tuệ lấp lánh đi đến đối diện. Sau khi nghỉ ngơi một đêm, có vẻ như cô ấy đã không còn vương mắc hôm qua nữa – Đây là huyết thống Yêu Hồ à? Hôm qua mình nhìn xem một chút, có thể đổi được huyết thống “Bán thú nhân”, còn chưa kịp đổi đây.

“Bán thú nhân”? Nhìn vẻ mặt khát khao của Vương Giai Tuệ, không ngờ cô nàng này lại thích kiểu... thô lỗ như vậy. Tưởng tượng cảnh Vương Giai Tuệ cầm gậy xương thú nhảy điệu múa thú nhân, Mặc Ly nổi hết cả da gà.

Người thứ tư xuất hiện là Định Khải. Ông ấy vẫn mỉm cười âm áp như gió xuân, xoa xoa lỗ tai hồ ly của Mặc Ly, cùng hai lính mới khác thảo luận chi tiết liên quan tới vấn đề cường hóa. Mặc Ly cũng đứng thẳng lỗ tai nghe được câu có câu không.

Đổi huyết thống cùng lựa chọn kỹ năng chiến đấu, Mặc Ly đều hơi hiểu được một chút. Tiếp theo Định Khải giảng giải về sáu loại tổ chất cơ bản hấp dẫn sự chú ý của Mặc Ly.

- Mọi người cũng phát hiện tổ chất cơ bản của mình được chia làm sáu loại lớn để bình phán đúng không? Trí lực ảnh hưởng tới trí nhớ của bạn, lực phán đoán cùng tốc độ suy nghĩ, là loại duy nhất hạn chế tăng cường trong sáu tổ chất cơ bản. Giống như trí lực của con người tối đa là 200, gấp 2 lần trí lực trung bình của con người. Tinh thần lực ảnh hưởng đến khả năng phát huy kỹ năng ma pháp mà các bạn sẽ đối, đồng thời ảnh hưởng tới tốc độ khôi phục của yếu lực, nội lực, nguyên lực hay một số năng lực khác. Có thể còn có tác dụng khác nhưng chúng ta không biết.

- Độ nhanh nhẹn khiến bạn có tốc độ phản xạ có điều kiện càng nhanh, năng lực hành động càng nhanh, năng lực trốn tránh càng cao. Lực lượng thì tương đối dễ hiểu, nó có thể đề cao hiệu quả công kích vật lý của bạn, cường độ cường hóa cơ bắp, cường hóa thân thể, khả năng chịu đựng và thể lực. Lực miễn dịch sẽ phát huy tác dụng quan trọng trong các loại phó bản khủng bố có virus sinh hóa hay đại loại như thế, cam đoan bạn sẽ không dễ dàng bị nhiễm bệnh. Tế bào hoạt tính ảnh hưởng tới năng lực khôi phục, tốc độ khôi phục vết thương của con người.

- Cứ 10 điểm tích lũy sẽ tăng thêm 1 điểm thuộc tính cơ bản của bạn. Nếu như không có huy hiệu vinh dự, sau mỗi phó bản khủng bố có được 1000 điểm tích lũy cơ bản có thể gia tăng một tổ chất cơ bản lên 10 lần.

- Giống y như trong game! – La Định hưng phấn kêu lên, nhưng sau đó về mặt đau khổ – Xem ra cháu chỉ có thể thay đổi tổ chất cơ bản. Cháu không có cái huy hiệu vinh dự nào cả. Có phải là phần thưởng khi giết Witch không?

- Đúng vậy. Nhưng cũng có lúc trong nhiệm vụ chính sẽ có phần thưởng đó. Nội dung là “đánh chết” hoặc “hoàn thành” sẽ có khả năng đạt được phần thưởng huy hiệu vinh dự. Đương nhiên, nếu như mạo hiểm tiếp xúc với nhân vật trong phó bản khủng bố, đặc biệt là vai chính thì có thể tùy cơ đạt được nhiệm vụ đường nhánh, sau khi hoàn thành phần thưởng cũng rất dày. Nhưng nếu không hoàn thành... Cơ bản sẽ không còn mạng nữa. Hơn nữa rất có khả năng mất mạng trên đường làm nhiệm vụ. Nếu không có thực lực, tôi khuyên mọi người đừng hành động thiếu suy nghĩ. Mặc Ly cũng phải liều mạng mới sống sót, thảm trạng của cô ấy khi trở lại Không Gian Của Thần, tôi nghĩ mọi người đều nhìn thấy rồi.

Ai nha, bị trở thành dẫn chứng thay tài liệu giảng dạy rồi. Mặc Ly bĩu môi, bản thân cô lúc đó thâm căn nào chứ? Làm chi mà bọn họ nhìn cô đầy đồng tình như vậy?

- Lúc đó trên ngực cháu có một cái lỗ thủng to đùng, suýt nữa nội tạng rơi ra ngoài. – Địch Khải cười tít mắt nhìn lỗ tai hồ ly – Cho nên Triệu Đông mới không tiện nói cái gì.

- ...

Nghĩ đến lúc đó Witch dịu dàng đâm một móng, Mặc Ly sa sầm mặt.

- Nhưng đề cao tố chất thân thể không phải chỉ có một phương pháp đó. Chúng ta có thể rảnh rỗi ở trong này 10 ngày, sau đó đến 12 giờ giữa trưa ngày thứ 10 sẽ có một cột sáng chiếu xuống quảng trường, chúng ta sẽ đến phó bản khủng bố tiếp theo tiếp tục làm nhiệm vụ. Trong vòng 10 ngày này, thông qua huấn luyện để cường hóa cũng có thể đề cao tố chất cơ bản. Đặc biệt hai hạng nhanh nhẹn cùng lực lượng, hiệu quả tương đối rõ ràng.

- Còn có một phương pháp khác, đó là trong Không Gian Cửa Thần có thể đổi điểm tích lũy để vào một phó bản khủng bố, một ngày 10 điểm. Nhưng đại đa số mọi người đều không muốn trải qua trò chơi tử vong đó một lần nữa.

- Đương nhiên, xin hãy chuẩn bị tốt để đón nhận ma quỷ huấn luyện. Tôi sẽ tận-tình-huấn-luyện-mọi-người!

Nụ cười của Địch Khải nhiều thêm một tầng bóng râm.

- Mọi người đều đến đủ rồi à? – Triệu Đông khoan thai tới chậm, có vẻ như không phải là lần đầu tiên. Hắn liếc nhìn mọi người một lần, đặc biệt đối với Mặc Ly còn tặng kèm một ánh mắt mang hình lưỡi dao – Địch thúc cho cô đổi?

- Cô bé này còn thảo luận cùng chú một buổi tối. – Địch Khải vỗ vai Triệu Đông giải thích. Đương nhiên ông ấy không nói cho hắn biết Mặc Ly còn đổi thêm kỹ năng súng ống, chỉ nói cô đổi huyết thống, còn có tác dụng của thực vật Ma Giới Bào Tử Thảo, không chế ở mức 4000 điểm tích lũy.

Triệu Đông gật đầu, liên hệ thủy tinh xem xét một chút, không nói chuyện thêm.

- Hai người đã nghĩ đến phương hướng cường hóa nào chưa? – Triệu Đông quay đầu hỏi hai lính mới.

- Triệu đại ca, em muốn cường hóa một chút tố chất cơ bản, đổi một khẩu súng lục vô hạn đạn để luyện tập bắn súng. Anh giúp em đặc huấn nhé! – La Địch ngại ngần cười.

- Em muốn đổi huyết thống bán thú nhân làm đội viên cận chiến! – Ánh mắt Vương Giai Tuệ sáng rực – Sau đó học tập đao pháp!

Thật đúng là một đóa hoa lạ — Trong đầu mọi người đều xuất hiện suy nghĩ như vậy.

- Chú vẫn như cũ, tiếp tục cường hóa kết giới. – Địch Khải hít một hơi Mild Seven, liếc nhìn Mặc Ly một cái.

Mặc Ly vung vẩy đuôi cáo đáp lại ánh mắt Địch Khải. Ma quỷ huấn luyện gì đó nhanh nhanh đến đây đi!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 8: Huấn Luyện Bắn Súng

Thế là ngày nghỉ trong Không Gian Cửa Thần đã bị kế hoạch huấn luyện thay thế.

Buổi sáng mọi người cùng nhau ăn điểm tâm, sau đó là thời gian hoạt động tự do. Buổi chiều thống nhất huấn luyện, cơm chiều tự lo liệu. Sau cơm chiều lại là thời gian hoạt động tịw do.

Nhưng Mặc Ly không nghỉ ngơi. Kỹ năng súng ống cô lén lút đổi còn phải huấn luyện thêm.

“Vô hạn súng ống lưu” gọi ra súng kíp nòng rãnh, ngoài thân màu bạc trắng, trên báng súng có ấn hoa văn thập tự giá màu đen, rất xứng với y phục của mình. Đáng tiếc mỗi khẩu chỉ có thể bắn một phát. Dùng xong liền trở thành cục gạch đập rụng răng kẻ địch, năm phút sau sẽ biến mất.

Về phần uy lực súng lục lớn cỡ nào, một phát súng có thể bắn nát quả táo, vỡ đầu một con rối gỗ, thủy tinh chống đạn cũng giống đậu hủ trước mặt nó. Mặc Ly nhìn bảy lớp thủy tinh chống đạn biến thành cát bụi trước mặt mình, trong lòng mặc niệm lãng phí tài nguyên là không tốt không tốt!

Một lần Mặc Ly có thể gọi ra bao nhiêu khẩu súng? Loại năng lượng gọi là “yêu lực” vẫn chậm rãi xoay chuyển như dòng suối trong cơ thể cô, cuối cùng tụ tập ở đuôi. Vung đuôi lên, súng kíp nòng liền xuất hiện, tổng cộng mười hai khẩu dùng xong ném một khẩu, còn không cần thời gian làm lạnh, rất có khí thế “nhà giàu mới nổi”.

Mặc Ly thử đề cao nguồn yêu lực giống như dòng suối nhỏ bên trong cơ thể mình. Cô phát hiện chỉ khi nào hao tổn hết yêu lực, cả người choáng đầu hoa mắt thì đến khi khôi phục yêu lực mới tăng lên một chút. Nhưng Mặc Ly không phải tự ngược cuồng. Sau hai lần thoát lực tới mức không thể bò lên

giường, cô quyết định không cần đề cao “Giá trị pháp lực” gì gì nữa.

Thuận tiện nói tý, thiếu nữ hồ ly đã thay đổi phong cách trang trí căn phòng của mình.

Cô đổi một căn biệt thự nhỏ bắt chước từ biệt thự phong cách Châu Âu trong tạp chí, phòng ngủ còn chọn phong cách Gothick hắc ám. Nằm trên chiếc giường hai người kia mà xem phim kinh dị thì đúng là rất kích thích.

Trong gian phòng của mình còn đưa dai làm ra một tầng hầm, bắt chước sân huấn luyện bắn súng.

Mặc Ly kiên trì không lơ là luyện tập Gunkata. Mấy bộ sách dạy võ kia bị “Thần” dùng dao khắc vào đầu óc rồi, có muốn cũng không quên được. Muốn nắm chắc kỹ năng có thể nói là nghệ thuật này, chỉ có một con đường đi, luyện tập thực tế chiến đấu, không ngừng chiến đấu.

Thậm chí ngay cả cái đuôi vốn rườm rà, Mặc Ly cũng phát hiện tác dụng của nó. Đuôi hồ ly có thể linh hoạt nắm chắc cò súng, chuẩn xác bắn trúng mục tiêu. Thế là luyện mỗi hai tay, thiếu nữ hồ ly không buông tha cái đuôi. Mỗi ngày đều ngắm bắn bia ngắm xa hơn mười mét.

Gunkata dung hợp kiếm đạo cùng thể thuật, Mặc Ly vì không có nền tảng võ thuật nên tập luyện cực kỳ vất vả.

Huyết thống Yêu Hồ còn cường hóa trình độ dẻo dai của cô. Nếu không muốn cô ưỡn ra sau, còn định học trong phim “The Matrix” tránh đạn, xoay eo, nhưng thân thể quá dẻo dai thường xuyên khiến động tác trở nên quá lố. Động tác xoay người vốn rất mạnh mẽ, nhưng đến khi Mặc Ly bắt chước lại giống như con rắn hổ mang đang xoay tới xoay lui.

Những lúc rảnh rỗi, Mặc Ly cũng vào “Loại hằng ngày” đổi 1 điểm tích lũy thành 1000 đồng vàng lý thuyết, mua một đồng lớn phim điện ảnh và anime. Nói cho oai thì là “Quan sát học tập”. Đoạn phim đầu súng kinh điển trong “Xé rách tận thế” càng xem tới nát buồm. Bây giờ cô mới hối hận sao lúc trước không đổi con mắt Sharingan xem xong rồi copy luôn, thế thì tiện lợi biết bao nhiêu!

Kết quả thấy kỹ thuật bắn súng hoa lệ khí thế nhiều súng cùng bắn trong manga “Madoka Magical”, thiếu nữ hồ ly đôi mắt lấp lánh. Kỹ thuật lưu không được, ta còn không dùng chiến thuật biến người dè chết người được sao?

...

“Phanh— Phanh— Phanh— Phanh—!”

Bốn bia ngắm đồng thời bị bắn nát. Mặc Ly vứt bỏ đồng súng kịp nòng, hoàn toàn có thể xuất trận, hô to rút cục đến lúc gọi Dịch lão tới nghiệm thu. Tuy rằng còn chênh lệch khá xa so với trên phim, nhưng để hù dọa lính mới thì dư xăng!

Gunkata cho dù không khoa học thế nào thì vẫn thuộc loại công kích vật lý. Lực lượng chỉ có 100 Mặc Ly dù sao vẫn là một con yêu hồ ăn kỹ năng ma pháp.

Thiên phú Hồ Hỏa đúng là chuẩn bị để đùa giỡn. A không đúng, là kỹ năng dùng ở nhà rất tốt! Không cần tiêu hao nhiều yêu lực, từng ngọn lửa màu xanh lam liên lập lòe xung quanh Mặc Ly giống như nữ quỷ. Hiệu quả chiếu sáng buổi tối còn tốt hơn đèn pha, kèm theo công năng thực dụng nướng táo, nướng chuối tiêu, nướng ngô. Chẳng qua kỹ thuật khống chế còn chưa tốt, thường xuyên nướng đồ ăn thành than đen.

Căn cứ hồi ức năm ngày liền ăn hoa quả nướng của bạn Vương Giai Tuệ, cả đời này cô ấy không muốn gặp lại hoa quả nữa!

Vậy còn đồng táo nướng chuối nướng đó là sao?

Đừng quên thiên phú kỹ năng của Mặc Ly là “Biến thực vật thành vũ khí”. Không thể giống trong truyện “U Du Bạch” Tăng Mã dùng cánh hoa hồng có thể giết chết địch nhân không để lại dấu vết, cái đó yêu cầu thao tác yêu lực rất cao. Thiếu nữ hồ ly nhiều nhất chỉ có thể tung hoa hồng đầy trời một cách vô hại...

Nhưng hoa quả cũng là một thứ tốt. Rót đầy yêu lực vào bên trong, sau đó quăng ra...

“Oành—!”

Lục sắc hoa quả thiên nhiên không ô nhiễm dính rồi gỗ hình Triệu Đông kèm lời rủa “Triệu Đông chết đi” nổ thành một đồng mảnh vụn, mùi hoa quả đầy đất, không có vấn đề mùi thuốc súng quá đậm. Đây đúng là vũ khí ám sát tốt. Bạn cứ nghĩ mà xem, ném một trái cây ra ngoài, người khác sao có thể nghĩ đó là bom? Vươn tay ra đón lấy— Game Over!

Chẳng qua, quả táo ném xuống đất biến thành bom.

Chuối tiêu ném xuống đất, biến thành bom.

Bò đào ném xuống đất, biến thành một chuối bom.

Thì ra chỉ cần thứ nào giống bom đều sẽ tiến hóa theo hướng bom???

Ném xuống một trái bom thạch lựu cuối cùng, Mặc Ly phui phui tay, lại tiếp tục trêu chọc Ma Giới “Tiểu sủng vật”.

Bào Tử Thảo tuyệt đối đáng giá với huy hiệu vinh dự cấp D trao đổi. Căn cứ khế ước thức tỉnh thực vật Ma Giới, Bào Tử Thảo thoát nhìn là một loại dây leo nhỏ bé gầy còm, đỉnh đầu có một nụ hoa màu hồng nhạt sắp nở. Nhưng nụ hoa đó có thể nở ra trong nháy mắt sau đó “Oa oa” hoàn toàn “Ăn luôn” vật phẩm bạn muốn cất chứa rồi lại trở về nụ hoa. Đến khi cần lại nở hoa, “phun ra” đồ vật của bạn, tuyệt đối không dính nước miếng trên đồ vật... Được rồi, cùng lắm thì có tý mật hoa...

Căn cứ thực nghiệm, một con Bào Tử Thảo trưởng thành có diện tích chứa đồ là 1m2, chỉ cất chứa vật thể không có sinh mệnh. Mà Mặc Ly có thể gọi ra tới đa 3 con Bào Tử Thảo. Nếu muốn gọi ra con thứ tư, khế ước sẽ không đáp lời. Quả nhiên lực lượng Nhị Vĩ vẫn rất yếu ớt.

Bào Tử Thảo bị gọi tên là Số Một được Mặc Ly “Cho ăn” mấy giỏ hoa quả tràn đầy, vừa lòng vỗ vỗ nụ hoa. Dù sao không bỏ phó bản về sau không thể lúc nào cũng có thực vật. Như trận “Left 4 Dead” vừa rồi, trên đường cơ bản là không thấy thực vật.

Bào Tử Thảo Số Hai bị dùng để dự trữ thức ăn. Đồ ăn tươi mới nhét tràn đầy, thuận tiện nhét một chút thức ăn nén để phòng ngừa tình huống bất ngờ.

Còn Số Ba... Mặc Ly không chút lưu tình nhét vào một đồng bom, súng ống còn có thuốc, quần áo tắm giặt. Bào Tử Thảo “kén ăn” sau khi nuốt hòm cấp cứu, nụ hoa màu hồng biến thành xanh tím, rồi sau đó nở ra hòm cấp cứu.

Ale, sao không có ai nói cho tui biết Bào Tử Thảo có bệnh kiêng ăn?

Vì chữa khỏi “bệnh kiêng ăn” của Số Ba, thiếu nữ hồ ly rất hạnh khổ để Số Ba làm đối tượng bồi luyện đấu súng với mình. Bào Tử Thảo bé bỏng âm thầm rơi lệ trong phòng huấn luyện, tránh né viên đạn bay tới khắp các góc độ, cuối cùng rung rung nuốt hòm cấp cứu.

Hai anh em nhà nó chỉ có thể đứng bên cạnh ủng hộ về mặt tinh thần. Quả nhiên đồ ăn gì đó vẫn là tốt nhất ټ ▽ ټ

...

Buổi chiều là thời gian huấn luyện thống nhất mỗi ngày. Mặc Ly cũng rất nỗ lực, hoặc là nói bị ép buộc nỗ lực.

- Đừng có đến đây a a a!

Tiếng La Định kêu thảm thiết vang lên sau lưng, Mặc Ly nuốt nước miếng, tăng tốc chạy nhanh.

Căn phòng thanh nhã của Định Khải lập tức biến thành bản cường hóa của nhà ma. Các loại hồn ma em gái tung bay hay yêu quái trong Bách Quỷ Dạ Hành du dương bên trong phòng ốc, nhìn thấy người liền âm trầm cười lạnh bay sang, cuồng liếm cổ họng của người đó.

Thế là đám lính mới không thể không thi nhau chạy băng băng, vừa tránh né chướng ngại vật đột ngột xuất hiện vừa tránh né hồn ma tung bay.

Ngay cả Triệu Đông cũng không may bị tóm lấy một lần, cùng hện hò thân mật với đám u linh.

Chẳng lẽ đây là nguyên nhân hẳn có chút tôn trọng lão Định? Mặc Ly nhàn nhã làm quân đào ngũ, dùng tứ chi chạy băng băng như một con hồ ly, nhanh nhẹn tránh thoát ma không đầu vừa đánh tới.

- Mặc Ly, không thể làm biếng như vậy nha. Đồng loại của cháu đến thăm kìa—! – Tiếng cười khoái trá của Định Khải vang lên sau lưng Mặc Ly. Mấy chục con Ngụy – Hồ Yêu đội mặt nạ hồ ly cười đến già tạo mặc quần áo hoa lệ đánh về phía Thật – Yêu Hồ đang xù đuôi.

- Đừng có đến đây mà a a a a!

Bốn người hợp tấu cơ hồ có thể thổi bay nóc nhà ma.

Mặc Ly nằm phía dưới một đồng hồ ly, nhìn mấy người bị huấn luyện gà bay chó chạy, nhẹ nhàng mỉm cười.

Ngày mai, bọn họ sẽ tiến vào một phó bản mới. Có gì đang chờ đợi bọn họ?

Những cái xác không hồn thổi rửa, hoặc là, vũ trụ vô hạn đầy các vì sao...

Lời nói cuối

Mười hai vị thần La Mã: Nữ thần hôn nhân Juno; Vua các vị thần Jupiter; Nữ thần trí tuệ Minerva; Thần mặt trời Apollo; Thần chiến tranh Mars; Nữ thần mùa màng Ceres; Thần đưa tin Mercurius; Nữ thần mặt trăng Diana; Thần thực vật và rượu ngon Bacchus; Thần lửa Vulcan; Thần địa ngục Pluto; Nữ thần bếp núc Vesta; Nữ thần tình yêu và sắc đẹp Venus.

Roi vào địa ngục sâu thẳm, mí mắt run rẩy...

Vị thần giấc mơ tao nhã mỉm cười, ban cho chết chóc

Nhân quả từ các thời không dây dưa quấn quýt lấy nhau

Những gì thần ban cho...

Đến đây, 1~2~3! Đoàn kết lại

Đến đây, 1~2~3! Thoát khỏi tử vong

Cùng tạo nên kỳ tích trong trò chơi tử vong

Giống như xoắn ốc

Để thay đổi tương lai mờ ảo như bọt biển

Không tưởng luân hồi nối tiếp, tiếng vang vọng khắp nơi

Thời gian quay chuyển, nhân quả đang dần dần thay đổi

Năng lực thần ban cho...

Đến đây, 1~2~3! Đoàn kết lại

Đến đây, 1~2~3! Tránh thoát tử vong

Khiêu chiến phản kháng, sáng tạo kỳ tích trong trò chơi diệt vong

Giống như mộng ảo

Công nghệ thần ban cho...

Đến đây, 1~2~3! Đoàn kết lại

Đến đây, 1~2~3! Tránh thoát tử vong

1~2~3! Cùng nhau đoàn kết

Đến đây, 1~2~3! Thoát khỏi tử vong

Tranh đoạt sống sót trong trò chơi diệt vong

Giống như xoắn ốc

Những người đứng xem xót thương

Không đếm xỉa đến sống chết

Trong thế giới xa xôi nhất

Vẫn luôn tồn tại kỳ tích

Tôi tin tưởng điều đó

Thần Thoại không tưởng ムソロギヅ – Đế Quốc Yêu Tinh

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Bóng Ma Trong Đêm

Nếu như em có thể sống lại, cho dù làm trái ý trời, em vẫn muốn được ở bên anh

Nếu như đây chỉ là giấc mơ, em chỉ mong đến khi tỉnh lại, anh vẫn ở bên em. Nhưng, khi mặt trời mọc sẽ khiến em trở lại nguyên hình

Cho dù như vậy, em vẫn phải nói với anh... Em yêu anh!

Em muốn ở bên cạnh anh, mãi mãi

Yamamura Sadako

.oOo.

Khi Mặc Ly từ trong hôn mê tỉnh lại, phát hiện mình đang nằm trong một gian phòng rất bình thường, cũng hơi cũ nát, thoát nhìn như khách sạn. Cô tuyệt đối rất may mắn, bởi vì trong số tất cả mọi người chỉ có mình cô được nằm trên giường.

Mặc Ly tỉnh dậy rất sớm, nhưng không phải là người đầu tiên. Triệu Đông lão đảo đứng dậy, bắt đầu kiểm kê nhân số. Nhìn sắc mặt Triệu Đông càng lúc càng khó coi, cô cũng nhìn về phía đám lính mới đang hôn mê. Cộng thêm Người Từng Trái, tổng cộng có 13 người.

Nhân số càng nhiều, khó khăn của phó bản khủng bố càng lớn. Đây là chân lý không bao giờ thay đổi.

Nhóm người từng trái lục đục tỉnh dậy, nhìn đầy đất người mới, không có người nào cười nổi.

Thể giới: The Ring

Đầu mối nhiệm vụ chính: Siêu độ Sadako. Phần thưởng nhiệm vụ: 2000 điểm tích lũy, hai huy hiệu vinh dự cấp D.

Nhiệm vụ đường nhánh: Đạt được mẫu virus Ring. Phần thưởng nhiệm vụ: 1000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D. Nhiệm vụ thất bại không bị trừng phạt.

Ghi chú: Giết chết một phân thân Sadako đạt 3000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C.

Nhiệm vụ rất đơn giản, chỉ có mấy chữ—Siêu độ Sadako. Một nhiệm vụ không thể hoàn thành.

Mặc Ly nắm chặt thập tự giá trên ngực. Cô là người duy nhất dám cười, hình như mình đi nhầm phòng rồi, không biết Sadako có sợ thập tự giá không nữa.

Triệu Đông ngồi bệt trên đất, thì thào:

- Xong rồi, không ngờ lại là phim kinh dị kiểu linh dị! Sadako... Đó là Sadako nha! Mẹ kiếp, tao tình nguyện lại lăn một vòng trong “Resident Evil” còn hơn!

- “Nếu như đây chỉ là giấc mơ, em chỉ mong đến khi tỉnh lại, anh vẫn ở bên cạnh em. Nhưng, khi mặt trời mọc, sẽ khiến em trở về nguyên hình.” – Dịch Khải đột nhiên nói.

Tất cả mọi người dùng ánh mắt như bị ác linh nhập thể nhìn ông ấy. Dịch Khải rút ra một điều thuốc châm, khẽ cười.

- Đây là một câu đối thoại của Sadako.

Một cô gái đáng thương đã từng vô cùng oán hận, nhưng cũng yêu vô cùng sâu. Mặc Ly đột nhiên có cảm giác đang ở trong truyện tranh Nhật Bản—Có lẽ dùng “tình yêu” có thể cảm hóa oán linh trong phim này với trong The Grudge?

- Mọi người... có ai từng xem “The Ring”? – Vương Giai Tuệ tỉnh táo lại, xác nhận xung quanh một họ không có vật phẩm sát sát như TV, mà đám người mới còn chưa tỉnh lại, liền lên tiếng hỏi.

- Minh, mấy ngày trước để rèn luyện dũng cảm có xem qua phần đầu. – Mặc Ly giờ cao đuôi, ánh mắt mọi người tập trung vào cô. Thiếu nữ hồ ly hăng giọng, bắt đầu chỉnh sửa tin tức hữu dụng trong đầu – Đầu tiên, “The Ring” tổng cộng có bốn phần. Nghe nói năm nay chuẩn bị chiếu phần năm, mà thể giới này được gọi là “The Ring”, không có bất cứ gợi ý thêm nào. Không khéo chính là phó bản hỗn hợp, huống hồ còn có phiên bản Mỹ cùng với phiên bản tiểu thuyết.

- Nói trọng điểm! – Triệu Đông không kiên nhẫn ngắt lời Mặc Ly.

- Được thôi. Trọng điểm là chúng ta đang ở Nhật Bản, mà bốn phần của “The Ring” theo thứ tự là “Ring 0”, “Sadako 3D”, “The Ring Two”, “Ring 1”. Thể loại của bốn bộ phim này theo thứ tự là phim kinh dị, phim ma, phim xã hội, phim tình cảm. Nhưng chỉ dựa vào năm sản xuất, trước hết là “Ring 0”, sau đó tới “Ring 1”, “Sadako 3D” cùng với “The Ring Two” có thể xem là hai thể giới song song với kết thúc khác nhau.

Nghe đến “phim tình cảm”, vẻ mặt mọi người vắn vẹo như nhìn thấy Sadako mặc váy Hawaii múa bụng.

- Ấn tượng sâu nhất của tôi về Sadako là năng lực giết người bằng suy nghĩ cùng thuật thôi miên. Có thể nói đối với đội ngũ chúng ta hiện tại là “Khó giải”, tuy rằng tôi có huyết thống Yêu Hồ, nhưng tôi là yêu quái còn cô ấy là oan hồn, không cùng chủng loại.

- Cuối cùng, virus Ring trong ấn tượng hình như là do kết hợp giữa gen di truyền của Sadako và virus bệnh đậu mùa hình thành, là đòn sát thủ của Sadako, hơn nữa một khi bị nhiễm thì trong vòng bảy ngày sẽ chết vì nhồi máu cơ tim. Muốn tìm được virus, tương đương với phải tiếp xúc với Sadako. Vây đây!

Mặc Ly giảng giải tuyệt đối là thêm loạn. Kỳ thật cô không xem hết “The Ring”, cô chỉ xem phần đầu tiên với phần bốn “Chân tướng” không phải rất khủng bố. Phần quan trọng “Sadako quán thân” trọng yếu để siêu độ Sadako cô không có can đảm xem một mình. Hơn nữa cô phải đề phòng Triệu

Đồng, mặc dù lên thảo luận với Dịch Khải cũng tốt hơn là công khai nói ở đây.

- Cho nên mẹ nó rút cuộc phải siêu độ con điểm kia bằng cách nào? Hoàn toàn không có manh mối! – Triệu Đông có phần cam chịu gằm lên.

- Triệu Đông, nói nhỏ một chút. Tuy rằng hiện tại vẫn trong thời gian 10 phút bảo hộ, nhưng nếu bị Sadako nghe thấy hậu quả rất nghiêm trọng.

Mặc Ly nhỏ giọng nhắc nhở. Tuy Triệu Đông tự cho mình là đội trưởng của tiểu đội bọn họ, nhưng qua Dịch Khải cô biết Triệu Đông không có tư cách đội trưởng. Tiểu đội bọn họ xứng đáng là “Tiểu đội không đầu”.

Triệu Đông tính cãi lại, nhưng nghĩ thấy nơi này là phó bản linh dị khủng bố, lập tức ngậm miệng. Trời mới biết Sadako có phải đang ở ngay bên cạnh chờ bọn họ.

Tất cả mọi người lâm vào tĩnh lặng.

“Sẽ có cách... Cảnh sát vẫn luôn điều tra chuyện về Sadako... Nhất định phải theo manh mối này tìm kiếm, lợi dụng cảnh sát Nhật Bản không phải là không có tác dụng.” Mặc Ly căn môi nhanh chóng suy nghĩ. Cái đuôi của cô cũng theo tâm tình bất an đồng đưa.

- A a —— Mấy người là ai? Sao lại bắt cóc tôi?

Trong lúc mọi người lâm vào trầm mặc, một tiếng kêu sợ hãi vang lên. Nhóm người mới dần dần thức tỉnh.

Một cô gái trang điểm xinh đẹp lập tức đứng dậy, hai tay che ngực thét chói tai. Tiểu thư Sadako, không cần để ý đâu, giải quyết tạp âm trước đi!

- Đây là đâu? Đang quay phim à? – Một người đàn ông cao to đen hời ồm ồm nói, ánh mắt loạn quét bộ ngực cô gái đang thét chói tai, lại nhìn thấy trang phục kỳ lạ của Mặc Ly (Trang phục Hóa Xạ Thủ) cùng với cái đuôi đang đong đưa, đôi mắt sáng lên – Đuôi của cô em làm bằng gì thế? Còn có thể động đây?

Ba người mới trẻ tuổi khác vừa tỉnh dậy, liền ríu rít tán gẫu với nhau, xin ý kiến làm cách nào để trở về.

Một chàng trai tóc đen chỉ yên lặng đứng trong góc phòng không nói chuyện.

Còn có một nam sinh văn nhả đeo kính an tĩnh, một thanh niên cầm bài Tarot nghi ngờ đánh giá khung cảnh xung quanh, cuối cùng nhìn về phía Mặc Ly.

Nhóm người từng trải nhìn nhau, đại khái ai cũng không muốn làm công tác giải thích phiền toái cho người mới. Dịch Khải than thở, không phụ sự mong đợi của mọi người đứng dậy gánh vác nhiệm vụ.

- Những người mới, lời nhắc nhở của “Thần” đã khắc họa trong đầu mọi người...

- Xin hỏi bộ ngực của tiểu thư làm ở chỗ nào? Nhìn qua còn không tệ lắm! – Người đàn ông to con thấy không ai để ý đến gã, lại chuyển mục tiêu tới Vương Giai Tuệ. Sau khi thay đổi huyết thống bán thú nhân, Vương Giai Tuệ không giống trong tưởng tượng Mặc Ly mặt đầy lông lá mà có cơ bắp khỏe đẹp, giống một con báo sẵn sàng vồ mồi, tràn đầy lực lượng. Bộ ngực lại càng... Mặc Ly tỏ vẻ hồ ly chỉ cần khuôn mặt là được rồi.

Vương Giai Tuệ không vui nhăn mặt, tính dấm gã này một phát, nhưng động tác của yêu hồ lại càng linh mãnh.

Mọi người chỉ cảm thấy hoa mắt, một vệt trắng xẹt qua không trung, vừa rồi thiếu nữ hồ ly còn đang ngồi trên giường đã bỏ nhào vào gã đàn ông to con, cười trăm hoa đua nở.

- Oa —— Làm một phát nhé ông chú?

Cảnh tượng thật ướt át, lời thoại thật kiều diễm.

Chẳng qua gã đàn ông dưới thân Mặc Ly vô phúc tiêu thụ, bởi vì súng kíp nòng thật dài đã nhét vào trong miệng gã, mùi thuốc súng dày đặc hoàn toàn chứng minh là “Hàng thật”. “Một phát” này có thể lấy mạng gã ta.

Toàn trường tĩnh lặng, chỉ nghe thấy tiếng đồng hồ quả lắc tích tắc vang lên.

- Dịch lão tiếp tục đi! – Mặc Ly quay lại cười nói, nụ cười tươi tắn đã có mấy phần hương vị giống Dịch Khải.

Dịch Khải đáp lại một nụ cười, nói cho đám người mới lặng ngắt tin tức về phó bản khủng bố và Không Gian Cửa Thần.

Ban đầu Người Từng Trải nhất định phải tạo uy tín của tiền bối. Ví dụ như phó bản trước Triệu Đông ngầm đồng ý gã bụng bia mở cửa, cuối cùng bị Zombie tươi sống phân hủy, làm cho đám người mới sinh ra cảm giác ỷ lại. Ví dụ như lần này Mặc Ly làm một phát “kinh điển”, trực tiếp khiến mọi người ngậm miệng.

- Tôi tin tưởng mọi người, đây là chỉ dẫn của vận mệnh. Gọi tôi là A Thanh được rồi. – Người thanh niên cầm bài Tarot bình tĩnh rút ra một lá —— Bánh xe vận mệnh.

Mặc Ly cảm về súng kíp, chán ghét nhìn nước miếng dính đầy vớt sang một bên. Gã to con bắt đầu mắng chửi, lôi ra tổ tông mười tám đời với cả cha mẹ

Mặc Ly mắng một lần, lại còn không bị lặp từ.

- Ông nói cho chúng mày biết, ông chính là một con rồng trong Tiền Hưng! Năm đó ông mày còn...

Gã to con vừa mắng vừa mở cửa phòng đi ra ngoài, thật xa còn nghe thấy gã mắng to một tiếng “Đệt”.

Cô gái luôn thét chói tai giờ giống như một con thỏ nhỏ kinh hãi nghiêng ngả chạy đến sau lưng Vương Giai Tuệ. Đại khái cô nàng khỏe đẹp này khiến cô có cảm giác an toàn. Ba người trẻ tuổi nhuộm tóc đủ màu cũng chọn ở lại, nhưng có vẻ muốn tìm kích thích nhiều hơn.

- Có nghĩa là bây giờ chúng ta đang ở trong thế giới “The Ring”? – chàng trai vẫn nhả đeo kính lên tiếng hỏi – Hiện tại nhìn xung quanh đều là hàng Nhật, chúng ta đang ở Nhật Bản. Bộ phim “The Ring” tổng cộng có bốn phần, phần hai và phần ba có nội dung không liên quan với nhau. Hiện tại chúng ta đang ở trong thế giới như thế nào? Tình tiết đã phát triển đến giai đoạn nào?

- Không biết nữa, chỉ còn cách đợi đến khi phó bản khủng bố bắt đầu mới có thể biết đáp án. – Dịch Khải rất hài lòng câu hỏi của chàng trai, điều thuốc trên tay đã cháy hơn một nửa.

- Tên tôi là Huyền Phong, một tác giả viết truyện online, chủ yếu viết tiểu thuyết vô hạn lưu. Vốn không có linh cảm muốn theo đuổi kích thích, không ngờ lần này chơi lớn rồi. – Chàng trai đeo kính cười khò.

- Trong thế giới này anh sẽ có vô hạn linh cảm. – Mặc Ly cười nói, tiết tấu dao động của cái đuôi dần dần trở lại bình thường – Tên tôi là Mặc Ly.

- Đây là... huyết thống Yêu Hồ sao? – Huyền Phong nhìn thấy hai cái đuôi lưng lay, ánh mắt còn sáng hơn cả đèn chân không. Mặc Ly không chút hoài nghi nếu như cậu ta có thể sống sót, mình sẽ xuất hiện trong tiểu thuyết của cậu ta.

Mà người mới đứng trong góc phòng cũng liếc nhìn Mặc Ly một chút, nhưng rồi dường như cảm thấy nhìn chằm chằm người khác là không lễ phép, lại cúi đầu.

Người từng trải cùng người mới giới thiệu làm quen với nhau. Không đợi mọi người giới thiệu xong đã xảy ra biến cố.

“Tách ——!”

Cửa sổ trong gian phòng mọi người đang ở bỗng nhiên vỡ vụn, một luồng gió lạnh len vào.

- Bắt đầu phó bản khủng bố! Chúng ta mau đi thôi! – Triệu Đông thét lớn một tiếng, mở cửa phòng chạy ra ngoài – Trước hết đến chỗ nào nhiều người đã! Sadako sẽ không giết chóc ở nơi đông người!

Mặc Ly nheo mắt, con gió kia... một luồng khói màu đen mảnh như dây nhò đó là gì?

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Kinh Hồn Chạy Trốn

Editor: Băng Ngư

.oOo.

Mọi người dùng tốc độ nhanh nhất chạy ra khỏi phòng, đương nhiên cô gái trang điểm xinh đẹp tên Linh Lâm được Vương Giai Tuệ đỡ ra. Đúng là bọn họ ở trong một khách sạn kiểu cũ, hàng lang thật dài sáng lên ánh đèn vàng đục, không có người khác.

Một cơn gió lạnh thổi sau lưng, vờn quanh cổ mọi người. Không có ai dám quay lại nhìn xem gió thổi từ chỗ nào.

- Đi cầu thang. Trong không gian thang máy rất dễ xảy ra sự cố. – Dịch Khải giữ lại Triệu Đông, hắt hít sâu một hơi, chạy về phía cầu thang bộ.

Người thanh niên thích bói toán A Thanh tốc độ rất kinh người, gắt gao chạy theo Dịch Khải, còn không quên xóc bộ bài.

- Đội trưởng kia cứ như vậy mặc kệ chúng ta sao? – Huyền Phong rõ ràng cũng là loại hình trách nam ít vận động. Cậu ta nắm chặt ống tay áo Mặc Ly mượn lực chạy theo cô. Đội trưởng rốt cuộc là loại người như thế nào? Hiển nhiên không phải loại lãnh đạo cả đội có lực ngưng tụ cùng trái tim thánh mẫu, nhưng không phải là loại lãnh huyết vô tình... Tựa hồ, chỉ lo cho chính mình.

- Đội chúng ta còn chưa có đội trưởng được “Thần” chấp nhận. Người kia chẳng qua là tư lịch lâu đời có tư chất tốt khá tốt thôi. – Mặc Ly cảm giác hàn ý phía sau càng lúc càng nhiều, thậm chí gò má bắt đầu nổi da gà, không khỏi bước nhanh hơn, khiến Huyền Phong lao đảo một trận.

- Dịch Khải có vẻ không tệ. – Huyền Phong thở phì phò, chỉ người đàn ông trung niên không ngừng bố trí kết giới xung quanh bọn họ.

- Nhưng hình như Dịch lão không có ý muốn làm đội trưởng. Tư lịch của ông ấy lâu đời nhất. Tôi và Vương Giai Tuệ còn có La Dịch đều mới trải qua một phó bản khủng bố, là một nửa người từng trải. La Dịch... La Dịch đâu?! – Mặc Ly đột nhiên phát giác thiếu niên nhỏ tuổi nhất không thấy đâu! Cô quay lại nhìn, ba thanh niên có vấn đề đang thở hồng hộc chạy theo chân bọn họ, nhưng mà... không thấy La Dịch!

- Vương Giai Tuệ! La Dịch lúc nãy ở trước mặt cậu, không thấy cậu ta đâu!

- La Dịch... Không phải ở bên cạnh cậu sao? – Sắc mặt Vương Giai Tuệ trắng bệch hỏi ngược lại, biểu tình biến thành thê lương – Còn người khác?

Sợ rằng đã xảy ra chuyện! Mặc Ly cắn môi áp chế sợ hãi trong lòng, hiện tại không phải là lúc sợ hãi! Chỉ đến khi nhìn thấy ánh mặt trời mới có tư cách bộc lộ sợ hãi trong lòng!

- Cái quái gì thế này? A a a ——

Triệu Đông gầm lên giận dữ, sau đó là tiếng súng liên tiếp vang lên giữa cầu thang. Một tia máu tươi mờ nhạt bị yêu hồ mẫn cảm người được. Đồng dạng, bán thú nhân thị huyết cũng cảm giác được nguy hiểm.

Gã to con rời đi trước không thể tránh thoát. Hai con mắt của gã trừng lớn đến mức cơ hồ rớt ra ngoài, mặt mũi vặn vẹo cực độ, bị đặt ngược dưới bậc thang, chết không nhắm mắt nhìn mọi người vội vàng chạy tới. Triệu Đông đang phát điên bắn phá thi thể gã, làm cho thi thể gã bị thùng lỗ chỗ.

- Là Sadako! – Huyền Phong đẩy gọng kính, bàn tay hơi run lên – Chẳng lẽ hắn bị dọa chết?

- Triệu Đông, xuống dưới đi! – Sau lưng hàn ý cùng tiếng rên rỉ như có như không khiến Mặc Ly sờn tóc gáy.

- Cô có giỏi thì xuống đi! – Triệu Đông điên cuồng hét to, súng máy nhắm vào Mặc Ly.

- Anh không đi thì để tôi dẫn đầu! Đừng ở đây gian thi! – Mặc Ly dùng sức đẩy hòng súng. Cô không có hảo cảm gì với gã to con này, nhưng còn không đến mức bắn phá thi thể người khác. Gió lạnh sau lưng giống như âm hồn không tiêu tan, chạy trốn mới là quan trọng nhất! – Tốt xấu gì bây giờ tôi cũng là bán yêu, Sadako không dễ dàng xuống tay với tôi! Tôi mở đường là được chứ gì?

- Mặc Ly! – Dịch Khải hơi bất mãn Mặc Ly xúc động. Khi gặp phải nguy hiểm chưa biết trước, cô rất nôn nóng.

Đi ngang qua người Dịch Khải, Mặc Ly gật đầu xin lỗi. Dịch Khải than thở một hồi, tạo một kết giới màu cam nhạt quanh người Mặc Ly.

Dịch Khải biết, Mặc Ly đang sợ hãi.

Làn gió lạnh sau lưng khiến Mặc Ly có xúc động muốn quay lại ngay lập tức. Nhưng cô biết, cô không thể quay lại!

Mặc Ly nhanh chóng chạy băng băng trên cầu thang. Cô không biết bây giờ bọn họ đang ở tầng mấy, nhưng hết một đoạn lại tới một đoạn cầu thang giống như không có cuối cùng. Tiếng bước chân dồn dập làm giảm bớt sợ hãi trong lòng cô... Nơi giao tiếp cầu thang luôn có một cái cửa sổ chết tiệt! Mặc Ly nắm chặt thanh tự giá trên ngực, màu bạc nhàn nhạt lấp lánh khiến cô có dũng khí tiếp tục đi tới.

- Không cần trở về! – Dịch Khải chưa bao giờ khẩn trương hét to như vậy.

Mặc Ly thoáng liếc nhìn lên cửa sổ cô vẫn cố ý bỏ qua, tựa hồ có thứ gì đó in lên... vài màu trắng?

Cô bị phán đoán của mình dọa đến.

Nhưng Dịch Khải luôn hét to sau lưng đừng quay đầu lại. Ông ấy biết gì đó, nhất định là ông ấy đã nhìn thấy gì đó! Mặc Ly cảm giác mình sắp không nhận được thét chói tai.

Cô rất muốn quay lại, nhưng đều bị Dịch Khải quát ngưng lại. Lý trí của cô đều dùng để áp chế không nhìn vào cửa sổ.

- Đến rồi! – Ánh sáng thấp thoáng chói mắt làm Mặc Ly nhìn thấy hi vọng. Mặc Ly nhẹ nhàng thở dài, bộc phát lực lượng cuối cùng nhanh chóng chạy về phía cửa ra.

Một cái bóng đen mang hơi thở ẩm ướt rớt xuống, che trước mặt yêu hồ.

Mặc Ly phanh gấp, cứng ngắc cúi đầu nhìn xem đó là cái gì.

- A a a ——!

Tiếng thét thê lương của Mặc Ly làm cho những người phía sau khẩn trương tìm ngừng đập. Bọn họ nhanh chóng chạy đến tầng trệt, thiếu nữ đang ngồi trên mặt đất, há mồm thở dốc, xung quanh nhiều đốm lửa màu xanh xoay tròn quanh người, chiếu sáng khuôn mặt cô càng thêm kinh khủng.

Cô nhìn thấy thi thể La Dịch

Cơ thể La Dịch như bị ngâm trong nước giềng, làn da nhẵn thành từng nếp uốn, đôi mắt trừng lớn, đã không còn ánh sáng. Nước lạnh leo động thành vũng dưới cơ thể cậu, sắp tràn đến chân Mặc Ly. Khuôn mặt kia... khuôn mặt non nớt kia, đã bắt đầu bị thối rữa.

Hồ hòa màu xanh nháy mắt bọc lấy thi thể, ngọn lửa không có độ ẩm thiêu đốt thi thể thành tro bụi.

- Không có chuyện gì, đã không có chuyện gì... Chúng ta an toàn rồi. – Dịch Khải ôm chặt Mặc Ly, dùng nón beret che đi lỗ tai hồ ly, khoác áo choàng lên người cô che đi cái đuôi, bế lấy thiếu nữ hoảng sợ quá độ ôm ra ngoài, gặp lại ánh sáng mặt trời.

Tất cả mọi người nhanh chóng nhào ra đón ánh mặt trời... Rốt cuộc bọn họ cũng chạy ra khách sạn!

Mặc Ly ngơ ngác dựa vào bờ vai không tính rộng rãi của Dịch Khải, đột nhiên đồng tử co rút ——

Một cô gái mặc váy trắng, mái tóc đen rũ xuống che khuất khuôn mặt đang đứng ở cửa khách sạn nhìn bọn họ.

Chỉ có con mắt duy nhất lộ ra, đồng tử chiếm hết ánh mắt, vô cùng oán hận nhìn bọn họ... Giá lạnh, oán hận, phẫn nộ.

Súng kíp nhắm thẳng vào thân ảnh oán linh đứng đó không động đậy, Mặc Ly vô ý thức muốn nổ súng.

- Đừng nhìn. Không có chuyện gì. Cô ta vẫn đi phía sau cháu, nhưng không tấn công cháu. – Dịch Khải tựa hồ cảm giác được thiếu nữ hồ ly cứng ngắc, lên tiếng an ủi.

- Luôn... đi phía sau cháu? – Mặc Ly gian nan hỏi lại. Cho nên lúc ở giữa cầu thang không phải là ảo giác, quả thật có thứ... luôn theo sau lưng cô, phản chiếu trên cửa sổ.

Phản quang màu trắng, đó là màu váy của Sadako.

- Hình như người bình thường đều không nhìn thấy cô ta... Đám người Triệu Đông căn bản không biết gì cả. Chú là “Linh thị” trời sinh, cháu là hậu thiên huyết thống Yêu Hồ. Hiện tại cô ta còn không dám tiếp cận cháu. Tựa hồ Sadako kiêng kỵ thập tự giá trên người cháu, hoặc là huyết thống của cháu. – Dịch Khải giải thích – Bình thường nếu muốn nhìn thấy cô ta thì phải thông qua môi giới, có thể là gương, hoặc là “Cửa sổ hồ ly”.

- Vậy mà chú vẫn bình tĩnh như vậy! – Mặc Ly nghĩ đến sau lưng mình luôn có một oán linh đi theo sau, còn có một người luôn nhìn thấy, không ngừng nhắc nhở mình đừng quay lại.

- Tiểu nha đầu, còn rất nhiều thứ cháu cần phải học. Vừa rồi biểu hiện rất tệ, nhưng mà một đoạn trên cầu thang coi như còn được.

Dịch Khải muốn nói đến việc Mặc Ly xưng phong mở đường. Ở thời điểm đó, người trời sinh to gan như Vương Giai Tuệ hoặc người mới không biết gì mới là lựa chọn tốt nhất. Một là Mặc Ly phải bảo toàn thực lực; hai là Dịch Khải phát hiện Sadako vẫn luôn đi theo sau lưng Mặc Ly, nhưng không có cách nào nói với mọi người.

Nhưng trên cầu thang cô vẫn luôn bảo trì đầu óc tỉnh táo, không bị oán khí của Sadako hấp dẫn mà quay đầu lại... Nếu không một người bị hoảng loạn sẽ kéo theo tất cả mọi người. Bọn họ sẽ dừng lại ở nơi đó.

Trên đường, người dân kì lạ nhìn một đám người giống dân chạy nạn đang chạy như điên trên đường, không biết mệt mỏi chạy băng băng về phía trước.

Mặc Ly dần dần khôi phục bình tĩnh, bắt đầu lại giả nhập đội ngũ nạn dân chạy như điên. Cô thường quay đầu lại nhìn từ kính hai bên lề đường, ngoại trừ hình ảnh bản thân chật vật lại không thấy sinh vật khác.

Quả thật là Sadako không có chạy theo bọn họ.

...

Tất cả mọi người chạy đến công viên mới dừng bước. Nhóm thanh niên ba người lưu manh đã sớm một môi thờ hồng hộc, không để ý ánh mắt khác thường của người dân xung quanh mà ngồi bệt xuống đất, há mồm thờ dốt. Mặc Ly không nghĩ đến ba người này vẫn còn sống, trong đó còn có một cô gái tóc đỏ xỏ lỗ mũi.

Cuối cùng là A Thanh cùng chàng thanh niên từ lúc đầu vẫn luôn đứng trong góc phòng không nói chuyện đỡ Linh Lâm đi đến công viên. Khuôn mặt cô gái còn trắng bệch hơn cả đắp phấn.

- Thật muốn mạng! – Huyền Phong lau đầy mồ hôi trên đầu, lần này không cẩn thận chơi lớn rồi, thân mật tiếp xúc với chị Sadako. Hắn nhìn Triệu Đông ngồi bên cạnh sắc mặt âm u im lặng, lại nhìn hai người Mặc Ly và Dịch Khải đang trao đổi bằng ánh mắt. Một đoàn thể bị phân liệt thành hai bộ phận, xem ra mình tất yếu phải làm ra lựa chọn.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 11: Manh Mối

- Chúng ta nên làm gì bây giờ?

Bởi vì được cường hóa nên Vương Giai Tuệ khôi phục thể lực rất nhanh. Cô nhận lấy chai nước khoáng Mặc Ly đưa uống một hơi, ngồi trên ghế dài công viên thờ dài nhẹ nhõm. Quả nhiên, chỉ có ánh mặt trời mới tiêu diệt được sợ hãi.

- Đầu tiên, tôi đề nghị chúng ta tìm một nơi ở lại. Nhìn xem, người xung quanh đang nhìn chúng ta kìa. – Dịch Khải tựa hồ có nghiện thuốc lá, ông ấy bắt đầu rút điều thứ hai, nhưng biểu tình không có chút suy sút, thậm chí còn cười ôn hòa.

- Thẻ tín dụng vô hạn! Ai biết nói tiếng Nhật? Đi rút tiền! – Mặc Ly vẫn khoác áo choàng của Dịch lão, cái đuôi của cô bồng bềnh sau lưng, còn chưa dấu hết. Một tấm thẻ tín dụng lặng lẽ xuất hiện trong túi áo, còn dính một chút lông tơ — Cô dấu thẻ tín dụng trong đuôi hồ ly!

Tất cả mọi người về mặt 罠 nhìn Yêu Hồ Mặc Ly giả làm Doraemon. Cô bình tĩnh lấy ra một lọ nước khoáng, trên vỏ vẫn dính một ít lông cáo.

- Có vẻ như Sadako đã bắt đầu công kích chúng ta rồi. Có phải điều đó có nghĩa tình tiết bộ phim đã lệch khỏi quỹ đạo ban đầu không? – Huyền Phong tháo kính xuống dùng góc áo lau tro bụi, ánh mặt trời chiếu vào khiến hần nheo mắt lại – Siêu độ Sadako không nhất định là chúng ta phải tìm một pháp sư hay âm dương sư cầu cho linh hồn cô ta siêu thoát. Trang báo nhiệm vụ không phải có nhắc đến giết chết một phân thân Sadako có phần thưởng sao? Có lẽ đó là một gợi ý cho chúng ta cái gọi là “Siêu độ” thực ra là giết chết Sadako chân chính!

- Có lý! Như vậy theo ý cậu thì chân chính Sadako ở chỗ nào? – Triệu Đông còn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại, hỏi thăm

- Trong phim kinh dị, Sadako thông qua băng video mở trên tivi bỏ ra giết người. Có lẽ chúng ta phải tìm được cuộn video đó. Như vậy chúng ta phải tìm hiểu xem hiện tại tình tiết đã diễn biến đến mức nào. Nếu có thể tìm được vai chính trong phim thì sẽ có khả năng tìm được manh mối của cuộn video. Nhưng mà khi tìm được Sadako thì dùng cách nào giết chết cô ta? – Huyền Phong nhăn mặt đau khổ suy tư, sau đó kêu to xoa xoa đầu – Ày dà, chuyện này thật là phí té bào não, còn mệt hơn cả viết tiểu thuyết!

- Dĩ nhiên là dùng phương pháp đối phó với oan hồn, đạn bình thường không hữu dụng. Đây là Nhật Bản, trong truyền thuyết Nhật Bản có Tam Đại Thần Khí, trong phó bản khủng bố này nhất định cũng tồn tại! – Dịch Khải kẹp điều thuốc, hít một hơi thật sâu – Thảo Thế Kiếm, Bát Xích Quỷ Cầu Ngọc, Bát Chi Kính. Chúng ta một đám hoàn toàn mang nhằm dụng cụ đi nhằm nơi!

Thực sự, hiện tại ngoài Mặc Ly, người khác hoàn toàn không có cách nào đối phó với Sadako, bởi vì ngay cả mếp áo còn không thể đụng đến. Mang súng ống hiện đại đến lại không có tác dụng.

- Máy thứ đó... Có lẽ là phải “Trộm” mới được đúng không? – Mặc Ly thấp thoáng nhớ được trong Nhật Bản Hoàng cung có một thần khí, tên là gì ấy nhỉ?

- Mặc Ly, những thứ trong phó bản khủng bố đều là vũ khí do “Thần” chuẩn bị, không phải là trang bị bình thường. Chúng ta phải dùng từ “Lấy”. – Dịch Khải cười tùm tùm sửa lời, giống như mấy thứ đó đều là trang bị hoàng kim do BOSS rơi xuống.

- Nói như vậy thì bây giờ Sadako sẽ không tập kích chúng ta đúng không? – Vương Giai Tuệ ngồi bên cạnh lăm lăm, không khí thảo luận vừa sinh động được một chút lại im lặng.

- Cho dù “Thần” thay đổi nội dung phim như thế nào, đều sẽ không có tình tiết nhất định phải chết. Cần phải lợi dụng ưu thế biết rõ bản gốc bộ phim. Mà hôm nay Sadako đã tập kích chúng ta, hơn nữa giết hai người, chỉ cần chúng ta không nhìn cuộn băng video từ vọng kia, cô ta sẽ không hành động. – Mặc Ly nghĩ nghĩ, như là hồi đáp cũng như là tự an ủi bản thân. Chủ yếu hơn là Sadako không có đuôi theo ra khỏi khách sạn, hơn nữa cũng không động thủ với mình.

- Tốt, trước tìm nơi ở rồi lại chậm rãi thảo luận. Ngồi dưới ánh nắng chói chang mọi người không cảm thấy không thoải mái sao? – Dịch Khải hút thuốc xong chỉ về phía đối diện. Đúng lúc có một ngân hàng, nhận lấy thẻ tín dụng vô hạn Mặc Ly đưa — Thông dụng toàn vũ trụ, muốn bao nhiêu cũng có. Chuẩn bị ở nhà chỉ mất có 10 điểm tích lũy.

...

Dịch Khải làm việc hiệu suất rất cao. Một giờ sau, đám dân chạy nạn châu Phi nhanh chóng biến thành quý tộc, ở trong một khách sạn xa hoa nhất Tokyo, hưởng thụ một chút an ổn không dễ dàng.

Nếu không phải có thể gặp tử vong uy hiếp bất cứ lúc nào, cuộc sống nơi đây quả thực có thể xưng là nhân gian thiên đường!

Triệu Đông, Dịch Khải, Vương Giai Tuệ, Huyền Phong, A Thanh, Linh Lâm cùng ở một căn phòng. Còn lại Mặc Ly và bốn người mới khác cùng ở một căn phòng. Triệu Đông phân phối nhân lực như vậy, ý đồ hết sức rõ ràng. Nhưng Dịch Khải không có phản đối.

Mặc Ly biết rõ Dịch Khải có ý muốn rèn luyện năng lực ứng biến của mình, cố kìm nén xúc động muốn “Tới một phát” với Triệu Đông, vung đuôi cáo lên phá hoại gương trong phòng tắm cùng TV đến mức xường sản xuất cũng không nhận ra chúng nó.

Nhóm ba người lưu manh không phản ứng lại thực vật Ma Giới của thiếu nữ hồ ly đang trêu chọc mình, cứ thế không biết đang xì xào cái gì. Chỉ có chàng thanh niên tóc dài từ đầu tới cuối cảm giác tồn tại hết sức mỏng manh chậm rãi đi đến trước mặt Mặc Ly, lên tiếng chào hỏi.

- Xin chào Mặc Ly.

Giọng nói của cậu ta bắt ngờ trầm thấp từ tính, Mặc Ly dừng lại động tác trêu chọc Bào Tử Thảo, ngẩng đầu nhìn chàng trai.

- Tô Kỳ Đông! – Chàng trai cúi đầu nhìn yêu hồ ngồi trên ghế sofa, đôi mắt màu đen gọn sóng – Có một chút muốn nói chuyện với cậu, về thế giới “The Ring” này. (ND: Anh ấy đã xuất hiện, tình yêu của đời iem a a!!!)

- Cùng với tôi? Có lẽ là tìm Huyền Phong hay Dịch Khải sẽ tốt hơn.

- Lúc chạy trốn trên cầu thang, Sadako vẫn luôn đi sau cậu, nhưng lại không công kích cậu. – Tô Kỳ Đông nói thẳng, thấy rõ Mặc Ly kinh ngạc. Hắn cũng nhận ra mâu thuẫn giữa Triệu Đông và Mặc Ly, nhưng không chút do dự lựa chọn người sau.

- Cậu... cũng thấy được? – Mặc Ly nheo mắt, bắt đầu nghiêm túc đối đãi với chàng trai ngay từ đầu cảm giác tồn tại rất mỏng manh lại dị thường kỳ lạ này. Dựa theo tiểu thuyết trước kia từng đọc, Không Gian Cửa Thần là một nơi có lúc sẽ chọn những con người tài năng không bình thường hoặc người siêu năng lực. Có lẽ Tô Kỳ Đông là một trong số đó.

- Trời sinh, gia tộc di truyền. – Tô Kỳ Đông gật đầu, không muốn nhắc lại chuyện này nhiều, hắn đưa ra một tờ báo, bên trên liti nhit toàn tiếng Nhật, đại khái là mua ở tiệm bán báo dưới đường – Tin tức trang đầu hôm nay, có người chết vì một loại virus kiểu mới. Loại virus này khá giống với virus đậu mùa.

- Đây chính là virus Ring sao? – Mặc Ly không hiểu tiếng Nhật, chỉ có thể nhìn theo ngón tay Tô Kỳ Đông thấy tấm hình người chết. Một người đàn ông rất bình thường, bình thường đến mức ném vào trong đám người liền không tìm thấy.

- Đây là vai chính trong The Ring, Kazuyuki Asakawa... Không, phải nói là vai chính trong toàn bộ các tác phẩm The Ring.

Mặc Ly dùng đuôi cáo vỗ vỗ ghế sofa trống bên cạnh, ra hiệu hắn ngồi xuống nói tiếp.

- Cậu biết bao nhiêu về câu chuyện The Ring này?

- Chỉ xem một chút. Hơi sợ nên không có nhìn hết. Chỉ nhìn qua bình luận phim trên mạng.

- Vậy còn những người khác?

- Có lẽ tôi là người nhìn nhiều nhất!

Tô Kỳ Đông gật đầu tỏ vẻ đã hiểu.

- Tôi cảm thấy ngay từ đầu tiêu chuẩn cân nhắc thế giới này của chúng ta đã sai lệch rồi... Phở bản này, không nhất định toàn bộ đều do phim kinh dị tạo thành. Có lẽ còn có các trò chơi kinh dị khác, tiểu thuyết thậm chí là truyện thần thoại. Tôi nghe thấy trọng điểm thảo luận của mọi người luôn là đầu mối nhiệm vụ chính “Siêu độ Sadako”, hơn nữa bị Sadako tập kích bất ngờ quấy rầy tiết tấu. Chúng ta đều xem nhẹ một điểm quan trọng, chính là nhiệm vụ đường nhánh. Trong trò chơi mở màn hình như đều chỉ cung cấp đầu mối nhiệm vụ chính mà không cung cấp nhiệm vụ đường nhánh đúng không?

- Đạt được mẫu virus Ring? – Mặc Ly nhấn mặt. Thực sự, từ đầu cô không để ý đến nhiệm vụ đường nhánh này, chỉ cho rằng cứ thuận theo tự nhiên là có thể tìm được mẫu virus này.

- Virus Ring, phiên dịch thành tiếng Trung lại có thể hiểu là “Hoàn Bệnh Độc”. The Ring, “Chuông” có nghĩa là “Ring”, cái tên Ring lại có nghĩa là vòng xoay. Hiểu Ring là chuông điện thoại kỳ thực đều là xuyên tạc, bởi vì cảnh kinh điển trong phim là tiếng báo điện thoại. Hàm ý khác của nó là “vòng”, giống như kết cấu vòng xoắn của DNA, không có điểm cuối.

- Ngay từ đầu chúng ta đã quên mất, đây không phải là tập hợp phim kinh dị. Mặc dù ban đầu cậu có nói đến phiên bản Mỹ cùng với bản tiểu thuyết, nhưng ở Nhật Bản khiến suy nghĩ mọi người đều bị hạn chế, cho rằng đây là bộ phim The Ring. Nhưng tôi lại càng thiên hướng đây là bản tiểu thuyết của The Ring, bởi vì tên của cuốn tiểu thuyết đó là “Ring”.

- “Đạt được mẫu virus Ring” đã gợi ý cho chúng ta. Thế giới trong tiểu thuyết càng phức tạp hơn, càng hoàn thiện hơn trong điện ảnh. Một khi tính sai, khả năng sẽ gặp phải sai lầm trí mệnh trong đầu mối nhiệm vụ chính!

“Anh chàng này không đơn giản!”

Tai cáo của Mặc Ly phản chấn đứng thẳng

- Mẫu chốt của siêu độ Sadako ngay tại chữ “Ring”, có nghĩa là “vòng”?

- Tôi nghĩ là vậy. – Tô Kỳ Đông gật đầu, tiếp tục nói – Bản tiểu thuyết cho chúng ta nhiều hơn một gợi ý — Hoàn giới Ring!

- Thế giới của Sadako không phải là thế giới hiện thực. Bởi vì có một đoạn đặt ra quá mức khoa học viễn tưởng, không giống với ấn tượng của mọi người trong “The Ring”, còn nữa kỹ thuật điện ảnh năm đó cũng không lý tưởng, vẫn chậm chạp không phục chế. Hoàn giới là một thế giới giả thiết cơ sở hai được xây dựng bên trong một chiếc máy vi tính của thế giới thực, trong tiểu thuyết thời gian của nó trôi qua nhanh hơn thế giới thực sáu lần. Như vậy

nửa năm trong Hoàn giới tương đương với một tháng trong thế giới thực.

- Cũng giống như liên hệ giữa thế giới thực cùng với phó bản khủng bố chúng ta đang ở vậy. – Mặc Ly cắt ngang lời Tô Kỳ Đông, tốn một chút thời gian tiêu hóa thông tin vừa nhận được, gật đầu tỏ vẻ mình đã hiểu – Vậy thì chúng ta gặp được Sadako, có nghĩa là chúng ta đang ở trong thế giới giả thuyết — trong Hoàn giới?

- Đúng. Hơn nữa căn cứ theo tiểu thuyết, Hoàn giới và thế giới thực không phải thế giới song song, nhân vật trong đó sẽ không lặp lại. Mà người tên là Asakawa ở trên báo này là một ngoại lệ. Trong phim đã cải biên hoàn toàn sự kiện ma quái trong “Ring”, không nói đến thế giới thực. Mà Asakawa, anh ta đã đánh vỡ cân bằng — Trong tiểu thuyết anh ta chết vì nhồi máu cơ tim, nghĩa là nhiễm virus Ring. Anh ta là một thiên tài, trước khi tử vong lại có thể hiểu mình chỉ là một chuỗi số liệu cơ sở hai trong hoàn giới. Trước một khắc tử vong, anh ta giải được mật mã, gọi một cuộc điện thoại đến thế giới thật.

- Anh ta nói với điện thoại bên kia, người mà anh ta cho là “Thần” ở trên thiên đường, một thế giới văn minh hoàn toàn mới —

- “Hãy mang tôi đến thế giới của Ngài.”!

Mí mắt Mặc Ly gật một cái.

“Hãy mang tôi đến thế giới của Ngài.”

Cô mặc niệm lại câu nói này trong lòng, đột nhiên cảm giác được cộng hưởng.

Cô cảm giác mình trở thành một con rối không quan trọng gì trong kịch bản, theo ý nghĩ của biên kịch bị một sợi dây thừng gọi là “Vận mệnh” lôi kéo bày ra các loại động tác. Bị vận mệnh khống chế, bị khán giả soi mói bình luận.

“Hãy mang tôi đến thế giới của Ngài...”

Giờ phút này, cô cũng muốn được mang đến “Thế giới chân chính”.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Virus Ring

- Có người đã thông qua số liệu tái tạo lại DNA của Warizan, nhân bản hắc, biến hắc thành trẻ sơ sinh đưa đến thế giới thật. Nhưng theo đó, virus Ring cũng ẩn dấu trong DNA của hắc, mang đến một tai họa cho thế giới thực — virus ung thư làm thay đổi giới tính nhân loại.

- Những người nhiễm bệnh sẽ không ngoại lệ bị tử vong. Warizan, sau đó hắc được một cặp vợ chồng không thể sinh nở nhận nuôi, đặt tên là Mochi. Cha của hắc và người yêu, con trai đều chết vì virus. Để tìm ra phương pháp chữa bệnh, hắc quyết định tiến vào hoàn giới đã bị ung thư hóa mà ngừng hoạt động suốt 20 năm. Cuối cùng, trong tiểu thuyết, hắc thành công nghiên cứu ra vaccine phòng bệnh.

- Đợi đã, cậu nói “hoàn giới bị ung thư hóa” là sao? – Mặc Ly bắt lấy một cụm từ chưa bao giờ nghe qua.

- Hình thái tiến hóa cuối cùng của Sadako. Cuộn video của cô ta chính là virus Ring. Bản thân virus không thể tự phát tán, phải dựa vào ký sinh tế bào mới có thể phát tán. Băng video lợi dụng nguyên lý đó để tự gia tăng số lượng cho mình... Vốn phức chế băng video không có nhiều nguy hiểm như vậy, nhưng có bốn thanh niên vì đùa dai nên đã cắt bỏ phần phương pháp sống sót, bỏ thêm 30 giây quảng cáo, như vậy liền trở thành tái tạo lại cấu trúc DNA, phát sinh đột biến. Một khi xem video sẽ bị nhiễm virus Ring, dẫn phát nhồi máu cơ tim, cuối cùng thống khổ mà chết... Nhưng virus lại phát sinh biến dị lần thứ hai. Một cô gái tên là Takano Mai, bạn gái Warizan, đã xem cuộn băng này ngay trong “Ngày rụng trứng”.

- Kết quả, cô ấy không chỉ nhiễm virus Ring, còn khiến virus di căn vào tế bào trứng thụ tinh... Trong vòng một tuần, Sadako được sinh ra. Chỉ mất thêm một tuần nữa để cô ta lớn lên đến 19 tuổi. Sau đó cô ta không chế người khác xuất bản tiểu thuyết “Ring”, hơn nữa tiểu thuyết cũng mang virus giống như băng video. Cuối cùng cô ta không chế nhà làm phim sản xuất bộ phim “Ring” mà vai nữ chính là Yamamura Sadako, khiến tất cả mọi người xem phim đều bị nhiễm virus. Hơn nữa những người phụ nữ xem phim trong “ngày rụng trứng” sẽ được thụ tinh, một tuần sau sinh hạ một “Sadako” mới.

- Cứ tuần hoàn ác tính như vậy, Sadako giống như một tế bào ung thư, không ngừng ký sinh, phân liệt, sinh sôi nảy nở, giống loài trong hoàn giới trở thành một loại, cuối cùng sadako mặc hóa, không có giống loài đa dạng tính. Đó chính là “Ung thư hóa”.

- Phương thức truyền bá virus trong hoàn giới được xem như một hiện tượng ma quái. Nhưng trong thế giới thật, băng video hoàn giới, tiểu thuyết, điện ảnh và nhân loại trong đó giống nhau, đều là một chuỗi số liệu. Điều này cũng làm cho khoa học có khả năng giải quyết khả năng truyền bá virus. – Tô Kỳ Đông nói xong một hơi, hít thở liên tục. Trước giờ hắc chưa từng nói nhiều như vậy trong một ngày.

Mặc Ly chống cằm, lắng nghe vô cùng nghiêm túc. Trong chớp mắt, cô dường như hiểu ý của Tô Kỳ Đông. Đột nhiên cô đứng lên, bị suy nghĩ của mình chấn kinh:

- Ý của cậu là, nhiệm vụ đường nhánh “Đạt được mẫu virus Rìng” của chúng ta căn bản không phải là lấy mẫu máu của người chết hoặc mẫu DNA, mà là tìm đến băng video truyền bá virus! Tiêu diệt phân thân Sadako chính là “Sadako” được sinh ra từ những người phụ nữ kia, mà siêu độ bản thân “Sadako” chính là giết chết “Sadako” được Takano Mai sinh ra!

Tô Kỳ Đông gật đầu, nhưng nghe đến cuối cùng lại lắc đầu.

- Mặc Ly, đừng quên sau lưng cậu luôn đi theo một oán linh “Sadako”, đây là điều không có trong nguyên tác, cho dù điện ảnh hay tiểu thuyết. Takano Mai sinh ra “Sadako” không có gì khác biệt những người phụ nữ khác sinh ra “Sadako”, đều là phân thân. Bản thể của cô ta đã chết dưới giếng từ 25 năm trước.

Nhắc đến oán linh, Mặc Ly có phần không rét mà run. Ánh mắt lạnh lẽo oán hận không thể xóa khỏi trí nhớ.

- Tôi nghi ngờ mẫu chốt siêu độ Sadako vẫn phải tìm manh mối ở cái giếng nơi cô ta chết và hài cốt của cô ta, còn có oán linh kia nữa. Giết chết phân thân Sadako cùng tìm kiếm băng ghi hình chỉ nhắc nhở cho chúng ta một sự thật...

- Mỗi một Sadako đều có lực lượng cường đại, có thể thôi miên người khác, có thể dùng ý niệm giết người. Có lẽ mọi người có biện pháp đối phó với một Sadako, nhưng nếu hai Sadako thì sao? Ngăn ngàn vạn vạn Sadako thì sao?

Sắc mặt Mặc Ly trở nên trắng bệch, lâm bẫm

- Còn có hạn chế thời gian...

- Không sai. Điều này rõ ràng đang uyển chuyển nhắc nhở chúng ta, hoặc là giết chết cô ta trước khi Tanako Mai sinh nở. Thời gian Sadako được sinh ra đến khi xuất bản tiểu thuyết, trở thành nữ chính trong phim điện ảnh, dài khoảng nửa năm. Nhưng, nhiều băng ghi hình được phục chế như vậy, thật sự sẽ không có một “Tanako Mai” thứ hai sao? Tôi nghĩ “Thần” nhất định sẽ thay đổi nội dung vở kịch.

- Hoặc là không cần quan tâm tới Tanako Mai, Warizan, dùng tốc độ nhanh nhất tìm cách siêu độ Sadako... Đây không phải là một nhiệm vụ không yêu cầu thời gian, tốt nhất là có thể hoàn thành trong vài ngày.

Nói đến đây, Tô Kỳ Đông nhắm mắt lại:

- Tôi chỉ có thể nghĩ bấy nhiêu đó thôi. Về phần làm sao để siêu độ Sadako, tôi cũng không có manh mối nào cả. Có lẽ thật sự phải dùng tới âm dương thuật cùng ba thần khí mới có thể tiêu diệt Sadako.

Mặc Ly cũng than thở:

- Cậu đã làm tốt lắm rồi. Phở bán trước đây tôi thậm chí còn là một trạch nữ cái gì cũng không biết. Chỉ ít hiện tại suy đoán của cậu đã vạch ra một sai lầm trí mạng.

- Trạch nữ? Vậy cô làm sao sống sót được? Tôi cảm thấy cường hóa của cô là cao cấp nhất trong số mọi người rồi. – Tô Kỳ Đông cẩn thận đánh giá thiếu nữ hồ ly từ trên xuống dưới.

- Liều mạng xử lý một con Tank, một con Witch! Vượt qua cao phú suất, bỏ qua bạch phú mỹ! – Thiếu nữ hồ ly vênh đuôi, tay phải nắm quyền, sau lưng xuất hiện bối cảnh biển khơi ngập trời.

- ... – Hẳn thật sự... không chọn sai đội ngũ chứ?

- A a ——

Gian phòng đối diện truyền tới tiếng thét chói tai của Linh Lâm, cùng với tiếng súng dày đặc. Mặc Ly cùng Tô Kỳ Đông đồng thời đứng lên, nhìn nhau rồi chạy tới phía đối diện.

Ai cũng không thể ngờ, hành động của Sadako còn vội vã hơn dự đoán. Triệu Đông tách Mặc Ly ra khỏi tổ là một sai lầm trí mạng, bởi vì Sadako thực sự có chút kiêng kỵ huyết thống của Mặc Ly. Nhưng vốn là “Bùa hộ mệnh” Yêu Hồ lại bị đuổi đi như vậy, cuối cùng ăn phải quả đắng là chính mình.

Mặc Ly vốn còn đang buồn rầu nên xử lý Triệu Đông như thế nào đâu. Chẳng qua mình còn chưa động thủ, Sadako đã nhanh chân hơn rồi.

Triệu Đông chết, chết ngay trong phòng tắm.

Đây là cảm giác không cam lòng khi con mồi bị cướp đi. Khi Mặc Ly tỉnh táo lại ý thức được cảm giác của bản thân mình, trái tim đập chậm nửa nhịp —— Chính mình, bây giờ còn có thể xem như con người không?

...

- Tại sao lại như vậy? – Mặc Ly vừa vào cửa liền ngửi được một mùi hôi thối như mùi nước biển. Vương Giai Tuệ đang an ủi Linh Lâm còn không ngừng khóc nức nở.

A Thanh cầm một lá bài “Tứ Thần”, sắc mặt âm ảm.

- Tôi có nói với anh ta đừng đi vệ sinh một mình, có khả năng sẽ gặp phải tử thần. Nhưng anh ta không nghe tôi nói.

Mặc Ly thật sự không tìm ra quan hệ giữa “Đi vệ sinh một mình” và “không nghe lời người khác”, nhưng cách Triệu Đông chết lại khiến cô có một vài ý tưởng.

- Chết chìm!

Địch Khải kiểm tra thi thể coi như hoàn hảo của Triệu Đông, đẩy ra hai bên tóc mái trên trán hấn, đầu ngón tay dính một chút vết rêu xanh.

- Toàn thân đều ướt đầm. Cho đến khi Linh Lâm phát hiện, trong vòng 10 phút không phát ra bất kỳ tiếng động nào, cả người bị chìm vào bồn cầu, nhưng bên trong bồn cầu lại không có rêu xanh.

- La Địch... có lẽ cũng giống như vậy.

Mặc Ly nhớ lại một khắc rời khỏi khách sạn, thi thể La Địch là do mình vô ý thức thiêu hủy bằng hỏa hỏa.

“Chết đuối... Sadako đã chết như vậy ở dưới giếng!”

“La Địch cùng Triệu Đông rốt cục đã gặp phải chuyện gì? Không có bất kỳ diêm báo nào, không có bất kỳ tiếng vang, lặng lẽ tử vong không để lại dấu vết...”

Mặc Ly cắn môi, đuôi cáo bất an đong đưa.

“Bọn họ bị truyền tống tới cái giếng của Sadako rồi chết, sau đó được đưa về, hay là còn có chuyện ma quái khác? Hoặc là... Bọn họ đều phát hiện gì đó...”

Cho dù Tô Kỳ Đông đã lý luận về hoàn giới, phó bản khủng bố chỉ là thế giới do Thần sáng tạo, khoa học chỉ có thể cúi đầu dưới Thần sáng thế.

Bọn họ, chỉ là từ một hoàn giới, chui đến một hoàn giới khác, không hơn.

- Mặc Ly, dùng lửa thiêu thi thể, thu lại tro cốt đi.

Trong lòng Địch Khải cũng rất không thoải mái. Dù sao cũng chung sống một thời gian rất dài với Triệu Đông. Một người vừa rỗng còn chạy nhảy đã tử vong trong chốc lát.

Đột nhiên ông rất muốn hút một điếu thuốc. May mắn, hồ ly nha đầu không có chuyện gì.

Thế là ngôn luận hôm nay Sadako sẽ không tập kích đã bị bác bỏ. May mà Địch Khải đã sớm bố trí kết giới cách âm, trừ hai gian phòng của bọn họ ra, người khác sẽ không biết dị biến ở nơi này. Mọi người lại một lần nữa tụ tập trong phòng Mặc Ly. Phòng tắm nơi Triệu Đông tử vong phẳng phát như bị nguyên rửa, chỉ cần đứng thêm một giây cũng cảm thấy ngột thở.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 13: Giờ Thực Hành

Mặc Ly thuật lại cho mọi người nghe về lý luận hoàn giới cùng suy đoán phục chế Sadako của Tô Kỳ Đông. Triệu Đông vừa chết, quyền lãnh đạo đội ngũ liền rơi vào tay hai thầy trò Địch Khải và Mặc Ly.

- Nói cách khác cảnh tượng kinh điển Sadako bò ra từ TV là bất thành lập! – Huyền Phong nhẹ nhàng thở phào. Đại khái cảnh đất khách nhất của The Ring là kết cục của phần đầu tiên, xe chậm rãi chạy qua, không khí nhạc nền rùng rợn. Đột nhiên hình ảnh thay đổi, vain am chính đã bị Sadako chui ra khỏi TV dọa chết.

Trong tiểu thuyết The Ring, tất cả mọi người đều chết vì ý niệm từ băng ghi hình, bị nhiễm virus Ring. Sadako bò ra khỏi TV hoàn toàn vì dọa người xem.

- Ai mà biết được. Tôi đã không còn hy vọng vào sự biết điều của “Thần”. – Mặc Ly trình bày vai chính trong “Left 4 Dead” đã chết liền hai người dưới mí mắt của mình. Điều này không khoa học! Trong trò chơi còn có thể sống lại cơ mà!

Nhớ đến Francis cũng mình vượt qua hơn nửa phó bản, trong lòng Mặc Ly lại đau đớn. Con đau này sẽ không biến mất theo thời gian, sẽ gắn chặt với sinh mệnh của mình, không có cách nào xóa bỏ.

- Như vậy... Tiểu thư Sadako có lẽ tạm thời sẽ không quấy rầy chúng ta. Chúng ta phân công nhau đến đền thờ tạ ơn trời.

Địch Khải cười tủm tỉm mở ra bản đồ Nhật Bản.

- Không phải ai cũng có cơ hội làm đạo tặc quốc tế đâu, không cần bỏ qua cơ hội một lần và duy nhất này nhé!

Hồ ly thiếu nữ tựa hồ càng hoạt bát hơn ở trong Không Gian Cửa Thần. Sadako không thể ngăn cản cô trở thành đạo tặc cấp quốc tế >”

- Yasakani no Magatama (*)! Cháu muốn đi trộm Yasakani no Magatama! – Mặc Ly vẫy đuôi, hài lòng thỏa dạ ôm hình ảnh viên ngọc. Hiện tại bọn họ đang ở Tokyo, viên ngọc Yasakani được cung phụng ở hoàng gia Tokyo là dễ trộm... lấy được nhất! Còn cái gì kiếm Kusanagi no Tsurugi (*) nghe là biết có liên quan tới Yamato no Orochi (*). Còn chiếc gương Yata no Kagami còn có tám con quạ như hồ rình mồi.

Hoàn toàn không có lòng tin vào điểm cuối của “Thần”, Mặc Ly chuyển ánh mắt vào ngay “Quả Ớt nhỏ” (**) màu xanh. Đại thần Amaterasu có giỏi thì tới đây ngăn cản mình a ٩ (͡° ͜ʖ ͡°) ٩

- Vấn đề là... Phải trộm như thế nào? – Biểu cảm Huyền Phong có phần cứng ngắc – Dùng tiền hối lộ? Dùng súng ống siêu việt khoa học kỹ thuật hiện tại xông vào? Hay là gửi giấy báo trước giống siêu đạo chích Kid?

Hắn hoàn toàn hiểu rõ kết cấu của đội ngũ gà mờ này. Kết giới sư Địch Khải chịu trách nhiệm phòng ngự, nữ chiến sĩ Vương Giai Tuệ cận chiến, Hỏa Xạ Thủ Mặc Ly... Ngạch, lại nói, cô nàng này có huyết thống giống như đạo tặc Yêu Hồ Tàng Mã trong “U Du Bạch” thì phải.

- Thủ đoạn đặc biệt! – Mặc Ly cười như một con hồ ly. Hoàng thất đề phòng nghiêm khắc nhất. Khách du lịch không thể tham quan ngọc Yasakani. Nhưng cô có một loại thực vật đã được chuẩn bị từ trước —— Bào Tử Thảo Số Ba ngồi một góc trong Ma Giới âm thầm lau nước mắt.

Có thể dịch chuyển tức thời, có thể dạy dỗ, có thể giả vờ vô tội, Ma Giới Bào Tử Thảo, thực vật tốt “ba có thể”. Muốn đặt hàng hãy gọi 998, chỉ cần gọi 998!

- Hmm... Vậy thì Mặc Ly, cháu và Tô Kỳ Đông đi lấy ngọc Yasakani. – Địch Khải sờ cằm – Những người khác cùng tôi học tập vua đạo tặc, đến Viện Bảo Tàng lấy kiếm Kusanagi thôi!

- Này! Đừng có nói đơn giản như tập hợp thành đội đi đánh quái vậy! Nghĩ chúng ta là Lữ Đoàn Áo Ảnh sao? – Huyền Phong phi nhỏ.

- Ai? Cháu với cậu ta? – Mặc Ly chọc chọc bên cạnh cũng vô cùng kinh ngạc Tô Kỳ Đông. Hai người bọn họ là cái đỉnh gì? Không sợ gặp phải Sadako sao? Chia tởm như vậy thì còn trở về kiểu gì!

Tất cả mọi người vừa hưng phấn vừa khăn trương thảo luận hành động kế tiếp. Ám ảnh bị Sadako công kích có vẻ như đã mờ nhạt hơn một chút.

- Nhìn trúng người nào thì tự đi kiểm tra đi. – Địch Khải bình tĩnh đối diện với Mặc Ly – Cháu đã nhận Tô Kỳ Đông làm đồng đội của mình, năng lực của cậu ta có bao nhiêu, phải tự đi kiểm tra. Khi tất yếu... cũng cần đẩy xuống vách núi!

Bị bỏ rơi, chạy trốn khỏi Tank, bị Witch đâm một móng kinh hồn, giống như phim quay chậm chiếu trong đầu Mặc Ly.

- Điều hâu con không biết bay thì không bảo hộ được, cuối cùng cũng sẽ tử vong. Hơn nữa, cháu cảm thấy mấy người kia thế nào?

Địch Khải chỉ vào Linh Lâm vẻ mặt không tình nguyện cùng với ba thanh niên lưu manh tới bây giờ vẫn không nhớ tên.

“...” Mặc Ly cắn môi, trong lòng nổi lên sóng gió động trời. Địch Khải hơi híp mắt, không thể xem nhẹ sát ý trong đó. Trong lòng cô vẫn luôn xem Địch lão là một người hiền lành ôn hòa, hòa dịu không khí ngưng trọng trong đội ngũ. Có lẽ, bây giờ Địch Khải mới là ông ấy chân chính.

- Mặc Ly, trong Không Gian Cửa Thần không cho phép đội ngũ tàn sát lẫn nhau. Giết người thứ nhất bị trừ 1000 điểm, người thứ hai trừ 3000 điểm, người thứ ba trừ 9000 điểm... nhưng chỉ do mình giết mới bị trừ điểm. Nếu có gì ngoài ý muốn, “Thần” sẽ không mua bảo hiểm thay con người.

Cho nên, Triệu Đông mới bỏ mặc gã bụng bia mở cánh cửa đi tới tử vong. Cho nên, hắn mới trơ mắt nhìn Mặc Ly rớt xuống ban công bị Zombie xé nát. Không hữu dụng, thì phải “vứt bỏ”.

- Hoặc là, cháu mang bốn người mới kia đi hoàng cư?

Mặc Ly lắc đầu như trống bỏi. Địch Khải biết cô sẽ từ chối, chỉ cười cười sờ mái tóc rối tung của cô.

- Không nên tùy ý vứt bỏ bất kỳ sinh mệnh nào. Bạo quân máu lạnh thì không thể ngưng tụ lòng người, nhưng thánh mẫu đa tình có thể tự đẩy mình đến ranh giới tử vong và phản bội.

- Vậy thì... Nên làm như thế nào? Cháu cũng đã từng... đến đây như vậy. – Mặc Ly mím môi, giọng nói hơi run lên.

Giờ phút này, trong lòng cô đang nổi lên mưa rền gió dữ tàn sát. Cô biết, không phải ai cũng có thể tin nhiệm, giao sau lưng mình cho người đó. Nhưng, cô thật sự không thể tính kế cướp đoạt một sinh mệnh tươi sống. Cô càng sợ hãi, chính mình có thể hoàn nỡ làm điều đó, nhưng trước kia cô hoàn toàn không biết gì về chuyện đó cả.

- Đây là lựa chọn của cháu. Nhớ kỹ, đã không còn đường lui, đừng quay lại!

- Cháu biết rồi!

Thiếu nữ cố gắng cười gượng, nhưng khuôn mặt nhăn nhó như một mẩu giấy nát, còn khó coi hơn khóc.

Địch Khái biết, con đường đi đến hoàng cung của cô sẽ bị lương tâm khiển trách, thậm chí đứng ngồi khó khăn.

Nhưng mà, đây là một khóa học thực hành nhất định phải trả học phí.

A Thanh đang bói cho Linh Lâm. Nhìn con bài, cậu suy tư nhìn Địch Khái. Vận mệnh chi dân chưa bao giờ sai lầm.

Lá bài “The Hanged Man” có nghĩa là... tình lợc.

...

Chú tài xế bị một xấp tiền dày cộp choáng mù mắt, cúi đầu khom lưng đưa Mặc Ly và Tô Kỳ Đông đến gần hoàng cung.

- Hai vị đến đây muộn như vậy để làm gì? – Chú tài xế cầm một xấp tiền mặt cười đến xuân quang xán lạn.

Mặc Ly tiếp tục mỉm cười, sau lưng nhéo Tô Kỳ Đông một phen. Con em nó, cô không biết tiếng Nhật!

- Nghiên cứu thảo luận lịch sử hện hồ lãng mạn. – Tô Kỳ Đông giật mình một cái, giải thích theo lời kịch được sắp xếp sẵn.

Chú tài xế lộ ra vẻ mặt “Tôi hiểu rồi”, nhanh chóng lái xe rời đi.

Ông hiểu? Ông hiểu cái khi gì!

Gió lạnh thổi qua hai người về mặt hỗn độn. Bọn họ đặc biệt thừa dịp không trăng không sao, mạo hiểm bị tiểu thư Sadako mời vào TV uống trà đến đây, không phải vì viên ngọc giống như quả ớt kia sao!

Mặc Ly điều động yêu lực, một con Bào Tử Thảo chui ra từ lòng đất, then thùng ngượng ngừng vuron lá cây vô vô nụ hoa của mình. Mặc dù không có mắt, nhưng lực chú ý tuyệt đối tập trung trên người chủ nhân Yêu Hồ nhà mình.

- Đi, vào bên trong ăn luôn ngọc Yasakani! – Thiếu nữ hồ ly dịu dàng nói với thực vật nhà mình, cứ như ném một cái đĩa rồi kêu chó đuổi theo cắp về.

Chủ nhân, cái thứ đó ăn không ngon! Chúng ta là ma vật, ăn cái kia sẽ bị tiêu chảy TVT

- Bồi luyện Gunkata 10 ngày?

...

Bào Tử Thảo vận vẹo thân thể nhỏ gầy, giả vờ làm một ngọn cỏ bình thường lên vào hoàng cung, đi về phía phát ra thần lực đáng ghét.

- Địch Khái nói gì với cậu vậy? Về mặt của cậu thật không thích hợp! – Xung quanh Tô Kỳ Đông lổm đóm một đoán hồ hòa, soi Mặc Ly giống y hệt Sadako. Nhưng hắn vẫn cảm nhận được không khí xung quanh thiếu nữ có vài phần kim nén. Sau khi nói chuyện với Địch Khái chưa đến năm phút, cô ấy cứ như vậy suốt.

- Không có chuyện gì. – Mặc Ly phủ nhận.

- Chỉ có hai người ở đây... Sợ là đến khi bọn họ lấy được kiếm Kusanagi, ít nhất cũng phải chết bốn người.

Thân thể Mặc Ly chấn động, nhắm mắt lại coi như ngầm thừa nhận.

Tô Kỳ Đông không khỏi tự hỏi mình có phải sẽ có kết cục đồng dạng như vậy hay không. Điều hắn muốn chính là sống sót, không hơn.

- Này Tô Kỳ Đông, cậu...

Tô Kỳ Đông trầm mặc khiến Mặc Ly mơ hồ bất an. Tựa hồ nội dung câu chuyện The Ring này đã thuật lại hết cuộc đời hắn. Cô vẫn rất yêu thích cậu trai thông minh nội liêm này.

- Oa ——!

Một tiếng thét chói tai phá vỡ đêm tối yên tĩnh.

Mặc Ly đột nhiên vẩy động đuôi cáo, một loạt súng kíp nòng dựng đứng sau lưng, hai tay cầm súng nhắm ngay nơi phát ra tiếng thét. Bóng tối khôn cùng cắn nuốt bọn họ. Hoàng cung này lẽ cùng đèn đuốc ở xa bị một mảnh xám ngắt che lương bao phủ, ngăn cách thành một không gian tĩnh lặng.

Một con quạ đen khổng lồ phát ra tiếng thét thê lương chói tai, kích động vẩy cánh tạo thành gió lốc!

Chú thích:

(*) Thanh kiếm Kusanagi no Tsurugi (草薙剣, thảo thế kiếm) chiếc gương Yata no Kagami (八咫鏡, bát chỉ kính), và viên ngọc Yasakani no Magatama (八尺瓊曲玉, Bát xích quỳnh khúc ngọc) là Tam Chủng Thần Khí trong truyền thuyết Nhật Bản.

Theo truyền thuyết, ba vật này từng thuộc vật sở hữu của các vị thần trong Thần Đạo là Susanoo và Amaterasu. Truyền thuyết kể rằng thần biển và gió bão Susanoo thường hay bất hòa với Thiên Chiếu Đại Thần Amaterasu nên hai người thường đuổi đánh nhau. Một lần Susanoo bị Amaterasu đuổi phải chạy ngang qua tỉnh Izumo, nơi ông bắt gặp hai thần đất. Hai vị thần đất này lúc đó lại bị Yamata-no-Orochi (八岐の大蛇, Bát Kỳ Đại Xà) quấy nhiễu và còn bắt đi mất bảy người con gái lớn của họ. Susanoo, sau khi hỏi cưới cô con gái còn lại là Kushi-inada-hime (奇稲田姫) bèn làm ra tám tám bình rượu Sake để dụ cho con rắn uống say rồi giết chết. Sau đó ông cắt xác con rắn làm nhiều khúc. Từ đuôi của nó xuất hiện một thanh kiếm chính là thần kiếm Kusanagi.

Một lần khác, Susanoo chọc tức Thiên Chiếu Đại Thần Amaterasu khiến bà vô cùng giận giữ và tự nhốt mình trong hang khiến cho thế gian chìm trong bóng tối vô tận. Khi đó Ame-no-Uzume, nữ thần của lễ hội và hạnh phúc, bày mưu treo một chiếc gương bằng đồng lên cây, khoác hoa lá lên mình, đeo một chuỗi ngọc rồi nhảy múa trước hang. Nhiều vị thần khác bị thu hút cười nói ồn ào khiến cho Amaterasu tò mò bước ra khỏi hang. Hình ảnh bà phản chiếu trong gương đồng đã khiến thế gian không còn chìm trong bóng tối nữa, và chiếc gương ấy trở thành chiếc gương thần Yata no Kagami, còn chuỗi ngọc Ame-no-Uzume sử dụng trong cuộc nhảy múa ấy thì trở thành Yasakani no magatama (người ta tin rằng hiện nay nó chỉ còn lại duy nhất 1 viên). Về phần Susanoo, ông tìm đến và tạ lỗi với Amaterasu bằng cách tặng bà thần kiếm Kusanagi.

(**) Viên ngọc Yasakani có hình dạng một nửa bát quái, màu xanh ngọc bích nên Mạc Ly nói nó giống như quả ớt xanh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 14: Bát Chỉ Nha

- Là Bát Chỉ Nha! – Vật áo bị con lốc cuốn bay xộc xệch, Tô Kỳ Đông chỉ có thể trơ mắt nhìn Mạc Ly bị Bát Chỉ Nha lao xuống dưới vẩy cánh thời bay.

- Bát Chỉ Nha không phải là người bảo vệ gương Yata sao? Nó chạy đến đây làm gì?

Mạc Ly lộn một vòng trong không trung, dùng đuôi giữ thăng bằng, lui về sau vài bước mới dừng lại. Cô đã tận lực nghiên cứu một chút lịch sử, mấy cái tên này là người thủ hộ một trong Tam Chủng Thần Khí của Nhật Bản —— Gương Yata no Kagami. Mà Bát Chỉ Kính ở tận Y Thế Thần Cung, cách xa nơi này như vậy.

- Ở Nhật Bản, quạ là sứ giả siêu độ oán linh. Bát Chỉ Nha là sứ giả của Thiên Chiếu Đại Thần, quản lý giới hạn giữa sống và chết. Huyết thống Yêu Hồ của cậu cùng với hơi thở còn sót lại của Sadako khiến Bát Chỉ Nha cảm ứng được! – Tô Kỳ Đông không thể không hét lên thì Mạc Ly đang nổ súng liên tục mới có thể nghe rõ ràng.

Nói cũng lạ, Bát Chỉ Nha cơ hồ không thèm quan tâm đến Tô Kỳ Đông có lực chiến đấu gần bằng không ở một bên, chỉ công kích một mình Mạc Ly.

- Đại tiểu thư Sadako là một oán linh khổng lồ như vậy sao chúng mày không đi siêu độ, ở đây chặn đường tao làm cái gì?! – Mạc Ly tức giận hét lớn một tiếng, tiện tay quăng nón Beret lên không trung. Theo quỹ đạo của chiếc nón, vô số súng ống rớt ra, hai tay cùng đuôi đồng thời cầm lấy súng kẹp nòng, một nhóm hai lượt súng bắt đầu tấn công Bát Chỉ Nha.

Bát Chỉ Nha không nhỏ hơn một con voi, có ba chân, trên cổ đeo một chuỗi ớt chín đỏ rực... Nhầm, đó là Bát Chỉ Câu Ngọc.

Đầu của Bát Chỉ Nha bị nòng súng ngắm trúng. Nhưng khi sương khói hòa được tan hết, đầu nó vẫn hoàn hảo không chút sứt mẻ. Yêu Hồ công kích hoàn toàn chọc giận nó. Bát Chỉ Nha ngửa mặt lên trời thét dài, lao về phía Mạc Ly.

Căn bản không biết nên xử lý như thế nào! Mạc Ly xoay người tránh thoát Bát Chỉ Nha công kích. Nhưng gió quất vẫn khiến mặt cô bị thương. Máu thuận gò má chảy tới bờ môi, cô vươn đầu lưỡi hồng hào liếm vết máu. Mùi máu tươi nhàn nhạt tràn ngập khoang miệng, trong mắt Mạc Ly cũng tràn ngập sát ý.

- Trong thần thoại, Bát Chỉ Nha là bất tử, sau khi bị chết cũng sẽ phục sinh! Câu Ngọc, đánh nát Câu Ngọc trên cổ nó! – Tô Kỳ Đông thấy công kích Bát Chỉ Nha không có hiệu quả. Một chuỗi Bát Chỉ Câu Ngọc đỏ rực hết sức bắt mắt.

Có mục tiêu công kích rõ ràng, Mạc Ly không còn gì để do dự, nghiêng người lộn mào tránh thoát con quạ ba chân chỉ biết lao xuống công kích. Cô duỗi tay cầm khẩu súng rút trên mặt đất, ngắm trúng Câu Ngọc bắn một phát.

“Oa ——!”

Không ngờ Bát Chi Nha lại dùng một cánh chắn trước ngực, hỏa dược va chạm cánh tóe lên tia lửa nho nhỏ.

Mặc Ly lập tức triệu hồi ra Bào Tử Thảo Số Một. Các loại hoa quả đủ loại rơi rụng trên đất. Dùng đuôi móc lên một chùm nho, rót vào yêu lực đủ để làm hoa quả nổ tung, dùng sức ném ra ngoài.

Bát Chi Nha hiển nhiên không biết thứ gì bị ném tới, không có phòng ngự. Cà chua rơi dưới chân nó nhanh chóng bành trướng, phát ra tiếng nổ động trời, mang theo mùi hoa quả nồng nặc.

“Oa Oa!” Bát Chi Nha thật không ngờ hoa quả sẽ nổ mạnh, bất ngờ không phòng ngự rơi xuống đất. Quả táo, chuối tiêu, quả quýt... Các loại hoa quả nối gót theo tới, lớn nhỏ không đồng đều liên tiếp nổ mạnh, văng đầy nước trái cây xung quanh nó. Bộ lông mượt mà của Bát Chi Nha bây giờ hỗn độn không chịu nổi, cánh bên phải còn bị nổ trụi một mảng, lộ ra bắp thịt chảy máu đầm đìa cùng khung xương.

Nhưng làm vậy cũng rất hao phí yêu lực. Ném xong quả táo cuối cùng trong tay, Mặc Ly hít thở một hơi thật sâu, có cảm giác ngạt thở như vừa chạy xong 800m. Cô còn phải giữ sức để tiếp tục bắn súng. Cái này chỉ có thể tiện tay nổ, cơ bản không thể đựng đến Câu Ngọc.

“Phanh ——!”

Lại thêm một phát súng. Nhưng lần này Mặc Ly nhìn rõ ràng, trong mắt cô tốc độ viên đạn giảm xuống, lượn vòng bắn trúng mục tiêu. Nhưng trên Bát Chi Câu Ngọc chỉ hiện ra hồng quang mờ nhạt, viên đạn nổ mạnh trên lớp màng hồng quang, sương khói mù mịt.

Bát Chi Câu Ngọc thật đáng ghét, còn mang theo kết giới phòng ngự! Mặc Ly xoa xoa đôi mắt đau nhức, gắng sức nhảy lên né tránh Bát Chi Nha không thể bay được nữa chỉ có thể lao về phía mình. Vừa rồi cảm giác này giống như xem thấu “Thời gian viên đạn”, cô vô ý học được trong phó bản khủng bố trước. Vốn nghĩ đến chỉ là bản năng phản ứng trong lúc đối mặt nguy hiểm, nhưng thí nghiệm xong lại phát hiện có thể không chế. Chẳng qua sẽ tạo thành gánh nặng rất lớn với đôi mắt.

Lần này Mặc Ly không có né tránh, trong tay cô xuất hiện một quả hoa tiêu, một loại thực vật mang mùi chua cay. Thực vật Ma Giới Hạm Hồng, chỉ cần đụng tới vật gì ngoài chủ nhân sẽ lập tức nổ mạnh. Quặng hạt hoa tiêu về phía Bát Chi Nha, tiếng nổ bùm bùm lốp bốp giống như pháo ngày tết, cực kì náo nhiệt.

Lần này Bát Chi Nha bị nổ cho máu tươi đầm đìa. Thế là, nó nổi giận!

Cuối cùng thì Mặc Ly cũng biết tác dụng của Bát Chi Câu Ngọc. Chúng nó bay lên không trung, bắt đầu quay thành một vòng ngược chiều kim đồng hồ —— Thiên Chiếu!... Đương nhiên không có chuyện đó. Vô số quả cầu lửa nhỏ phun ra từ vòng tròn do Câu Ngọc tạo thành, giống như những đóm lửa nhỏ tạo thành sau khi núi lửa phun trào ra cuộn cuộn nham thạch, thiêu cháy vạn vật trên thế gian.

Sứ giả của Thiên Chiếu Đại Thần, nhất định cũng sẽ sử dụng lực lượng của “Mặt Trời”.

Nhiệt độ nóng rực cùng lực lượng ẩn chứa bên trong khiến Yêu Hồ có cảm giác như đặt mình vào lò nướng bánh. Tiêu diệt hết thầy tà ác trên thế gian, đương nhiên trong đó bao gồm Nhị Vĩ Yêu Hồ thuộc loại yêu quái!

Cơ bản là một con quạ đen cận thị nhắm đối tượng!

Hồ ly Mặc Ly lăn lộn, né tránh quả cầu lửa dày đặc. Đóm lửa nhỏ văng khắp nơi trên mặt đất. Cho dù chỉ là một đóm lửa nhỏ trong suốt, dính vào vật áo đều thiêu thủng một lỗ nhỏ. Nhưng vượt qua dự đoán của cô, mấy quả cầu lửa kia lại có thể xoay 180 độ trong không trung, lại bay về phía cô! Trợn mắt né trái né phải, Mặc Ly nỗ lực nhìn rõ quỹ đạo của quả cầu lửa —— Đó cơ bản là một con quạ đen toàn thân rực lửa!

Cẩn chặt chẽ, thậm chí không rảnh để ý tới Bát Chi Nha đang như hổ rình mồi, mấy chục quả cầu lửa cơ hồ không có góc chết bao vây, thế muốn nướng thiếu nữ hồ ly thành hồ ly nướng. Cảm giác chua xót trong mắt ngày càng nghiêm trọng, không biết có phải do sử dụng quan sát quỹ đạo quá nhiều hay không, hay là bị hỏa dược nóng rực huân nóng. Ánh lửa mang theo hỏa tuyến sáng ngời chậm lại mấy lần trong mắt Mặc Ly, mỗi một lần vẩy cánh, mỗi một lần điều chỉnh phương hướng đều có thể thấy được rõ ràng.

Chính là lúc này!

Mặc Ly phát tay áo giũ ra hai khẩu súng kíp nòng, hai tay đan chéo trước ngực, hòng súng vừa đụng vào hai quả cầu lửa đồng loạt nổ súng. Quả cầu lửa dập tắt, hai con quạ đen bị nát vụn rơi xuống đất. Quặng hai khẩu súng ra xa hấp dẫn sự chú ý của mấy con quạ lửa khác, đuôi của cô lại câu lên trên cành cây, thân thể ngửa ra sau song song với mặt đất, dùng đuôi chống đỡ, nỗ lực bắn chết hai con quạ đen muốn đánh lên.

“Bang bang phanh ——!”

Khẩu súng trên tay dùng xong liền ném vào không trung, đuôi cùng tay thay phiên nhau đối súng, không ngừng bắn ra bốn phía. Hai tay khi thì đan chéo khi thì câu ngược ra sau, không có góc chết bắn xung quanh, chỉ có một phát bị con quạ bay ở xa né tránh.

Trên mặt đất càng lúc càng nhiều lông chim cùng thi thể quạ đen.

Một phát cuối cùng!

Đuôi cáo linh hoạt câu lên súng tự động, đánh bay một con quạ đen ở bên cạnh.

Mặc Ly che cánh tay bị phỏng, nơi đó đã phỏng lên một chuỗi bọt nước, làn da đỏ bừng, thậm chí còn có vài phần cháy đen, giống như chỉ cần chạm nhẹ sẽ làm vỡ bọt nước, mủ chảy ra. Quả nhiên không phải ai cũng có thể dùng Gunkata để chơi đùa! Không chỉ mất chưa xốt đến mức cơ hồ không thể mở ra, cánh tay cũng vì bị vụn vẹo góc độ mà cơ bắp đau nhức.

Càng hưởng chi, hiện tại mình còn chưa hoàn toàn thoát khỏi quả cầu lửa công kích. Vết thương trên cánh tay càng không cần nói, khẳng định đã ảnh hưởng tới xác suất bắn trúng đích. Ngay cả trên đuôi cũng bị thiêu cháy một mảng lông, đau nhức nơi đó đâm sâu vào cốt tủy, giống như vừa bị xe tăng nghiền nát.

Trên bầu trời, màu sắc Cầu Ngọc dần dần âm đạm, cuối cùng đồng loạt rơi xuống mặt đất.

Bát Chi Nha đột nhiên lao tới. Mặc Ly vỗ cánh tay bị thương, yêu lực đã tiêu hao gần như không còn phát hiện, nhưng phản ứng chậm một chút đã bị nó dùng một móng vuốt trên mặt đất.

“Oa!” Bát Chi Nha hét chói tai như người thắng cuộc, dùng cái mỏ sắc bén mổ vào cái đuôi bị thương của cô. Gặm chặt đuôi cáo, hất đầu lên—— Mặc Ly cảm giác trong đầu trống rỗng, máu ầm ập văng lên mặt. Phần đuôi trắng tinh còn đang rỉ máu khiến cô không thể suy nghĩ rốt cục đang xảy ra chuyện gì.

- A A A ——!!!

Mặc Ly phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết. Cái đuôi là nơi chứa đựng yêu lực của cô, mà Bát Chi Nha lại cắn đứt mất một nửa đuôi cô!

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 15: Tam Vĩ

Cái đuôi! Cái đuôi của cô!

- AAA —— Đồ khốn nạn! Đồ vô lại! Tao muốn giết mày! – Mặc Ly điên cuồng hét chói tai, khuôn mặt dữ tợn như ác quỷ, dòng máu yêu hồ kêu gào trong cơ thể! Đuôi của cô, cái đuôi quan trọng nhất của cô lại bị một con quạ đen hủy diệt!

Sát ý điên cuồng sôi trào, cho dù yêu lực trong cơ thể cô đang nhanh chóng xói mòn, lực lượng lại đột nhiên tăng mạnh, một cước đạp lên người Bát Chi Nha, không ngờ lại có thể bắt nó buông ra chân mình. Tôn nghiêm của Yêu Hồ đã bị vũ nhục nghiêm trọng! Mặc Ly rít gào như dã thú, bổ nhào vào người Bát Chi Nha, ôm lấy cổ nó, cắn xuống!

Bát Chi Nha thống khổ hét lên, lăn lộn trên mặt đất, cố gắng đẩy ra Mặc Ly đang bám trên người nó cắn chặt không chịu buông ra.

Mặc Ly cắn đến mức trong miệng toàn lông chim, máu chảy vào cổ họng, lại không ngờ bổ sung một bộ phận thể lực bị xói mòn của cô.

“Giết nó! Giết chết nó!”

Trong lòng Mặc Ly điên cuồng kêu to, sát ý càng lúc càng dày đặc! Càng cắn chặt hơn, dù yêu lực bị tổn hại, dù không biết nhược điểm của Bát Chi Nha, cho dù chỉ là cắn, cũng phải tươi sống cắn chết nó!

“Đột phá giá trị giới hạn tinh thần! Được thưởng 1000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D! Tinh thần lực tăng lên 100 điểm, độ nhanh nhẹn tăng 30 điểm!”

Mặc Ly hơi hốt hoảng, lớp sương mù trong đầu óc tiêu tán trong nháy mắt. Cô cảm giác phần đuôi bị cắn đứt thống khổ như bị lửa thiêu đốt, nhưng một luồng lực lượng đang hội tụ ở đó.

“Đau quá, đau quá... Giống như có thứ gì đó muốn chui ra khỏi cơ thể mình... Đau quá! Cơ thể sắp bị xé rách!”

Đầu óc không thể suy nghĩ, Yêu Hồ thuận theo bản tính của mình buông ra cắn chặt Bát Chi Nha, gắng lực nhảy lên giữa không trung, đứng ở đó nhìn Bát Chi Nha thê thảm chật vật.

Quay lưng lại, vung đuôi lên đột nhiên đánh về phía Bát Chi Nha! Ba cái đuôi trắng muốt đuổi thẳng trong nháy mắt, hung hăng tát lên người Bát Chi Nha, ném nó xuống mặt đất đến mức không thể bò lên được.

“Đột phá giá trị giới hạn tinh thần! Được thưởng 2000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C! Đột phá huyết thống Nhị Vĩ Yêu Hồ, tự chủ tiến hóa lên Tam Vĩ Yêu Hồ!”

Từ chỉ bám trên mặt đất, giống một con hồ ly đang săn mồi, theo bản năng kéo căng cơ thể. Ba cái đuôi vừa được tái sinh đang hưng phấn đong đưa sau người.

Đối mặt với tử vong nguy hiểm, cùng với phần nộ, đó là bản năng tiến hóa!

Mặc Ly nửa quỳ trên mặt đất, yêu lực của cô sau khi mọc ra cái đuôi thứ ba đã hoàn toàn khô kiệt. Hiện tại chống đỡ cho cô chỉ có ý chí phải đánh bại Bát Chi Nha. Mà Bát Chi Nha, cũng bị một kích toàn lực cuối cùng của Mặc Ly đánh ngã xuống đất, không có lực lượng lại đứng lên. Cánh chớp vài cái, cuối cùng vẫn nằm bẹp dưới đất.

“Phải xử lý thế nào đây? Khả năng khôi phục của Bát Chi Nha mạnh hơn mình. Làm thế nào để giết nó?”

- Mặc Ly, cúi xuống!

Tiếng Tô Kỳ Đông vang lên sau lưng. Mặc Ly quay lại, lĩnh mới bị cô quên đi đứng trong góc khuất đang cầm một chuỗi Bát Chi Câu Ngọc. Bên trong Câu Ngọc màu đỏ treo một viên ngọc lớn màu xanh. Bào Tử Thảo Số Ba đứng bên cạnh nôn mửa một cách khổ sở, nức nở nhìn chủ nhân mình bị người ta ngược đãi không ra hình người.

...

Trong lúc Mặc Ly chiến đấu với Bát Chi Nha, Tô Kỳ Đông tự biết mình chỉ có thể thêm phiền phức nên đành lui đến một góc quan sát.

Khi thấy Mặc Ly bị xé mất nửa cái đuôi, trái tim Tô Kỳ Đông cũng như bị nhấc lên tới cổ họng!

“Không thể cứ đứng nhìn như vậy được! Bát Chi Nha là khắc tinh của ma vật, Nhị Vĩ Yêu Hồ cơ bản không phải là đối thủ của nó! Sẽ bị giết chết!”

Tô Kỳ Đông cố gắng tìm kiếm một loại vũ khí mình có thể sử dụng. Một số hoa quả có thể nổ mạnh đó được hình thành do thiên phú “Biến thực vật thành vũ khí” của Yêu Hồ, mình không có yêu lực nên cơ bản là không thể làm được. Súng ống? Mặc Ly dùng nhiều súng như vậy, tuy rằng súng kíp nòng là kiểu cũ, nhưng đạn vẫn ẩn chứa uy lực rất lớn, chẳng qua chỉ có thể phối hợp với thực vật Ma Giới khiến Bát Chi Nha bị thương, thậm chí khiến nó cuồng hóa.

Bát Chi Câu Ngọc rơi vãi ở một bên khiến người thanh niên chú ý.

Bát Chi Câu Ngọc, lấy độc trị độc!

Đi qua bên cạnh Bát Chi Nha. Mặc Ly đứng lúc bắt đầu nổi điên, hoàn toàn cắn chặt Bát Chi Nha không buông. Bát Chi Nha điên cuồng vỗ cánh, tạo thành một cơn lốc thổi bay Tô Kỳ Đông.

- Ah... – Tô Kỳ Đông kêu rên một tiếng, cảm giác trong lồng ngực bị đè nén đau đớn. Nhưng vừa mở mắt, Câu Ngọc đỏ như lửa đã ở trước mắt mình! Hân vui mừng nhặt lên chuỗi ngọc giống như chùm ớt. Mặc Ly còn chưa bại, cô ấy vẫn còn khí lực chiến đấu.

Từ lần đầu tiên nhìn thấy cô, Tô Kỳ Đông đã biết bọn họ là đồng loại —— muốn sống sót! Vì niềm tin mà sống sót! (ND: Sống bằng niềm tin =.)! Hắn không thể bỏ tay thờ ơ, không thể sống sót chỉ dựa vào người khác. Chỉ có chính mình, mới có thể cứu vớt chính mình.

“Đạt được đạo cụ công kích cấp A “Bát Chi Câu Ngọc”! Bát Chi Câu Ngọc là một trong những pháp bảo được Bát Chi Nha thủ hộ, kẻ nắm giữ có thể triệu hồi bộ tộc Bát Chi Nha để chiến đấu. Kẻ nắm giữ có thể đạt được các kỹ năng sau đây —— Triệu Hồi Bát Chi Nha: triệu hồi ra sứ giả Thiên Chiếu Đại Thần Bát Chi Nha phụ trợ chiến đấu. Thời gian hồi phục: 3 ngày (Hiện tại không thể sử dụng). Câu Ngọc Liên Hoàn Kích: Gắn kết Bát Chi Câu Ngọc thành một chuỗi để công kích địch nhân, không cần thời gian hồi phục (Hiện tại không thể sử dụng). Triệu Hồi Hóa Nha: Triệu hồi Hóa Nha được Thiên Chiếu Đại Thần chúc phúc để phụ trợ chiến đấu, thời gian hồi phục: 1 ngày.”

Triệu Hồi Hóa Nha, đúng là kỹ năng vừa rồi Bát Chi Nha dùng để công kích Mặc Ly! Tô Kỳ Đông cầm Câu Ngọc trong tay, nhưng tựa hồ có một nguồn lực lượng mạnh mẽ ngăn cản hắn sử dụng Bát Chi Câu Ngọc. Mà Câu Ngọc xưa tã đuôi ma lại là thiên địch của Yêu Hồ, Mặc Ly cũng không thể sử dụng.

Lúc Tô Kỳ Đông đang hồi hận không thôi, cảm giác ống quần bị kéo nhẹ một chút. Cúi đầu nhìn xuống, Bào Tử Thảo vừa thút tha thút thít trở về, lo sợ nhìn ở xa chủ nhân đang thê thảm vô cùng, chỉ còn lại có nửa cái đuôi.

Phải làm sao đây? Phải làm sao đây? Chủ nhân sắp chết! A phi phi phi, tui nói xui xẻo cái gì vậy!

Bào Tử Thảo tự tát mình một cái.

Yên lặng nhìn Bào Tử Thảo dùng lá cây đánh lên đóa hoa, Tô Kỳ Đông chợt nảy ra một ý nghĩ. Hắn ngồi xổm xuống nâng thực vật Ma Giới nho nhỏ trong tay.

- Nhóc có lấy được ngọc Yasakani về không?

Nụ hoa Bào Tử Thảo gật gật, nụ hoa hồng hào nõn nà biến thành màu tím như bị ngộ độc thức ăn, một viên ngọc bội màu xanh biếc dính mặt hoa thom ngọt rơi xuống tay Tô Kỳ Đông. Bào Tử Thảo phun ra thứ khiến mình khó chịu, còn có di chứng không ngừng nôn khan.

Kêu thực vật Ma Giới đi trộm thần khí, ở một góc độ nào đó mà nói, cây Bào Tử Thảo này cũng có thể xem như một đóa hoa hiếm có trong Ma Giới.

“Đạt được đạo cụ phòng ngự cấp S ‘Ngọc Yasakani no Magatama’! Ngọc Yasakani no Magatama: Là một trong Tam Chủng Thần Khí có ẩn chứa Thần Lực, nhận được chúc phúc của thần biển và gió bão Susanoo. Kẻ nắm giữ được giảm 10% thương tổn vĩnh viễn, đề cao khôi phục Tinh Thần Lực 100%, không thể tổn hại, không thể giao dịch, sau khi lấy máu nhận chủ, trừ phi kẻ nắm giữ tử vong, không thể thay đổi kẻ nắm giữ. Kẻ nắm giữ có thể đạt được các kỹ năng dưới đây —— Thuật Tàng Hình: Kỹ năng chủ động tàng hình, không đủ tinh thần lực duy trì hoặc bị mục tiêu công kích sẽ giải trừ trạng thái tàng hình (Hiện tại không thể sử dụng). Susanoo: Triệu hồi Thần Biển Và Gió Bão Susanoo gia nhập chiến đấu, mỗi lượt triệu hồi khấu trừ 3000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C, thời gian hồi phục: 1 tháng.”

Tô Kỳ Đông cắn răng một cái, đè ép miệng vết thương cho chảy máu dính vào ngọc Yasakani. Máu hòa tan vào câu ngọc, bên tai truyền đến giọng nữ nghiêm túc trang trọng ——

“Quyết định nhận ngọc Yasakani no Magatama? Chú ý: Sau khi lấy máu nhận chủ, trừ khi người nắm giữ tử vong, nếu không không thể thay đổi chủ nhân.”

“Xác nhận!”

“Thành công xác nhận đạo cụ phòng ngự cấp S ‘Ngọc Yasakani no Magatama’!”

Nếu như lần này không xuất lực, về sau sẽ bị Mặc Ly và Dịch Khai rề rà chết. Tô Kỳ Đông đem ngọc Yasakani đặt lên trên chuỗi Bát Chi Câu Ngọc. Quả nhiên, đạo cụ cấp S áp chế được đạo cụ cấp A. Hắn đã cảm giác được liên hệ với Bát Chi Câu Ngọc.

Mặc Ly cũng đã tự đột phá, tiến hóa thành tam vĩ, lực lượng bùng nổ trong nháy mắt đủ để quật ngã Bát Chi Nha xuống đất. Giờ phút này, Bát Chi Nha không thể động đậy, đây là thời cơ công kích tốt nhất!

- Mặc Ly, cúi xuống!

Thiếu nữ hồ ly quay lại, thấy hắn cầm Bát Chi Câu Ngọc, khẽ gật đầu. Đây là một kích cuối cùng! Nếu không thành công, bọn họ đành phải ở lại chơi mặt chược với Yamamura Sadako ở dưới giếng!

Triệu Hồi Hòa Nha! Câu Ngọc bay ra khỏi dây thừng, xoay tròn ngược chiều kim đồng hồ trong không trung, mấy quả cầu lửa bay ra, nhưng có vẻ nhỏ hơn và âm trầm hơn khi Bát Chi Nha triệu hồi, lập tức bay về phía Bát Chi Nha.

“Hu woa! Woa woa! Oa ——!” Bát Chi Nha bị thiêu đốt toàn thân, thống khổ lăn lộn trong ngọn lửa. Tiếng kêu bèn nhọn càng lúc càng nhỏ, cuối cùng bị ngọn lửa hùng lực thiêu đốt nuốt chửng.

Sứ giả Thiên Chiếu, cuối cùng lại bị ngọn lửa Thiên Chiếu giết chết. Thật là chậm chạp!

Tô Kỳ Đông cảm giác lực lượng toàn thân đều bị rút sạch, tê liệt ngã xuống đất, nửa ngày không thể đứng dậy.

Mặc Ly cũng nằm bò trên mặt đất, dùng ba cái đuôi che đi thân thể bị thương, bên tai truyền đến giọng nói máy móc.

“Đánh bại hóa thân của gương Yata no Kagami Bát Chi Nha! Được thưởng 3000 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp C!”

Đợi chút, người kia nói là... Hóa – thân – của – gương – Yata?! Hai người nhìn nhau, đều cảm nhận được kinh ngạc. Hóa thân thân thân ——!!!

Khóc không ra nước mắt bỏ nhào vào thi thể Bát Chi Nha bị thiêu đốt hầu như không còn. Thi thể to lớn của Bát Chi Nha đã sớm không thấy, chỉ có một cái gương bị nướng cháy đen thui vụn nát. Mặc Ly run rẩy cầm lấy một mảnh vỡ lớn nhất, những mảnh vỡ khác lập tức tan thành bụi bay đi.

“Đạt được mảnh vỡ của gương Yata no Kagami! Có thể chiếu rọi hình dạng thật của oán linh, có khả năng siêu độ oán linh.”

Mảnh vỡ —— Mảnh vỡ —— Mảnh vỡ —— Hồ ly cũng hóa đá lại chỗ, bị đá kích thành từng khối đá vụn. . .

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 16: Tán Thành

Sau khi Bát Chi Nha bị đánh bại, không gian xung quanh hoàng cung cũng khôi phục bình thường. Hai người tiêu hao gần như không còn tinh thần lực cùng đỡ lấy nhau, dù sao cũng là có tật giật mình, nghiêng ngã chạy trốn thật xa, đến một khu rừng đầy cây cối mới dừng lại nghỉ ngơi.

- Không ngờ manh mối về siêu độ Sadako lại có thể tìm được như vậy. – Mặc Ly cất kỹ mảnh vỡ, nhét vào trong đuôi cáo của mình. Tô Kỳ Đông rất

muốn hỏi làm như vậy có thể sơ sẩy làm mất hay không.

Tô Kỳ Đông kể lại cho Mặc Ly nghe tác dụng của ngọc Yasakani và Bát Chi Câu Ngọc. Mặc Ly nghĩ một lát cũng không biết tại sao nhiều kỹ năng như vậy mà không thể sử dụng, có lẽ là vì thân thể chưa được cường hóa cũng nên.

- Cái này đeo lên cổ cậu đi, mang trên tay rất rườm rà! – Mặc Ly thấy Tô Kỳ Đông vẫn còn cầm Bát Chi Câu Ngọc, bên trên viên ngọc xanh lớn nhất chính là Yasakani, không khỏi bất mãn nói – Dấu cái lớn nhất dưới áo, mấy quả ớt đỏ khác có thể giả vờ như đồ trang sức bình thường.

Quả ớt đỏ... Nếu Bát Chi Nha biết cậu gọi nó như vậy, nhất định sẽ cắn đứt luôn ba cái đuôi của cậu.

Vết sẹo tốt liền quên đau (*) thiếu nữ hồ ly bắt đầu nghiên cứu ba cái đuôi trắng muốt của mình, con người chuyển động theo cái đuôi di chuyển.

Tô Kỳ Đông vốn định đưa Câu Ngọc cho Mặc Ly, nghe Mặc Ly nói vậy liền dừng lại, hơi giật mình hỏi:

- Cậu không cần sao?

- Vốn là do cậu tìm được, cho tôi có tác dụng gì? Vật tấn kỳ dụng, vừa rồi ta bị Bát Chi Nha ép buộc thảm như vậy rồi, thay vì cho người khác, để cậu dùng tôi sẽ yên tâm hơn. – Mặc Ly không bình tĩnh khoát tay, lỗ tai hồ ly cũng run lên lúc cô nói, hơi khó chịu lại nói tiếp – Cậu đạt tiêu chuẩn! Sau này chúng ta sẽ là đồng đội. Lúc lưng đối lưng, hãy nhớ phía sau cậu còn có một người luôn ủng hộ cậu.

Đúng là một cuộc khảo nghiệm tồi tệ... Quả nhiên còn cần phải cùng Dịch Khải học rất nhiều thứ! Tô Kỳ Đông biết ban đầu Mặc Ly có mặc kệ mình, là vì Dịch Khải bày mưu đặt kế kiểm tra quyết tâm của mình, có tư cách trở thành đồng đội của cô hay không. Dù sao lại không thể có Triệu Đông thứ hai được.

Rốt cục, Tô Kỳ Đông nở một nụ cười chân thành, không chút khách khí đeo Câu Ngọc lên cổ.

- Tam Chủng Thần Khí để có khả năng chống cự oán linh. Kế tiếp ở nhiệm vụ đầu mối chính, tôi sẽ nỗ lực!

- Đúng rồi! – Mặc Ly vênh đuôi lên – Vừa rồi cậu giết chết Bát Chi Nha được thưởng bao nhiêu?

- 5000 điểm và một B.

Nhìn phần thưởng của hai người, Tô Kỳ Đông giết chết Bát Chi Nha nên nhận được nhiều nhất, mình chỉ có thể xem như công kích phụ trợ... Nhưng mà xem chút nữa ta mất mạng chỗ đó nha!

Nhìn sắc mặt Mặc Ly không được tốt lắm, Tô Kỳ Đông đại khái đoán được cô không nhận được bao nhiêu phần thưởng. Trong giờ phút này, một chút tranh chấp lợi ích nhỏ cũng có thể khiến trở mặt thành thù, thế là cẩn thận dè dặt hỏi:

- Sau khi trở về tôi lại trả cho cậu? Hay là đổi lấy vật phẩm cậu cần?

- Cứ giữ được mạng rồi hãy tính. Nếu chết ở chỗ này, lãng phí nhiều điểm như vậy, tôi nhất định sẽ tìm một Âm Dương Sư gọi linh hồn cậu lên đánh một trận! – Nói xong còn vung nắm đấm lên, nhưng vết phỏng trên tay không dễ dàng khôi phục như vậy, hơn nữa cơ bắp còn bị thương, thiếu nữ hồ ly tự cắn đau đến mức nhe răng trợn mắt.

- Chờ một chút! – Tô Kỳ Đông nghiêm mặt – Chúng ta... Làm sao để trở về?

Cái đuôi đang vui vẻ vẫy vẫy của Mặc Ly hạ xuống, cô nhìn lại bản thân. Mũi bị mất, không che được hai tai, chiếc váy Hỏa Xạ Thủ vốn rất miễn cưỡng mới giấu được đuôi, bây giờ còn bị đốt thành váy mini, muốn giấu ba cái đuôi cũng không được.

Bi phần kêu ra Bào Tử Thảo Số Ba. Bào Tử Thảo nịnh nọt bám lấy đuôi chủ nhân, nhả ra toàn bộ y phục, thuận tiện phun ra một hộp cấp cứu.

- Đưa tôi xem... Tô Kỳ Đông, trước hết cậu tự băng bó cho mình đi. Tôi vào bụi cỏ thay quần áo. – Mặc Ly moi ra một bộ váy dài tới mắt cá chân từ trong đồng quần áo, cầm hộp cấp cứu vừa cho anh chàng khoe miệng giật giật. Thấy người kia vẫn còn sững sờ tại chỗ, kỳ quái hỏi – Sao thế?

- Cậu thật sự là... tín nhiệm nhân phẩm của tôi! – Tô Kỳ Đông nỗ lực tìm từ. Có cô gái nào lại hào sảng đến mức nói mình vào bụi cỏ thay quần áo trước mặt đàn ông?

- Tô Kỳ Đông! – Mặc Ly rất nghiêm túc vỗ vai chàng trai cao hơn mình không chỉ một cái đầu – Cậu biết không, từ lần đầu tiên nhìn thấy cậu, tôi đã biết _____

Tô Kỳ Đông nín thở, đợi Mặc Ly đánh giá.

Hắn biết, lần này Mặc Ly rất coi trọng mình. Mà mình cũng vì để có khả năng sinh tồn càng dễ dàng trong phó bản khủng bố nên lựa chọn Mặc Ly. Hắn tất yếu phải biết trong lòng Mặc Ly, mình là người như thế nào.

- Cậu chính là người kia —— Chúng ta sẽ là bạn bè tốt (**) suốt đời! Nhưng tôi chỉ có thể nhìn cậu cười một người đàn ông khác!

- ... – Tô Kỳ Đông khoe miệng giật giật, đứng im một chỗ, không nói nên lời.

- Đùa cậu thôi. Chúng ta có giới tính khác nhau, làm sao có thể nói là bạn bè tốt được! Thật tiếc khi cậu là đàn ông, nếu không tôi nhất định sẽ gả cho cậu!

- ... - Ánh mắt Tô Kỳ Đông nhìn chăm chăm Mặc Ly lập tức chuyển dời đến trên hộp cấp cứu, phảng phất ở đó có một huy hiệu vinh dự cấp S đang đợi mình đến lấy.

- Cậu là một chàng trai tốt, tuyệt đối có thể tìm được một chàng trai càng tốt hơn tôi. Tin tôi đi, đừng treo cổ trước một con hồ ly. - Mặc Ly nghiêm túc phát phiếu bé ngoan.

Tô Kỳ Đông rút cục băng mặt, trầm lặng nói:

- Cảm ơn, đi thay quần áo!

Ầy... Sao không biến sắc mặt... Mặc Ly bĩu môi không thú vị, vênh đuôi chui vào bụi cỏ. Sau một loạt tiếng xột xoạt, một cô em gái thanh thuần niên đại 90 xuất hiện trước mặt Tô Kỳ Đông. Nếu không phải sâu sắc nhận thức được bản chất con hồ ly này, không chừng mình cũng sẽ bị khuôn mặt ngây thơ vô (số) tội kia lừa tình.

- Cần bôi thuốc không? - Tô Kỳ Đông giờ tuýp thuốc khử trùng thử hỏi.

- Không cần, băng bó một chút là được rồi, tôi không thể chịu được cái mùi kia. - Nhìn bọt nước trên cánh tay nhỏ bớt không ít. Đây là do năng lực khôi phục được tăng cường sau khi cơ bắp được cường hóa xong, hoạt tính đề cao. Nhưng dù sao Yêu Hồ vẫn là một chủng tộc nổi danh về độ nhanh nhẹn cùng tinh thần lực.

Mặc Ly lấy ra mảnh vỡ gương Yata từ trong bộ lông đuôi rậm rạp, chiếu chiếu dưới ánh trăng. Đột nhiên, sắc mặt cô trắng bệch —— một bóng trắng thoáng qua trong gương. Lúc quay đầu lại, không có bất cứ thứ gì.

- Sao vậy? Nhìn thấy thứ gì không sạch sẽ sao? - Tô Kỳ Đông thấy hết sắc mặt Mặc Ly, Câu Ngọc trong ngực cũng thoáng nóng lên trong nháy mắt.

- Đi thôi! Hy vọng không phải là quý cô Sadako.

“Chỉ sợ chính là Sadako.”

Tô Kỳ Đông trầm nghĩ trong lòng, bởi vậy Bát Chỉ Nha mới công kích Mặc Ly, bởi vì cảm giác được một luồng oán niệm cực mạnh ở gần đó. Kết quả, ngược lại cứu bọn họ một mạng... Sadako cơ bản là không dám đến gần bọn họ... Nhưng mà, sức mạnh của Sadako há chỉ có thế!

...

Hai người dẫn đầu hoàn thành nhiệm vụ quay về khách sạn trước, chờ đợi nhóm người khác ngày mai sẽ trở về Tokyo. Vốn buổi tối xe không đi, nhưng chỉ cần có một đồng tiền tuyệt đối có thể khiến một gã tài xế taxi lao ra châu Á.

Gian phòng được thuê đặc biệt không cho phục vụ đến quét dọn. Dẫm lên sàn nhà đầy mảnh thủy tinh, Mặc Ly khó ngủ suốt đêm... Đập nát TV vì phòng ngừa tình tiết trong phim, quan trọng nhất là bọn họ có hai loại pháp bảo là mảnh vỡ gương Yata và ngọc Yasakani.

Chết tiệt! Không có bất kỳ công cụ truyền tin nào cả! Không biết Không Gian Cửa Thần có thể đổi kỹ năng trò chuyện qua sóng não hay không. Cô rất lo lắng cho đám người Dịch Khái, còn có Vương Giai Tuệ... Đột nhiên Mặc Ly âm thầm, nếu như không xảy ra chuyện đó, bọn họ sẽ trở thành bạn tốt, nhưng...

- Tô Kỳ Đông, nếu như tôi ngã xuống vách núi, cậu đang kéo tay tôi, dưới vách núi có quái thú ăn thịt người, người bên cạnh kêu cậu buông tay, cậu sẽ làm gì?

Tô Kỳ Đông đang quan sát Câu Ngọc, viết ra giấy nội dung tóm tắt câu chuyện The Ring cùng những nhân vật chủ chốt, nghe vậy ngẩng đầu. Đột nhiên thâm thúy thực sự khó mà nhìn ra tình cảm trong đó.

- Nếu như cậu chỉ thét chói tai gãy dựa, tôi sẽ buông tay để bảo trụ tính mạng của mình. Nếu cậu nói với tôi, cậu muốn sống, tôi sẽ liều mạng kéo cậu lên.

- Uhm... - Thiếu nữ hồ ly khó chịu hừ một tiếng, chăm chú nhìn ban công. Nơi đó, một tia sáng màu da cam thoáng hiện, chiếu rọi vào trong —— trời sáng rồi.

Cho dù đêm có tối cỡ nào, cũng sẽ đến lúc trời sáng. Một khắc đó, được gọi là tảng sáng.

Trong lúc Mặc Ly mua báo chí cùng ngày, đang xem tin tức 《“Tam Chủng Thần Khí” bị trộm ly kỳ, cảnh sát đang toàn diện tra xét》, đám người Dịch Khái đã vội vàng trở về. Không ngoài dự đoán, trong đội ngũ ít đi bốn người. Nói cách khác, lúc trước có 13 người, bây giờ chỉ còn lại 6 người. (ND: Tính cả những người chết trước đó là Triệu Đông, La Phong và một gã cơ bắp chết đầu tiên ấy)

- Phù —— Kiếm Kusanagi! Mặc Ly tiểu hồ ly, cậu mau nhìn xem có thể dùng được không? Cái thứ đồ chơi này lại cần dùng yêu lực thúc giục! - Huyền Phong vừa vào phòng liền ném một cái bọc cho Mặc Ly, cầm lên một ly nước uống ừng ực. - Nhưng mà nghe nói ba loại thần khí đều biến mất, chẳng

nhề các cậu còn trộm luôn gương Yata?

- Gương Yata đây nè! – Mặc Ly ngọt ngào đưa ra mảnh gương vỡ, tóm tắt kể lại chuyện hôm nay.

Chú thích:

(*) Vết sẹo tốt liền quên đau (Tiếng Trung: 好了伤疤忘了痛): Giải thích hả? Phien quá chắc mọi người cũng na ná hiểu được nghĩa của nó rồi hén, phang tiếng trung vào cho bạn nào muốn tìm hiểu kỹ. Ày, đây là một câu tục ngữ của Trung Quốc.

(**) Bạn bè tốt: Nguyên văn nó là “Hào cơ hữu” (的好基友), kiểu như “Cùng là GAY” ấy, chứ không phải nghĩa bình thường đâu. Mặc Ly bảo Tô Kỳ Đông là gay ấy mà :))

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 17: Thanh Kiếm Kusanagi No Tsurugi

Từ trong miệng Huyền Phong, Mặc Ly đã hiểu rõ tình huống đại khái: Bọn họ lên vào Thần Cung Nhiệt Địa, do Dịch lão trộm được kiếm Kusanagi, dùng kết giới bao bọc lại phòng ngừa ngoài ý muốn. Nhưng lúc rời đi lại gặp phải yêu quái cản đường. Trong đêm khuya, bọn họ bị oán linh của một người phụ nữ nhảy cầu tự sát ngăn lại.

Những người phụ nữ nhảy cầu mà chết sẽ biến thành một loại yêu quái tên là “Kiều Cơ”. Bởi vì Linh Lâm xinh đẹp nên bị oán phụ ghen tị, trở thành người đầu tiên bị kéo xuống nước chết chìm. Sau đó Vương Giai Tuệ kèm chế được kiều cơ, Dịch Khải bí mật trở về đền thờ tìm bùa hộ mệnh cùng muối trừ tà, thành công hợp lực xử lý kiều cơ. Nhưng ba tên du côn cũng bị kiều cơ túm lấy tóc trong quá trình hỗn chiến, bị chìm chết dưới nước.

- Tôi nhận được 500 điểm cùng một huy hiệu vinh dự cấp D, thu hoạch coi như không tệ. Phù —— Ở bên cạnh cậu vẫn là an toàn nhất. Dù sao cũng là Tam Vĩ Yêu Hồ, nhất định cấp bậc cao hơn kiều cơ. Tuy rằng trong hiện thực từng tự sướng giết sạch bách quỷ dạ hành, nhưng mà ở đây một con yêu quái lại mạnh như vậy, bách quỷ còn làm ăn kiều gì nữa. – Huyền Phong nói một câu liền giải thích rõ ràng tại sao hai người Mặc Ly ở bên ngoài lượn lờ lâu như vậy mà không gặp chuyện gì.

- Nói như vậy, chúng ta sẽ không bị diệt đoàn. Đại khái Mặc Ly sẽ bị thủ lĩnh Bách Quỷ Dạ Hành kéo đi làm áp trại phu nhân! – Dịch Khải hút thuốc hói. Mặc Ly tỏ vẻ mình nằm cũng bị trúng đạn. Mọi người đều cười ha ha.

Vương Giai Tuệ cũng được nhận 500 điểm tích lũy cùng một huy hiệu vinh dự cấp D.

Nghe nói A Thanh thiếu chút nữa bị kiều cơ kéo xuống nước. Trong lúc nguy hiểm nhất lại đột phá giá trị giới hạn tinh thần. Chẳng qua bị sắc nước rất lâu, nếu không phải tự tỉnh lại, dự là nộ hôn đầu tiên của cậu ta sẽ hiến cho một ông chú hơn 40 tuổi.

Nhìn như là vì bị kiều cơ chìm chết trong nước, nhưng vì sao lại chết vừa đủ 4 người kia? Mặc Ly không chút hoài nghi bùa hộ mệnh cùng muối trừ tà Dịch Khải đã thuận tay cầm theo theo từ lần đầu trộm kiếm Kusanagi. Ông ấy là một người rất cẩn thận, không thể không suy xét đến khả năng xuất hiện ma quỷ trong lúc đi lại trong đêm ở một bộ phim ma như thế này. Cho dù đối phó với Sadako, mấy thứ đó vẫn có tác dụng.

Trên đường trở về, khả năng Dịch Khải vừa mở kết giới, yên lặng điều khiển sự sống chết của mấy người kia. Không nhìn thấy ngón út bàn tay phải của Dịch Khải, xem ra chiến thắng Kiều Cơ không phải là chuyện dễ dàng. Nhưng về mặt Dịch Khải không có vẻ đau đớn vì bị thương, vẫn cười thần nhiên, như một người lớn tuổi nhìn đám trẻ con đùa giỡn. Chẳng qua, có những đứa trẻ phải nhận trừng phạt ——

Người không thông qua khảo nghiệm, cuối cùng sẽ ngã xuống vách núi đen.

Nắm chặt thập tự giá tinh xảo trên ngực, Mặc Ly thừa nhận cô còn phải học rất nhiều thứ. Những thứ đó, dùng mấy vạn điểm tích lũy cũng không đổi được.

- Đúng rồi, Mặc Ly, cậu xem xem kiếm Kusanagi có dùng được không? – Vương Giai Tuệ đứng bên cạnh Tô Kỳ Đông nhìn xem Câu Ngọc, quay đầu cười nhìn Mặc Ly.

Mặc Ly tháo gói to, cầm kiếm Kusanagi. Giống như miêu tả của Tô Kỳ Đông, bên tai truyền đến giọng nói nghiêm túc trang trọng.

“Đạt được đạo cụ công kích cấp S “Kiếm Kusanagi no Tsurugi”. Thanh kiếm Kusanagi no Tsurugi: Một trong Tam Chủng Thần Khí có ẩn chứa thần lực, được lấy ra từ thân thể của Bát Kỳ Đại Xà, có khả năng chặt đứt tất cả mọi thứ trên thế gian. Người sở hữu tăng lên 10% công kích vĩnh cửu, năng lực khôi phục tinh thần lực tăng 100% vĩnh cửu, kẻ bị kiếm Kusanagi gây thương tích có 50% bị trúng độc, độc tính ngẫu nhiên. Không thể hư hỏng, không thể giao dịch. Sau khi lấy mẫu nhận chủ, trừ phi người sở hữu từ vong, không thể thay đổi sở hữu. Người sở hữu sẽ đạt được các kỹ năng sau đây —— Triệu hồi Bát Kỳ Đại Xà: Triệu hồi Bát Kỳ Đại Xà phụ trợ chiến đấu, mỗi lần gọi cần ít nhất huyết tể mười người trở lên (Hiện tại không thể sử

dụng. Cường Mãng nguyên rửa: Triệu hồi Cự Mãng phụ trợ chiến đấu, Cự Mãng đều có kịch độc, thời gian cooldown: 3 ngày (Hiện tại không thể sử dụng). Xà Thần Đoạt Xá: Bị linh hồn Bát Kỳ Đại Xà đoạt xá, lực chiến đấu tăng lên 300%, có nhất định xác suất tránh thoát một kích trí mệnh của địch nhân, thời gian cooldown: 1 ngày.”

Huyết tề... Cái này không thích hợp với mình. Mặc Ly nhủ mảy, cô càng có khuynh hướng dùng điểm tích lũy cùng huy hiệu vinh dự để trả giá như Bát Xích Quỳnh Câu Ngọc hơn. Xem ra thanh kiếm này cũng là một ma vật, không thể nghiệm khắc xem như thần khí.

Mặc Ly duỗi bàn tay ra, da thịt nơi đó bắt đầu lạnh lặn, bàn tay trắng nõn mịn màng không chút dấu vết giết chóc. Đúng rồi, đến tận bây giờ, cô còn chưa từng giết “Người”. Dùng móng tay sắc bén cắt vỡ ngón tay, nhẹ nhàng rờ lên kiếm Kusanagi ——

“Quyết định nhận kiếm Kusanagi no Tsurugi? Chú ý: Sau khi lấy máu nhận chủ, trừ phi người sở hữu từ vong, nếu không không thể thay đổi sở hữu.”

“Xác nhận.”

“Thành công xác nhận đạo cụ công kích cấp S “Kiếm Kusanagi no Tsurugi”!”

Sau khi quyết định xác nhận, kiếm Kusanagi liền được giải trừ phong ấn. Tất cả mọi người ủa lại xem thần khí trong truyền thuyết.

Thân kiếm dài không đến một mét, bộ phận trung tâm lưỡi kiếm rõ dày, chuôi kiếm dày đến tám tấc, các mắt xích nối liền tiếp nhưng không nhẵn nhụi, giống như sống lưng xương cá, từ trên xuống dưới đều có màu trắng. Tuy rằng không thể nhìn thấy “Thần quang, “Thánh khí” như trên trang web Nhật Bản khoác loác, nhưng luồng sát khí kia, vẫn chân thật phát tán từ lưỡi kiếm.

Lúc Mặc Ly tập luyện Gunkata, đã từng vì có thể dung hợp thể thuật, kiếm thuật tốt hơn, đặc biệt tìm nhiều đĩa phim về nghiên cứu. Bây giờ cầm lên cũng rất có bộ dạng, huy động hai cái, kiếm mang hàn ý lóe ra ánh sáng nhạt dưới ánh mặt trời. Toàn thân kiếm Kusanagi đều phát ra một luồng hơi thở tà ác, hoàn toàn khác biệt với hơi thở thần thánh của ngọc Yasakani và gương Yata. Nghe nói, những vị Thần Quan từng gặp qua thanh kiếm này, bây giờ chỉ còn có một người sống sót. Đây là một thanh kiếm mang bất hạnh.

Nhưng mà Mặc Ly không tin vào truyền thuyết. Thanh kiếm này rất hợp ý với cô, ngắn gọn lại nhẹ nhàng. So với những nhân loại khác, kiếm Kusanagi càng thích hợp với thân là ma vật Mặc Ly.

Đồng loại, nếu không phải là hấp dẫn lẫn nhau, vậy thì chỉ có thể là yêu nhau lắm cần nhau đau.

Nhưng mà... kỳ thật thanh kiếm này dưới điều kiện tiên quyết là không thể dùng kỹ năng, so với những vũ khí trị giá mấy ngàn điểm trong Không Gian Cửa Thần, có lẽ là không có gì khác biệt... Ngoại trừ cái tên rất là phong cách.

Sau khi được chiêm ngưỡng “Thần khí”, A Thanh bắt đầu thành kính bói toán. Cậu ta lén lút giấu mọi người bói toán cho vận mệnh của tất cả. Những lá bài Tarot chỉ dẫn rất thú vị, nhất là Mặc Ly.

Không thể xoay chuyển vận mệnh. Khi cậu ta rút đến “Bánh xe vận mệnh”, chọn vào chữ “Yes”, bánh xe vận mệnh đã bắt đầu xoay tròn. Cho dù Thần sắp xếp điều gì cho cậu ta, cậu đều sẽ chấp nhận.

Bây giờ, cậu ta đang xem bói, thế cục mà tiểu đội bọn họ sắp phải đối mặt.

“Nguyệt sáng... Chính vị nguyệt sáng.”

A Thanh ngẩn ngơ nhìn lá bài Tarot trong tay. Nguyệt sáng có hàm ý là —— “Bất an”.

Mặc Ly cẩn thận giấu kiếm Kusanagi trong đuôi. Tất cả mọi người đã có một nhận thức hoàn toàn mới về đuôi của yêu hồ —— Mỗi một chiếc đuôi của Yêu Hồ, kiếp trước đều là túi thần kỳ của Doraemon bị bỏ rơi trên mặt đất.

- Tôi đi rửa tay đã! – Vương Giai Tuệ đột nhiên đứng lên nói. Hai tay cô dính đầy bùn đất, còn chưa có thời gian rửa sạch.

- Chờ chút! – A Thanh đột nhiên đứng lên. Lá bài “Nguyệt sáng” rơi xuống đất, cậu ta cảm thấy mình hơi đột ngột – A... Hay là để Mặc Ly đi cùng cô thì an toàn hơn. Tôi vẫn cảm thấy có chút bất an.

- Nói cũng đúng! Bài học từ Triệu Đông mọi người đều phải nhớ kỹ mọi lúc mọi nơi. – Mặc Ly đứng lên đi đến sau lưng Vương Giai Tuệ. Đây là một thế giới mà ngay cả đi WC cũng không an toàn.

- Chờ chút! – Lần này thốt lên là Dịch Khải, hai ngón tay ông kẹp tàn thuốc, vẻ mặt nghiêm túc – Trước khi hai người trở về có ai đến căn phòng này không?

- Không có. Làm sao vậy? – Mặc Ly đột nhiên cảm thấy hơi lạnh lẽo.

- Ai sửa TV vậy?

Một chiếc TV 14 inch trang trọng nằm trên tủ TV, không nhiễm một hạt bụi.

Ngày hôm qua, Mặc Ly đã rất cẩn thận đập nát màn hình TV, phá hỏng toàn bộ dây nhợ bên trong, hoàn toàn có thể nấu chảy vứt đi. Lúc trở về cũng

đặc biệt kiểm tra xem TV cùng gương có bình thường hay không. Nếu như không phải cửa sổ không thể đập nát, nhất định khi bọn họ rời đi khách sạn sẽ nổi giận.

Chiếc TV này... Xuất hiện khi nào?

Mọi người đều cảm nhận được một luồng khí lạnh chui vào lòng bàn chân. Con quỷ cái kia lại thích xuất hiện giữa ban ngày sao?

“Lạch cạch ——”

Màn hình tự động bật lên, trước tiên là màu xanh lè, sau đó xuất hiện cảnh tượng trong băng video.

Sadako, đến rồi.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 18: Sadako Đột Kích

Màn hình tối thui xuất hiện nhiều đốm trắng, chậm rãi nhấp nháy thành một dòng chữ tiếng Nhật màu trắng, mơ hồ nhưng lại truyền rõ suy nghĩ của “Cô ta” —— “Nhất định phải xem hết.”

Rõ ràng là tiếng Nhật, nhưng mà vẫn có thể đọc hiểu. Không Gian Của Thần đúng là một nơi phản khoa học —— Mặc Ly suy nghĩ lạc đề.

Đây là lời cảnh cáo của quý cô Sadako, hay là Thần đùa dai. Dù sao, cuộn băng video từ vong trong truyền thuyết kia, tự nhận là bạn tốt của TV, ngông nghênh đi vào khách sạn, bắt đầu cưỡng ép chào hàng rồi tự tuyên truyền nội dung. Mọi người cứ như bị khống chế, đứng ngây tại chỗ, cơ bản không thể động đây.

- Sao... Sao lại như vậy? Thân thể không động đây được! – Vương Giai Tuệ buồn bực nói, thanh âm không dấu được sợ hãi. Đôi mắt cô như bị thứ gì đó khống chế, bắt cô nhìn chòng chọc vào TV, thậm chí còn không thể chớp mắt một cái.

Thân thể bọn họ như những con rối bị điều khiển bằng dây cước, không chế theo ý của người múa rối, thân thể không thể hành động, không thể nghe theo ý chí của bản thân, đây là chuyện đáng sợ nhất.

- Đơn giản chứng minh là chúng ta đang bị ép nhìn video thôi. – Mặc Ly vô tư nhún vai, cô phát hiện chỉ cần trong đầu khắc ghi “Nhất định mình sẽ xem hết cuộn băng”, thân thể sẽ không hoàn toàn chết máy. Chỉ ít còn có thể động ngón tay, vẫy đuôi, đặc biệt... có thể lấy kiếm Kusanagi ra khỏi đuôi.

Chữ cái trong TV vụn vẹo thay đổi —— “Sẽ bị vong hồn nuốt chửng.”

- Là bản tiểu thuyết! – Tô Kỳ Đông trầm giọng nói – Nếu như chúng ta tiếp tục xem, sẽ bị nhiễm virus Ring.

- Từ vong sau bảy ngày sao? – Dịch Khải bình tĩnh hỏi, miệng còn đang ngậm điều thuốc, xem ra trước khi gặp biến cố còn chưa kịp nhả ra.

- Virus sẽ càng ngày càng lợi hại, hoàn toàn theo ý chí của Sadako. – Tô Kỳ Đông tựa hồ cũng nắm được kỹ xảo nhúc nhích thân thể, bắt đầu vụn vỡ, để viên Cầu Ngọc xanh biếc lớn nhất xuất hiện trong tầm mắt.

Băng ghi hình lại hiện lên cảnh tượng núi lửa phun trào, sau đó chợt tắt, xuất hiện một chữ “Núi” vụn vẹo, tiếp xúc xác, một bà lão nói chuyện, trong màn hình đột nhiên hiện ra một cô bé đáng yêu. Nhưng sau đó ngàn vạn khuôn mặt của “Kẻ lừa đảo” lần lượt hiện ra.

Màn hình chợt tối, xuất hiện một chữ “Sa”... Mặc Ly nheo mắt, thúc giục yêu lực toàn thân đấu tranh đòi lại quyền khống chế thân thể. Phim nhựa tiến vào giai đoạn đếm ngược.

Một gã đàn ông xuất hiện trên màn hình, hai mắt đỏ ngầu, chảy nước miếng, thân thể vận động có tiết tấu.

“Đáng ghét. Thật là đáng ghét!”

Mặc Ly chán ghét nhăn mi... Nghe qua Tô Kỳ Đông giới thiệu, đoạn này là Sadako ghi lại hình ảnh một gã bệnh nhân đầu mùa cuối cùng của Nhật Bản cường hiếp cô ta. Trong lòng bốc lên cảm giác chán ghét. Con người, tất cả chủng tộc đều đáng ghét!

Hình ảnh chuyển dời, truyền ra tiếng cơ bắp bị xé rách. Gã đàn ông lại xuất hiện trên màn hình, nhưng bờ vai bị mất một khối thịt, máu tươi chảy ròng ròng.

Gã phần nộ, tràn ngập sát khí. Hình ảnh bắt đầu trở nên mơ hồ không rõ, cuối cùng kéo ra xa một chút. Một cái giềng xuất hiện trong TV. Gã đi đến bên giềng, ném một vật xuống đó.

“Trong tiểu thuyết hay điện ảnh đều không có cảnh tượng này!”

Địch Khải, Mặc Ly, Tô Kỳ Đồng đồng thời phát hiện vấn đề này.

Miệng giếng chậm rãi gần hơn. Ở một khắc này, thời gian như tĩnh lặng.

Một bàn tay đặt lên miệng giếng, không có móng tay, ngón tay vân vẹo trắng bệch. Một bàn tay khác cũng ngoi lên, một đầu tóc dài rối tung xuất hiện trên TV. Dưới mái tóc, một đôi mắt trần ngập lạnh lẽo oán hận, đỏ ngầu như máu, gắt gao xuyên thấu qua TV, nhìn chòng chọc vào người ngoài TV.

- Muốn đối phó với quý cô Sadako, cách tốt nhất là khi cô ta vừa leo ra khỏi TV được một nửa thì cầm chảo đập cô ta ngất xỉu! – Trong tiếng la hét âm ỹ hài hoài của nam nữ, Mặc Ly bình tĩnh rút ra kiếm Kusanagi giấu trong đuôi. Chiếc đuôi thứ ba cũng không rảnh rỗi, cầm chuôi kiếm rút ra khỏi vỏ.

- Có vẻ như Thần rất thích đoạn này. Trong điện ảnh hay tiểu thuyết đều không có cắt bỏ. – Địch Khải nhả ra một vòng khói thuốc, run tay áo lộ ra một nửa con dao nhọn, dưới ánh mặt trời lóe ra sát khí – Nếu như Thần là một kẻ yêu thích phim tình cảm 8 giờ tối, nhất định hẳn sẽ cho xem “Sadako 3D” trước, trình diễn một đoạn truyện cổ tích tình cảm sầu triền miên yêu nhau bỏ trốn, mà không phải là bản tiểu thuyết, lịch sử tình đơn phương của ... đối với Sadako.

- Địch lão cũng có đọc tiểu thuyết sao? – Mặc Ly giật mình hỏi.

- Sách đầu giường của con gái!

Rốt cục nhân sinh quan vân vẹo đến cỡ nào mới có thể xem “The Ring” là sách gối đầu giường? (Sách gối đầu giường của iêm là Thần Thoại Hy Lạp > < Mặc cảm a)

Sadako chậm rãi đi đến trước màn ảnh, đặt tay lên màn hình TV... Màn hình TV tựa hồ không có tác dụng ngăn cản, biến thành một vòng gợn sóng như mặt nước, một tấm màn môi giới.

Trước tiên là ngón tay không có móng tay, dính đầy bùn đất. Tiếp theo là đầu tóc đen rối tung thò ra. Sadako chống tay trên mặt đất, phát ra từng tiếng rít gào.

Giờ khắc này, phong ấn được giải trừ, quyền không chế lại trở về chính chủ.

Mặc Ly nhanh chóng vọt đến trước mặt Sadako. Loại Sadako có thực thể này đáng sợ hơn con Sadako vẫn lượn qua lượn lại sau lưng mình. Sadako ngẩng đầu, đối diện với mặt Mặc Ly. Đôi mắt cơ hồ không có tròng trắng, hoàn toàn là vực tối từ vong khiến Yêu Hồ run lên, tay cầm kiếm thoáng chốc do dự.

Trong chớp mắt, một lượng tin tức lớn tràn vào óc Mặc Ly ——

“Đồ lừa gạt! Đồ lừa gạt!”

“Đồ lừa gạt! Đi chết đi!”

“Đồ lừa gạt, đồ lừa gạt, đồ lừa gạt, đồ lừa gạt...”

Vô số khuôn mặt chán ghét, những hòn đá bị ném tới, tuyệt cảnh bên vách núi. Muốn giết chóc, muốn giết sạch những kẻ ghét mình, khinh bỉ mình.

Giết chết, giết chết! Những kẻ ngu muội trên thế giới này, giết chết bọn chúng!

...

Người phụ nữ xinh đẹp nắm tay người yêu đứng bên vách núi. Mái tóc dài đen nhánh, váy áo trắng tinh, giống như tác phẩm nghệ thuật đẹp nhất thế gian, nhưng vẻ mặt tuyệt vọng đau thương. Cô bé nhỏ nhắn tóc dài gắt gao nhìn chăm chăm người phụ nữ, oán hận như muốn đốt cháy đôi người yêu này thành tro tàn!

“Không còn thời gian... Không còn thời gian nữa...”

Mọi người cầm cuộc xẻng dao kéo, chuẩn bị giết chết con quái vật tên là “Yamamura Sadako”.

“Nếu như... Em có thể sống lại. Cho dù làm trái ý trời, em vẫn muốn được ở bên cạnh anh.”

“Nếu như đây chỉ là mơ, em chỉ mong khi tỉnh lại, anh vẫn ở bên cạnh em. Nhưng, khi mặt trời mọc, sẽ chiếu sáng hình dáng thật của em...”

“Cho dù là vậy, em vẫn muốn nói với anh... Em yêu anh!”

“Em muốn ở bên anh mãi mãi...”

Sadako nhìn người yêu, đột nhiên trong mắt tràn ngập sát ý. Cô khó tin cúi đầu, oán hận nhìn cô bé nhỏ dung nhập vào thân thể cô, cướp đi linh hồn cô,

chiếm giữ xác thịt của cô... Ngày đó, không có ai may mắn thoát nạn.

...

Bàn tay trắng bệch cầm chuỗi kiếm, đôi tay hơi mờ bao trùm trên bàn tay nhỏ nhắn của Mặc Ly.

Mặc Ly đột nhiên tỉnh táo, thoát ra khỏi hồi ức của “Yamamura Sadako”, liếc nhìn thấy thân ảnh khủng bố kia, khuôn mặt trắng bệch không giọt máu dựa vào bả vai cô, ngấm nước đến phát nhẩn. Oán linh Sadako không nhìn cô, đang cúi đầu ngấm nửa thân thể lộ ra ngoài, nửa còn lại ở trong TV.

Mặc Ly dễ dàng cầm kiếm, xỏ xuyên qua đỉnh đầu Sadako.

“A a a ——!”

Sadako ngẩng đầu phát ra tiếng kêu thê lương thảm thiết. Cô ta nhìn theo chuỗi kiếm, thề lười vuron đến tận chuỗi kiếm, oán hận nhìn chằm chằm Mặc Ly.

“Không thể giết chết!”

Mặc Ly muốn rút kiếm ra, nhưng lại sợ Sadako sẽ thừa dịp công kích cô. Sadako nở nụ cười tà ác nhìn cô.

- Hải cốt dưới giếng...

Bên tai truyền tới tiếng nỉ non khàn khàn.

Mặc Ly quay đầu, oán linh Sadako đã sớm biến mất.

- Mặc Ly, cẩn thận! – Sau lưng truyền đến tiếng Tô Kỳ Đông hét to, quay lại thấy hắn cùng Vương Giai Tuệ đang đè lại Huyền Phong và A Thanh. Hai mắt A Thanh vô thần, thậm chí hoàn toàn lộ ra tròng trắng, tay cầm dao găm, vị trí của cậu ta đúng là sau lưng Mặc Ly.

- Oa oa... Sao đột nhiên cái tên này lại mạnh như vậy?! – Vương Giai Tuệ đè lại Huyền Phong tay chân đập loạn xạ, Huyền Phong gằm thét như dã thú.

Cái tên này... Mặc Ly nhìn chằm chằm Sadako đang cười lạnh, xung quanh thân thể xuất hiện từng đốm lửa màu xanh. Ngọn lửa thanh lãnh chiếu rọi khuôn mặt tà ác của Sadako. Đúng, xấu xí, tà ác.

- Quý cô Sadako, trò chơi kết thúc tại đây! – Dịch Khải đứng bên cạnh TV, khẽ cười nói. Trên tay ông cầm một cuốn băng ghi hình. Không biết khi nào, ông ta thân không biết quý không hay lên đi đến cạnh TV, nhò phích cắm, lấy ra băng video, chân dẫm nát một nửa thân thể lộ ra ngoài TV của Sadako.

Hồ Hỏa theo kiếm Kusanagi cắn nuốt Sadako, nhưng Sadako chỉ gào thét trong lửa, không có xu hướng bị thiêu cháy. Dịch Khải lấy ra một túi thơm trong túi áo choàng, tao nhã mở ra, cầm những hạt tinh thể màu trắng vẩy lên người Sadako.

- Muối trừ tà của Thần Cung Y Thế, chuyên dùng để xua tà ma! – Dịch Khải cười giải thích.

Ngọn lửa từ màu xanh biến thành màu đỏ cam, nhiệt độ từ từ nâng cao, không cần Mặc Ly khống chế. Mặc Ly rút ra vũ khí, lui về sau nhìn Sadako thiêu đốt thành một thi thể đen thui. Một nửa bên ngoài, thân thể còn dính trên TV.

“Giết chết mảnh nhỏ của Sadako, được thưởng 500 điểm tích lũy.”

Mảnh nhỏ của Sadako? Mặc Ly cùng Dịch Khải nhìn nhau. Không phải là phần thân của Sadako?

- A Thanh! A Thanh! – Tiếng kêu gọi nôn nóng ở sau lưng kéo Mặc Ly trở về thực tại. A Thanh đã thoát ly khỏi bị Sadako khống chế, nhưng khuôn mặt hắn đỏ bừng, hơn nữa bắt đầu xuất hiện triệu chứng hô hấp khó khăn.

- Cậu ta bị nhiễm virus Ring rồi! – Tô Kỳ Đông cố gắng đè lại ngực A Thanh, làm hô hấp nhân tạo. Bị nhiễm virus Ring, đồng nghĩa với tử vong, không có nếu như. Băng video sao chép cơ bản là không có hiệu quả... Bởi vì lời nguyện đã bị bốn gã thanh niên chơi đùa sửa lại. Là con người, đã tự thả ra một ác ma đáng sợ!

A Thanh cố gắng nhìn Mặc Ly, cầm lá bài Tarot trong ngực đưa cho cô. Trên đó in một hình ảnh, là “Tù Thần”.

“Tù Thần” có nghĩa là “Kết thúc”. A Thanh, người thanh niên rất thích xem bói này, đã sớm đoán được tương lai không thể thay đổi.

- A Thanh! A Thanh!

Đồng tử tan rã, bài Tarot trong tay rơi xuống nền nhà.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 19: Oan Hồn. Siêu Độ

Vẫn là Mặc Ly thiêu hủy thi thể A Thanh, cất giữ tro cốt. Đây là ước định của cô và Dịch Khải, mang hài cốt của đồng đội về Không Gian Cửa Thần.

Đánh bại mảnh vỡ Sadako, thậm chí còn không phải phân thân, lại bị cô ta cướp đi một sinh mệnh. Có đôi lúc, thật cảm thấy trước mặt Thần Linh, nhân loại nhỏ bé, vô năng như vậy.

Mọi người đều im lặng. Mặc Ly quỳ trên mặt đất nhặt lên những lá bài Tarot rơi vãi. Hoa văn tinh xảo, có vài phần bị mài mòn, đều ám chỉ chủ nhân đã từng yêu mến bộ bài xem bói này biết bao nhiêu.

Sau lưng một lá bài tựa hồ có viết chữ, Mặc Ly tò mò lật lại, đó là tên của mình. Lật lại mặt chính, trên mặt vẽ hình một thiên sứ đang thổi kèn, bên trên viết “The Judgement” (☆)

“The Judgement” có nghĩa là gì? A Thanh xem bói cho vận mệnh của mình? “Thẩm lý và phán quyết” cái gì, hay là cái gì sẽ “Thẩm lý và phán quyết”? Mặc Ly xem xét tất cả các lá bài, quả nhiên còn có những lá bài được viết tên. Một ít lá bài bị cắt đi phần tên, có nghĩa là những đồng đội đã chết.

- Dịch lão, A Thanh xem bói cho chú! – Mặc Ly đưa bài cho Dịch Khải. Trên lá bài miêu tả một dũng sĩ hai tay bị trói sau lưng, treo ngược lại, trên đầu thấp thoáng quang sáng thiên sứ —— “The Hanged Man”.

- Huyền Phong, của cậu! – Của Huyền Phong là “The Hierophant”.

- Tô Kỳ Đông cũng có! – Đó là một lá “The Moon”.

- Của mình nữa! Của mình đâu? – Vương Giai Tuệ nhào tới, Mặc Ly đưa cho cô một lá “The Tower”.

Xét thấy có vẻ như A Thanh xem bói khá là chính xác, mọi người đều bắt đầu nghiên cứu lá bài của mình có ý nghĩa gì. Đáng tiếc, ở đây không có người thứ hai am hiểu giải nghĩa bài Tarot.

- Chuyện xem bói cứ từ từ đã. – Dịch Khải cẩn thận cất kỹ lá bài, khuôn mặt không thể hiện rõ biểu cảm – Trước tiên chúng ta hãy thảo luận một chút chuyện ma quỷ vừa xảy ra đã, đúng không, Mặc Ly?

Quả nhiên Dịch lão cũng nhìn thấy oan hồn của Sadako. Mặc Ly gật đầu, cô kể lại chuyện xảy ra với mình trong ngắn ngủi mấy giây đó, thuật lại một lần cảnh tượng đã thấy.

- Mới bắt đầu, tôi suýt nữa đã bị Sadako điều khiển, thậm chí trong đầu tràn ngập oán hận “phải giết sạch nhân loại”, nhưng mà...

Mặc Ly biết, một khắc kia, cô quả thật bị tình cảm của Sadako đồng hóa, thiếu chút nữa hành động giống như A Thanh và Huyền Phong. Nhưng một giây sau lại bị mang vào hồi ức Sadako cùng người yêu bỏ trốn, bị tình cảm gọi là “bi thương”, “tuyệt vọng” trói buộc, khôi phục lý trí.

Mà khi ý thức của mình trở về hiện thực, lại nhìn thấy oan hồn Sadako bên cạnh mình. Phải chăng có thể nói rõ, đoạn hồi ức bi thương sau đó là do “Oan hồn Sadako” truyền đạt cho mình vì ngăn cản lực lượng của “Mảnh vỡ Sadako”?

Điều này tựa hồ có phần không thể tưởng tượng nổi. Mặc Ly đưa ra một kết luận —— oan hồn Sadako cứu mình, hơn nữa còn cho mình một gợi ý rất quan trọng.

- Ô... Xem ra tôi cần phải cải tiến suy đoán lúc trước. Đây không phải là một phó bản hoàn toàn dựa vào tiểu thuyết. – Tô Kỳ Đông nắm Câu Ngọc trong ngực, trầm giọng nói – Đây là một phó bản dung hợp giữa tiểu thuyết The Ring và các tập điện ảnh.

Mặc Ly gật đầu, suy đoán:

- Tôi cũng có cảm giác như vậy. Tôi cho rằng Sadako có thể dựa theo bản điện ảnh, từ nhỏ bị phân liệt thành hai cá thể. Một giống mẹ, có siêu năng lực, một giống cha, là người bình thường. Mà Sadako giống mẹ là phần “Ác” trong chính thể Yamamura Sadako. Còn Sadako giống cha là phần “Thiện”. Sadako “Ác” từ nhỏ đã bị hóa chất khổng lồ chế ngừng sinh trưởng nên hình dạng vẫn là trẻ con, chính là cô bé oán hận mà tôi nhìn thấy bên vách núi.

- Sadako “Thiện” là cô gái xinh đẹp nắm tay người yêu muốn bỏ trốn. Trong phim, Sadako nhỏ cuối cùng chiếm lấy thân thể của Sadako lớn, giết hết những kẻ đuổi giết cô ta, cuối cùng lại bị cha ruột của mình chém chết, ném xác xuống giếng... Cho nên tôi đoán, virus Ring vẫn chỉ là băng video. Dịch lão lại nghe thấy nhiệm vụ thông cáo, như vậy quả thật có thành phần tiểu thuyết. Mà giết chết phân thân Sadako là chỉ Sadako nhỏ, phần ác chiếm lấy thân thể Sadako lớn, cũng chính là hôm nay bỏ ra TV tập kích chúng ta. Mà siêu độ Sadako, đúng là oan hồn Sadako mỗi ngày đi đăng sau tôi, ngay từ đầu đã tập kích chúng ta. Rất có khả năng cô ta là linh hồn Sadako lớn bị đẩy ra khỏi thân thể, vì oán hận mà biến thành oan hồn.

- Nhưng ở đây cũng có một vấn đề —— chúng ta xem băng video lại có cảnh người bệnh đậu mùa cuối cùng trên toàn Nhật Bản cưỡng hiếp Sadako, mà trong bản điện ảnh Sadako bị cha ruột tiêm dịch virus đậu mùa rồi ném xuống giếng. Đây là do “Thần” bóp méo cốt truyện? – Dịch Khải phát tay

chỉ vào băng video, mọi người nhanh chóng trốn ra xa như nhìn thấy người bệnh thể kỷ.

- Có thể là Bug hay không? – Huyền Phong bụm mặt hỏi. Khi hắn bị Sadako khống chế, Vương Giai Tuệ đã bấm cho hắn một phát.

- Ai biết. Lần sau Sadako đến có thể hỏi thử xem – Mặc Ly xấu xa nói, dọa đối phương nhe răng trợn mắt – Oan hồn Sadako lại nhắc nhở cho tôi ‘Hài cốt dưới giếng’, có lẽ là chỉ sau khi mình bị Sadako nhò chiếm lấy thân thể, bị cha ruột ném thi thể xuống giếng. Rất có khả năng đây là mấu chốt để siêu độ cô ta. Phương pháp tốt nhất để siêu độ oan hồn là thực hiện tâm nguyện chưa hoàn thành của cô ta.

- Hận ý của cô ta chỉ vào ai? Con người, hay là... Sadako nhò? – Tô Kỳ Đồng nhũu mày suy nghĩ – Cô ta ra tay giúp cậu, nói lên cô ta cần cậu thực hiện nguyện vọng, vì sao không tìm cậu vào lúc khác? Ở khách sạn lúc đầu, trên đường chúng ta đến Hoàng cung, trước khi Sadako nhò tập kích... Mà lại ra tay cứu cậu lúc bị tấn công, hơn nữa còn nêu lên gợi ý...?

- Tôi cảm thấy Thần vẫn luôn chú ý đến chúng ta. Từ trang báo nhiệm vụ, nhiệm vụ đường nhánh đến ghi chú, đều có liên hệ chặt chẽ: Tìm được băng ghi hình có chứa virus Ring, bị Sadako nhò tấn công, sau đó Sadako lớn sẽ cứu người, để lại gợi ý. Mà trong ghi chú lại nhắc nhở phần thưởng khi giết chết phân thân Sadako. Chúng ta đi trộm Tam Chủng Thần Khí, trên đường gặp phải yêu quái, Bát Chi Nha, vì sao trên ghi chú không có nhắc nhở?

- Bởi vì không quan trọng, không liên quan. Chúng nó đều không ảnh hưởng đến nhiệm vụ đầu mối chính, chỉ có ‘Phân thân Sadako’ là phải hiểu rõ... Phải chăng là người lấy được sẽ có thể tiếp xúc với hai Sadako, mà Sadako lớn muốn chúng ta tìm đến hài cốt, hơn nữa giết Sadako nhò, như thế thì linh hồn có thể an nghỉ.

- Suy luận rất tuyệt! – Dịch Khải vỗ tay – Đương nhiên, tôi còn có một vấn đề không quan trọng không liên quan, hoặc là một phiền toái nhỏ. Chúng ta đều xem video.

- ...

Trong chốc lát, tất cả đều im lặng.

- Chúng ta... đều nhiễm virus Ring? – Huyền Phong khó khăn hỏi, đột nhiên cảm thấy toàn thân khó chịu không nói nên lời.

- Có vẻ như hành động càng nhanh càng tốt. Các vị, thu dọn thu dọn, tàn cuộc cứ giao cho người vệ sinh khách sạn nhứt đầu đi. Khuya hôm nay chúng ta sẽ xuất phát! – Rút ra dao găm chia đôi băng video, Dịch Khải đứng lên mở laptop bỏ túi mang trong mình – Mặc kệ điện ảnh hay tiểu thuyết, cái giếng mai táng Sadako đều ở đảo. Chúng ta nên sớm đặt vé tàu.

- Chúng ta tuyệt đối là du khách tệ hại nhất từ trước đến nay của khách sạn này! – Mặc Ly cũng không chà lau kiếm Kusanagi, vẫy đuôi huýt sáo. Hai cô nàng Sadako đều cùng bọn họ quậy phá tới mức này, tóm lại là không có một lúc nào là an ninh cả.

Nhìn hai người không hề khẩn trương chút nào, ba người khác không thể không thừa nhận hai người này rất có duyên phận “thầy trò”.

...

Màn đêm buông xuống, Sadako tựa hồ cực kỳ thành khẩn, không có lại tới quấy phá đội nhỏ bắt đầu 13 người, bây giờ là 5 người. Mặc Ly lén lút rời khỏi đội ngũ chạy lên mái nhà. Có Cầu Ngọc của Tô Kỳ Đồng, dưới lầu cơ hồ rất an toàn, cho nên cô mới có ý nghĩ chạy ra ngắm trời đêm.

- Tiểu Hồ Ly, ngoan ngoãn ngủ một giấc đi, coi chừng bị yêu quái ăn thịt đấy nha! – Sau lưng truyền đến giọng nói ôn hòa đặc biệt của Dịch Khải, mang theo một chút cảm giác mà ông ấy tự nhận là hài hước ở trong trò chơi tử vong này.

- Không ngủ được! Trước giờ quyết chiến các chiến sĩ thường có một chút mất ngủ mà. – Mặc Ly dùng đuôi làm đệm, nằm lên bộ lông mềm mại như nhung, ngẩng đầu nhìn bầu trời sao biến hóa muôn màu. – Sao... rất đẹp...

Khi tử vong uy hiếp đến trước mắt, mới nhận ra mọi thứ trên thế giới này đều xinh đẹp như vậy. Những thứ “không thú vị” trước đó bây giờ cũng có thể đẹp đến phát khóc. Mặc Ly hỏi hận. Cô muốn về nhà...

Dịch Khải theo ánh mắt Mặc Ly ngẩng đầu nhìn lên, bất giác cười khẽ. Thật vậy, vô số vì sao vẽ lên bầu trời đêm, cảm giác tuyệt vời như đang ở trong thế giới thần thoại. Nhưng mà, kỳ thật ông muốn nói với Mặc Ly, bầu trời đầy sao này còn xinh đẹp hơn thế giới thực... Vì thời đại kia, đã không còn truyền thuyết của ánh trăng và sao trời.

Chú thích:

(☆) Những lá bài Tarot: The Judgement – Thẩm lý và phán quyết; The Hanged Man – Người bị trói; The Hierophant – Giáo hoàng; The Moon – Ánh trăng; The Tower – Ngọn tháp.

Các lá bài Tarot đặt xuôi hay ngược đều có ý nghĩa không giống nhau, biểu hiện vận mệnh khác biệt của con người. Đây cũng là vận mệnh của các nhân vật còn lại trong phần II này, trừ những người sẽ chết, những lá bài vận mệnh này vẫn có thể biểu hiện tương lai rất xa của các nhân vật, đặc biệt là Mặc Ly và Tô Kỳ Đồng.

Ý nghĩa của các lá bài sẽ từ từ được tiết lộ ở các chương sau.

Phần II còn có một người sẽ hy sinh. Dựa vào lá bài Tarot có thể đoán được người đó là ai.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 20: Vận Mệnh

- Chú có một đứa con gái, cũng lớn cỡ như cháu vậy đấy. – Dịch Khải ngồi xuống cạnh Mặc Ly, hoài niệm nhìn bầu trời đầy sao – Trước kia, nó thích nhất là bám lấy chú kể chuyện cổ tích về chòm sao. Vì thỏa mãn tiểu tổ tông này, chú và vợ chạy hơn nửa thành phố mua sách thần thoại các chòm sao.

- Chú thật là một người cha tốt. – Mặc Ly cảm thán nói. Cha mẹ cô đều rất bình thường, không có nhiều yêu mến như vậy, nhưng dòng nhỏ sông dài.

- Cháu sai rồi. – Dịch Khải cười, dưới ánh sao chiếu rọi lại có vài phần cay đắng – Tiểu Vũ nó... Từ nhỏ nó thích nhất xem anime còn có chút tiểu thuyết kỳ ảo. Trước kia chú không cho nó xem mấy thứ đó. Có lần vì chuyện này mà nó cãi nhau với chú, sau đó nó tức giận bỏ nhà ra đi... Lúc ấy, ngoài trời mưa rất lớn...

Mặc Ly hơi sững sờ. Giọng nói Dịch Khải dần dần trở nên trầm thấp. Cô có phần hối hận đã gọi lên đề tài này. Cô nhìn người đàn ông vẫn dẫn đường cho mình, ánh mắt của ông u buồn như sắp giọt ra máu, nhưng vẫn nở nụ cười.

- Một chiếc xe lao đến, tông vào nó. Khi hai vợ chồng chú đưa nó vào bệnh viện... Chứ cứ nghĩ Thần Chết sẽ đưa nó đến nơi mà chú không thể đi đến. – Dịch Khải quen tay lấy ra thuốc lá cùng bật lửa từ túi áo – Nhưng bác sĩ đã cứu sống nó. Cái giá là suốt đời phải sống bằng máy trợ hô hấp.

- Tiểu Vũ rất kiên cường. Mỗi ngày bọn chú đều kiên trì đấu tranh với vận mệnh. Chú đã mua rất nhiều truyện tranh và tiểu thuyết cho nó đọc. Mỗi ngày tan tầm, nó đều sẽ vui vẻ kể cho chú nghe hôm nay đọc được những gì, hoặc xảy ra chuyện gì thú vị. Chú đã rất thỏa mãn với cuộc sống như vậy... Tiểu Vũ có thể sống sót, đã là món quà quý giá nhất thượng đế tặng cho chú.

- Nhưng mà... Chú vẫn biết, sẽ có một ngày đó. Di chứng cuộc phẫu thuật tái phát, vết mổ bị nhiễm trùng. Tiểu Vũ thậm chí không có sức để lật trang sách. Chú biết, ngày này rốt cục vẫn đến.

- Đủ rồi. Dịch lão. Đã đủ rồi! – Mặc Ly che khuất ánh mắt, cảm giác mu bàn tay nóng lên.

- Ngày đó, nó nói với chú, ‘Ba, con muốn xem hoa anh đào’...

- Khi đó đúng là mùa xuân. Sau bệnh viện có một khu rừng cây anh đào, đúng là rất đẹp. Tiểu Vũ thích hoa anh đào trong truyện tranh. Nó đã từng hy vọng có thể thi đậu trường đại học Vũ Hán để mỗi ngày có thể ngắm hoa anh đào xinh đẹp... Nhưng Tiểu Vũ thậm chí không thể rời khỏi giường. Chú rất sợ hãi còn chưa kịp bế nó đến rừng hoa anh đào, nó đã vĩnh viễn nhắm mắt.

- Thế là, chú tìm một bao tải thật lớn, chạy đến rừng hoa anh đào dùng gậy gõ gõ rơi cánh hoa, chất đầy một bao tải. Chạy đến sườn núi nhỏ đối diện cửa sổ phòng Tiểu Vũ, trải cánh hoa ra khắp sườn núi. Chú không ngừng chạy đến chạy đi. Ha —— Cả đời này chú chưa bao giờ chạy nhanh như vậy, đi đi về về, chạy đến mức muốn nôn hết tất cả những thứ trong dạ dày mình ra. Lúc ấy, một trận gió chợt đến, thổi cánh hoa bay khắp bầu trời. Cảnh tượng đó cả đời chú không thể quên được...

- Tiểu Vũ được y tá đỡ đến bên giường, trong mắt tràn đầy kinh ngạc. Nó cười thật vui vẻ, trong cơn mưa hoa, nụ cười đó còn xán lạn hơn cánh hoa anh đào, giống như chú cho nó hết tất cả kho báu trên thế gian. Chú vẫy tay với nó, trước giờ chưa từng tự hào như vậy, làm một người cha.

Dịch Khải nói đến đây, chợt ngừng lại. Trong không khí chỉ còn lại mùi khói thuốc nhàn nhạt lan tỏa.

Mặc Ly nhìn xuyên qua làn khói mờ hồ, thấp thoáng thấy Dịch Khải cũng đang che mắt bằng hai tay.

Qua một lúc lâu, điều thuốc trên tay Dịch Khải cháy hết, ông gơ tay lên, nhìn điều thuốc trong tay.

- Từ trước đến nay chú vẫn không hút thuốc. Tiểu Vũ nói, nó thích Seishiro trong truyện tranh “Tokyo Babylon”, bởi vì bộ dạng cậu ta khi hút thuốc rất gợi cảm. Sau khi đọc, chú thấy Seishiro chỉ hút một loại thuốc, Mild • Seven.

Vì thế, trong tay Dịch Khải luôn kẹp lấy điều thuốc kia.

Mặc Ly không thể nào biết được Dịch Khải đau xót thế nào trong đám tang con gái. Ông ấy có thể lạc quan trong cuộc sống ở phố bản khủng bố, lại dùng phương thức này để kỷ niệm con gái cưng của mình... Không, mình căn bản là không hiểu rõ ông ấy. Mặc Ly quen biết Dịch Khải là kết giới sư, mà không phải là người cha Dịch Khải.

Mặc Ly đột nhiên có vài phần hồ thẹn khi mình từng nghi ngờ Dịch Khải vô căn cứ. Cảm giác hối hận tràn ngập trong lòng, chua xót đến mức muốn bài trừ bằng nước mắt.

- Tiểu Hồ Ly cũng rất thích xem anime à?
- Sao? Vâng. – Lông đuôi của thiếu nữ hồ ly đột nhiên xù lên.
- Xem “Rōtaripengintanku” chưa?

Mặc Ly lắc đầu.

- Hà hà... – Dịch Khải lại khoe khoang giống như một đứa bé – Chú cùng với con gái đều xem hết rồi nha. Mặc Ly, cháu có tin vào vận mệnh không?
- Không thể không tin. – Nghĩ đến A Thanh đến khi chết còn mang trên người “Bánh xe vận mệnh”, Mặc Ly cảm thấy, trong khoảnh khắc ấn vào chữ “YES”, vận mệnh của mình đã bị Thần sắp xếp xong. Loại cảm giác này... đúng là rất đáng ghét.

“Tôi ghét cái gọi là “Vận Mệnh”...

Sinh ra đời, gặp gỡ, rồi lại ly biệt

Thành công cùng thất bại, đời người may mắn và bất hạnh

Nếu như đều là vận mệnh đã sắp đặt sẵn

Vậy thì chúng ta sinh ra để làm gì?

Những người được sinh ra trong gia đình giàu có

Những người được sinh ra từ cha mẹ xinh đẹp

Những người được sinh ra gặp phải mất mùa, chiến tranh

Nếu như tất cả đều là vận mệnh

Vậy thì Thần Linh thật không công bằng, rất tàn khốc

Từ đó bắt đầu, chúng ta đã không có tương lai

Bởi vì chúng ta biết rõ, mình không thể thành công.”

Mặc Ly kỳ lạ nhìn Dịch Khải. Thế nào lại đột nhiên văn nghệ một đoạn như vậy? Sau đó cô mới ý thức được đây là Dịch Khải thuật lại lời thoại trong anime... Nhưng mà cảm giác thực ngốc này là ảo giác của mình sao?

“Tôi thích cái gọi là “Vận Mệnh”...

Không phải có một câu “Cuộc gặp gỡ định mệnh” sao?

Một lần duy nhất gặp nhau đã làm thay đổi cả cuộc đời

Cuộc gặp gỡ đặc biệt ấy, không phải là ngẫu nhiên

Đó nhất định là vận mệnh

Dĩ nhiên, đời người chẳng những có nhiều cuộc gặp gỡ hạnh phúc

Còn có rất nhiều chuyện đau buồn và đáng ghét

Nếu như nghĩ rằng chuyện xui xẻo mà “Mình cũng không có cách nào khác” là vận mệnh mà chấp nhận

Vậy thì rất khổ sở

Nhưng mà, tôi lại nghĩ khác

Đau buồn cùng khổ sở nhất định là có ý nghĩa

Không có chuyện gì là vô nghĩa

Bởi vì, tôi tin tưởng những con chữ liên quan đến “Vận mệnh”

Chuyện không tưởng xảy ra trên người chúng ta không phải là nằm mơ

Nếu như không là giấc mơ, vậy thì đó là gì?”

Thế nào là vận mệnh đáng ghét, thế nào là vận mệnh yêu thích? Dịch Khải có thể xem được cái thứ thần kỳ gì vậy? Mặc Ly khó hiểu chớp chớp lỗ tai.

- Tiểu Hồ Ly, cháu sẽ đối đãi với vận mệnh như thế nào? – Dịch Khải lời nói sâu xa nói xong câu đó, đứng dậy rời đi.

“Vận mệnh sao...”

Mặc Ly ngẩng đầu nhìn bầu trời đầy sao. Cô không hiểu lắm Dịch Khải muốn ám chỉ cái gì. Chẳng qua, cô hy vọng từ nay về sau con đường của mình, sẽ có một người đàn ông giống như cha làm bạn với mình.

Bầu trời sao lại đẹp, ngày mai phải đi đảo Izu chiến đấu với quý cô Sadako, vẫn là trở về phòng tốt nhất. Mặc Ly đứng lên, phúi tro bụi trên đuôi, chuẩn bị trở về gian phòng, nhưng chân vừa định nâng lên lại bị ép xuống.

Cô gái trắng bệch đứng ở sau lưng, vẫn không nhúc nhích nhìn mình chòng chọc.

- Quý cô Sadako... Hey, chào buổi tối. – Ý vào huyết thống Tam Vĩ Yêu Hồ của mình, Mặc Ly cố gắng hòa bình đàm phán với quý cô oan hồn.

- Chào buổi tối, quý cô Mặc Ly. Bọn họ gọi cô như vậy đúng không? – Ngoài dự đoán của Mặc Ly, Sadako rất có lễ phép đáp lại lời ân cần thăm hỏi. Giọng nói của cô ấy rất mềm mại, hoàn toàn trái ngược với khuôn mặt thâm không nở nụ cười. Kỳ thật nếu có can đảm đối mặt soi mói, Sadako thực sự là một cô gái xinh đẹp, chẳng qua không ai có gan mà thường thức thối.

“Nếu như có thể không dùng bộ đáng oán độc kia, vậy thì tốt hơn.” Mặc Ly phi báng trong lòng.

- Hai lần trước mạo muội quấy rầy quý cô, thật là ngại ngùng. Nhưng bên cạnh ngài vẫn luôn có con người, hơn nữa còn mang hơi thở rất đáng ghét. – Sadako vẫn luôn dùng kính ngữ, khi nhắc đến hơi thở đáng ghét, khuôn mặt trắng bệch càng thêm khủng bố – Tôi có chuyện cần nhờ ngài giúp đỡ.

- Là về... ‘Sadako’ trong TV hôm nay sao? – Mặc Ly thiếu chút nữa thốt ra xưng hô “Sadako nhỏ”. Loại xưng hô đó không nên xuất hiện ở đây, chí ít không thể để cho oan hồn Sadako cảm thấy mình “biết” cái gì.

Đôi mắt Sadako tràn đầy oán hận, chậm rãi nói:

- Hóa ra ngài đều hiểu rõ.

Mặc Ly cầm mảnh vỡ gương Yata giấu về đuôi hồ ly. Bây giờ còn không phải lúc. Sadako không biết bọn họ đã thảo luận tất cả, về cốt truyện, còn có huyền ái sử bi thảm của người nào đó.

- Vậy thì, xin ngài hãy tiêu diệt nó đi, Tam Vĩ Yêu Hồ đại nhân. Nếu không các người sẽ tử vong trong vòng ba ngày sau. – Sadako nói xong, một cơn gió âm u thổi qua. Mặc Ly nhắm mắt, lại mở to sau khi Sadako đã rời đi.

“Thật đáng thương!”

Mặc Ly hung hăng nện đuôi xuống đất, gạch men bóng loang bị đập cho rạn nứt thành mảnh nhện.

“Đối với Sadako, cô ta muốn tiêu diệt Sadako nhỏ vì đã hủy cuộc đời cô ta. Đối với chúng ta, cũng vì nhiệm vụ yêu cầu. Cô ta không có bất kỳ lý do nào xin giúp đỡ đối với một đám người ngoài, một đám người ngoài không có chút liên quan nào, chỉ vì Thần đã lập trình hành động xin giúp đỡ. Chẳng lẽ cô ta không có cảm tình sao? Đối với người từ bên ngoài đến như mình, cô ta chỉ là một chuỗi số liệu trong Hoàn Giới sao?”

“Thật đáng thương. Đây chính là vận mệnh.”

“Vận mệnh của người khác. Vận mệnh của bản thân.”

“Tôi ghét cái gọi là ‘Vận mệnh’...”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Sadako Trên Đảo Izu

Editor: Băng Ngư

.oOo.

Ngày hôm sau, Mặc Ly sớm một mình chạy đến bến tàu, bước lên hành trình đi đến đảo Izu. Mặc Ly tận tình tưởng tượng khi người phục vụ khách sạn phát hiện căn phòng lộn xộn như vậy, sẽ có vẻ mặt như thế nào.

- Cái gì? Hôm nay không có chuyến đi? – Dịch Khải đứng trên bến tàu dùng tiếng Nhật thăm hỏi. Gió lớn thổi khắp nơi, trở ngại đường đi của những con tàu. Chẳng lẽ phân thân Sadako biết bọn họ muốn đến, đã bố trí đầy đủ chướng ngại vật?

- Chúng tôi cũng không có cách nào. Thời tiết như vậy cơ bản là không thích hợp đi chuyến. – Ngư dân thu về lưới đánh cá, dùng tiếng địa phương đáp lời. Dịch Khải phải mất một thời gian mới có thể phiên dịch lại thành tiếng Trung. Chủ Thần chỉ cung cấp phiên dịch khi đối thoại với nhân vật chính, còn nhân vật phụ và làm nền thì mặc kệ, thật là phục vụ không chu đáo!

- Vậy sao... – Dịch Khải tiếng nuốt thở dài một hơi, lập tức cười nói – Như vậy, tôi đã để sẵn tiền trong lưới đánh cá của ông rồi. Sayonara (Tạm biệt)

Ông nói xong liền nhảy xuống thuyền, tiếng motor gầm lên gập đứ, chiếc thuyền giống như bị bão cuốn đi chạy thẳng ra biển.

- Ô ô ô... Máy người kia lên thuyền khi nào thế??? – Lúc này ngư dân mới phát hiện mấy người vừa rồi còn cười như hoa đã biến mất, thuyền của mình càng ngày càng xa, trong lưới đánh cá lại xuất hiện một xấp tiền mặt.

- Cùng hướng tới đường hàng hải vĩ đại nào! – Dịch Khải đứng trước mũi thuyền, gió thổi tung bay chiếc áo choàng.

- Chú, chúng ta đang đi đến đảo Izu, không phải đi làm Vua Hải Tặc! – Huyền Phong cầm bản đồ phi nhỏ.

- Đã đến lúc nên giải quyết mọi chuyện rồi! – Mặc Ly chà lau kiếm Kusanagi, chậm rãi nói.

- Này này... Lời thoại trước trận quyết chiến cuối cùng đây là thế nào hả???

...

Nếu không nhắc đến gió bão và mưa lớn tàn sát bờ bãi, có thể nói bọn họ đi đường rất thuận lợi.

Mọi người đổ bộ trong một xô xình nào đó trên đảo, quần áo ướt như chuột lột, quần quýt trên người cực kỳ khó chịu.

- Tiếp theo... Chúng ta cần đi đến nơi này, đường đi nhanh nhất là xuyên qua rừng cây. Ở gần chỗ này, chúng ta có thể tìm đến miệng giếng nơi Sadako tử vong. – Dịch Khải cầm bút vẽ một vòng tròn trên tấm bản đồ ướt đầm.

- Mấy người là ai? – Đột nhiên một thiếu nữ bung dù phát hiện một đám khách không mời mà đến, cảnh giác nhìn bọn họ – Đang làm cái gì?

- Đi ngang qua.

- Mua xì dầu.

- Du lịch ngắm cảnh.

- Tìm kiếm đường hàng hải vĩ đại.

- Lạc đường trong phó bản khủng bố.

Rõ ràng là năm người không thương lượng trước, năm đáp án đầy màu sắc rực rỡ xuất hiện.

- ...

Thiếu nữ hiển nhiên không thể hiểu được mấy đáp án kỳ lạ đó, ánh mắt ngày càng cảnh giác.

- Cô bé không cần khẩn trương. Chú có vấn đề muốn hỏi cháu. – Dịch Khải mở ra trạng thái “cha”! Nở nụ cười ôn hòa đến gần thiếu nữ, cúi người xuống đối mặt với thiếu nữ – Bọn chú có một việc rất quan trọng cần phải làm. Xin hỏi, cháu có biết... .

“Phanh ——!”

Thiếu nữ khó tin che phản bưng đồ máu, hai mắt tròn to nhìn Dịch Khải vẫn mỉm cười ôn hòa, tay phải vẫn cầm súng lục, họng súng còn nghi ngút khói xanh.

- Cháu có biết, phân thân Sadako ở chỗ nào không?

Thiếu nữ ngã xuống đất, thân thể xuất hiện biến hóa kì dị —— đôi mắt lại đột nhiên tròn lên, toàn bộ trông trắng trẻo đầy tia máu.

- Xem ra chúng ta đã đến muộn một bước. – Dịch Khải rút điều thuốc, lại phát hiện cả hộp đều ẩm ướt, phả lệ nhăn mày một chút.

Dân làng cầm cuốc xẻng dao phay chạy đến từ bốn phương tám hướng. Mỗi bước đi, cốt cách đều thay đổi, khuôn mặt trở nên hẹp dài, mái tóc gần như che khuất mặt, chỉ lộ ra đôi mắt tràn đầy tia máu.

- Biến thành Sadako? – Mặc Ly hai tay cầm súng kíp nòng, bị một đám Sadako ăn mặc khác nhau vây quanh, chuyện này thật là không thích thú chút nào.

Địch Khải cầm lấy cán súng của Mặc Ly.

- Tiểu Hồ Ly, để lại súng, cháu cùng với Vương Giai Tuệ đi tìm giếng.

- Cái gì? – Hai cô gái đồng thời kêu lên.

- Phải – Nhanh – Chóng – Lên! – Khuôn mặt Địch Khải xuất hiện một vùng tối.

Bào Tử Thảo Số Ba lần nữa ra trận, phun ra một bao tải súng ống, Mặc Ly thuận tiện giữ lại nửa bao thực vật Ma Giới ‘Hạm Hồng’, chuẩn bị khi cần đến. Ngay sau đó, hai cô nàng lập tức chuồn ra khỏi khu vực áp suất thấp.

- Các chàng trai, bây giờ là thời gian biểu diễn của các cậu! – Kết giới màu cam xuất hiện, Địch Khải nhìn mười con Sadako mặt mũi tái nhợt vắn vẹo – Hãy thể hiện cho tốt vào!

Có Yêu Hồ được huyết thống cường hóa cùng với Bán Thú Nhân chịu trách nhiệm đột phá nhiệm vụ đầu mối chính, vì thế Địch Khải có lực phòng ngự mạnh nhất sẽ dẫn dắt hai thanh niên chưa trải qua cường hóa đối phó với dân làng bị biến thành Sadako.

- Bắn bẻ đầu như đối phó với Zombie sao? – Huyền Phong nhanh chóng cầm lấy một khẩu súng, giơ lên nhắm vào dân làng đứng gần hấn nhất, đang cầm búa giơ lên, nhắm trúng đầu liền cướp cò.

“Phanh ——!” Trên trán ‘Sadako’ xuất hiện một lỗ máu, động tác chậm vài giây, sau đó liền té ngã.

Nhưng mà, Sadako ngã xuống đất đột nhiên lại ngẩng đầu, hai tay cầm xuống búa, từng chút một bò về phía ba người.

- Wow~ Không ngờ lại sống dai như vậy! – Địch Khải không thương tiếc bắn thủng trái tim ‘Sadako’. Quý cô ‘Sadako’ tràn đầy oán niệm lại bò về phía ông – Thử công kích thử chi xem. Nếu thử chi bị thương còn có thể bò sát được không?

Sự thật chứng minh ý kiến vớ vẩn này cũng không sai được. ‘Sadako’ đứt khoát bắt đầu chữa trị vết thương, trúng bao nhiêu đạn cũng có thể khôi phục thành bình thường.

- ‘Sadako’ có một năng lực là tự chữa thương. . . Nhưng mà lần trước Sadako trong TV bị Tiểu Hồ Ly nướng chín lại không thể, xem ra lần này đúng là Sadako phân thân đích thân tới rồi. Nấp ở chỗ nào nhỉ? – Địch Khải nhìn đám ‘Sadako’ giồng hết nhau xung quanh, bọn chúng chậm rãi đến gần, dường như muốn xé nát ba người.

- Tới đây nào, bé Sadako đáng yêu ơi ~

Hai người lập tức rùng mình ớn lạnh, nhìn Địch Khải hưng phấn dị thường, hoàn toàn không dám nói chuyện.

...

Rừng cây là địa bàn của Mặc Ly. Yêu Hồ có khả năng ‘Hóa thực vật thành vũ khí’, không ngừng xuyên qua từng bụi cỏ. Oan hồn Sadako đứng dưới gốc cây, yên lặng nhìn chăm chú vào Mặc Ly và Vương Giai Tuệ. Mặc Ly bị ánh mắt giá lạnh đó nhìn chăm chăm vào khiến cả người khó chịu. Cô còn chưa có nói cho ba người kia lời nguyên tử vong ba ngày của Sadako. Chỉ cần hành động vào hôm nay, ba ngày sau không cần phải lo nữa.

- A!!!

Mặc Ly hồi phục tinh thần, nghe thấy đồng bạn kêu thảm thiết cùng tiếng nhục thể va chạm vào thân cây.

- Làm sao vậy? – Mặc Ly dừng chân đẩy ra cây cối hai bên, Vương Giai Tuệ che mắt cá chân dựa vào một gốc cổ thụ, bên cạnh cô bạn có một người phụ nữ thân thể biến dạng, toàn thân như không có xương cốt bị treo trên nhánh cây. Lực lượng của Bán Thú Nhân không phải người nào cũng có thể chịu được.

- Bị một con chó điên cắn một phát! – Vương Giai Tuệ xé vạt tay áo, thô sơ băng bó mắt cá chân một chút – Vừa rồi nó bò ra khỏi bụi cỏ làm mình hết hồn!

Sadako khoa trương nghiêng đầu sang chỗ khác, một cái đầu lâu cài phía sau.

Xem ra ngay cả Sadako cũng phát hiện bọn họ đang chạy tới giếng, phải tăng tốc thôi. Mặc Ly cúi đầu hỏi:

- Còn có thể chạy không?

Vương Giai Tuệ dựa vào thân cây đứng lên, thử nhảy một chút. “Shhh...” Máu chảy thấm vào băng vải.

Mặc Ly run rẩy tai cáo một chút, ba cái đuôi bao quanh Vương Giai Tuệ. Vương Giai Tuệ choáng váng, tỉnh lại đã thấy mình nằm úp trên lưng Mặc Ly, ba cái đuôi gắt gao bảo vệ sau lưng mình.

- Này này, cậu làm gì vậy? – Bị cô gái nhỏ gầy hơn mình cõng trên lưng không phải chuyện gì quang vinh, Vương Giai Tuệ lập tức đỏ mặt, nói chuyện cũng lắp bắp – Cậu đừng xằng bậy, mình nặng lắm đó!

- Đừng nói nhảm nữa. Khi nào đến giếng mình thả cậu xuống, đến lúc đó cậu phải canh giữ bên ngoài cho mình! – Mặc dù lực lượng của Mặc Ly chỉ mới đạt tới người bình thường, nhưng sau trận chiến với Bát Chỉ Nha, đuôi cáo lại có thể bộc phát ra lực lượng rất mạnh mẽ, chỉ ít có thể đánh đổi phương tới mức nằm bẹp dưới đất không đứng dậy được.

Vương Giai Tuệ ban đầu còn ngại ngùng, nhưng nhanh chóng bị lực lượng thần kỳ của đuôi cáo hấp dẫn.

- Mặc Ly, kiếm Kusanagi của cậu giấu trong đuôi, sao mình không nhìn thấy?

- Mặc Ly, đuôi cậu mềm ghê, thoải mái hơn cả da chồn!

- Mặc Ly, như vậy mùa hè cậu không thấy nóng sao?

- Mặc Ly...

- Đủ! Cảm ơn! – Mặc Ly dựng đứng lỗ tai, nhất thời hai tai thanh tịnh.

...

- Mặc Ly, lần trước rất xin lỗi... – Qua một lúc lâu, Vương Giai Tuệ lại lên tiếng, có lẽ cảm thấy áy náy, giọng nói của cô bạn có chút khàn khàn, còn có uể oải.

- ...

Lần đó buông tay, khiến cho hai người vừa mới xây dựng được hữu nghị, đã xảy ra ngăn cách. Cho dù là Vương Giai Tuệ hay Mặc Ly, đều thật ăn ý không nhắc đến chuyện đó.

- Mình đã suy nghĩ rất nhiều. Nếu lúc đó mình không buông tay, không biết bây giờ chúng ta sẽ như thế nào... Nhưng mà, không có “nếu”. Có lẽ nếu như thời gian đảo ngược, mình vẫn sẽ làm như vậy. Mình không có cách nào cứu cậu, mình còn muốn sống sót. Thật xin lỗi.

- Mình biết. – Mặc Ly cảm giác người sau lưng run nhẹ, có thể thừa nhận bản thân muốn sống sót, cũng là một loại dũng khí. Chỉ ít so với sau đó nói “Xin lỗi” rồi khóc lóc cầu xin tha thứ còn tốt hơn trăm lần.

- Vì thế, mình không cầu xin cậu tha thứ... Cậu là một cô gái tốt, đối với mình cũng rất tốt, mọi người đều rất tốt, cứ như bây giờ, vẫn ủng hộ nhau. Mình chỉ hy vọng cậu hiểu cho, mình sẽ không bao giờ để cho chuyện cũ lại xảy ra... Tiếp theo, mình nhất định sẽ nắm chặt tay cậu, cho dù đánh mất, mình cũng sẽ không buông tay.

- Ngu ngốc! Loại lời thoại nhiệt huyết của nhân vật chính trong JUMP nói ra làm gì? (JUMP: Tạp chí truyện tranh của Nhật Bản)

- Chúng ta là bạn đúng không? – Vương Giai Tuệ khóc nức nở. Cô gái bình thường lỗ mãng, nhưng trong lòng vẫn có một nơi mềm mại yếu đuối.

- Tất nhiên rồi. Chúng ta là bạn.

- Hứa nhé! Là bạn tốt suốt đời! – Giọng nói của Vương Giai Tuệ cao lên, mang theo vui sướng trẻ con, dường như đã nhận được câu trả lời mong muốn, liền an tĩnh không nói chuyện nữa.

...

Con đường kế tiếp, hai người đều không nói chuyện. Liếc nhìn thấy ngẫu nhiên bỏ qua vài cánh tay cong queo trắng bệch, Mặc Ly chỉ có thể tăng tốc, một nửa bằng cảm giác, một nửa dựa vào oan hồn Sadako thường thường xuất hiện dẫn đường.

Rốt cục, tầm mắt sáng tỏ thông suốt. Chiếc giếng cũ bị rêu xanh bao trùm xuất hiện trước mắt.

- Đến nơi rồi, Vương Giai Tuệ!

Không có hồi đáp. Trái tim Mặc Ly chợt ngừng đập trong chốc lát. Tựa hồ bị cắt mất một góc, đau đến mức cô muốn ngắt xi.

- Vương Giai ——!

Mặc Ly lấy hết can đảm nhìn người sau lưng, lời nói ngừng lại giữa chừng. Khi nào thì, người sau lưng mình... đã không còn hô hấp!

Vương Giai Tuệ đi thật sự an tường, mắt nhắm nghiền, khóe miệng mỉm cười... Có lẽ chỉ có diễn viên trong phim mới làm được như vậy.

“Hứa nhé! Là bạn tốt suốt đời!”

Lời nói mũi lòng muốn giữ lại một khắc cuối cùng, mới được người khác vĩnh viễn nhớ kỹ, sinh tử tương tùy.

Tình tiết như vậy, thật sự là cũ nát!

- A A A ——!!!

Mặc Ly nện nắm đấm vào thành giếng cổ, không kiềm chế được phát ra tiếng thét to. Cô thật hy vọng lúc này có một cơn mưa xối xả, chí ít, nước mắt của cô có thể trôi theo mưa rồi biến mất...

Giải Nghĩa Bài Tarot:

Công bố đáp án: Tử vong là Vương Giai Tuệ =..=

Lá bài “The Tower” của Vương Giai Tuệ:

Ban đầu, “The Tower” có vẻ không tệ. Trong bài Tarot, từng lá bài còn được phân chia thành “xuôi” và “ngược”, dĩ nhiên ý nghĩa cũng trái ngược nhau. Nhưng lá bài “The Tower” là lá bài duy nhất có chung ý nghĩa, đặt xuôi hay ngược đều như nhau. Mặt bài miêu tả một ngọn tháp cao trên mây bị sấm chớp phá hủy, hai người rơi xuống khỏi ngọn tháp —— Ý nghĩa của lá bài The Tower là “Hủy diệt”.

“The Tower” là lá bài tệ hại nhất trong 5 lá bài ở chương trước. Cho nên Vương Giai Tuệ thật không may, bị thành vật hy sinh.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 22: Phân Thân Sadako

Editor: Băng Ngư

.oOo.

Mặc Ly cẩn thận đặt thi thể Vương Giai Tuệ dựa vào thành giếng. Có lẽ... đợi đến khi mình lại đi lên, Vương Giai Tuệ sẽ lại cười mở mắt, nói với mình: “Làm sao lâu vậy?”

Vương Giai Tuệ dựa vào thành giếng, thoát nhìn như đang ngủ, đang mơ một giấc mơ đẹp không muốn tỉnh lại, chờ Mặc Ly nhanh chóng hoàn thành nhiệm vụ lại đánh thức.

Đẩy ra nắp giếng tựa hồ đã dính chặt vào miệng giếng, một luồng gió lạnh như dao nhỏ đập vào mặt. Vách giếng không ngừng vọng lại tiếng khóc lóc thê lương, truyền vào đôi tai linh mẫn của Yêu Hồ.

“Sadako, là cô đang gọi tôi ở dưới đáy giếng sao?”

Một không gian kín dưới giếng, nước, cùng với thời gian tử vong là lý luận tạo nên lời nguyền. Cô mở nắp giếng, cũng thả ra lời nguyền. Đã không còn đường lui nữa.

Vô số bàn tay yếu ớt bắt lấy thân thể Mặc Ly. Khuôn mặt trắng bệch của Sadako hiện ra trong ngàn vạn bàn tay —— Mặc Ly hung hăng cắn đầu lưỡi, nháy mắt mấy cái. Trước mắt chỉ có mặt nước phản quang dưới giếng, bản thân mình nằm bỏ bên cạnh giếng, thiếu chút nữa đâm đầu xuống giếng.

“Con đường này, cháu đã không còn lối thoát, phải đối mặt mới có thể sống sót đến cuối cùng.”

Địch Khải ơi... Mặc Ly than thở, trực tiếp nhảy xuống giếng.

Hoi lão đạo đứng vững chân dưới giếng, mấy cái đuôi xoắn tung có vẻ vương vãi, ma sát vách tường lại có chút đau đớn. Mặc Ly mờ mịt, xung quanh rất yên tĩnh, nhưng tiếp theo mình phải làm gì? Vốn phải do một gã tên là Asakawa mạo hiểm tính mạng xuống giếng vì muốn cứu vợ con, tìm được hài cốt của Sadako, đồng thời trả lại cho họ hàng của cô ta để thờ cúng.

Đoạn tình tiết này phải xảy ra trước khi người tên là Ryuji tử vong. Hôm trước tin tức anh ta tử vong đã xuất hiện trên báo chí, nhưng nắp giếng lại không

có mở ra. Thời gian đã hoàn toàn rối loạn, không cần dựa vào cốt truyện, cũng không thể dựa vào cốt truyện.

Nước giếng lạnh lẽo truyền đến khắp toàn thân, đau như kim châm. Mặc Ly kêu lên, nếu như không phải được Định Khải tập huấn, cô thậm chí không có dũng khí nhảy xuống giếng. Bởi vì thân thể di động sẽ làm tiếng nước vang lên, cũng không che dấu được tiếng trẻ con khóc lóc ní non.

“Hài cốt... Trước hết phải tìm được hài cốt Sadako!”

Mặc Ly nuốt một ngụm nước bọt. Ánh mặt trời bị che khuất, cô không thể thấy rõ trong nước có cái gì, đành phải tự mò mẫm. Cô có chút không dám cúi đầu, sợ nhìn thấy khuôn mặt của oan hồn Sadako xuất hiện trên mặt nước. Đầu ngón tay truyền đến cảm xúc rõ ràng... Đáy giếng mềm mại trơn trượt, kèm theo hòn đá rêu xanh, còn có lá rong quấn quanh ngón tay.

Ngón tay tựa hồ đụng tới một “tảng đá” hơi lớn. Mặc Ly cứng ngắc, mò qua, mơ hồ cảm giác được hốc mắt còn có hàm răng. Chính nó! Mặc Ly hít sâu một hơi, cầm lên xương cốt. Đầu lâu dử tợn với hai hốc mắt trống rỗng, đây chính là hài cốt của Sadako!

“Đạt được ‘Hài cốt Sadako’, giải trừ phong ấn phân thân Sadako (một nửa)! Nếu như trong vòng 30 phút không đánh bại phân thân Sadako (một nửa), sẽ bị cưỡng chế ‘Nhiễm virus Ring!’”

Ép mua cường bán lừa chết người!

Mặc Ly nheo mắt, quăng củ khoai lang bông tay xuống, một bóng người màu trắng lập tức đè cô xuống. Một đôi tay lạnh buốt bóp chặt cổ, Sadako trẻ con khuôn mặt nhăn nheo vì ngâm nước lâu ngày oán hận nhìn cô bằng.

- Khụ khụ...

Mặc Ly bị nghẹn ho khan, rút ra một khẩu súng kíp nòng từ ống tay áo, cánh tay vịn vào một góc độ quý dị đặt nòng súng lên trán Sadako. Mặc Ly nở nụ cười âm trầm.

- Òa —— Cô bé, làm một phát nhé?

“Phanh ——!”

Hỏa lực mạnh mẽ làm nổ tung đầu Sadako. Máu đỏ chói lóa, máu me dính đầy mặt Mặc Ly. Nhưng công kích còn chưa kết thúc, đuôi cáo dùng sức đập vào vách giếng, lộ ra kiếm Kusanagi. Mặc Ly dễ dàng cầm kiếm, chém xuống giữa cổ.

Sadako duỗi tay đỡ lấy lưỡi kiếm, Mặc Ly kinh ngạc nhíu mày, ba cái đuôi cáo cuốn lấy thân thể Sadako nhỏ, ném lên vách giếng đối diện. Vài chục khẩu súng kíp nòng xuất hiện trong nháy mắt, cứ hai khẩu một lần liên tục bắn về phía phân thân Sadako. Hỏa được mạnh mẽ găm vào vách giếng, nhưng cảm giác khiến người ta sợ hãi vẫn chưa hề biến mất.

Chẳng lẽ bán thành thị băm cũng không chết?

Mặc Ly cắn môi, lau vết máu trên mặt. Công kích vật lý không có tác dụng đối với Sadako. Vậy còn Hồ Hỏa...?

Bàn tay đen thui xuất hiện trong sương khói, ấn Mặc Ly vào tường! Thân thể Sadako cháy đen, phát ra mùi khét kinh tởm, tóc bị đốt thành một cục dãn trên đầu, từ trên xuống dưới, chỗ duy nhất còn trắng chính là đôi mắt chỉ còn tròng trắng kia!

Đầu lâu Sadako lại một lần nữa trở về thân thể!

Mặc Ly giật mình tròn mắt, kiếm Kusanagi không chút lưu tình chém đứt hai bàn tay còn đang nắm lấy cổ. Xúc cảm nóng bỏng cùng làn da dính liền khiến cô cảm giác buồn nôn vô cùng.

Mặc Ly giờ chân đã bay Sadako, gỡ xuống hai bàn tay trên cổ ném đi. Yêu Hồ chuẩn bị mem theo vách giếng trở về mặt đất. Đáy giếng quá hẹp, cô không dám sử dụng bom hoa quả.

- Đứng đi! — Giọng nói âm trầm vang lên bên tai Mặc Ly, cánh tay Sadako nhỏ lại trở về thân thể. Cô ta giữ chặt mắt cá chân Mặc Ly, khiến thiếu nữ vừa chuẩn bị nhảy lấy đà lại ngã vào nước. Làn da cháy đen của Sadako bắt đầu nứt ra, lộ ra làn da trắng tinh như mới sinh.

- Con nít thì đi làm nũng với mẹ ấy, đừng ở đây quán quýt lấy hồ ly. Cẩn thận bị yêu quái ăn thịt! — Mặc Ly bị Sadako dây dưa đến mức nóng nảy, giành lấy quyền chủ động, đè Sadako xuống nước.

- Những gì cô vẫn oán hận, vẫn muốn hủy diệt, nó đã không còn ý nghĩa gì trên thế giới này nữa rồi!

Hồ Hỏa màu xanh xoay tròn xung quanh Yêu Hồ, dường như muốn gán bó thành một vòng lửa màu xanh. Mặc Ly cầm kiếm Kusanagi nhắm vào lồng ngực cô bé, lập tức đâm xuống.

Cho dù bị chém đầu, chặt đứt hai tay cũng không phát ra một tiếng kêu rên, nhưng khoảnh khắc bị kiếm Kusanagi đâm vào thân thể, Sadako phát ra tiếng kêu thảm thiết như lệ quý.

Mặc Ly cảm giác mình cùng kiếm Kusanagi đang nảy sinh cộng hưởng. Cảm giác lạnh lẽo từ Sadako khiến cô ngạt thở đang dần dần giảm bớt. Kiếm

Kusanagi hút đi oán hận của Sadako, phát ra tiếng kêu hưng phấn. Sadako giãy dụa muốn thoát khỏi kiếm Kusanagi, nhưng Mặc Ly gắt gao đè xuống tứ chi của cô bé, nhìn khuôn mặt vận vẹo yếu ớt của cô ta.

Yêu lực trong cơ thể cũng dần dần xói mòn theo kiếm Kusanagi. Kiếm Kusanagi thích tất cả hình thức năng lượng của Ma vật, bao gồm cả chủ nhân của nó. Nó là một “Ma vật” cần được chăn nuôi!

Mặc Ly cảm giác mình dần dần không thể áp chế nổi Sadako. Không có thời gian chờ đợi thêm nữa, cho đến khi kiếm Kusanagi hoàn toàn cắn nuốt lực lượng của Sadako.

Mặc Ly hít sâu một hơi, cầm chuôi kiếm, ôm Sadako vào lòng. Xúc cảm lạnh lẽo khiến cô nổi da gà toàn thân. Hồ Hòa nuốt chửng hai người, nhưng chỉ thiêu cháy linh hồn Sadako. Yêu Hồ chỉ cảm thấy thiêu cháy sự lạnh lẽo trong sinh mệnh Sadako.

Yêu Hồ ghé vào tai Sadako, nhẹ giọng nói với cô bé vẫn không ngừng gào thét:

- Sadako, chúng ta cùng chơi đi!

Sadako, chúng ta cùng chơi đi!

Sadako ngừng giãy dụa, nắm chữ “Chúng ta cùng chơi đi”, đã bao quát hết sự chờ đợi của mình suốt 25 năm. 25 năm, không có người nào nói chuyện với mình dịu dàng như vậy, bởi vì cô là quái vật. Cô độc, là nguồn gốc mà cô oán hận. Cô độc, thúc đẩy một kiểu nữ có siêu năng lực biến thành oan hồn chỉ biết giết chóc.

“Tiêu diệt phân thân Sadako (một nửa), đạt được 1500 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D!”

Cô độc, vĩnh viễn là vết thương khắc sâu trong lòng Boss cuối cùng. Mặc Ly chớp mắt mấy cái, cô bé trong lòng tan biến thành cát bụi, dung nhập vào nước giếng lạnh lẽo.

Lần này, cô thành công. Bạn đối xử với bọn họ như thế nào, bọn họ sẽ hồi đáp lại tương tự như vậy. Trò chơi này không có NPC, chỉ có người chơi, còn có một GM lừa chết người không đền mạng!

Nhưng mà, nhiệm vụ đầu mối chính còn chưa kết thúc. Oan hồn quý cô Sadako qua sông đoạn cầu đến đây thu dọn tàn cuộc, một công đôi việc.

Mặc Ly đột nhiên cảm giác toàn thân mất sạch lực lượng, ngã vào nước giếng, đầu đụng vào một tảng đá. Đau đớn kịch liệt khiến cô không thể không hoài nghi mình có phải va chạm đến chấn động não rồi hay không.

Oan hồn Sadako xuất hiện, thân thể lơ lửng không có chân. Ánh mắt cô ta lạnh buốt oán hận, nhìn chòng chọc vào Yêu Hồ không thể cử động.

Mặc Ly đột nhiên toàn thân mất đi lực lượng, ngã vào nước giếng trong, đầu đặt ở trên một tảng đá, đau đớn kịch liệt cho nàng hoài nghi chính mình phải hay không là ném ra não chấn động.

Oán linh trình tử không có chân thân thể xuất hiện tại thực hiện trong, nàng dùng giá lạnh oán hận mắt, lạnh lẽo rét buốt nhìn chòng chọc không thể động đậy yêu hồ.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Thức Tỉnh Giác Quan Thứ Bảy

Editor: Băng Ngư

Ngay từ đầu Mặc Ly đã không hoàn toàn tin tưởng oan hồn Sadako. Tâm địa hiền lành, dịu dàng xinh đẹp? Nếu như không có cầm hận thì còn gọi là oan hồn sao? Nếu như không giết chết những kẻ vô tội thì còn gọi là nguyên rủa sao?

Trợ giúp oan hồn thực hiện nguyện vọng của cô ta, oan hồn sẽ biến thành linh hồn bình thường đến địa phủ hoặc thiên đường để đầu thai... Mặc Ly vẫn luôn tin tưởng một kết thúc Happy Ending như vậy, cho dù là Thiên Nữ U Hồn hay Bạch nương tử —— Nhóc con, tắm rửa đi ngủ ngay!

Cho nên khi oan hồn Sadako đề nghị chung sống bất hợp pháp trong cùng thân thể, Mặc Ly vô cùng nghiêm túc kiên quyết từ chối.

Kết quả không cần nói cũng biết. Hai cô nàng triển khai một trận chiến tranh đoạt thân thể.

Oan hồn Sadako chui vào cơ thể thiếu nữ hồ ly ngay trước mặt cô! Mặc Ly nhất thời cảm giác choáng váng như ngồi ô tô đường dài. Linh hồn ra sức chống cự thể tấn công mãnh liệt của oan hồn. Một lượng lớn tin tức tình cảm không thuộc về bản thân dồn dập xông vào đầu óc ——

“Đồ lừa đảo, đồ lừa đảo, đồ lừa đảo...”

“Chết hết đi! Tất cả chết hết đi! Tất cả con người, tất cả những gương mặt xấu xí...”

“Giết chết tên lừa đảo kia! Giết chết bọn họ! Giết sạch bọn họ!”

Cầm hận, tình yêu, vốn chính là hợp thể Sadako! Mặc Ly cắn răng chống cự điên cuồng sát ý khổng lồ cơ thể mình. Một khi ham muốn giết chóc chiếm cứ đầu óc, cô cũng sẽ biến thành đám oan hồn kia!

“Giết chết, giết sạch tất cả!”

- Cầm mồm ngay! – Mặc Ly rống lớn. Trong đầu gào thét như muốn nổ tung, cô cảm giác trong lòng bốc lên sát ý khó có thể ức chế, thân thể bắt đầu không nghe chỉ phối cầm lấy kiếm Kusanagi.

Kiếm Kusanagi đột nhiên phát ra tiếng thét như tiếng rần rít gào, đánh văng tay Mặc Ly. Nó chỉ cho phép chủ nhân chạm vào nó! Mặc Ly lập tức khôi phục ý thức, rút kiếm ra, không để ý bùn đất còn dính trên thân kiếm, đâm vào bụng mình!

Tiếng kêu thê lương thảm thiết phát ra từ trong cơ thể Mặc Ly, phản xạ liên tục trên vách giếng khiến cô cảm thấy sồn gai ốc.

Một dòng khí bắt đầu khởi động xung quanh kiếm Kusanagi, hút vào trong thân kiếm. Kiếm Kusanagi bắt đầu điên cuồng cắn nuốt năng lượng của oan hồn. Khuôn mặt Sadako hiện ra giữa bụng, vặn vẹo kêu to, ra sức chống cự để không bị hút vào trong kiếm.

Mặc Ly nháy mắt liền thoát khỏi Sadako khổng lồ, tiếng xúi giục giết người trong đầu cũng biến mất hoàn toàn. Nhưng một kiếm này cũng khiến cô tàn tạ nửa người. Nếu như bây giờ không thể giải quyết được oan hồn Sadako, cô cũng sẽ chết trong phó bản khủng bố vì nội tạng xuất huyết. Chỉ có trí liệu trong Không Gian Cửa Thần mới có thể khôi phục vết thương trí mệnh.

Yêu Hò nhanh chóng suy nghĩ, nếu chỉ dựa vào tên tham ăn như kiếm Kusanagi thì không có hy vọng sống sót trở về. Chẳng lẽ lại phải “lời ngon tiếng ngọt”, dùng “tán tỉnh” một lần nữa để khiến Sadako siêu độ thăng thiên? Thiếu nữ 19 tuổi thất tình không phải dễ bị lừa như vậy!

Trong chớp mắt, Mặc Ly nghĩ đến mảnh vỡ gương Yata còn giấu trong đuôi. Lập tức chiếc đuôi vòng đến tay mình, lộ ra mảnh vỡ lạnh lẽo sáng long lanh. Cầm pháp bảo cứu mạng cuối cùng, Mặc Ly lại lâm vào một phiền toái khác —— Sử dụng như thế nào? Theo ý nghĩ của cô, hẳn là cắm nó vào trán Sadako. Nhưng lúc này Sadako lại lẫn trốn trong thân thể mình không chịu ra ngoài!

Máu tươi cơ hồ nhuộm đỏ nước giếng. Mặc Ly cảm giác nhiệt độ cơ thể của mình càng ngày càng gần với thi thể.

“Bình tĩnh... Nhất định sẽ có cách, còn có thời gian!”

Mặc Ly nhìn chằm chằm vào phần bụng còn cầm kiếm Kusanagi, nhìn dòng máu tươi cuộn cuộn chảy xuống, tầm mắt dần mờ hồ, rơi vào khoảng không đen nhánh. Nhưng trong bóng tối lại có một đốm sáng như đom đóm chậm rãi bay lượn. Nó bay rất chậm, từng đốm sáng tạo thành quỹ đạo thật dài giống như tấm ảnh tia chớp trong giờ học Vật Lý.

Dường như bên tai truyền đến giọng nữ nghiêm túc mà trang trọng, nhưng không còn quan trọng nữa.

Đôi mắt Mặc Ly khôi phục ánh sáng. Cô nhìn thấy mình cầm mảnh vỡ gương Yata đâm vào ngực, mặt gương phản chiếu phần đầu mờ nhạt của Sadako...

“Hoàn thành nhiệm vụ, siêu độ Sadako thành công!”

...

Khi Mặc Ly tỉnh lại, bản thân cô đã trở lại Không Gian Cửa Thần. Lần cuối cùng... thành công rồi. Cột sáng trên người không phải màu trắng sữa như lần chữa trị thân thể đầu tiên, mà có thêm màu tím nhạt. Tuy rằng cô đã khôi phục ý thức, nhưng trí liệu chưa hoàn thành. Cô quay đầu nhìn về phía quảng trường. Dịch Khải, Tô Kỳ Đông cùng với Huyền Phong đều lo lắng nhìn mình. Mọi người đều còn sống.

Tuy rằng biết là tự lừa mình dối người, nhưng Mặc Ly vẫn liếc nhìn quảng trường mấy lần. Không có thân ảnh Vương Giai Tuệ. Lúc này có nói gì cũng đều vô dụng. Mặc Ly cúi mi mắt, ánh mắt chưa xốt cực kỳ, nhưng tuyến lệ đã khô héo không thể sinh ra nước mắt.

“Kết thúc trí liệu, khấu trừ 22 điểm phần thưởng. Chữa trị gene bị hư hỏng do mở ra Giác Quan Thứ Bảy (cấp một), khấu trừ 2000 điểm phần thưởng.”

Ồ, làm sao còn chưa cường hóa mà 2000 điểm đã ra đi mất tiêu rồi? Thời đại mười hai tiểu cường đồng thau mới nghe thấy giác quan thứ bảy lại là chuyện quái quỷ gì?! Mí mắt bỗng co giật, lần nữa cảm thấy Thần là gian thương ngàn dặm mới tìm được một, Mặc Ly kết thúc trí liệu.

Huyền Phong thấy Mặc Ly xuống dưới từ cột sáng trên trời, lập tức cười tươi như hoa nghênh đón:

- Mặc Ly tiểu hồ ly, bộ dáng của cậu lúc trở về thật sự là rất... Trên bụng cầm một thanh kiếm, lòng ngực còn bị thủng một lỗ nhỏ! Cậu sống dai thật đấy!

- Rất xin lỗi. Tôi không mang Vương Giai Tuệ trở về được. – Mặc Ly hiếm hoi không có đáp lời Huyền Phong, cô lấy ra một nhúm tóc trong đuôi – Chỉ

có cái này!

Huyền Phong hơi chút cười không nổi. Kỳ thực hắn đã sớm biết, vẫn nghĩ Mặc Ly sẽ không nhắc đến chuyện này, mình cũng đã cố gắng không đề cập đến chuyện đó.

- Ha ha, tôi biết, đây cũng không phải là lỗi của cậu!

Đột nhiên nhớ lại trong khách sạn, Huyền Phong và Vương Giai Tuệ tán gẫu hăng hái, gặp lại hận thù, Mặc Ly cảm thấy thực ra Huyền Phong đang rất thương tâm, chỉ là dùng tươi cười ngụy trang chính mình. Vì thế cũng mỉm cười nhẹ nhàng:

- Ừm, chúng tôi đã quyết định sẽ làm bạn tốt suốt đời!

Cô kể lại tóm tắt quá trình ở dưới giếng chiến đấu với Sadako nhỏ, cũng thông qua Dịch Khải hiểu được tình cảnh của ba người.

- Cậu nhóc Tô Kỳ Đông này rất là ghê gớm. – Dịch Khải cười cảm điều thuốc chi vào chàng trai vẫn im lặng – Cậu ta dùng thực vật Ma giới cháu để lại làm nổ tung cả đám Sadako, tìm được một nửa phân thân tự chữa trị được của Sadako, một dao mở ra lồng ngực nó rồi nhét toàn bộ Câu Ngọc vào. Kết quả phân thân Sadako bị ngọn lửa nướng thành than. Bọn chú đang trên đường chạy đến giếng cổ thì bị mang về, cũng đoán được đại khái là cháu đã siêu độ Sadako.

- Kinh khủng nhất là cậu ta còn coi như không có chuyện gì xảy ra, lấy lại câu ngọc rồi tiếp tục đeo lên cổ! – Huyền Phong cứ nghĩ đến chuỗi ngọc lấy ra từ thi thể Sadako bị đốt tro, liền cảm thấy toàn thân nổi gai ốc.

Mặc Ly gạt đầu, kiểm tra điểm tích lũy của mình.

Nhiệm vụ chính siêu độ Sadako được thưởng 2000 điểm, đột phá giá trị giới hạn tinh thần 1000 điểm, tự chủ tiến hóa thưởng cho 2000 điểm, giết chết Bát Chi Nha có 3000 điểm, giết chết mảnh vụn Sadako 500 điểm, giết chết một nửa phân thân Sadako 1500 điểm, tổng cộng 10 000 điểm! Nhưng trừ đi 2000 điểm chữa trị gene cùng 22 điểm chữa thân thể, còn thừa 7978 điểm. Còn có phần thưởng huy hiệu vinh dự 2 cái D, 3 cái C (Đã hợp thành cấp B).

Thật là mùa thu hoạch lớn. Nhưng thiếu chút nữa ngay cả mạng cũng không có để về xài.

- Đúng rồi. Kiểm Kusanagi của cháu đâu?

- Tiểu Bảo Tử Thảo của cháu đã thu lại lúc cháu hôn mê. – Dịch Khải trả lời, cười tủm tỉm vỗ tai cáo của Mặc Ly – Được rồi, cháu về trước nghỉ ngơi đi. Dây dưa với Sadako lâu như vậy, bây giờ cần thiết nhất là một giấc ngủ đầy đủ. Quy tắc trong Không Gian Cửa Thần đề chú thuyết minh cho lính mới.

Mặc Ly máy móc gạt đầu, đi đến trước gian phòng của mình, chui vào trong. Kết quả lúc đóng cửa sém chút kẹp trúng đuôi.

Thần chi chữa trị thân thể bị thương, sẽ không thanh lý giúp vết máu trên người. Mặc Ly cảm thấy mình nên tố cáo tên gian thương nào đó lên Hiệp Hội Người Tiêu Dùng. Cởi xuống chiếc áo rách tung tóe, vết máu loang lổ, thiếu nữ hồ ly tiện tay dùng hồ hỏa đốt sạch, vào phòng tắm tắm rửa.

Thả thân thể tung lên giường lớn mềm mại, Mặc Ly lăn lộn khắp giường, dùng chăn mền quấn mình thành “Bánh cuốn Hồ Ly”.

Chuyện gì cũng không muốn làm, cái gì cũng không muốn nghĩ.

Mặc Ly lấy tay che mắt, âm thầm tự nhủ

“Chúc ngủ ngon!”

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 24: Phương Hướng Cường Hóa

Editor: Băng Ngư

.oOo.

Khi Mặc Ly tỉnh lại, đã là 10 giờ sáng hôm sau.

Đứng dậy từ một đồng chấn nền, Mặc Ly mệt mỏi vươn vai duỗi lưng, lại mờ mịt đứng lên, phát hiện mình trần trụi không mặc đồ ngủ. Từ khi đổi huyết thống Yêu Hồ, liền có rất nhiều thói quen lúc trước không có, ví dụ như khi không còn sức lực công kích liền thích cắn cổ đối thủ, hoặc là thích ngủ

trần...

Vấn đề là dường như mình rất thích như vậy. Dùng đuôi bao lại vị trí trọng điểm, Mặc Ly nghĩ ngợi lung tung, ba cái đuôi vừa lúc một cái che ngực, một cái che phần dưới, còn một cái có thể quát chết sắc lang...

Từ trong tủ quần áo lấy ra một khẩu súng kíp màu đen trang điểm, Mặc Ly soi gương vỗ vỗ mặt —— một ngày mới bắt đầu!

Một chuyến đi đến The Ring có 13 người, trở về chỉ còn hai Người Từng Trải cùng hai lính mới. So với lần trước 12 giờ tập hợp mà còn có người đến muộn, lần này mọi người tích cực hơn rõ ràng.

11 giờ, Mặc Ly cắn sandwich đi đến quảng trường, ai biết Huyền Phong cùng Tô Kỳ Đông đã sớm đứng dưới thủy tinh thảo luận phương hướng cường hóa... Hoặc là nói, không ngừng tranh luận? Lần này đi The Ring, bất kỳ ai cũng có thu hoạch lớn. Trước không nói nhiệm vụ chi nhánh, chỉ cần nhiệm vụ chính mỗi người liền thu được 2000 điểm, quan trọng nhất là một chiếc huy hiệu vinh dự cấp C, lựa chọn cường hóa càng thoải mái hơn.

Tô Kỳ Đông có thể nói là người thắng lớn nhất trong phó bản khủng bố lần này. Giết chết Bát Chỉ Nha có một B, siêu độ Sadako có một C, dùng Câu Ngọc xử lý một nửa Sadako phân thân có một D, còn có ít nhất 8500 điểm tích lũy thưởng. Giết chết Bát Chỉ Nha là vì lính mới nên có thưởng thêm, nhưng ít ra cam đoan ở phó bản tiếp theo hẳn sẽ không chết rất thảm.

- Mặc Ly tiểu hồ ly, chào buổi sáng! – Huyền Phong thấy Mặc Ly vẫy ba đuôi đi ra, lập tức tươi cười nịnh nọt nghênh đón. Theo vị huynh đài này, Dịch Khái cũng đi theo xưng hô Mặc Ly từ “Tiểu Ly” tiến hóa đến “Tiểu hồ ly”.

- Suy nghĩ được phương hướng cường hóa rồi? – Mặc Ly thấy Huyền Phong cùng Tô Kỳ Đông có thể nói là ồn ào đến mặt đỏ tai hồng, Tô Kỳ Đông thấy Mặc Ly rốt cục thờ phào nhẹ nhõm, xem ra là Huyền Phong mới là nói nhiều nhất.

- Suy nghĩ thì có suy nghĩ, nhưng hai chúng ta trùng lặp thuộc tính! – Huyền Phong khổ ha ha chỉ Tô Kỳ Đông, người sau khoanh tay trước ngực nhìn hắn chăm chăm, mặt không biểu tình gia tăng áp lực.

Không biết có phải Mặc Ly nhìn nhầm hay không... Tô Kỳ Đông nhìn thấy mình, vẻ mặt tựa hồ càng cứng rắn. Đây không phải là hiện tượng tốt! Xem ra mình phải chịu trách nhiệm dẫn đường chỉ lối cho chàng trai càng ngày càng phát triển thành mặt than này. Đương nhiên đây là chuyện sau này. Nghe nói, dưới sự nỗ lực không ngừng của Mặc Ly, Tô Kỳ Đông từ giả • không có biểu tình biến thành thật • mặt than.

- Tôi chuẩn bị cường hóa huyết thống sau, trước hết lựa chọn cường hóa kỹ năng. Tôi đã kiểm tra sáu thuộc tính cơ bản, ban đầu độ nhanh nhẹn liền có 166, cho nên muốn phát triển theo hướng thích khách.

- Vũ khí tôi chọn song nhận • Ấn Lang, cần 500 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D. Kỹ năng là thuật ẩn nấp: có thể ẩn dấu thân hình của mình trong ảo thuật, kỹ năng chủ động ẩn nấp, tinh thần lực không đủ hoặc bị mục tiêu công kích liền mất hiệu lực. Cần 700 điểm tích lũy, một huy hiệu vinh dự cấp D. Kỹ năng bị động cường hóa song nhận sơ cấp: đề cao xác suất đánh trúng, lực sát thương của song nhận, đề cao lực lượng cùng độ nhanh nhẹn của bản thân. Cần 850 điểm tích lũy cùng một D.

Mặc Ly gật đầu:

- Như vậy là phát triển theo hướng kẻ ám sát, không tệ đâu. Đặc biệt là lúc ám sát một ít mục tiêu, thuật ẩn nấp đặc biệt hữu dụng. Nhanh nhẹn cao phát triển theo hướng thích khách là tốt nhất.

- Xem ra Mặc Ly tiểu hồ ly bình thường cũng chơi trò chơi a. Tôi đang chuẩn bị về sau có điểm lại đổi huyết thống hắc ám tinh linh. Nếu như trước đổi tôi liền không có thuật ẩn nấp hay cường hóa song nhận, bởi vì tôi vẫn còn muốn tìm xem có mấy thứ thích hợp như hắc không gian dự trữ vật phẩm gì đó. – Huyền Phong gật đầu cười nói. Tuy rằng mình có gần 3000 điểm, nhưng rốt cục có bao nhiêu điểm cũng không đủ dùng.

Mặc Ly ở trong quảng trường bên cạnh cầu thủy tinh đổi một bộ sofa bằng da thật, thả người ngồi lên chiếc ghế mềm mại:

- Còn Tô Kỳ Đông?

Vừa rồi còn vui cười hơn hờ Huyền Phong lập tức buồn bực nói:

- Cái tên này... Trên viên ngọc Yasakani liền có kỹ năng ẩn nấp, kết quả hắn cũng chuẩn bị phát triển theo hướng này!

- Cũng là thích khách? Chẳng lẽ chọn kỹ năng đều giống nhau? – Mặc Ly uống một ngụm trà, tai cáo thích thú vầy vầy.

Tô Kỳ Đông có ưu thế rất rõ ràng trong điểm tích lũy, hắn có khả năng cường hóa huyết thống ngay sau khi lựa chọn kỹ năng. Nhưng Mặc Ly vẫn cho rằng lấy cá tính của Tô Kỳ Đông sẽ phát triển theo hướng pháp thuật công kích từ xa. Hắn có thể chống cự lại mãnh liệt oán niệm từ Sadako, này chứng minh tinh thần lực của hắn rất cao. Trong trận chiến Bát Chỉ Nha, hắn có thể phát động triệu hồi Hòa Nha, thiêu cháy Bát Chỉ Nha cũng thể hiện rõ.

Nhưng mà độ nhanh nhẹn của hắn không thể cao hơn Huyền Phong, chỉ ít trên phương diện tính cơ động linh hoạt mình không nhìn ra ưu thế, muốn dùng huyết thống bù lại. Chỉ có thể nói hắn có đầu óc bình tĩnh, cực kỳ thích hợp bày mưu đặt kế, cũng rất thích hợp làm ám sát.

- Không phải... – Huyền Phong vô lực nói, khóc không ra nước mắt – Cái tên này không tính để lại đường sống cho người ta... Hức hức hức...

Nhìn bị đá kích Huyền Phong, Mặc Ly lại nhìn bình tĩnh Tô Kỳ Đông, dùng ánh mắt hỏi hắn chuẩn bị đổi cái gì.

- Chakra cùng Sharingan. – Tô Kỳ Đông nói.

“Phốc ——” Mặc Ly rất không tao nhã phun nước trà, đúng lúc phun trúng mặt Huyền Phong. Này này, đối như vậy về sau còn có người đánh thắng Tô Kỳ Đông sao?! Nếu như Tô Kỳ Đông càng chiến càng hăng, một ngày nào đó mở ra Etenal Magekyo, nói chưa chắc đến một ngày mở ra Etenal Magekyo vĩnh viễn, không chừng có ngày mình còn may mắn nhìn thấy Rinnean!

- Tỷ lệ phù hợp huyết thống của cậu là bao nhiêu?

- Chakra 85%, Sharingan 90%.

- ...

- Dùng để phối hợp Bát Chi Cầu Ngọc cùng ngọc Yasakani. – Tô Kỳ Đông cầm “quả ớt” treo trước ngực giờ lên – Nói thật, tôi cảm thấy kiếm Kusanagi cùng huyết thống của cậu không phải rất xứng, cho nên đặc biệt điều tra một chút làm sao để phát huy tác dụng của ngọc Yasakani tốt nhất.

Kiểm Kusanagi vô tội trúng đạn!

Bị chọc trúng tim đen thiếu nữ hồ ly cùng ba đuôi đồng thời xù lông, kiếm Kusanagi có kỹ năng chung cực là triệu hồi Bát Kỳ Đại Xà, chính mình lại là Yêu Hồ, kỹ năng duy nhất có thể biến thành Xà thần lại không dám dùng, trời biết hồ ly cùng rắn trộn vào một chỗ sẽ biến thành cái quỷ gì!

Mặc Ly đột nhiên nghĩ đến, có vẻ như ngọc Yasakani có cái kỹ năng là triệu hồi Susanoo?! Còn có Bát Chi Cầu Ngọc tựa hồ có thể triệu hồi Bát Chi Nha... Chính mình vừa rồi nên nghĩ đến, Tô Kỳ Đông có câu ngọc nếu như đọc qua “Naruto”, sẽ không chút do dự lựa chọn Sharingan để cường hóa Bát Chi Cầu Ngọc.

- Cả người cậu đều là câu ngọc nhỏ câu ngọc lớn, chuẩn bị ghép thành nguyên bộ... Biết vậy tôi liền tặng kiếm Kusanagi cho cậu. – Mặc Ly cảm thấy mình dường như xem như một vấn đề cực kỳ quan trọng, nhưng một chốc lại nghĩ không ra, lắc lắc đuôi nói – Cụ thể cậu chuẩn bị làm thế nào? Cậu có hơn 8000 điểm tích lũy, không cần đều đổ hết vào huyết thống!

- Tôi biết. – Tô Kỳ Đông gật đầu – Cường hóa Chakra sơ cấp: Chakra là năng lượng sinh ra khi năng lượng tinh thần cùng năng lượng cơ thể dung hợp hoàn mỹ, là nguồn gốc để sử dụng nhẫn thuật, ảo thuật cùng thể thuật. Cần 700 điểm tích lũy cùng một huy hiệu vinh dự cấp D.

- Sharingan level 1: Sharingan, còn gọi là huyết luân nhãn. Trong anime “Naruto” là một loại đồng thuật đặc biệt của bộ tộc Uchiha. Động sát nhãn, có đồng thuật cao cấp có thể nhìn thấu động tác của địch nhân, hơn nữa còn có năng lực quan sát Chakra lưu động. Cần 800 điểm cùng hai D. (ND: Năm nào a ai muốn biết rõ hơn đi đọc Naruto, lâu lắm không đọc quên sạch về mấy đĩa mắt đỏ này rồi, bó tay!)

- Sharingan level 2: mắt sao chép, có năng lực sao chép nhẫn thuật cùng thể thuật sau khi tiến hành phân tích nhẫn thuật cùng thể thuật của đối tượng sao chép từ động sát nhãn, đồng thời cũng học được trong nháy mắt. Trình độ sao chép quyết định từ cấp bậc năng lực của người sử dụng. Cần 2400 điểm cùng hai C.

Mặc Ly nghe thấy giá tiền của hai cái Sharingan, chén trà trên tay liền run một chút. Thì ra một con mắt liền tốn một huy hiệu vinh dự?!

- Thế còn level 3...

- Sharingan level 3: mắt thôi miên, có khả năng thôi miên, đồng thời phục chế nhẫn thuật, thể thuật, thôi miên, nhìn thấy động tác thể động cao độ của đối thủ, cùng với ảo thuật. Cần 6000 điểm cùng hai B.

- Còn Etenal Magekyo? – Huyền Phong giật giật khóe miệng.

- 12000 điểm cùng hai A. Etenal Magekyo vĩnh viễn 20000 điểm cùng hai S, luân hồi nhãn ——

- Đủ! – Mặc Ly cùng Huyền Phong đồng thời kêu lên.

Tô Kỳ Đông thấy Mặc Ly bộ dạng mắt hồn mất vía, tốt bụng nhắc nhở:

- Cậu muốn tiến hóa đến Cửu Vĩ cũng cần 20000 điểm với một S.

- Cho nên nói chúng ta hai người chọn hai cái huyết thống gạt người này là không có tiền đồ! – Mặc Ly bị phần đuôi ba cái đuôi lật ngược bàn café.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 25: Giác Quan Thứ Bảy Bạc Mọt

Editor: Băng Ngư

.oOo.

Cuối cùng, một tên muốn làm thích khách, một tên muốn làm ninja. Tô Kỳ Đông lấy ưu thế tuyệt đối thắng cuộc...

- Kỳ thật... Cậu tìm xem kỹ năng của cung thủ đi, mua một bộ cung tốt. – Mặc Ly dùng đuôi vỗ đầu Huyền Phong an ủi. Đúng lúc Dịch Khai khoác áo gió đi đến quảng trường, Huyền Phong túm chặt người từng trải già dặn nhất, bắt đầu lái nhai cảnh ngộ “bi thảm” của mình.

Mặc Ly thì lôi kéo Tô Kỳ Đông, bắt đầu thương lượng tỉ mỉ kế hoạch cường hóa, cuối cùng quyết định cường hóa Chakra sơ cấp, Sharingan song cầu ngọc, tổng cộng 3900 điểm tích lũy cộng một huy hiệu vinh dự cấp B. Tô Kỳ Đông còn vượt mức học tập tam thân thuật cơ bản (thuật phân thân, biến thân, thể thân), tổng cộng mới tiêu hết 500 điểm, kế tiếp nhìn tình huống huấn luyện lại quyết định đổi nhẫn thuật khác.

- Uhm... Còn có cái này. – Tô Kỳ Đông lật xem mặt bản cường hóa của mình, tựa hồ đang tìm kiếm vũ khí cường hóa thích hợp. Đại khái hẳn cũng sẽ không có cơ hội thứ hai mổ bụng Sadako, nhét câu ngọc vào tự thiêu cháy.

- Cường hóa vô hạn nhẫn cụ lưu: mang bên mình các loại nhẫn cụ, thời gian tồn tại không vượt qua 1 phút, chủng loại triệu hồi sơ cấp: Kunai, Shuriken. Cần 700 điểm tích lũy cùng một D. Đem cậu —— ... Cùng một loại với vô hạn súng ống lưu của cậu. – Tô Kỳ Đông đọc giới thiệu kỹ năng cho Mặc Ly nghe, nhưng trung gian hình như thiếu vài chữ...

Mặc Ly cũng kết nối ý thức của mình với thủy tinh cầu, tìm đến giới thiệu “Cường hóa vô hạn nhẫn cụ lưu”, “Khiến kẻ địch của bạn biến thành bánh bột mỳ”... Emma, tốt xấu cũng dễ nghe hơn vô hạn súng ống lưu của mình.

- Đúng rồi, kiếm Kusanagi của cậu có biến hóa không? – Tô Kỳ Đông đang xác nhận cường hóa lại đột nhiên quay đầu hỏi – Ngọc Yasakani tinh lọc oán niệm của Sadako, coi bỏ hạn chế thuật ẩn hình, hơn nữa thêm một thuộc tính “nhìn thấu oán linh”. Kiếm Kusanagi của cậu hấp thu một nửa phân thân Sadako, khả năng cũng nảy sinh thuộc tính mới.

Nói xong, Tô Kỳ Đông bị một cột sáng bao quanh, giống lúc trước Mặc Ly cường hóa huyết thống, từng điểm sáng bị hấp thu vào cơ thể.

Mặc Ly gọi ra đám Bào Tử Thảo của mình, Bào Tử Thảo Số Ba nện ọt ồm đúi chủ nhân của mình, lá cây rung rung như vẩy đuôi.

- Ba tên các ngươi, ai ăn kiếm Kusanagi? – Mặc Ly cười dịu dàng.

“Nó!”

Số Một, Số Hai lui về sau một bước, lá cây chỉ về hướng Số Ba cứng ngắc. Bào tử thảo Số Ba dưới ánh mắt dịu dàng vô cùng của Mặc Ly, cùng mệnh lệnh mười ngày sau đi theo huấn luyện Gunkata, rung rung phum ra kiếm Kusanagi.

Mặc Ly cầm kiếm Kusanagi kiểm tra thuộc tính của nó. Giống như lời Tô Kỳ Đông, kiếm Kusanagi cũng có một kỹ năng hạn định giải trừ, có thể sử dụng Cường Mãng Tai Ương... Đại khái mình sẽ không bao giờ dùng tới kỹ năng này. Nghĩ đến bộ phim kinh dị nào đó có Cự Mãng bên trong, kỹ năng của kiếm Kusanagi bị biếm lãnh cung!

Đợi chút, hình như có thêm một thuộc tính... Nguyên rủa: Tiêu hao sinh mệnh lực bản thân, gia tăng nguyên rủa cho địch nhân. Hiệu quả nguyên rủa tăng cường theo mức độ tiêu hao sinh mệnh lực, nếu như tiêu hao toàn bộ sinh mệnh, địch nhân sẽ chết vì nguyên rủa.

Này —— vì sao vũ khí của mình đều có một ít thuộc tính kỳ kỳ quái quái?! Mặc Ly khóc không ra nước mắt, nếu có một ngày mình thật muốn cùng địch nhân đồng quy vu tận, cô nhất định sẽ nhớ hiền dâng kiếm Kusanagi... Nhập hồn đi, Sadako!

Mặc Ly cũng kết nối với thủy tinh. Hôm qua cô đã kế hoạch tốt, muốn cường hóa mình lên tứ vĩ, sau đó đổi “Thực vật Ma giới • Tường Vĩ”. Trước khi xem trên mặt bản huyết thống, cô nhìn một chút thuộc tính của mình, vừa nhìn lại hít một hơi, này cũng quá...

Cơ bản thuộc tính: Trí lực 195, tinh thần lực 566, lực lượng 100, nhanh nhẹn 381, miễn dịch 255, tế bào hoạt tính 246.

Tổng hợp đánh giá: D

Này đã hoàn toàn thiên khoa, lực lượng hoàn toàn bị nhốt chết ở 100!!!

“Huyết thống trung cấp Lục vĩ Yêu Hồ: huyết thống tiền giai sơ cấp Tam vĩ Yêu Hồ, điều kiện mở ra: thức tỉnh một trong hai giác quan thứ bảy, giác quan thứ tám (phù hợp). Có thể học tập càng nhiều kỹ năng thiên phú của Yêu Hồ. Cường hóa đến Tứ vĩ cần 2000 điểm tích lũy cùng hai huy hiệu vinh dự cấp C.”

Giác quan thứ bảy là cái gì? Minh khi nào thức tỉnh giác quan thứ bảy? Chẳng lẽ lúc mình đâm Sadako một phát cuối cùng kia cảm thấy hoảng hốt...

“Tôi thức tỉnh giác quan thứ bảy khi nào? Vì sao lần trước cường hóa không có điều kiện này?”

“Tại phó bản khủng bố The Ring, thức tỉnh giác quan thứ bảy —— Giác quan thời gian (bạc một). Giác quan thứ bảy là một trong chín giác quan ẩn dấu trong gene nhân loại. Năm giác quan bao gồm thị giác, thính giác, khứu giác, xúc giác, vị giác. Giác quan thứ sáu là cảm giác siêu cường, người bình thường có xác suất thức tỉnh nhất định. Chỉ có một phần vạn xác suất thức tỉnh giác quan thứ sáu.”

“Giác quan thứ bảy là giác quan thời gian, có thể tăng cường khả năng khống chế ‘Thời gian’ của con người. Giác quan thứ bảy bạc một có thể nhìn rõ quỹ đạo công kích, thậm chí nhìn thấu kỹ năng công kích, trong một thời gian nhất định bộc phát tốc độ cực nhanh. Bạc hai trở lên xin hãy tự tìm hiểu.”

“Giác quan thứ tám là giác quan không gian, có thể tăng cường khả năng khống chế ‘không gian’ của con người. Giác quan thứ tám bạc một có thể phân giải nhược điểm vật thể, tiến hành công kích nhược điểm không sai lầm, nhưng không nhất định dẫn đến tử vong. Bạc hai trở lên xin hãy tự tìm hiểu.”

“Giác quan thứ chín là giác quan ý niệm. Khi cường hóa trong Không Gian Của Thần, sẽ cường chế thức tỉnh giác quan ý niệm. Bởi vì mặt bản cường hóa của các bạn đều do ý niệm hình thành, ý niệm càng mạnh, có thể đối vật phẩm càng mạnh, chúng ta chỉ có thể chuyển hóa cường độ ý niệm thành đơn vị đo lường như ‘điểm tích lũy’ cùng ‘huy hiệu vĩnh dự’ để thuận tiện cường hóa.”

“Trên lý thuyết, chỉ có thể thức tỉnh một trong hai giác quan thứ bảy, thứ tám. Một khi thức tỉnh toàn bộ, gene sẽ không chịu được lực lượng quá mạnh mẽ mà tan vỡ, cho dù là Không Gian Của Thần cũng không thể chữa trị. Lần này thức tỉnh giác quan thứ bảy, trình độ vỡ vụn của gene là trung đẳng, tổng cộng hao phí 2000 điểm tích lũy chữa trị, đạt được giác quan thứ bảy bạc một làm kỹ năng chủ động, có thể nhìn thấu quỹ đạo công kích, trong thời gian ngắn bùng nổ siêu tốc độ tiến hành một kích trí mệnh.”

Mặc Ly giật mình hiểu ra, chính mình luôn cảm giác có lúc viên đạn hay Bát Chỉ Nha công kích quỹ đạo đột nhiên chậm lại trong mắt mình. Vốn cho rằng đây là do tinh thần lực đề cao, không ngờ là do không tự giác sử dụng giác quan thứ bảy! Nhưng vì sao không nghe qua Dịch Khải hay Triệu Đông nói qua chuyện này? Chẳng lẽ bọn họ cũng không biết?

“Như vậy điều kiện mở ra giác quan thứ bảy là gì? Làm sao để tiến hóa lên bạc hai?”

“Lĩnh ngộ cùng tăng cường trong chiến đấu cực hạn.”

Mặc Ly giật giật khóe miệng. Loại đáp án kinh điển trong vô số manga nhiệt huyết, hôm nay rốt cục đến phiên mình bị “Thần” khinh bỉ một phen. Chẳng lẽ chính mình cùng Sadako lại đánh một trận, lĩnh ngộ Thiên Ma Lưu Tinh quyền cũng không thành vấn đề?

Không lại dây dưa vấn đề giác quan thứ bảy, về sau có mười ngày thời gian để chậm rãi lĩnh ngộ, Mặc Ly lại chuyển ánh mắt về phía kỹ năng thiên phú.

“Thực vật Ma Giới • Tường Vi: Thực vật Ma Giới loại vũ khí, ở hình thái bình thường là hoa tường vi màu đỏ, rót vào yêu lực có thể biến thành roi tường vi, dài nhất có thể đến 15m, bề ngoài có gai sắc bén mang vào hiệu quả tê liệt. Quyền trực khế ước cần 1500 điểm tích lũy cùng hai huy hiệu vĩnh dự cấp D.”

Hai kỹ năng tổng cộng tiêu mất 3500 điểm cùng hai D hai C, mình còn có hơn 3000 điểm tích lũy cùng một C, có thể lại đổi một kỹ năng mới, hoặc đổi thêm vài loại thực vật Ma Giới cần huy hiệu vĩnh dự cấp D. Tạm thời không có thực vật nào rất ưng ý, Mặc Ly quyết định lát nữa thương lượng với Dịch lão.

“Cường hóa Tứ vĩ, đổi quyền trực khế ước thực vật Ma Giới Tường Vi.”

“Cường hóa lần này tổng cộng khấu trừ 3500 điểm cùng hai huy hiệu vĩnh dự cấp D, hai huy hiệu vĩnh dự cấp C. Xác nhận đổi?”

“Xác nhận!”

Thân thể Mặc Ly bị cột sáng nâng lên, cảm nhận âm áp như suối chảy khắp toàn thân.

Khi cô hoàn toàn cường hóa xong, Tô Kỳ Đông cũng hoàn thành cường hóa. Hai người mắt đối mắt, kết quả... nhìn nhau không nói gì.

Mặc Ly đối diện đôi mắt đỏ như máu, hai câu ngọc màu đen chậm rãi xoay tròn... Xứng với khuôn mặt vốn ít biểu tình của Tô Kỳ Đông, rất có áp lực.

- Mắt của cậu ——! – Hai người đồng thời kêu lên.

Mặc Ly nhếch chiếc đuôi thứ tư vừa sinh ra của mình, mắt tui sao?

- Biến thành... mắt hồ ly. – Tô Kỳ Đông đột nhiên kết ấn, thí nghiệm một chút thuật biến thân của hắn. Sương khói tiêu tán đi, lại một thiếu nữ hồ ly xuất hiện trước mắt mọi người.

- Oa oa oa ——

Mặc Ly giờ ngón tay run rẩy chỉ vào Yêu Hồ đối diện mặt không biểu tình. Con ngơoi màu vàng, đồng tử co rút thành đường thẳng kia là cái gì?!

Mặc Ly vươn tay run rẩy chỉ đối diện không có biểu tình yêu hồ, cái kia màu vàng con ngơoi, đồng tử rút thành một nhánh dây nhỏ tên là ai?!

Chương 26: Ngày Tận Thế

Editor: Băng Ngư

.oOo.

“Phanh ——” Tô Kỳ Đông lại biến về bộ dáng cũ.

Mặc Ly sụp lổ tai. Hiện tại mình càng ngày càng không giống nhân loại... Bốn đuôi giấu không được liền thôi, chẳng lẽ về sau vào phó bản khủng bố còn phải đeo kính râm?

- Chao ôi, thật là biến thành mất thò! – Huyền Phong chạy đến quan sát Sharingan trong truyền thuyết – Luôn mở ra không mệt sao?

- Cậu cường hóa huyết thống Âm Dạ tinh linh? – Tô Kỳ Đông tự động xem nhẹ hai chữ “mất thò”, nhắm mắt lại, mở ra lần nữa đã biến thành màu đen, chỉ vào đôi tai nhọn của Huyền Phong. Dung mạo của hắn càng thêm tinh xảo, màu da hơi ảm đạm tái nhợt, trên tay còn cầm cung tên – Chuẩn bị làm cung thủ?

- Còn không phải vì thuộc tính của chúng ta trùng lặp! – Huyền Phong trợn mắt nhìn hắn, động tác này bởi vì cường hóa huyết thống Âm Dạ tinh linh trở nên... cực kỳ mê người, người sau không tự giác lui về sau một bước – Địch thúc cảm thấy mình có độ nhanh nhẹn cao mà làm nhân viên trị liệu thì rất lãng phí, cho nên vẫn lựa chọn cường hóa huyết thống Âm Dạ tinh linh trước, đạt được lực lượng thiên nhiên, sau đó tìm một bộ cung tốt lấy thiên phú huyết thống Âm Dạ tinh linh bù đắp không đủ kỹ năng, tranh thủ tiếp theo có thể kiếm được ít điểm đổi kỹ năng.

Hắn vui vẻ cười nhìn Mặc Ly vẫy tay:

- Mặc Ly tiểu hồ ly, hiện tại mình cũng có lực tương tác với động thực vật, về sau hai người chúng ta tổ đội đi xoát quái đi!

- Ngõ... Địch lão, tinh thần lực của chú là bao nhiêu? – Né tránh Huyền Phong ôm ấp, Mặc Ly trầm tư hỏi.

- 457. – Địch Khai hút thuốc đáp.

- Còn Huyền Phong?

- 289. Tinh thần lực của mình dường như không được cao lắm.

- Tô Kỳ Đông?

- 598.

- Sao lại cao như vậy? Còn gấp đôi của mình! Mặc Ly tiểu hồ ly thì sao? – Huyền Phong nhảy dựng lên.

- Cậu ta về sau phải dùng ảo thuật, tự nhiên là cao hơn cậu nhiều! – Mặc Ly liếc Huyền Phong một cái, quyết định vĩnh viễn chôn vùi huyết lệ sử lực lượng 100 của mình cho nó không thể nhìn thấy ánh mặt trời – Tôi là 643, trong đó 100 điểm đột phá trong lúc chiến đấu với Bát Chi Nha.

- Tiểu hồ ly, làm sao đột nhiên hỏi cái này? – Địch Khai hỏi.

- Địch lão, chú có biết giác quan thứ bảy không? – Mặc Ly dừng một chút, mấy người nghi ngờ nhìn cô, thế là cô kể lại cho mọi người nghe tin tức tìm hiểu từ “Thần”.

- Đây không phải tương tự như khóa gene trong tiểu thuyết sao? – Huyền Phong nghe xong giải thích, rất có tinh thần nghề nghiệp liên hệ đến tiểu thuyết – Cho nên sau khi trở về cậu chữa trị lâu như vậy là vì gene tan vỡ a!

- Đúng vậy... Tôi cũng không biết hình dung cảm giác thức tỉnh giác quan thứ bảy như thế nào, đại khái chỉ có lúc tiếp cận sống chết mới có thể lĩnh ngộ đi. Tôi chỉ không biết, vì sao sẽ có Không Gian Của Thần, chúng ta ở đây cường hóa vì cái gì? Chỉ vì thỏa mãn thần giải trí sao? Hay là giống lúc chúng ta vừa vào không gian bị nhắc nhở, nhân loại sắp gặp phải đại tai họa, cho nên cần dùng lực lượng này cứu vớt Địa Cầu?

- Phù —— loại cảm rác giống như trong manga nhiệt huyết này là thế nào... Ôi! – Huyền Phong liền trúng một phát đuôi quật từ Mặc Ly.

Kỳ thật Mặc Ly nói xong cũng cảm thấy 囧, có cảm giác rất là buồn nôn.

- Vấn đề này chú cũng từng nghĩ qua, vốn nghĩ tìm cơ hội nói cho mấy đứa, chẳng qua thời cơ không thành thực, nói cũng không ý nghĩa. – Địch Khai vẫy vẫy tàn thuốc rơi xuống, ánh mắt hơi tối sầm – Chúng ta những người tiến vào không gian thử luyện của Thần này, đều bị xem là “Người Thức Tỉnh”,

cuối cùng nếu có thể thuận lợi thông qua 50 phó bản khủng bố, hoặc nộp lên 10 triệu điểm tích lũy, thì sẽ được trở về hiện thực... Mục tiêu này trên cơ bản chưa có người hỏi được. Thần là gian thương cực kỳ giáo hoạt, người không hỏi hần, hần sẽ không nói cho người bất kỳ cái gì.

- Thế giới thực của chúng ta, sẽ giống như lời tiên đoán của người Maya, gặp phải đại tai nạn.

- A?! – Ba người kinh ngạc kêu lên, nhưng biểu tình không giống nhau. Huyền Phong về mặt ‘quả nhiên là vậy’, Tô Kỳ Đông trước hết chấn kinh sau đó cực kỳ thống khổ, Mặc Ly lại là trợn mắt há mồm không biết phải làm sao... Cha mẹ của cô, còn có bạn bè phải làm sao?

- Nhiệm vụ của “Người Thức Tỉnh” kỳ thật là xoay chuyển tận thế Địa Cầu —— Biết luật nhân quả không? Không Gian Cửa Thần trải qua mấy đời người thức tỉnh thăm dò, cuối cùng tổng kết ra người thức tỉnh tiến hóa chỉ là thứ yếu, mục đích chính của Thần là đưa mọi người đến mỗi cái phó bản khủng bố căn cứ tiểu thuyết, trò chơi cải biến, khiến những người thức tỉnh sửa lại ‘kết cục’ vốn có của câu chuyện, bởi vậy đạt được điểm nhân quả. Hần thu thập điểm nhân quả, khi tích lũy đến mức nhất định, lượng biến sinh ra chất biến, là có thể xoay chuyển nhân quả Địa Cầu, khiến Địa Cầu trở về trước khi hủy diệt, do đó ngăn cản Địa Cầu bị hủy diệt. – Dịch Khải nói xong, nhìn ba người biểu tình lại không nói chuyện.

Bởi vì trong hiện thực ông không có bất cứ ràng buộc, cho nên có thể dễ dàng tiếp nhận sự thật này. Nhưng ông biết những đứa trẻ này không thể, nơi đó, dù sao còn có cha mẹ, người yêu, bạn bè... Đây là động lực khiến bọn họ sống sót.

- Như vậy nếu chúng ta không ngừng trải qua các phó bản khủng bố luân hồi, tích góp từng chút một điểm nhân quả, sau đó Thần xoay chuyển kết cục Địa Cầu bị hủy diệt? – Mặc Ly vội hỏi – Như vậy thế giới hiện thực đâu? Nó vẫn sẽ đi theo quỹ đạo bị hủy diệt sao? – Cô đột nhiên nhớ đến trước khi mình đến Không Gian Cửa Thần, trên TV đang đưa tin virus kiểu mới... Bất an, sâu sắc bất an không ngừng xao động trong lòng...

- Ha, kết quả thật đúng là cứu vớt Địa Cầu... – Huyền Phong vươn tay dè trán, hần không phải nằm để làm Chúa Cứu Thế.

- Xoay chuyển kết cục Địa Cầu bị hủy diệt cần bao nhiêu điểm nhân quả? – Tô Kỳ Đông bắt lấy trọng điểm hỏi.

- Nếu như người thức tỉnh có khả năng hủy diệt một phó bản, hoặc phá vỡ một phó bản, vận mệnh Địa Cầu không cần bao lâu liền có thể xoay chuyển. Nếu như luôn dựa theo kết cục đã định đi tới, có lẽ còn muốn ngàn ngàn vạn vạn người thức tỉnh nữa mới có thể tích góp từng chút một đến đầy đủ. – Dịch Khải cảm điều thuốc về một vòng tròn – Đây giống như trao đổi đồng giá, muốn cứu vớt thế giới, cần phải trả giá tương ứng... Cái giá này chính là hủy diệt thế giới khác.

Mặc Ly đột nhiên có một suy nghĩ, cô liên kết với thủy tinh, rất nhiều tiểu thuyết vô hạn lưu đều có lựa chọn trở về hiện thực, như vậy Không Gian Cửa Thần thì sao?

“Có thể quay lại phó bản khủng bố đã trải qua hay không?”

“Có thể! Tiến vào một phó bản khủng bố lần trước cần trả giá mỗi ngày 20 điểm tích lũy. Công năng tiến vào phó bản trước chưa mở ra, cần có quyền hạn đội trưởng mới có thể mở ra. Khi phó bản khủng bố đạt đến cấp S, phó bản khủng bố sẽ vĩnh viễn đóng kín. Phó bản The Ring được đánh giá là B.”

“Như vậy có thể tiêu phí điểm tích lũy trở về thế giới hiện thực không?”

Trước mắt Mặc Ly liền xuất hiện lựa chọn.

“Trở về tận thế: Yêu cầu đã mở ra giác quan thứ bảy hoặc thứ tám, mỗi ngày cần 10 điểm tích lũy, mỗi lần tiến vào cần một huy hiệu vinh dự cấp D. Tiến vào tận thế sẽ tiêu hao 12h trong Không Gian Cửa Thần. Khi trở về từ tận thế, cho đến khi tận thế tính theo thời gian trong Không Gian Cửa Thần đồng bộ mới có thể đạt được tư cách tiến vào tiếp theo. Chú ý: Vì phòng ngừa thế giới thật sập đổ nhanh hơn một bước, tất cả người thức tỉnh đi đến tận thế, năng lực sẽ bị hạn chế, cấm sử dụng tất cả vật phẩm liên quan đến tận thế.”

“Thời gian tận thế trước mắt: Tận thế ngày 3 tháng giêng năm đầu tiên.”

Mặc Ly cắt đứt liên hệ với thủy tinh, run rẩy nói cho mọi người nghe tin tức vừa đạt được. Nói xong chữ cuối cùng, cô lập tức ngồi bệt trên ghế sofa, vùi đầu vào đuôi.

- Tận thế đã bắt đầu rồi sao... – Dịch Khải thở dài một hơi nói – Tận thế sẽ luôn diễn ra, cho đến khi điểm nhân quả đủ để thay đổi thế giới.

- Cháu muốn trở về một chuyến – Thiếu nữ vùi đầu trong đuôi nhẹ giọng nói – Cháu muốn về nhìn xem một chút.

- Tiểu hồ ly, trở về sẽ chỉ khiến ý chí sống sót của cháu suy yếu. Cháu nhất định phải càng kiên cường hơn mới được. – Dịch Khải bất ngờ kiên quyết, thậm chí có chút tuyệt tình nói.

- Cháu muốn trở về nhìn xem! – Mặc Ly cơ hồ khàn giọng rống lên, hồi âm quanh quẩn thật lâu trên quảng trường. Đôi mắt của cô đã biến thành màu vàng, hoàn toàn không có chút dấu vết đã khóc, chỉ có nước mắt dính trên khóe mắt nói rõ trong lòng cô rung chuyển như thế nào.

- Cho Mặc Ly trở về đi. Cháu cũng muốn biết thân nhân mình như thế nào. – Tô Kỳ Đông nhẹ giọng nói.

- Đúng đấy. Cho Mặc Ly tiểu hồ ly trở về một chuyến đi, cô ấy kiên cường hơn mọi người tưởng nhiều. – Huyền Phong cũng nói, vỗ vỗ đôi tai cụp xuống của Mặc Ly, lại bị người ta giận dữ dùng đuôi đập bay.

Dịch Khải nhìn ba người khó được đứng trên cùng một chiến tuyến, có cảm giác buồn bã “Nhà tui có con mới lớn”.

- Nếu cháu đã kiên trì... Vậy thì trở về đi. Chẳng qua, khi trở về, xin hãy nhớ mỉm cười. – Định Khải nhéo nhéo khuôn mặt Mặc Ly có phần buồn rầu, khiến khuôn mặt bi thương kéo ra một nụ cười quái dị – Vô luận hiện thực tàn khốc cỡ nào, hãy nhớ kỹ... Có một ngày nó sẽ thay đổi. Khi chúng ta bước vào Không Gian Cửa Thần, vận mệnh Địa Cầu sẽ thay đổi.

—————đuôi cuộn giấy—————

Cùng người gặp gỡ bất ngờ thời gian

Ta mơ thấy một trận tham vọng quá đáng

Cho dù giấy lát tức mắt, trong phút chốc lại như mãi mãi

,

I ‘m calling cam nguyện vì người mà tan xương nát thịt

Cho dù mười ngón tay run rẩy, ta vẫn duỗi ra đôi tay

Ôm người vào trong lòng

,

Chúng ta khả năng cho phép, chẳng qua là sống sót mà thôi

Cho đến kiệt lực kia một khắc

Vô năng vì lực chúng ta, cũng chỉ có không ngừng tê tiếng hò hét

Người có từng nghe thấy? Nghe thấy ta kêu gọi?

Ta muốn dập nát, đã từng nông cạn tuyệt vọng

Giờ này khắc này, vốn vì người cất bước chạy vội

Thẳng đến xoắn ốc thế giới dưới cùng

,

I ‘m calling ta ở phương xa giãi dựa tiếng ca

Nếu có thể cho người vì ta, ngưỡng vọng bầu trời khoáng khắc

Ta liền không lại cô độc...

,

Đôi mắt bị vạch trần chân tướng, ngay cả này khóa con rối lòng

Cũng đầy cơ hồ muốn không thể thừa nhận

,

Hướng vận tốc ánh sáng mất đi hôm qua phất tay chia tay

Tại này mặt trời chói chang làm trống không sa mạc trong

Giờ phút này chúng ta chạy băng băng vào thời gian trên

,

Ta nguyện nghênh phong mà đứng, múa may tàn phá cờ quạt

Cho dù đã không có người, ta cũng muốn làm chính ta

Một mình đi trước...

Thẳng đến xoắn ốc thế giới dưới cùng...

、
Ta nghĩ gặp lại người một lần

Ta đã sâu luyện người

Ta nghĩ lại xem người một cái

Ta đã yêu sâu sắc người

、

I ‘m calling ta đã từng tồn tại như thế chứng cứ

Chắc hẳn bây giờ cũng lưu lại tại trong mắt người

、

I ‘m calling làm trái này phong bế xoắn ốc

Chúng ta cho dù khóc ròng gào thét, cho dù chung đem trôi đi

、

Chúng ta như trước, xem như sống

Chúng ta như cũ, chưa từng rời đi...

——《sprinter(chạy băng băng giả)》kalafina

Hết phần II

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Tận Thế Phủ Xuống

Phần III: Đi tới tận thế

Chương 27: Tận thế phủ xuống

Editor: Nguyệt Tích

————— lời nói đầu —————

Tại nạn sắp sửa giáng xuống, đất nước của chúng ta và toàn bộ thế giới sắp sửa diệt vong.

Thật hi vọng tôi có thể nói với các bạn, chúng ta có năng lực để chống đỡ trận tai nạn này. Thế nhưng, chúng ta không có.

Hôm nay... chúng ta và người nhà của chúng ta cùng bước vào hắc ám. Tuy tín ngưỡng bất đồng, nhưng tôi tin tưởng lời nói của tôi có thể đại biểu cho suy nghĩ của tất cả mọi người. Nguyện trời cao phù hộ chúng ta...

——《2012 》

—————

Gần như Dịch Khải vừa gạt đầu xong, Mặc Ly ngay lập tức liên hệ với Thủy tình, đổi ba ngày trở về tận thế.

— Cẩn thận một chút. Tuy rằng lực miễn dịch của cậu cao hơn người bình thường, nhưng vẫn phải cẩn thận với loại virus mà TV đưa tin khi chúng ta vừa mới tới đó! — Huyền Phong thấy bóng dáng Mặc Ly dần dần biến mất trong cột sáng, lớn tiếng nói.

Tô Kỳ Đông vẫn luôn trầm mặc lại bất thành linh hô lên:

— Mặc Ly, nếu như có thể, cậu giúp tôi điều tra địa chỉ xxxx một chút. Xem em trai và em gái của tôi có sao không.

— Em trai em gái cậu tên gì? — Mặc Ly cảm thấy mình bị một cỗ lực lượng cường đại hút đi. Tiếng gió gào thét bên tai, cô phải lớn tiếng hỏi mới có thể nghe thấy tiếng nói của mình.

— Em trai tên Tô Kỳ Huy, em gái tên Tô Kỳ Nhi! — Tô Kỳ Đông hô xong mấy lời này, Mặc Ly đã triệt để biến mất tại Không gian của Thần. Cô sẽ trở về sau 12 giờ nữa. Hân quay đầu lại, phát hiện Dịch Khải và Huyền Phong dùng ánh mắt kỳ quái nhìn mình chằm chằm.

— Làm sao vậy?

— Hóa ra cậu cũng có em trai và em gái... — Huyền Phong lặp lại như có điều suy nghĩ. Tại sao Tô Kỳ Đông không hỏi cha mẹ mình trước mà lại quan tâm em trai em gái đầu tiên. Lại nói, có vẻ cả nhà Uchiha sở hữu Sharingan trong《Naruto》đều có một bệnh chung —— brocon.

— Không ngờ Tô Kỳ Đông cũng là brocon, siscon. Làm anh cực khổ. — Dịch Khải cười tủm tỉm vỗ vỗ bả vai Tô Kỳ Đông.

— ... — Đương nhiên Tô Kỳ Đông biết rõ hai người kia đang nhạo báng mình, chỉ có thể cẹn lời không đáp.

Khi Mặc Ly tỉnh lại lần nữa, bản thân đang nằm trên ghế salon quen thuộc. Điện thoại rơi ở một bên, phía trên bị kín một lớp bụi. Cô hơi mờ mịt nhấc điện thoại lên. Đã qua bốn ngày kể từ khi mình mất tích, thời gian chờ của di động dài đến 160 giờ. Mặc Ly phát hiện thời gian điện thoại cường chế tất nguồn không đến nửa giờ trước.

Bật nguồn điện thoại, mười mấy cuộc gọi nhỡ, đều là của cha mẹ và bạn bè gọi tới. Tay Mặc Ly có hơi run rẩy. Cô gọi lại, nhưng chỉ nghe thấy tiếng tút tút.

— Đáng ghét!!! — Mặc Ly nâng tay lên, muốn đập vỡ điện thoại trong tay, nhưng cánh tay lại cứng đờ giữa không trung. Mặc Ly vui đầu vào cánh tay, ngón tay liều mạng nắm chặt mái tóc đen dài của mình.

Không biết qua bao lâu, tâm tình Mặc Ly mới bình phục lại. Cô ở trong phòng thuê chung với bạn học, cô lẽ bản thân cô mất tích tạo thành phiền toái không nhỏ với người khác.

Cái mũi ngửi ngửi, nghe thấy một cỗ mùi vị mà giờ đây mình vô cùng quen thuộc.

"Mùi máu tươi..."

Run run ống tay áo, hai thanh súng kíp rơi ra từ ống tay áo rộng rãi. Mặc Ly hơi nheo mắt, nhẹ nhàng đi về nơi phát ra mùi máu tươi...

"Phanh ——" Mặc Ly phá cửa phòng tắm, súng kíp trực chỉ bồn tắm lớn —— nước trong bồn đã bị nhuộm thành màu đỏ máu. Vết máu kéo dài tới cửa sổ, trên cửa sổ bị mở tung thậm chí còn in vài dấu tay máu mất trật tự.

Hồ vĩ kéo lên tờ báo rơi trên mặt đất, Mặc Ly nhìn sơ qua một chút. Mấy ngày nay, thế giới mình sống đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất. Thứ virus bị chuyên gia khảo sát đã được khống chế trước khi mình đến Không gian của Thần, hiện tại đã quét sạch toàn bộ thế giới.

Resident Evil... Tận thế... Nhìn bức ảnh trên tờ báo, cái được gọi là "người bệnh tâm thần có khuynh hướng bạo lực cực đoan", y mang khuôn mặt đã hư thối, mở ra cái miệng thối rười rối cắn xé lấy một con chó đã chết. Mặc Ly không lý do hừ lạnh một tiếng.

"Hiện tại mình nên làm gì đây... Mình phải đi đâu để tìm người nhà?"

Mặc Ly mờ mịt ngẩng đầu. Tựa như Dịch Khải nói, cô đã hỏi hân.

Bởi vì xem Resident Evil vô số lần, cho nên biết rõ nếu thế giới bùng nổ virus cùng loại Resident Evil, sẽ có kết quả như thế nào. Cha mẹ mình ở tòa thành thị xa xôi khác giờ đây ra sao? Là được quân đội chính phủ đón đi, hay là gia nhập căn cứ của người sống sót, hoặc là... biến thành xác không hồn.

Mặc Ly huy súng trong tay, một cước đá văng cửa lớn, chạy xuống theo cầu thang. Vách tường tuyết trắng in đầy vết máu đỏ sẫm, có khi còn nhìn thấy chiếc giày hoặc đồ vật lộn lộn rơi dưới đất. Loại tình huống này, cô đã thấy qua trong phó bản Left 4 Dead, nhưng khi nhìn thấy trong hiện thực, lại có một loại cảm giác tuyệt vọng không thể xóa nhòa —— đây không phải trò chơi.

"NGAO —— "

"Phanh —— " Phản xạ có điều kiện giờ tay phải lên bắn một phát, một con Zombie mờ ló ra từ cạnh cửa đã bị xung lượng mạnh mẽ của súng kíp đánh vỡ đầu.

Mặc Ly sừng sốt một chút. Quần áo này... là thiếu phụ thích dẫn chó đi dạo ở dưới lầu. Chiếc váy ngay ngắn xinh đẹp đã dính đầy máu đen, mất đi đầu, cánh tay không được toàn vẹn của y. Có thể tưởng tượng được lúc ấy đã gặp phải tuyệt cảnh cỡ nào.

Đột nhiên dừng bước khiến thiếu nữ Hồ ly nhớ tới diện mạo hiện giờ của mình, không phải người nào cũng có thể tiếp nhận. Vạn nhất bị người sống sót thần kinh suy nhược nhìn thành Zombie biến dị, vậy thực sự sẽ thành chuột chạy qua đường người người hô đánh rồi. Chết không nhắm mắt.

Bào tử thảo Ma giới đã hoàn toàn thăng cấp thành "thú cưng" ngự dụng của Yêu hồ. Bào tử thảo đang ngủ ngon trong cái đuôi âm áp cảm giác được chủ nhân kêu gọi, ân cần nở ra một đóa hoa nhỏ, phun ra cái mũi che nắng.

Đem mũi che nắng rần rần chắc chắn đội trên đầu, đeo kính râm, nhét bốn cái đuôi vương bận vào trong váy dài kiểu Gothic. Cuối cùng Mặc Ly cũng biến mình thành bộ dạng "nhân loại", tuy rằng... cái tổ hợp này nhìn qua càng quỷ dị hơn.

Lao ra khỏi cửa thép của chung cư, hai tay Mặc Ly đề chặt lên bả vai của con zombie đánh tới, lộn ngược qua đỉnh đầu nó. Trách không được trong cầu thang không thấy tung tích zombie, hóa ra toàn bộ đều tụ tập ở tầng dưới cùng! Gần mười con zombie qua lại dưới lầu, khi Mặc Ly xuống tới lập tức gào rú nhào lại.

— Yo ——— Làm một phát không?

Mấy thanh súng kíp rơi xuống từ váy dài. Mặc Ly chống đầu một con zombie khiến mình ngưng giữa không trung, tay kia cầm chặt vũ khí. Bốn cái đuôi giương nanh múa vuốt duỗi ra từ dưới váy, câu lên bốn thanh súng kíp. Đồng thời hướng tới các phương hướng bất đồng mà nổ súng, năm con zombie ngã xuống đất cùng lúc.

Cái đuôi dùng sức ném súng về phía zombie. Hiển nhiên, sức mạnh của cái đuôi và thuộc tính cơ bản tề hại có liên quan trực tiếp. Kèm theo tiếng gãy xương thanh thúy, con zombie ngã nhào bên tường. Một cước đạp lên đầu zombie dưới thân khiến xương sống vụn vụn, cái đầu xụi lơ trên cổ.

Mặc Ly nheo mắt lại, điều động tinh thần lực toàn thân. Nguyên bản động tác của zombie cũng rất chậm rãi, trong mắt cô gần như đã biến thành pha quay chậm. Xoay người tránh thoát một con zombie, nhặt lên súng kíp rơi trên đất vẫn chưa kịp sử dụng, một phát headshot với zombie trên mặt đất.

Bắt chéo cánh tay ở trước ngực, thanh súng đã sử dụng bị vứt sang một bên, súng kíp mới xuất hiện ở trong tay, bắn vào đầu con zombie cuối cùng. Mùi tanh hôi dày đặc và rung động thị giác mà zombie mang lại kích thích thần kinh Mặc Ly. Tuy rằng đã trải qua phó bản Left 4 Dead nhưng cô vẫn chưa đạt tới cảnh giới bách độc bất xâm.

Giải quyết xong một tiểu đội zombie, Mặc Ly bắt đầu suy nghĩ bước hành động tiếp theo của mình. Tận thế bộc phát chưa được vài ngày, trong thành thị có lẽ còn rất nhiều người sống sót. Hay mình nên tìm người còn sống, hành động cùng bọn họ đi, sẽ đề cao tỷ lệ tìm được cha mẹ... Chỉ là cái tỷ lệ này có thể vượt qua 10% hay không cũng là một vấn đề.

"Dù sao chỉ ở đây ba ngày, cho dù diện mạo Yêu hồ có bị lộ, cũng không có chính phủ nào ăn no rừng mỡ tìm tới để đuổi bắt."

Mang theo ý nghĩ cam chịu, Mặc Ly định đi đến siêu thị gần chung cư nhất, chuẩn bị "thủ thời vận". Xem coi có thể tìm được người còn sống nào khác không.

Dù sao mình đã về gần một giờ, nhưng ngay cả một người sống sót cũng không nhìn thấy. Thiếu nữ Hồ ly tách rời với tận thế bắt đầu nghi ngờ nhân loại có phải đã toàn quân bị diệt rồi không.

"Rống!"

Mặc Ly vừa mới bước ra cửa lớn, những con zombie ẩn nấp ở bốn phía đã cảm giác được mùi của người sống mà xuất hiện tới tấp, lung la lung lay lộ ra từ ô tô hai bên đường và cửa thủy tinh của cửa hàng. So với đám quân chạy nước rút trong Left 4 Dead, mấy con này hiển nhiên không phải chậm hơn chỉ một chút.

Mặc Ly tự cho mình có thể bỏ rơi zombie, vung mấy cái đuôi bắt đầu nhảy lên ô tô đậu đầy trên đường.. Mười phút sau, phía sau tập kết một bầy zombie ngay cả chính cô cũng không có dũng khí quay đầu lại nhìn. (Người dịch: Ngu thì chết chứ bệnh tật gì =)))

— Oa a a a ——— đừng qua đây a a ———

Thiếu nữ Hồ ly từ nhảy chân sáo biến thành chạy như điên. Bầy zombie sau lưng có thể so sánh với con lũ zombie trong Resident Evil 4. Có điều nhân vật chính là một con Yêu hồ vừa thoát ly hàng ngũ newbie mà không phải là chiến thần Alice. Tự thân tình ngộ một cách sâu sắc, Mặc Ly bắt đầu rót yêu lực vào chùm nho trong tay, chia thành hai nửa ném ra sau lưng.

Quả nho tròn trịa bị bàn tay hư thối của zombie bắt lấy, sau đó ———

"Oanh ———" Vụ nổ làm dậy lên mùi máu tươi đậm đặc và hương hoa quả, hòa cùng một chỗ quả thực là thuốc gây nôn thiên nhiên.

Mượn lực nhảy lên, lướt qua một cỗ xe buýt nằm giữa đường, Mặc Ly tạm thời thành công cắt đuôi bầy zombie mệnh mông sau lưng. Dùng đuôi ném bay hai con zombie lay động, cô nhìn thấy mục đích cách đó không xa ——— một siêu thị tổng hợp cỡ nhỏ.

Lần trở về tận thế này Mặc Ly hết sức sốt ruột, thậm chí ngay cả thức ăn nước uống cũng quên bỏ sung. Cô cần bỏ sung vật tư gấp để chuẩn bị cho sinh hoạt của 7 ngày sau. Dù sao, lần này chỉ mình cô hành động, không có trợ giúp từ những người khác.

(ND: Đoạn này lạ nhỉ? Đầu chương bảo chỉ đối có 3 ngày thôi mà?)

Thanh lý xong mấy con zombie lảng vảng xung quanh, Mặc Ly lặng lẽ tiếp cận cửa lớn siêu thị. Hình như... có người? Cô nhìn thấy quần áo màu trắng lúc ẩn lúc hiện trong cửa, không khỏi nhớ tới ngày hôm qua còn cùng một quý cô oán linh sống chung một chỗ (sương mù lớn). Bất thình lình cô nhảy đến trước cổng chính, dùng cái đuôi đập nát thủy tinh chống đạn, vũ khí trong tay trực tiếp chỉ vào vật thể kia.

— Yo — thiếu nữ, làm —

— Oa a a — chị yêu quái ơi đừng mà! Em gầy lắm chỉ có thể nấu canh a a a —

(ND: Choyduu cung vãi ' 3')

Hai người đồng thời sững sờ ngay tại chỗ.

Toàn bộ mặt mũi của Mặc Ly đều run rẩy, chậm rãi dời súng. Một thiếu nữ xinh xắn nhỏ nhắn, hoặc có thể dùng từ nhỏ gầy để miêu tả, đang ôm đầu co lại thành một nhúm run lẩy bẩy, cố gắng biểu đạt bản thân không thể trực tiếp bỏ vào bụng.

Tác giả: Gật hái một thiếu nữ không thể trực tiếp bỏ vào bụng =. = bán manh muốn được ban thưởng nha — người ta vất vả khổ cực chạy tới từ trường quay cách vách đó (xem như ta chưa nói gì đi...)

Độ dài nhạc dạo của tận thế hơi ngắn, chủ yếu dùng để chôn dấu phục bút cho những chương sau này, cũng là vì tạo một bầu không khí vui vẻ chút ~ Báo trước nè... phần tiếp theo chính là bước ngoặt của cuộc đời Mặc Ly, ừ... cơ bản là thế.

Ps: Anh trai Tô Kỳ Đông, siscon brocon cậu có hay không có....

Người dịch: Phần giới thiệu ở đầu bỏ sót một nhân vật, chân thành xin lỗi TwT

"13. Wright: sinh mệnh nhân tạo, thừa hưởng gene gốc của Mặc Ly, có được thiên phú niệm lực và tinh thần lực cực cao. Bề ngoài cậu chỉ mới hơn mười tuổi, là tinh thần năng lực giả thứ hai của đội ngũ. Em trai ruột của Mặc Ly trên phương diện gene, mắc chứng siscon trầm trọng."

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Hồ Ly Và Mèo Con

Editor: Nguyệt Tích

Thiếu nữ thấy không có "sát khí" như trong tưởng tượng, lặng lẽ dời đi đôi tay đang che mắt. Mũ che nắng + kính râm + váy dài kiểu Gothic... Yêu quái bây giờ đúng là... rất có tiêu chuẩn thượng thừa nghệ thuật.

- Phốc --

- Không cho cười! - Mặc Ly lấy kính râm xuống, thuận tiện ném bỏ mũ che nắng, lộ ra hai lỗ tai dựng đứng - Nhóc con, loại thời điểm này nên chủ động báo tên ah. Cần thận chị ăn luôn cung!

Nhưng câu uy hiếp này của Mặc Ly so sánh với đám zombie phía ngoài hiển nhiên không có ý nghĩa. Thiếu nữ cười đến khóe mắt cong cong, nhìn qua tựa như một con mèo nhỏ đang ăn vụng.

- Em là Vân Tuyết Anh. Chị Hồ ly, vân trong vân đá, tuyết trong hoa tuyết, anh trong anh đào - Uy hiếp tựa như giỡn chơi của Mặc Ly hiển nhiên khiến thiếu nữ phát hiện "tính vô hại" của mình. Cô bé ngẩng khuôn mặt có chút bần thần, lộ ra nụ cười nhuần nhu.

Từ khi tiến vào Không gian của Thần đến giờ, Mặc Ly chưa từng gặp qua loli bình thường. Con nhóc Sadako nhỏ kia được xem là loli sao? Người đẹp oán linh u ám, cứ phiêu rồi lại phiêu sau lưng bạn được xem là ngự tỷ sao? Tank trong Left 4 Dead là Schwarzenegger sao? Bị đâm trúng huyết "mạnh", Mặc Ly lập tức kéo Vân Tuyết Anh vào ngực, dùng đầu cọ cọ đầu nhỏ của đối phương.

- A...A - Vân Tuyết Anh không ngừng giãy dụa, cơ hồ bị ôm đến không thở nổi.

- Ta là Mặc Ly, Yêu hồ tu luyện bốn trăm năm đó ~ - Mặc Ly chỉ vào bốn cái đuôi của mình, bắt đầu lừa dối thiếu nữ mèo - Một cái đuôi cần tu luyện mới trăm năm mới thành. Chị vừa tu luyện thành cái đuôi thứ tư. Đi ra từ rừng sâu núi thẳm. Thiếu nữ nhân loại đáng yêu, nói cho chị biết, nơi đây xảy ra chuyện gì?

- Vừa rồi chị còn cầm súng chỉ vào người em. Hơn nữa còn nói với em 'Làm một phát' nha! Kính râm cộng thêm đồ Gothic, chị có nhiều chỗ sơ hở lắm!

Vân Tuyết Anh không chút khách khí chọc thủng lời nói dối của Mặc Ly. Nhưng nhìn đến bốn cái đuôi lông xù lay động của Mặc Ly, trên khuôn mặt tái

nhọt của cô bé lộ ra áng mây hồng, không chút khách khí ôm một cái nâng lên mặt cọ cọ. Phát hiện thực tế còn mềm mại hơn so với tưởng tượng, trong cổ họng phát ra tiếng lẩm bẩm hạnh phúc...

"Vì sao một chút uy tín nên có của "dị năng giả" cũng không có đây..."

Mặc Ly bắt đầu nhìn Vân Tuyết Anh cọ cọ đuôi mình. Nhưng ngẫm lại về sau khả năng sẽ không còn nữa, bèn dùng cái đuôi cuốn lên thiếu nữ đang kinh hô, kéo nàng thả lên quầy hàng, chính cô cũng nhảy tới ngồi ở một góc. Lúc này cô mới nhìn rõ phía sau quầy hàng có một đầu zombie bị đánh đến gần như biến dạng. Đây chính là nguồn gốc của mùi máu tươi cô ngửi thấy ban đầu.

Vân Tuyết Anh nhìn thấy con zombie đã chết kia, hơi bất an dờn mắt. Bàn tay nắm chặt quần áo trước ngực, vò ra nhiều nếp nhăn.

- Em giết hay sao? Lần đầu tiên?

- A... Ừm - Lời đáp cuối cùng của Tuyết Anh nhỏ đến ngay cả chính cô bé cũng nghe không rõ.

Lần đầu giết zombie của mình là lúc nào đây... Đúng rồi, là con zombie xui xẻo bị đâm một nhát bằng dao võ sĩ. Mặc Ly nghiêng đầu, tâm tình lúc ấy của mình là cái dạng gì nhỉ. Nhớ lại, tâm tình lúc ấy có thể gọi là là "khùng bố" hoặc là "sợ hãi".

Không gian của Thần quả nhiên là một nơi rất thần lý. Chỉ cần bạn có điểm tích lũy và huy hiệu, có thể đổi tất cả. Năng lực, cá tính, thể giới quan... kể cả vận mệnh của mình.

- Được rồi, giờ chị với em cùng tâm sự xem rốt cuộc mấy ngày nay xảy ra chuyện gì nào. - Mặc Ly móc từ trong cái đuôi ra một quả táo, đưa cho Tuyết Anh. Hai mắt cô bé tỏa sáng nhìn hoa quả mới mẻ, hoàn toàn quên bồng cái đuôi rất là không khoa học đó. Sau đó Mặc Ly lại chọn cho mình một quả lê, bắt đầu từ từ gặm. Zombie sau lưng căn bản không thể ảnh hưởng tâm hồn ăn uống của cô.

Trong miệng Vân Tuyết Anh nhét đầy táo, thỏa mãn gật gật đầu:

- Ba ngày trước, chủng virus cảm cúm mới trên báo chí kia - a, chính là loại khi bị nhiễm cơ thể sẽ nóng lên...

- Cái này chị biết, nói tiếp đi. - Mặc Ly cắt ngang Tuyết Anh giải thích về virus.

- A, nghe nói vốn là người bệnh được thu trị trong bệnh viện bắt đầu cắn người, cảnh sát trấn áp không bao lâu liền chạy ra khắp nơi cắn người. Có vài người bệnh ở trong nhà cũng biến thành zombie. Giống như trong Resident Evil vậy, thoáng cái liền truyền ra. Không chỉ là tỉnh N... Ở những nơi khác, quốc gia khác, dựa theo báo chí nói, gần như tại trong một ngày đều xảy ra loại chuyện này.

- Lúc mới đầu còn có thể nhìn thấy trên TV đưa tin về chuyện này, nhưng cũng không lâu lắm, ngay cả người chủ trì cũng bị zombie tránh thoát cảnh sát cắn đứt cổ trước mắt khán giả cả nước. Lúc ấy em đang ở nhà lên mạng... người bạn đang nói chuyện phiếm cùng em trên QQ bất thành linh đánh một đoạn loạn mã... Điện thoại mẹ em cũng không gọi được, làm sao bây giờ? Em rất nhớ mẹ. Mẹ của em bây giờ thế nào...

- Hiện tại giao thông toàn thành đều tê liệt hết, rất nhiều ô tô bị ném trên đường, căn bản là không ra được. Làm sao bây giờ làm sao bây giờ làm sao bây giờ...

Vân Tuyết Anh vui đầu vào khuỷu tay, một giờ trước, Mặc Ly cũng làm động tác tương tự. Chỉ là lần này, truyền đến tiếng nước nở.

Mặc Ly nhú mày, không phải bởi vì thiếu nữ mềm yếu, mà là đôi mắt của cô cũng xuất hiện cảm giác chua xót -- Chẹp, quả nhiên vừa nãy nhìn thấy quá nhiều zombie làm tổn thương mắt.

- Vậy làm sao em trốn đến chỗ này?

Mặc Ly ước lượng thân hình nhỏ gầy của Vân Tuyết Anh. Không phải là cô xem thường "nhân loại", nhưng mà vóc người của miêu thiếu nữ đặt ở Trung Quốc đã xem là "thấp bé" rồi, rõ ràng chạy năm mươi mét cũng không đạt tiêu chuẩn nữa là. Cô bé nói lúc tận thế bộc phát mình đang trong nhà. Chẳng lẽ một thân một mình chạy trốn tới siêu thị, không có súng không có đồng đội?

- Gây cản trở, bị hàng xóm và mấy ông chú bỏ rơi ở nơi này chứ sao.

Vân Tuyết Anh quay đầu tức giận nói, dùng giọng điệu tương đối nhẹ nhàng cao độ khải quát lịch sử mình bị vứt bỏ. Chỉ là, trong sự quật cường ấy, đến cùng cất giấu những cảm xúc nào, có lẽ chỉ có người cũng từng bị vứt bỏ như Mặc Ly mới có thể lý giải. Lập tức, một loại cảm giác "đồng bệnh tương liên" tự nhiên sinh ra.

"Nhưng mà, cho dù bây giờ có thể bảo hộ con bé, nhưng ba ngày sau... Con bé sẽ lại như thế nào?"

Mặc Ly dùng ngón tay chọt chọt má Tuyết Anh. Móng tay càng lúc càng bén nhọn kia vậy mà thiếu chút chọt thủng làn da non mềm. Cô có thể bảo hộ đứa nhỏ này trong vòng ba ngày, dù sao cô cũng gần như không có khả năng làm thêm chuyện gì khác. Nhưng mà... Sau ba ngày, con bé sẽ bị ăn sạch đây.

Vừa mới đến tận thế liền gặp phải một đề lựa chọn, thật phiền phức! Đem con bé giao cho người sống sót? Nhìn bộ dạng này, chẳng khác nào một con mèo bệnh nuôi không sống.

Nhưng đột nhiên cô phát hiện, mới vừa rồi thiếu nữ còn lên tiếng nức nở, giờ ngoại trừ đôi mắt có chút đỏ, căn bản không có vệt nước mắt.

- Em... này giờ không khóc? - Tuy rằng hỏi như vậy rất khiếm nhã, nhưng Mặc Ly vẫn hỏi.

- Khóc cái gì? - Vân Tuyết Anh nháy mắt, hỏi ngược lại.

- Sợ hãi nè, bị ném bỏ nè... Thiếu nữ không phải nên giống nữ chính trong tiểu thuyết của di Quỳnh Dao, khóc như hoa lê đẫm mưa sao? - Mặc Ly nói xong, làm bộ làm tịch dùng tay áo che mắt, lau thứ nước mắt căn bản không tồn tại.

Vân Tuyết Anh nghiêng đầu:

- Khóc có làm được cái gì. Nếu như nước mắt có thể cứu em..., như vậy em khóc mù mắt cũng không hối hận. Nhưng mà nước mắt chỉ làm em càng chết nhanh hơn, như vậy thay vì khóc, không bằng nên ngậm lại phải làm sao để sống mới thực tế.

Hiếm thấy! Cơ trí không phù hợp với bề ngoài nha... Có thể tự ức chế sợ hãi, bình thường không dễ nhận thấy, chỉ có khi chính thức đối mặt uy hiếp của tử vong mới để lộ sự tinh táo, đây là tài năng hiếm có. Chỉ tiếc ngoại trừ lý trí tinh táo, từ giới tính đến ngoại hình của Vân Tuyết Anh hoàn toàn không phù hợp tiêu chuẩn sống sót ở tận thế.

Bị thiếu nữ hồ ly nhìn chằm chằm, Tuyết Anh sợ hãi theo bản năng rút đầu lại. Vì sao cô có cảm giác mình là xương sườn trên quầy giảm giá của siêu thị, Mặc Ly đứng đối diện cầm theo cái giỏ chọn chọn lựa lựa, trong miệng còn thì thào "Cái này quá tốt rồi, đến cùng có mua hay không?"

- Em có muốn --- Mặc Ly vừa định hỏi Vân Tuyết Anh có muốn học sủng thuật của mình hay không, chỉ ít còn có một ít kỹ năng phòng ngự. Đột nhiên, một loại cảm giác sồn hết gai ốc ập đến khiến lỗ chân lông toàn thân cô đều co rút lại.

- Cẩn thận!

Mặc Ly ôm lấy Vân Tuyết Anh nhảy khỏi quầy. Một quái vật màu vàng đất đâm vào quầy gỗ, đang phun đầu lưỡi đỏ tươi nhìn hai con mồi chạy trốn. Toàn thân nó như mảnh thú bị lột một lớp da, bò bằng tứ chi, đầu lưỡi đỏ tươi mang theo dịch nhờn phun ra khỏi cơ thể... Bất cứ ai từng xem qua Resident Evil đều không thấy lạ lẫm với nó --- Licker

Đột nhiên lại một hồi hoảng hốt, rốt cuộc cô đang ở thế giới thực tế, hay đang trong phó bản khủng bố Resident Evil?

- A, Licker! - Tuyết Anh kinh hô.

- Cầm lấy cái này, trốn ở góc phòng. Đợi khi nào an toàn mới ra! - Mặc Ly đem Bào tử thảo số 3 ra từ trong cái đuôi, nhét nó vào ngực Tuyết Anh. Cô nói với thực vật đang lệ bên:

- Bào vệ tốt đứa bé này. Nếu ít một sợi tóc... mi hiểu đấy.

Số 3 dùng lá cây lau nước mắt, lôi kéo thiếu nữ đang hóa đá trốn sang một bên, phun ra một khẩu súng ngắn màu bạc từ trong nụ hoa. Tuyết Anh tò mò tiếp nhận khẩu súng, lắc lư khẩu súng nhẹ nhàng, như có suy nghĩ nhìn Licker giằng co với Mặc Ly.

Mặc Ly dùng móng tay cắt bàn tay, Hoa sắc vì trong tay lập tức héo tàn, biến thành cây roi lớn dài ba mét.

- ~ Bóp--- Mặc Ly vung vẩy cây roi, Sắc vì roi không phải dựa vào kỹ xảo để điều khiển mà nghe theo chỉ huy của yêu lực. Cây roi nhanh chóng đánh tới, quấn quanh Licker. Móc câu bên trên Sắc vì roi đâm thủng làn da vững chắc của Licker, chảy ra máu loãng hơi vàng.

Súng kíp từ hư vô xuất hiện trong tay Mặc Ly, cô nhắm ngay đầu con Licker đang giãy dụa trên mặt đất mà bắn một phát.

- Phanh ----

Mặc Ly mím môi. Đầu con Licker bị oanh mất một nửa, nhưng nó còn không chết, không ngừng giãy dụa trên đất, thậm chí còn có xu thế tránh thoát Sắc vì roi. Cô ném khẩu súng cũ sang một bên, cầm lấy một khẩu mới nhắm vào ngực Licker.

- Phanh ----

Lần này, thế giới được thanh tịnh, Licker nằm trong vũng máu.

Bạn đang đọc truyện *Vô Hạn Luân Hồi* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.